

ВИСШ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ

Стенографски протокол

ГОДИШНО ОБЩО СЪБРАНИЕ НА АДВОКАТИТЕ ОТ СТРАНАТА

*Събота, 24 февруари 2024 г.,
Гранд-хотел „Астория“, зала „Опера“
София*

(8,30 часа)

ПРЕДС. ИНА ЛУЛЧЕВА: Добро утро!

Уважаеми колеги, съгласно изпратената покана от Висшия адвокатски съвет до адвокатските съвети в страната началото на Общото събрание на адвокатите от страната е обявено за 8,30 часа. Към момента не е налице необходимият кворум 2/3 от делегатите, поради което на основание чл. 111, ал. 3, изречение 2-ро от Закона за адвокатурата началото на Общото събрание се отлага с един час и ще започне в 9,30 ч.

* * *

(9,30 часа)

ПРЕДС. ИНА ЛУЛЧЕВА: Уважаеми колеги, уважаеми гости, часът е 9,30 ч., спазено е изискването на закона за откриване на събранието на адвокатите от страната.

Добре дошли на всички! Добре дошли на гостите!

Моля да станете на крака, за да изслушаме химна на Република България и на Европейския съюз.

Последователно звучи химнът на Република България, химнът на Европейския съюз. Всички в залата стават прави.

Благодаря, колеги.

Уважаеми колеги, имам удоволствието да Ви представя гостите на днешното събрание на адвокатите от страната.

Господин Румен Радев – президент на Република България.
(*Ръкопляскания.*)

Член-кореспондент проф. д-р на юридическите науки
Атанас Семов – съдия в Конституционния съд на Република
България. (*Ръкопляскания.*)

Господин Борислав Белазелков – съдия в Конституционния съд на Република България. *(Ръкопляскания.)*

Доц. д-р Атанас Славов – министър на правосъдието на Република България. *(Ръкопляскания.)*

Госпожа Галина Захарова – председател на Върховния касационен съд на Република България. *(Ръкопляскания.)*

Господин Добромир Андреев – председател на Административен съд – София-град. *(Ръкопляскания.)*

Госпожа Даниела Дончева – председател на Софийския апелативен съд. *(Ръкопляскания.)*

Госпожа Мариана Шотева – председател на Административния съд – Пловдив. *(Ръкопляскания.)*

Госпожа Миглена Тачева – председател на Националния институт на правосъдието. *(Ръкопляскания.)*

Госпожа Лилия Симеонова – заместник-председател на Националното бюро за правна помощ. *(Ръкопляскания.)*

Госпожа Катерина Граматикова – съветник по регионално развитие към президента на Република България и наш колега *(Ръкопляскания.)*

Господин Крум Зарков – секретар на президента по правни въпроси. *(Ръкопляскания.)*

Господин Николай Гунчев – заместник-председател на Съюза на юристите в България. *(Ръкопляскания.)*

Доц. д-р Анета Антонова – председател на секция „Правни науки“ към Съюза на учените в България. *(Ръкопляскания.)*

Господин Траян Марковски – председател на Висшия адвокатски съвет. *(Ръкопляскания.)*

Госпожа Ралица Негенцова – също председател на Висшия адвокатски съвет. *(Ръкопляскания.)*

Членовете на Управителния съвет на Центъра за обучение на адвокати "Кръстю Цончев":

Господин Траян Конов (*ръкопляскания*),

Господин Явор Нотев (*ръкопляскания*).

Членовете на Националното бюро за правна помощ:

Госпожа Калина Петрова (*ръкопляскания*)

Господин Валери Ставрев (*ръкопляскания*).

Колегата Въжарова не я обявявам, защото тя не е гост.

Колеги, това са гостите, извинявам се, че се забавих, но имаше малко движение в това кой е дошъл, кой не.

Давам думата за кратко приветствие към делегатите и гостите на председателя на Висшия адвокатски съвет д-р Ивайло Дерменджиев.

Д-Р ИВАЙЛО ДЕРМЕНДЖИЕВ (*посрещнат с ръкопляскания*):

Уважаеми г-н Президент Радев,

Уважаеми г-н Министър Славов,

Уважаема г-жо Захарова, председател на ВКС,

Уважаеми конституционни съдии,

Уважаема г-жо Дончева,

Уважаеми г-н Андреев,

Уважаема г-жо Шотева,

Уважаема г-жо Чернева,

Уважаема г-жо Симеонова,

Уважаеми г-н Гунчев,

Уважаема доцент Антонова,

Уважаеми председатели на Висшия адвокатски съвет Ралица Негенцова и Траян Марковски,

Уважаеми колеги и делегати,

Позволете ми да открия Годишното общото събрание на адвокатите в България.

Измина трудна година за нашето общество, която не подмина и адвокатурата в България. Бяхме свидетели на трусове в държавата, в съдебната система и при нас самите. Но, колеги, виждате присъствието на първите хора в държавата и съдебната система между нас. Това уважение, което са ни оказали, е уникално и то ни задължава да сме адекватни в обществените очаквания и да реагираме като една свободна и истински самоуправляваща се общност, подобаващо.

Затова, колеги, Ви призовавам днес да вземем такива решения, които да докажат на обществото, че ние имаме достойни представители в тази отговорна и конституционно закрепена професия и ще реагираме адекватно на това, което обществото очаква от нас.

Благодаря Ви. С това кратко приветствие приключвам моето изказване и давам думата на г-н президента Румен Радев. (Ръкопляскания.)

ПРЕДС. ИНА ЛУЛЧЕВА: Уважаеми колеги, давам думата на президента на Република България г-н Румен Радев. Заповядайте.

РУМЕН РАДЕВ (*президент на Република България*):

Уважаеми г-н Председател на Висшия адвокатски съвет,

Уважаеми г-н Министър на правосъдието,

Уважаеми конституционни съдии,

Уважаема г-жо Председател на Върховния касационен съд,

Уважаеми представители на ръководните органи на Висшия адвокатски съвет, представители на съдебната власт, на държавни институции,

Уважаеми делегати,

Дами и господа,

За мен е привилегия да бъда част от Годишното общо събрание на българските адвокати. Искам да благодаря за възможността да изразя своето уважение към Вашата работа и признание за Вашата роля за развитието на България като модерна европейска демокрация. Казвам го с ясното съзнание за значимостта на Вашата дейност в този процес, защото човекът е висша конституционна ценност и гаранциите за защита на човешките права са върхово постижение на нашата демокрация.

Те обаче не са даденост. Както не е даденост и справедливостта в обществото. И тяхното отстояване изисква ясни принципи, бих казал, реализъм в нашето сложно време и ежедневни усилия. Българите го научихме по трудния начин в тежките години на прехода. Но бих казал, че днес едва ли ни е по-леко във време на политически превратности, ротация на принципи и ценности, феодализация, често наблюдаваме и блокаж на институции, паралелно правораздаване, организирано в тайни клубове на магистрати, честа прибързана и странна, странно, бих казал, законодателство, често встрани от обществения интерес.

За съжаление все по-често закони се приемат на едно четене, без оценка и обществено обсъждане, прокарват се важни промени в Преходни и заключителни разпоредби на закони, които няма нищо общо с предмета и обхвата на дейност и в нарушение на Закона за нормативните актове.

Виждаме как непрекъснато се прекрояват закони, вчерашните поправки се преправят, а наскоро, току-що говорихме и с министъра на правосъдието, съвсем наскоро имахме и случай за безпрецедентен опит за отмяна със закон на конституционни положения, и то засягащи ключова за съдебната сфера институция,

каквато е Висшият съдебен съвет, както и правомощията на главния прокурор. В тази сложна и противоречива среда Вие често се явявате последната бариера пред беззаконието и гарант за справедливостта. И неслучайно българската адвокатура има своето особено място, отредено ѝ в Конституцията, която ясно показва, че тя следва да бъде свободна, независима и самоуправляваща се.

Едно малко отклонение, сега е модерно да се говори за демография, особено когато идват избори. Но моето твърдо убеждение, без да звучи пресилено, е, че вашата дейност има важно значение и за решаването на дълбоката демографска криза, в която се намира страната.

Напоследък с един чужд президент обсъждахме тези проблеми и той ме запитва: кой фактор в България е решаващ за справянето с демографската криза – раждаемостта, смъртността или емиграцията на младите хора? И аз без колебание отговорих – върховенството на правото, това е решаващият фактор за справяне с демографската криза. Ако имаме предвидимост и бързина на съдебните производства, обективно и безпристрастно наказателно преследване, правна сигурност и стабилност, ефективна защита на собствеността. Защото последните разкрития за рекет върху бизнесинвеститори разкриват отново продължаващата голяма язва в нашето общество. Тоест ако имаме всичко това, ние ще имаме качествено образование, здравеопазване и инфраструктура, ще имаме сигурност за инвестициите, и най-важното – за младите хора, които ще виждат перспектива да останат тук, тук да оставят продуктите на своя труд, и най-важното – тук да раждат и отглеждат децата си. А това всъщност означава едно – наличие на справедливост в нашето

общество, не на думи, не с лозунги, с истинско и ефективно правораздаване.

Това няма да стане с предизборни обещания за борба срещу корупцията, последваща пълна амнезия и индουλгенция в името на властта, и отново плахо повдигане на темата едва когато замириса пак на избори. Това ще стане само с ясни принципи и непоколебимост. Тук българската адвокатура има своята роля в борбата за единствената, основната, бих казал, легитимна цел на всяка една правосъдна реформа – и това е справедливостта.

Позволете ми да използвам повода да изразя своята дълбока признателност към Вашата сплотена общност от свободомислещи хора за важните позиции, които заемате по обществено значими теми и най-вече по казуси, в които гражданските права и важни конституционни теми, и авторитетът на нашите институции са застрашени. Наистина обществото ни очаква от вас да продължавате да реагирате своевременно при всяко съмнение за противоконституционност.

Затова, уважаеми български адвокати, е особено важно да чуем вашият силен глас и по отношение на последните и поредни, бих казал, разкрития за паралелно правораздаване, организирано в частни клубове, за нерегламентираната мрежа на влияние върху съдебната система и натиск, и заплахи върху магистрати и върху бизнеса.

Не можем да си позволим и този случай да подмине покрай нас, без да има въздействие за виновните. Необходимо е изсветляване на този случай, пълно изсветляване, необходима е ясна реакция и категорични действия при разкриване и неутрализиране на това нерегламентирано влияние, и най-важното – достигане до политическите покровителства. Защото както аз, така съм убеден, че и Вие сте убедени, че съществуването на едни

такива силни мрежи за влияние не могат да съществуват без политическа протекция.

На това най-сетне трябва да се сложи край. И затова аз призовавам още веднъж за вашия силен и смел глас, защото Вие може да бъдете и стимул, а също така и коректив за работата на съответните компетентни институции, специално за разплитането на този случай.

Искам да използвам повода и да Ви благодаря още веднъж, да пожелаая ползотворна работа на днешното съботно събрание! Радвам се да видя тук пълна зала – това означава, че адвокатите навсякъде в нашата страна са твърдо ангажирани с тези обществено значими проблеми, и да Ви пожелаая да бъдете все така единни и да работите ежедневно така, че да изпълвате със съдържание конституционното определение за Вашата дейност – да бъдете свободни, независими и самоуправляващи се!

На добър час! *(Продължителни ръкопляскания.)*

ПРЕДС. ИНА ЛУЛЧЕВА: Благодаря, г-н Президент, от името на всички.

Думата за поздравление има член-кореспондент проф. д-р на юридическите науки Атанас Семов.

АТАНАС СЕМОВ *(посрещнат с ръкопляскания):*

Благодаря Ви.

Уважаеми господин Президент на Републиката,

Почитаеми председатели на Висшия адвокатски съвет,

Господин Министър,

Госпожо Председател на Върховния касационен съд,

Драги колеги съдии и адвокати,

Няма да е в съответствие с представата ми за нравственост, ако не започна с това, че днес се навършват две години от началото на абсурдната война в Украйна. И си мисля, че може би било

добре, ако това забележително събрание изпрати две думи на подкрепа, на съчувствие към украинските си колеги. Както е добре да си даваме сметка, че колкото и големи проблеми да имаме тук, съвсем наблизо до нас има истински страшни проблеми, и това да ни зареди с онази мъдрост, която значимите решения изисква.

Аз съм убеден, но съм имал повод и друг път да споделям, че адвокатурата е общност с особено голямо значение, не само защото според чл. 134 от Конституцията тя има мисия да подпомага гражданите и юридическите лица при защитата на техните права и законни интереси, а защото доброто правосъдие е основно право на обществото и законен национален интерес. И работата на адвоката не е просто стопанска дейност, а правозащитна, и поради това държавоохранителна дейност.

Затова аз вярвам, че българското общество осъзнава значението на своята адвокатура и се надявам, че като се съобразяват със скорошното решение на Съда на Европейския съюз, българските съдилища ще отдават необходимата оценка на достойнството и важността на адвокатската професия.
(Ръкопляскания.)

Не бива да забравяме също така обаче, че адвокатът е не просто представителна страна в съдебния процес, а двигател на правосъдието, и развитието, и резултатът на един съдебен процес в много голяма степен зависят от подготовката, активността, отговорността и съвестта на адвоката. За нас, преподавателите, подготовката остава на първо място по важност.

Защото нека да си кажем честно и това, не всеки адвокат е винаги достатъчно подготвен. Все още не са достатъчно много адвокатите, които знаят добре кога и как да се позоват на правото на Европейския съюз. То ни изглежда много познато, някак много свое го усещаме, но всъщност често сме далече от истината, точно

както преди малко си мислехме, че слушахме химна на Европейския съюз, но всъщност слушахме „Ода на радостта“. Горедолу такава е положението и с позоваването на правото на Европейския съюз.

Още по-съществено е да се попитаме колко от нас, юристите изобщо знаят да се позоват на непосредственото действие на Конституцията, по колко дела български адвокат се е позовал на непосредствено действаща норма на Конституцията и е поискал български съдия непосредствено да приложи конституционна норма? Статистиката е безмилостна – по-малко от 10 са съдебните актове, в които има непосредствено прилагане на конституционна норма. А непосредственото действие на нормите на основния закон е ключова гаранция за върховенството на правото, чието отстояване е част от святата мисия на адвокатурата.

Благодаря Ви за възможността да застана пред Вас днес и много силно се надявам, че за пореден път се провежда Общото събрание на адвокатите от страната на законността.

Благодаря Ви. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. ИНА ЛУЛЧЕВА: Благодаря на проф. Семов.

Думата за приветствие има министърът на правосъдието г-н Атанас Славов.

АТАНАС СЛАВОВ *(посрещнат с ръкопляскания):*

Уважаеми г-н Президент на Републиката,

Уважаема г-жо Председател на Върховния касационен съд,

Уважаеми г-н Председател на Висшия адвокатски съвет,

Уважаеми членове на Съвета,

Уважаеми конституционни съдии, председатели на съдилища, разбира се, драги колеги адвокати,

Съвсем доскоро и аз активно осъществявах адвокатска дейност, но сега съм в друга роля и като министър на правосъдието много уверено трябва да заявя следното: няма правова държава,

без свободна и независима адвокатура. Адвокатурата е толкова част от архитектурата на правовата държава, колкото независимият съд и това никак не е случайно.

Ако си припомним само преди няколко години кои бяха гласовете за реформа на правосъдието, гласовете за премахване на корупционните зависимости – това бяха независими съдии, обединени в своя съюз, и българската адвокатура в различните ѝ сдружения, форми на организация. Да, и няколко извънпарламентарни политически сили.

Това, че българската адвокатура успява през тези години да запази своето високо достойнство, да се грижи не просто за интереса на своите клиенти или на своя собствен институционален организационен интерес, е всъщност изключително важно за българското общество.

Адвокатурата е изискваща реформи на правосъдието, защита правата на гражданите, противопоставяща се на злоупотребите с властта. Това е нашата мисия. Нашата мисия особено в общество, в което реформите са започнати, но не са завършени. Общество, където демократизацията все още не е консолидирана. Общество с проблеми, които се опитваме да решим, тежки проблеми. Проблеми, които виждаме всеки ден.

Признание за ролята на българската адвокатура е това, че вече в редица закони вече е предвидено участието на българските адвокати в различни процедури, институционални, за номиниране и избор на различни органи. Така е в новоприетия Закон за противодействие на корупцията. Българската адвокатура ще участва в борда за номинации на членове на комисията.

Така ще бъде и в Закона за съдебната власт, където предвиждаме Висшият адвокатски съвет, българската адвокатура да може да излъчва свои представители във Висшия съдебен съвет

и във Висшия прокурорски съвет от двете квоти съответно на парламента. Право на участие, право на номиниране, право на изслушване. Това мисля, че е високо признание за ролята на българските адвокати.

Изключително важно е в тези дни, когато всички виждаме мрежите на влияние в съдебната система и прокуратурата са стигнали на високи нива, българската адвокатура също да е достатъчно чувствителна към тези свои представители, които под някаква форма са участвали в тези случаи. Има вече първи стъпки в тази посока – дисциплинарни производства и поставящи етични въпроси.

Може да поема ангажимент от името на Министерство на правосъдието, че заедно с Висшия адвокатски съвет ще работим за преодоляване на последиците от решението на Съда на Европейския съюз отпреди месец, така че българските адвокати да имат едно достойно и достатъчно адекватно за труда, който полагат, възнаграждение.

Пожелавам успех на Общото събрание! Българското общество вярва в българската адвокатура.

Благодаря Ви. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. ИНА ЛУЛЧЕВА: Благодаря от името на всички на министър Славов.

Сега думата има председателят на Върховния касационен съд г-жа Галина Захарова.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА *(посрещната с ръкопляскания):*

Уважаеми г-н Дерменджиев,

Членове на Висшия адвокатски съвет,

Господин Президент на Република България,

Уважаеми гости и скъпи колеги,

Позволете ми да съкратя протоколната част на моето обръщение към Вас.

Аз Ви благодаря, че позволихте още веднъж да бъда част от Вашето Общо събрание и да имам възможност да споделя с Вас мисли за изминалата година и за случващото се в нашата система. За всички нас е ясно, че правосъдие без независимост няма. За всички е ясно, че думите „върховенство на правото“ са празна фраза, без това, което се крие зад тях. А това е силен и независим съд, подпомаган, разбира се, от мощна адвокатска свободна гилдия.

Затова, колеги, аз Ви благодаря, че цялата изминала година участвахме заедно в много мероприятия, които бяха насочени към това да подобрят състоянието на нашата система и да се опитаме да осъществим т. нар. реформа, която всъщност е основната задача на правосъдието, да защитава правата на гражданите.

Аз не мога да скрия пред Вас, че ми е много трудно да се изправя на този форум и да говоря за правосъдие, за независимост и за свободни органи на съдебната власт. Но Ви уверявам, колеги, че съдът в Република България не е на колене, въпреки, че е силно разклатен от случилия се скандал с т. нар. кръг на неправомерно влияние на Мартин Божанов.

Но, колеги, страшното е всъщност не ударът, който стана видим, публичен и без съмнение накърни престижа на правосъдието в много силна степен. Страхното е това, че такова явление е съществувало, то е тляло, то се е развивало с години и избухна по повод една случайност, а именно убийството на едно лице. Страхното е това, че ние години наред сме живели с такъв паразитиращ организъм върху нашата система.

И когато говорим за върховенство на правото, и когато говорим за справедливост, всички трябва да си даваме сметка дали

по един или друг начин, който и да е не е накърнил по някакъв начин независимостта на това правосъдие. Всъщност корените са много по-дълбоки, отколкото си мислим ние.

Аз, в рамките на моите правомощия и в рамките на закона, гарантирам пред Вас, а тези, които ме познават, не се съмняват в това, че ще направя всичко възможно да се достигне до възможната дълбочина на този случай. Същото ще направи и прави съдът.

Но колеги, не може да не си дадем сметка, че корените всъщност се коренят в едно мултиплициращо се мнозинство от неправилни хора, които по един или друг начин не само намират място в нашата система, а успяват да се издигат на ръководни постове. Кариерното развитие на магистратите е в основата на всичко. Защото каквото и да правим, каквото и да говорим, ако няма хора с безупречна репутация, ако няма хора със стабилен интегритет, излишно е да имаме очаквания за добри резултати.

Поради това аз всъщност се радвам, че адвокатурата започва да има все повече и повече институционални възможности да участва в процеса на правосъдието по един или друг начин.

Уважаеми колеги, аз смятам, че алтернативно правосъдие, улично правосъдие няма. Правосъдието е едно в Република България, а всичко останало е просто престъпление.

Нека още веднъж заедно с Вас още веднъж да се опитаме да вървим в тази посока, в която така или иначе върви съдът заедно с адвокатурата.

Благодаря Ви. Желая Ви много здраве и успех по време на Вашето събрание! *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. ИНА ЛУЛЧЕВА: Благодаря на съдия Захарова.

Разбрах, че президентът има ангажменти, поради което му благодарим за участието. Колеги, да го изпратим.

(Всички присъстващи в залата стават на крака. Президентът Румен Радев напуска Общото събрание на адвокатите от страната, изпратен с ръкопляскания и придружен от председателя на Висшия адвокатски съвет.)

Давам думата за приветствие към Общото събрание на адвокатите от страната на г-жа Даниела Дончева – председател на Софийския апелативен съд.

ДАНИЕЛА ДОНЧЕВА (посрещната с ръкопляскания):

Уважаеми господа Конституционни съдии,

Уважаема госпожо Председател на Върховния касационен съд,

Уважаеми колеги,

Приветствам Вас и всички присъстващи тук колеги, с уважение и респект по повод откриване на Годишното общото събрание на адвокатите от цялата страна. Използвам случая да пожелаю на всички Вас здраве, устойчивост, кураж и последователност във Вашата всекидневна работа, която често остава невидима за обществото.

Ние, юристите, знаем много добре, че адвокатите нямат почивни дни, поне не такива, каквито имат хората, които си мислят, че никога няма да имат нужда от адвокат. Същите хора, които впоследствие животът поставя в ситуации, в които разбират смисъла на израза „защита, предоставена от адвокат“, всъщност „защита на правото и на свободата на всеки един от нас“.

Точно днес и сега сеизмичното време, в което живеем, ясно показва важността на вашата свободна и независима професия, професия, която на практика и под различни форми съществува през столетията, не заради, а въпреки.

Уважаеми колеги, позволете ми да изразя своята увереност, че и занапред ще браните истински правото и свободата както на

гражданите, така и на своята гилдия, и на цялата съдебна власт в България към облика на която Вашият принос не може да бъде пренебрегнат. Във времена на изпитания усилията ни и приносът за една по-стабилна и по-справедлива съдебна власт трябва да е съвместен. Дължим това на поколенията, които идват след нас. Нека търсим и намираме правилния път заедно.

Желая Ви искрено стремеж към доброто и справедливото, и вяра, че то ще бъде постигнато!

Благодаря Ви. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. ИНА ЛУЛЧЕВА: Благодаря на съдия Дончева.

Думата за приветствие има г-жа Лилия Симеонова – заместник-председател на Националното бюро за правна помощ.

ЛИЛИЯ СИМЕОНОВА *(посрещната с ръкопляскания)*:

Уважаеми г-н Председател на Висшия адвокатски съвет,

Уважаеми членове на Висшия адвокатски съвет,

Уважаеми г-н Министър на правосъдието,

Уважаема г-жо Председател на Върховния касационен съд,

Уважаеми Конституционни съдии,

Уважаеми колеги, адвокати от страната,

Уважаеми гости, представители на уважавани институции,

За мен е удоволствие да участвам в настоящия форум и да представя поздравителния адрес от името на г-жа Наталия Илиева – председател на Националното бюро за правна помощ от името на Националното бюро за правна помощ към настоящото Общото събрание:

„Уважаеми г-н Председател, позволете ми да поднеса най-искрените си поздравления на участниците в Общото събрание на адвокатите от страната. В днешно време, изпълнено с редица предизвикателства престижът на адвокатската професия е

изключително висок, заради важноста на отстояването на правата на човека и функционирането на правовата държава.

Приветствам всички колеги адвокати, които ежедневно полагат усилия, за да тържествува справедливостта, да имаме независима съдебна власт и качествено правораздаване.

Отново искам да благодаря на Висшия адвокатски съвет и на адвокатските съвети в страната за доброто и ползотворно сътрудничество с Националното бюро за правна помощ. Убедена съм, че и в бъдеще ще работим съвместно за защита на правата на българските граждани.

Желая здраве, увереност и сила на всички адвокати!

Наталия Илиева,
председател на Националното
бюро за правна помощ.“

Позволете ми в допълнение да изразя благодарност към адв. Дерменджиев в качеството му на председател на Висшия адвокатски съвет и за своевременните усилия и подкрепа, които оказва съвместно с Министерството на правосъдието по повод осигуряването на нужното допълнително финансиране от Министерството на финансите за изплащане, още до края на календарната 2023 г., на допълнителните възнаграждения за извършената и редовно отчетена правна помощ.

Искам да Ви уверя, че усилията на Националното бюро за правна помощ, за да оправдае завишените и завишаващи се очаквания към качеството, ефективността и отчитането на предоставената правна помощ по начин, по който, както и да отговори на нуждите на гражданите, така и да защити интересите

на адвокатите, вписани в Националния регистър за правна помощ, няма да спрат.

Пожелавам ползотворна работа на Общото събрание!

Благодаря Ви за вниманието. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. ИНА ЛУЛЧЕВА: Колеги, думата за приветствие към събранието има колегата Гунчев – заместник-председател на Съюза на юристите в България.

НИКОЛАЙ ГУНЧЕВ *(посрещнат с ръкопляскания):*

Добър ден! Присъединявам се към протокола, който чинно и коректно направиха всички говорещи преди мен. Желая да Ви поздравя с този празник, че сте се събрали тук!

Скъпи дами и господа съдии и адвокати,

Скъпи апостоли на правдата,

Имам шанса от името на председателя на Съюза на юристите в България г-н Владислав Славов и от името на Съюза на юристите в България да Ви приветствам по случай вашето Общото събрание.

Уважаеми д-р Дерменджиев,

Уважаеми колеги,

Съюза на юристите в България Ви пожелава успешна работа на Годишното общо събрание!

Като отчитаме все по-нарастващия авторитет, роля и значимост на българската адвокатура в обществения живот, в изпълнение на конституционните ни задължения за подпомагане и защита на гражданите и юридическите лица при отстояване на техните права и законни интереси, Ви уверяваме в три неща.

Съюза на юристите в България ще продължи да подкрепя разширяването на правомощията на адвокатурата за сезиране на Конституционния съд. *(Ръкопляскания.)*

Съвместно, независимо от съпротивата на законодателната и изпълнителната власти, ще продължим борбата за промяна и повишаване на качеството на юридическото образование. *(Ръкопляскания.)*

Ще Ви подкрепяме за създаване на по-добри условия за упражняване на адвокатската професия и приемане на нов и модерен Закон за адвокатурата. *(Ръкопляскания.)*

Успешна работа от името на председателя на Съюза на юристите Владислав Славов и от мое име!

И понеже не мога да избягам от амплото си на съдия, – вършете си работата с вяра и с дух, и понякога въпреки нас съдиите. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. ИНА ЛУЛЧЕВА: Колеги, това прозвуча много ентузиастично.

Давам думата за приветствие на доц. д-р Анета Антонова – председател на секция „Правни науки“ към Съюза на учените в България.

АНЕТА АНТОНОВА *(посрещната с ръкопляскания):*

Уважаеми г-н Министър,

Уважаеми Конституционни съдии,

Уважаеми членове на Висшия адвокатски съвет,

Скъпи гости и колеги,

За мен е чест да присъствам на Общото събрание на българската адвокатура – най-голямата професионална гилдия в страната. Считам, че настоящото Общото събрание е с особена значимост, тъй като то ще разисква и проект на нов Закон за адвокатурата, който ще очертае правните рамки за дейността на адвокатите през следващите години.

Надявам се представителите на българската правна наука, част от които са и действащи адвокати, да допринесат за тази дискусия.

Пожелавам ползотворна работа! *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. ИНА ЛУЛЧЕВА: Колеги, до събранието е изпратен поздравителен адрес от председателя на Върховния административен съд Георги Чолаков, в който се казва:

„Приемете моите благодарности по повод отправената до мен покана за участие в Годишното общо събрание. тъй като нямам възможност лично да поднеса приветствие към Вас, отправям своите пожелания за ползотворни дискусии, успешна работа на Общото събрание и нови професионални достижения! Добрата работа и отличните резултати в изграждането на една съвременна добре работеща и ефективна правораздавателна система е немислима без всеотдайния труд на всички Вас.“
(Ръкопляскания.)

Поздравителен адрес е изпратен и от председателя на Административния съд – Пловдив, колегата Шотева, която е и тук:

„Уважаеми д-р Дерменджиев,

Уважаеми представители на Висшия адвокатски съвет,

Колеги,

Във връзка с отчитане дейността за 2023 г. на Висшия адвокатски съвет провежданото днес Общото събрание на адвокатите от страната отправям поздравленията към всеки един представител на адвокатското съсловие за постигнатите персонални и колегиални резултати през изминалата календарна година.

Благодаря на всички за взаимодействието, подкрепата, сътрудничеството, които оказвате при ежедневното осъществяване на правораздавателната дейност.

Приемете моите пожелания за здраве, сили и търпение в общата ни кауза за осигуряване и поддържане на демократичния и правов ред в България!

Съдия Мариана Шотева,
Председател на Административен съд
– Пловдив.“ *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. ИНА ЛУЛЧЕВА: Колеги, с това официалната ни част приключи. Благодарим на всички гости, които уважиха събранието, които, разбира се, могат да останат, могат и ако имат друга ангажименти, да се отдадат на изпълнението им.

Благодаря Ви много.

(Официалните гости напускат заседателната зала на общото събрание в 10,18 часа, изпратени с ръкопляскания от залата.)

Колеги, започваме вече същинската работа на събранието и както всяка година, Ви моля да станете на крака, за да почетем паметта на колегите, които ни напуснаха през периода от миналото до настоящото отчетно събрание.

(Всички присъстващи в залата стават на крака в знак на почит.)

Адвокатска колегия – Бургас – адв. Жельо Тодоров
Димитров и адв. Димитър Георгиев Статев.

Адвокатска колегия – Варна – Дончо Николаев Кирчев,
Радостина Иванова Гъркова, Николай Василев Петров, Йонка
Димитрова Баирева.

Адвокатска колегия – Велико Търново – Красимир Маринов
Иванов.

Адвокатска колегия – Враца – Пламен Цветанов Вълканов, Иво Атанасов Йорданов, Гълъбин Спасов Хиков, Георги Михайлов Сапунов.

Адвокатска колегия – Габрово – Костадин Николов Христов.

Адвокатска колегия – Добрич – Бранимир Николов Иванов.

Адвокатска колегия – Кърджали – Иван Василев Василев.

Адвокатска колегия – Кюстендил – Иван Димитров Кроснев, Иванка Василева Стефанова.

Адвокатска колегия – Монтана – Анелия Любенова Борисова и Рахамим Лиячи Варсано.

Адвокатска колегия – Пазарджик – Костадин Николов Капашиков, Владимир Василев Секулов, Недялко Илиев Немски, Ангел Иванов Арабаждийски.

Адвокатска колегия – Перник – Иванчо Богданов Янакиев и Емил Асенов Червенобрешки.

Адвокатска колегия – Пловдив – Ивон Василева Трендафилова-Чамбова, Адриан Василев Атанасов, Екатерина Костадинова Желязкова, Кирил Симеонов Додов, Стоян Борисов Джаков, Георги Петров Кръстев, Георги Милков Момджиев.

Адвокатска колегия – Русе – Пламен Петров Маринов.

Адвокатска колегия – Смолян – Николай Михайлов Пейковски, Сабина Шишманова Омарова, Севдалин Радков Кременов.

Адвокатска колегия – София – Васил Николаев Петров, Петър Кирилов Петров, Веселка Христова Крачунова, Петър Димитров Георгиев, Румен Борисов Русев, Славчо Кръстев Кържев, Димитър Василев Алабаков, Асен Александров Джингов, Камен Петров Иванов, Николай Иванов Колев, Станьо Тодоров Михайлов, Жанета Ангелова Малинова, Ангел Стоянов

Джамбазов, Димитър Иванов Карабатаков, Павел Петров Павлов, Милослав Стоянов Цветков, Цветозар Исаев Младенов, Емил Стоименов Лалов, Стефан Иванов Цацов, Радослав Григоров Цветков, Павел Гечев Гечев, Венцислав Станойчев Джалев, Лилко Йоцов Петров, Иван Нейков Нейков, Владимир Михайлов Кръстев, Силва Александрова Петкова, Данчо Боянов Джиков, Светла Динова Дочева, Васил Гаврилов Начков, Наташа Иванова Гергова.

Адвокатска колегия – Стара Загора – Тонка Колева Георгиева, Боян Петров Бонев и Румяна Петрова Момчева.

Адвокатска колегия – Търговище – Венета Крумова Писарева.

Адвокатска колегия – Хасково – Георги Колев Янев, Величка Стефанова Скулева.

Адвокатска колегия – Шумен – Красимира Стефанова Донева.

Нека с едноминутно мълчание да почетем паметта на колегите.

Едноминутно мълчание в знак на почит към починалите адвокати от адвокатските колегии в страната.

Благодаря Ви, колеги.

Събранието ще протече, както знаете, по предварително обявения дневен ред с едно изключение, което не се е случвало досега – преди започване на работата по дневния ред председателите на адвокатските колегии от страната заявиха, че желаят да направят обръщение към Общото събрание на адвокатите от страната.

Моля, колеги.

Председателите на адвокатските колегии от страната излизат заедно пред президиума (посрещнати с ръкопляскания от залата).

От името на председателите на всички колегии в страната обръщението ще направи адв. Стефан Марчев.

СТЕФАН МАРЧЕВ (председател на Софийската адвокатска колегия):

Благодаря, колеги.

В приветствените слова на представителите на съдилищата на конституционните съдии и на министъра на правосъдието бяха подчертани два важни проблема за скандалите, които тресат съдебната система от седмици и едно решение на СЕС от 25.01.2024 г., чиито последици далеч ще надхвърлят тесния икономически интерес на адвокатите. Това решение застрашава правото на защита.

По този повод председателите на адвокатските колегии подготвихме едно обръщение, което сме съгласували, искаме да изчетем и предложим на Вашето внимание, на обществеността и силно се надяваме този наш призив да намери подкрепа в лицето на Вас, делегатите, изразители на волята на 14 000 адвокати, които са най-голямата правна общност, която конституционно е призвана да гарантира правото на достъп до съд, чрез което всъщност да осигурим справедливостта, която толкова много липсва в нашето общество днес.

Така че позволете ми от името на всички председатели на 27-те адвокатски колегии в страната да прочета този наш личен призив, който се надявам да намери подкрепа и от събранието днес.

ОБРЪЩЕНИЕ
на председателите на адвокатските колегии
от страната

Правовата държава следва да осигури на своите граждани точно и еднакво прилагане на законите спрямо всички от независим и безпристрастен съд. Само тогава може да бъде възстановено липсващото усещане за справедливост. Поради това призоваваме всички граждани да търсят и защитават правата си по предвидения в закона ред чрез подкрепата и професионалната помощ от адвокати, които са задължени да им оказват защита и съдействие с всички допустими от закона средства. (Секунда, тъй като съгласувахме до последно текстовете на обръщението.)

Председателите на адвокатските колегии изразяваме силна загриженост от начина, по който някои съдебни състави започнаха да тълкуват и прилагат решението от 25.01.2024 г. по дело С-438 на съда на Европейския съюз, при присъждането на направените от страните разноски.

Формирането на подобна практика не просто уврежда интересите на гражданите и стопанските субекти, а не гарантира предвидимост на разноските в съдебния процес и поставя под съмнение възможността за получаване на качествена правна защита. С присъждането на разноски не се прави оценка на труда на адвоката, а се възстановяват направените в съответното производство разноски. При отпадане на регулацията за размерите на адвокатските възнаграждения и присъждането им в пренебрежително нисък размер, не се стига до друго, освен до принижаване ролята на адвоката като специализиран участник в правосъдието и като конституционен гарант за защита правата на гражданите.

Правото на справедлив съдебен процес и достъп до независим съд е основно човешко право. А процесуалната защита и конституционна задача на адвокатурата, защото без адвокатска защита е невъзможно справедливо правосъдие и върховенство на правото. Липсата на регулация в размерите на адвокатските възнаграждения пряко уврежда интересите на гражданите и ги лишава от възможност да получат качествена и квалифицирана правна помощ.

Като си даваме сметка, че е налице спешна нужда от законодателна промяна, която да преодолее и уреди последиците от решението на СЕС, призоваваме всички народни представители от 49-ото Народното събрание и всички органи със законодателна инициатива да предприемат спешни законодателни промени, които справедливо да уредят отговорността за разноски за адвокатска защита и така да гарантират конституционното право на защита и адвокатска правна помощ.

Призоваваме всички магистрати към разум и баланс при правоприлагането, доколкото определянето на разноски на страните по дела, включително за адвокатска защита, осъществявана от особени представители, е свързано с легитимните очаквания на гражданите да получат справедливо правосъдие и ефективна защита, както и с предвидимост на правосъдието, включително относно разноските.

Уверяваме гражданите, че българските адвокати ще продължим да защитаваме безусловно правото им на достъп до съд, включително и правото им на качествена адвокатска защита, без която е невъзможно да се реализират правата им, включително и да получат възстановяване на разноските, които са направили за съдебна защита.

Вярваме, че правната общност и цялото общество разбират значимостта на проблема и ще подкрепят нашите усилия за нормативна промяна и за разумна съдебна практика, която да гарантира техните права!

Благодарим. *(Ръкопляскания.)*

ВАЛЯ ГИГОВА: Браво, колеги, браво! Така трябва.

СТЕФАН МАРЧЕВ: Така че нашият призив е тази декларация да бъде подкрепена от Общото събрание, защото тя е професионален израз на нашата загриженост не за възнагражденията ни, а за правата на гражданите, които са поставени в опасност. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. ИНА ЛУЛЧЕВА: Колеги, аз смятам, че няма съмнение, че Общото събрание ще подкрепи тази декларация. Предполагам, че част от вас са видели, някои ако не са видели, е хубаво да знаем, че за щастие този път получихме бърза и своевременна подкрепа от Съюза на съдиите в България, който е излязъл с декларация в подкрепа на тезата, която се отстояваше и в настоящото Обръщение, в която се казва, че Управителният съвет на Съюза на съдиите изразява загриженост по повод публикациите за прекомерно ниските възнаграждения, които се присъждат, за обезценяването по този начин на адвокатския труд, и призовават съдиите да имат достойното отношение към представителите на професията.

Ние тази декларация ще я разпространим, така че да бъде достъпна за всеки, но е показателно, че има една много бърза реакция, така че очевидно несправедливостта, която шества последните дни във връзка с решението на СЕС, се осъзнава и от съдиите.

И така, колеги, първото нещо, което трябва да направим, преди да преминем към изслушването на докладите, е да изберем

преброителите и Комисията по предложенията, за да се знае и после да не отделяме внимание на тази дейност.

Колеги, имаме съгласие за преброители да бъдат избрани
Владимир Велинов от Адвокатска колегия – Варна,
Иван Иванов от Адвокатска колегия – Видин,
Иван Иванов от Адвокатска колегия – Стара Загора,
Александър Джуров – Адвокатска колегия – София.

Още двама колеги ще помоля да се съгласят, за да станат 6-има преброителите.

Ясен Сариев от Адвокатска колегия – София.

Още един колега. От Софийската адвокатска колегия, ако може, още един, все пак сме половината от страната.

Явор Харизанов от Адвокатска колегия – София.

Колеги, има ли някой "против" да изберем тези колеги за преброители? Няма.

**Общото събрание на адвокатите от страната
единодушно, без "против" и "въздържали се" прие следното**

РЕШЕНИЕ:

Избира за преброители в залата:

**Владимир Велинов от Адвокатска колегия – Варна,
Иван Иванов от Адвокатска колегия – Видин,
Иван Иванов от Адвокатска колегия – Стара Загора,
Александър Джуров – Адвокатска колегия – София,
Ясен Сариев от Адвокатска колегия – София,
Явор Харизанов от Адвокатска колегия – София.**

Следващото, което трябва да решим преди това, е изборът на Комисията по предложенията и решенията. Първият въпрос, който трябва да решим е бройката на членовете на Комисията по предложенията. Има предложение да е от 3-ма души или 5-има души, две предложения са постъпили.

Някакви други предложения от залата?

Моля преброителите да се разделят, това ще е първото Ви броене, на блокове, като моля да се броят първо, втори, трети; четвърти, пети и шести ред в мое ляво, за да могат да се съобщават резултатите.

Колеги, има ли предложения за броя на членовете на Комисията по предложенията?

Който е съгласен Комисията по предложенията да се състои от 5-има членове, моля да гласува.

Колеги, това е моментът, в който ще се ориентираме и за кворума.

При регистрирани 292-ма делегати по тези приблизителни бройки, които се оказаха, имаме гласували 124 "за" бройката 5, което означава, че решението не е взето. Остава гласуване на бройката 3-ма членове на Комисията по предложенията.

Който е съгласен, моля да гласува.

Очевидно е мнозинството.

Колеги, мнозинството за бройката 3 е очевидно, не мисля, че би било процедурно нарушение. (*Преброителите: 65, 24, 65.*)

Сега стават 129. Очевидно в залата няма 292-ма делегати.

Общото събрание на адвокатите от страната единодушно прие следното

РЕШЕНИЕ:

Определя Комисията по предложенията да е в състав от 3-ма делегати.

Колеги, предложенията, които са постъпили за членове на Комисията по предложенията са за Гергана Върбанова, Венелина Фотева и Христо Хинов.

Има и други предложения? Няма.

Някой има ли против тези предложения за членове на Комисията по предложенията? Няма "против".

Общото събрание на адвокатите от страната единодушно прие следното

РЕШЕНИЕ:

Избира Комисия по предложенията в състав Гергана Върбанова, Венелина Фотева и Христо Хинов.

Това са членовете на Комисията по предложенията – опитни колеги, които знаят какво трябва да правят. *(Ръкопляскания.)*

Колеги, ще помоля преброителите междуременно на преброят кворума и в залата, все пак по някакъв начин да се следи. И както Ви помолих, да се разберете как справедливо да се броят редовете.

ВАЛЯ ГИГОВА: Колега Лулчева, може ли само една секунда? Членовете на Комисията по предложенията, ако може, да дойдат на първия ред.

(Членовете на Комисията по предложенията заемат местата си на първия ред.)

ПРЕДС. ИНА ЛУЛЧЕВА: Колеги, преди да преминем към отчетите и след като вече извършихме преброяване и установихме кворума, Ви предлагам да гласуваме обръщението, предложено от председателите на всички адвокатски колегии в страната.

Има ли някой "против" предложеното Обръщение от председателите на адвокатските колегии в страната? Няма.

Общото събрание на адвокатите от страната без "против" и "въздържали се" единодушно прие следното

РЕШЕНИЕ:

Застава зад Обръщението на председателите на адвокатските колегии от страната:

„Правовата държава следва да осигури на своите граждани точно и еднакво прилагане на законите спрямо всички от независим и безпристрастен съд. Само тогава може да бъде възстановено липсващото усещане за справедливост. Поради това призоваваме всички граждани да търсят и защитават правата си по предвидения в закона ред чрез подкрепата и професионалната помощ от адвокати, които са задължени да им оказват защита и съдействие с всички допустими от закона средства.

Председателите на адвокатските колегии изразяваме силна загриженост от начина, по който някои съдебни състави започнаха да тълкуват и прилагат решението от 25.01.2024 г. по дело С-438 на съда на Европейския съюз, при присъждането на направените от страните разноски.

Формирането на подобна практика не просто уврежда интересите на гражданите и стопанските субекти, а не гарантира предвидимост на разноските в съдебния процес и поставя под съмнение възможността за получаване на качествена правна защита. С присъждането на разноски не се прави оценка на труда на адвоката, а се възстановяват направените в съответното производство разноски. При отпадане на регулацията за размерите на адвокатските възнаграждения и присъждането им в пренебрежително нисък размер, не се стига до друго, освен до принижаване ролята на адвоката като специализиран участник в правосъдието и като конституционен гарант за защита правата на гражданите.

Правото на справедлив съдебен процес и достъп до независим съд е основно човешко право. А процесуалната защита и конституционна задача на адвокатурата, защото без адвокатска защита е невъзможно справедливо правосъдие и

върховенство на правото. Липсата на регулация в размерите на адвокатските възнаграждения пряко уврежда интересите на гражданите и ги лишава от възможност да получат качествена и квалифицирана правна помощ.

Като си даваме сметка, че е налице спешна нужда от законодателна промяна, която да преодолее и уреди последиците от решението на СЕС, призоваваме всички народни представители от 49-ото Народното събрание и всички органи със законодателна инициатива да предприемат спешни законодателни промени, които справедливо да уредят отговорността за разноси за адвокатска защита и така да гарантират конституционното право на защита и адвокатска правна помощ.

Призоваваме всички магистрати към разум и баланс при правоприлагането, доколкото определянето на разноси на страните по дела, включително за адвокатска защита, осъществявана от особени представители, е свързано с легитимните очаквания на гражданите да получат справедливо правосъдие и ефективна защита, както и с предвидимост на правосъдието, включително относно разноските.

Уверяваме гражданите, че българските адвокати ще продължим да защитаваме безусловно правото им на достъп до съд, включително и правото им на качествена адвокатска защита, без която е невъзможно да се реализират правата им, включително и да получат възстановяване на разноските, които са направили за съдебна защита.

Вярваме, че правната общност и цялото общество разбират значимостта на проблема и ще подкрепят нашите

усилия за нормативна промяна и за разумна съдебна практика, която да гарантира техните права!“

Колеги, преминаваме към същинската вече част на събранието, а именно изслушване на отчетите за дейността през 2023 г. – Отчет за дейността на Висшия адвокатски съвет, Отчет за дейността на Висшия контролен съвет, отчет за дейността на Висшия дисциплинарен съд.

Давам думата за запознаването Ви с отчета за дейността на Висшия адвокатски съвет през 2023 г., който включва и отчета за финансовата част, на председателя на Висшия адвокатски съвет, впоследствие и на главния секретар.

ЕЛЕНА РАДЕВА (председател на АК –Смолян): Ако позволите, само едно процедурно предложение преди изслушването на отчетите и докладите, тъй като те са качени на страницата на Висшия адвокатски съвет, правя предложението да не се четат подробно, а в някакви основни пунктове.

ПРЕДС. ИНА ЛУЛЧЕВА: Колега, това вече го постигнахме, мисля, на няколко събрания, няма да се четат докладите, смятам, че всички сме грамотни. Ще се изложат основните пунктове, а впоследствие в обсъжданията с въпроси ще се доизясни каквото е необходимо да се знае от колегите.

Заповядайте, г-н Председател.

Колеги, помолили са от Съюза на съдиите, който иска, да подпише открито писмо в подкрепа на съдия Цариградска и на всичко останало. Така че отвън, при регистратурата, ще е откритото писмо – който иска, да се подписва.

Сега минаваме вече наистина към отчета на председателя на Висшия адвокатски съвет.

Д-Р ИВАЙЛО ДЕРМЕНДЖИЕВ: Благодаря.

Уважаеми колеги, добър ден отново на всички, вече сме си само наши. Чувате ли ме така?

Колеги, приключихме с официалната част, която беше този път, за разлика от другите ни събрания, доста дълга. Но все пак смятам, че не всеки път идва президентът на нашите общи събрания, плюс цялото ръководство, така да се каже, на съдебната система. Смятам, че това беше за всички, не мога да кажа само удоволствие, бих казал признание. За нас това е признание за работата ни, която вършим, за това, което сме правили през годината, за това, което като общество сме постигнали и като адвокати най-вече, защитавайки хората, клиентите и тези, които са част от обществото за нас.

Колеги, това беше добро решение, което и миналата година акламирах, заради това, че ние няма да четем нашите доклади, защото това е една чиста статистика, една административна дейност, който Вие сте прочели специално в доклада на Висшия адвокатски съвет – едни 70 страници с цифри и данни, които са обработвани главно статистически и са подавани като информация от различните отдели и звена във Висшия адвокатски съвет.

Миналата година докладът, който бях приготвил, беше малко по-различен от този, който е приготвен сега, и то е защото имах доста критични посоки в него, в уводната и в заключителната част. Но тъй като докладът се гласува на заседание на Висшия адвокатски съвет, тази критична част беше отрязана. И поради тази причина тази година не си направих труда да пиша критични части в доклада си, предпочитам да Ви ги кажа на Вас тук, за да не се налага, както миналата година се получи. Ако Ви е направило впечатление в миналогодишният доклад, съдържанието като номерация въобще не отговаря на точките и текстовете в самия

доклад. Просто има пълно разминаване, на мен ми направи впечатление, забелязах го, никой обаче не реагира от общото събрание, каквото и да значи това.

Така че, колеги, няма да Ви чета целия доклад, по-скоро ще мина кратко по съдържанието му, все пак за да маркирам основните неща, които за мен са важни през тази година.

Първо, ще мина в т. 3.2., която е в моя отчет, и тя е свързана със законодателната дейност, не само, – правни становища и тълкувателни решения, която е типичната дейност на Висшия адвокатски съвет. Тази дейност е свързана с прякото ни участие както в законодателния процес под формата на становища, които даваме, или инициативи, които имаме, така и с участието ни в тълкувателни решения на двете съдилища, конституционни питання и обратно – искания от нас към Конституционния съд.

Всичко това се прави от Правната комисия на Висшия адвокатски съвет.

За пръв път откакто аз съм председател, тук предполагам, че са моите предшественици в залата, но за пръв път Правната комисия не се председателства от председателя на Висшия адвокатски съвет. Тя се председателства от друг член на съвета в момента. Така че информацията, която е получена от тази Правна комисия, е на база на данните, които те са правили и на заседанията, които са провеждали.

Това, което обаче наблюдавам, е, че ние имаме известни спорове във Висшия адвокатски съвет по отношение на извършване именно на тази законодателна и друга тълкувателна дейност, с оглед разпределението кой и какво да прави, и защо.

В момента във Висшия адвокатски съвет има трима висококвалифицирани колеги, които извършват цялата селекция на всичката, бих казал, законодателна дейност и на всичко това,

което идва от адвокатите към нас и от гражданите за взимане на решение. Това са бивш конституционен съдия, член.-кореспондент по гражданските науки и главен асистент от Софийския университет. Тези хора са на заплата във Висшия адвокатски съвет и на практика те извършват едни, да не кажа, голяма дума, но да речем, едни 80% от всичкото това, което произвежда Правната комисия.

Това, което прави Правната комисия извън техните анализи, предварителни становища, които дават, е свързано с възлагане на адвокати за конкретни искания, които имаме към върховните съдилища, които адвокатите изработват и внасят там.

В интересна истината повечето от тези становища, които ние внасяме в съдилищата, винаги минават и през тези хора, които са на договори с нас, и това, бих казал, че не е лошо. Въпросът е каква е функцията тогава на Правната комисия, след като имаме достатъчно подготвени специалисти да извършват анализ по това, което се иска от нас, какво точно произвежда Правната комисия и какво точно предлага на Висшия адвокатски съвет да прави? Това е един въпрос, който оставям открит и който хората, които имат отношение по тази тема, предполагам, че ще задават въпроси и ще вземат и отношение.

Другото, на което бих искал да обърна внимание на колегите – описано е в отчета, мисля че достатъчно подробно, но това е нашата международна дейност. Намирам, че въпреки, така да го нарека, бюджетните ограничения, които ние имаме, сами сме си ги поставили, не че чак толкова ни е от бюджета, но ние сме били максимално ефективни, като например 1/3 (една трета) от разходите, които са влагани в командировки и посещения в чужбина, и прочее, са били поемани от други институции – Европейския съюз, програмата HELP, и други сродни, които са

поемали голямата част от разноските на представителите на Висшия адвокатски съвет. Поради именно тези бюджетни ограничения съм се ограничавал максимално с посещенията в чужбина, като нито сме ползвали преводачи, нито сме ползвали различни други начини за допълнително разходване на средства, били сме максимално ефективни.

Резултатите от това са видни. Обикновено слагам информация на сайта, която аз лично я пиша по международната дейност или Ели Христова, това са информации, които ние обработваме , и които показват какво правим в международен план. Ако четете сайта редовно, сте запознати или пък в момента в отчета също го има.

Проблемът обаче, колеги, не е толкова как ние развиваме международната дейност, как се развива въобще светът и как се развива адвокатът международно. Защото ние в момента търпим последиците от едно решение на съда на Европейския съюз, което междупрочем голяма част от Вас предполагам са били вчера на конференцията в х-л Балкан (Шератон), или са чули поне, но там бяха поканени и съдия Арабаджиев, и съдия Корнезов, и въобще хора, които са вътре в кухнята на Европейския съюз, и това решение – ние търпим последиците в момента, и те са директно към всеки един от нас.

Когато организирах днешното общо събрание, проведох няколко разговора със съдия Захарова и тя ми каза – Ивайло, малко се притеснявам, адвокатите сигурно са недоволни да дойда между тях и да ме гледат, с тези определения, които излизат вчера, днес и преди една седмица, и които в никакъв случай не са добре нито за отделния адвокат, нито за адвокатурата като цяло.

Казах й – Галя, ние разбираме, че това не е във възможностите на председателя на Върховния касационен съд да

вземе тези мерки, тук е въпросът ние какви мерки ще вземем и как ще го решим. На този етап нашите вътрешни мерки ние смятам, че сме ги предвидили и те са свързани с промяна на текстове в Закона за адвокатурата, промяна на текст от ГПК и вкарване на механизми, които биха дали референция към тези възнаграждения.

Обаче, колеги, откъде идва проблемът? Ние всъщност се оказахме изненадани от едно решение, постановено през 2023 г., което в подобни рамки беше постановено и през 2017 г. Тоест ние не се чувстваме абсолютно изненадани, защото това, което в Европейския съюз е заложено в Договора за присъединяване и в чл. 101, е ясно на всички нас. Ние сме юристи, адвокати и сме го прилагали. Друг е въпросът дали някой е работил по минимума, дали е работил по договор.

Аз например, в моята кариера като адвокат съм направил нещо, което не знам дали Вие сте имали подобни случаи, но аз лично съм осъдил адвокатска фирма по Закона за защита на конкуренцията именно по подобни текстове, за нелоялна конкуренция. Именно това, което е есенцията и на решението на СЕС – за конкуренцията и дали такава трябва да бъде, и как да бъде прилагана, и как да бъде съответно санкционирана. Аз съм стигнал до 5-членен състав на Върховния административен съд, който е постановил и е потвърдил решението на КЗК. И това беше преди години.

В това решение адвокатските дружества бяха приети като предприятия, тоест бяха дефинирани като такива, и чл. 101 беше признат като действащ, и на всичкото отгоре нямаше нито една референция към Наредба № 1. Защото КЗК прецени, че всъщност не става въпрос кой какви минимума е поставил, а кой каква работа е свършил и кой каква работа е доказал.

Така че това като база в България съм го направил. Въпросът е обаче ние какво направихме всичките тези години? Защо от 2017 г. досега ние не правим нищо по Наредба № 1, а точно обратното – променяме и то в обратен смисъл?

Последните изменения на Наредбата, които бяха приети, срещу по-голямата част от които аз бях против, примерно в частта „Частични искиове“, а те доста затрудниха всички наши клиенти по отношение на плащанията на определен тип хонорари. Проблемът е, че не някой може да плати или не може да плати, проблемът е, че се създава една обществена нагласа, която в никакъв случай не беше положителна за нас, особено след последните изменения, които бяха във възходяща скала.

И когато получаваме решения от подобен тип от СЕС, недейте да мислите, че съдиите, които го постановяват, не знаят какво става в България. България има огромно присъствие и в Люксембург, и в Брюксел. Там има много българи, които работят и които много добре знаят какво пише пресата в България и какво става в България. И всичката тази информация, която им се подава, не е особено успокоителна за нас, защото тя говори за едни тенденции, които в никакъв случай не са в съзвучие с чл. 101. А ние сме членове на Европейския съюз и, щем – не щем, ще го прилагаме. И независимо какво правят във Върховния съд, които между другото след първото решение на ВКС не прилагаха общностното право, защо не са го прилагали е един друг въпрос, но на мен ми прави впечатление, че точно тези съдии, които тогава не са прилагали общностното право, сега много ревностно присъждат хонорари от 100 лева и постановяват определения на ниво ВКС, които разпращат по долустоящите съдилища с указания как да се процедира съобразно адвокатските разноски.

Така че мисля, че тази тема също ще бъде коментирана, защото е важна и защото в момента, бих казал, че това ни е най-важната тема, освен „Законът за адвокатурата“, която ние трябва да дискутираме.

И за да се върна обратно на международната ни дейност, откъдето започнах, всъщност това, което ние правим в момента международно, опитваме се, на 22 март мисля, че е заседанието в Брюксел, на което на нашата Международна адвокатска организация ССВЕ аз лично съм поставил в изказване пред всички възможни председатели на европейски адвокатури проблема, който възниква от това решение. И този проблем не е само за България, проблемът е за Германия, проблемът е за Чехия, проблемът е за Полша, проблемът е и за Унгария. Това бяха адвокатурите, от които се изказаха с оглед постановеното решение, включително Италия даде и конкретни предложения .

Така че това, което аз направих на това заседание, е, че отнесох този въпрос към Комисията по етика с решение на ССВЕ, която ще заседава и ще даде европейското виждане по този случай, защото решението трябва да бъде главно европейско.

Ние в момента може да направим нашите решения, временни решения, бих казал, които да изгледят ситуацията, да дадат методика, да дадат нещо подобно, обаче големите решения ще дойдат по формата на директиви и ще дойдат под формата на инструкции към държавите. Така че в това аз влагам особено усилие, и не само аз, усилие влага и колегата Христова, която – повтарям сигурно за трети път – беше избрана за вицепрезидент на тази комисия и има изключително важна функция в нея.
(Ръкопляскания.)

Колеги, по международната дейност мисля, че бях достатъчно изчерпателен.

Информация за комуникационната политика на Висшия адвокатски съвет.

Колеги, аз виждам огромни дефицити тук. Не знам Вие как се запознавате с това, което прави Висшият адвокатски съвет, но на мен лично ми е трудно да се ориентирам. Аз съм председател на медийната комисия и като такъв почти нищо не зависи от мен по отношение на медийната политика на този съвет. Това, което зависи от мен, аз го правя, и това е информацията, която лично пиша и докладвам за конференциите, на които ходя, и нещата, които се постигат. Всичко останало е пълна мъгла.

Има една фирма, която е по договор с Висшия адвокатски съвет и извършва нашата комуникационна политика. Фирмата е от Сливен, комуникацията е трудна, защото ние все пак сме в София. И тази фирма ни дава т. нар. прессправка, от която ние би трябвало да се ориентираме какво се случва в България, за да можем да вземем съответните мерки. Справката изглежда като линкове, които ни се дават към определените медии, които са писали нещо по важна тема, без коментари, без предложения и без вариант за решение. Тези същите медии и линкове, които са ни дадени, аз го получавам във фейсбук доста преди да са ми пратени официално.

Тази комуникационна политика за мен е изключително слаба и не само заради това, че ние може да се запознаем с това, което се случва в България, защото всеки от нас може и да го прочете, но и с това че ние не уведомяваме нашите колеги адвокати какво се случва във Висшия адвокатски съвет. Защото ние имаме няколко решения, които бяха важни. Едното решение беше за уведомяване на адвокатите за решението, което взехме съобразно последния проекта на Закон за адвокатурата, че ще бъде разпращан на колегиите и те ще имат информация за него – това не се случи.

Имахме друго решение, свързано с наболели проблеми с декларации, с което трябваше да се реши проблемът – също не се случи.

Сега, аз не знам дали причината за това е слабата медийна подготовка или затова, че управителят на фирмата е племенница на член на Висшия адвокатски съвет, който управлява тази дейност. Не знам, може и да има общо, може и да няма. Но за мен политиката е никаква.

(Извинявайте, колеги, опитвам се да коригирам дистанцията от микрофона, за да ме чувате по-добре.)

И последно, колеги, искам да завърша с това, което не е в доклада, но което за мен е много важно. Какво правим ние с нашите избори по колегии?

Аз присъствах ето в тази зала на изборите за Софийска адвокатска колегия. Тази зала беше преоборудвана, колегите от София знаят, в избирателни щъркели (маси), на които се попълваха бюлетини и се приемаха в едни урни, които бяха така, по края на залата.

Не знам как е в другите колегии, може би е по-лесно, защото бройката на адвокатите е по-малка, обаче, колеги, аз наистина съм не изненадан, ами направо съм потресен от няколко факта. Първият е нашата избирателна активност. В София на последните избори, които не само че бяха отчетни, но бяха и изборни, действително атрактивни, бих казал, интересни, колко според вас хора участваха? – 2000 адвокати са гласували. Това са 30% от адвокатите в България.

И веднага слагам скобата. *(Реплика: 1800 са гласували.)* Добре, сега 1800, 2000 – благодаря за поправката, но не е съществена. Това са 30% от адвокатите в София, и, повтарям, това са с пълномощните, които са подписали. Значи ако 30% гласове

има подадени в София, всъщност адвокатите, които са отишли да гласуват, са 15%. Разбирате ли за какво съотношение става въпрос? Петнадесет процента от адвокатите в София се интересуват от това, което се случва въобще в ръководството на София и в колегията.

А съотношението на, така да го нарека, групите, които бяха конкурентни в тези избори, беше 9% – за едната, 6% – за другата.

Е, колеги, каква представителност има в това? Каква представителност имаме с 9% или с 6%, или с 15%? – Никаква.

Само за информация ще Ви кажа пак нещо, свързано от международната ни дейност и това е примерно как правят избори в Гърция. Ами в Гърция колегата Димитрис, който е председател на колегията, на последните избори ми каза, че са участвали 70% от адвокатите в Атина лично.

Така че, колеги, това, което аз смятам да предложа с тези поправки и промени, които вероятно ще влязат по отношение на решението на СЕС, е, че ние много спешно и веднага трябва да премахнем текста, който е свързан с тези пълномощни. Защото, извинявайте много, обаче да се седиш тук по едни „щъркели“, да попълваш едни бюлетини за по 150 делегати, за които 300 кандидати, да се попълва всичкото това по две, защото след това броим гласовете по две или ги делим на две, е абсолютно безсмислено. Това създава работа на изборните комисии повече, създава повече работа на изборните бюра, създава повече работа на адвокатите и най-вече създава едно безкрайно ходене и обикаляне по адвокатските кантори да събираме пълномощни.

Не знам дали си спомняте, предполагам по-възрастните помнят, че преди адвокатите можеха да гласуват с три пълномощни, не с едно. Представете си за какво попълване и за какво става въпрос. И в крайна сметка в онзи период двете групи,

които са спорили по отношение на изборите, са се разбрали, че вместо да харчат ресурси, по-добре да направят по едно пълномощно, за да не ходят да търсят по три, защото резултатът е един и същ, разлика няма. На практика бройката гласували адвокати просто я разделете на две и ще получите това, което е истинската бройка.

Така че аз смятам, че това трябва да бъде направено спешно, заедно с още едно изменение, което също смятам, че е много важно на този етап, преди да се приеме Законът за адвокатурата, и това е изборът, който се провежда в рамките на общото събрание.

Изборът трябва да бъде отделен, колеги, не трябва да бъде част от общото събрание, защото той ни разсейва и ни насочва в други посоки. Но това е нещо, което аз ще предложа, дали мнозинството от Висшия адвокатски съвет ще се съгласи, е един друг въпрос. Аз имам начин да го направя и сам. Това смятам, че откровено, обективно и е в полза на всички.

Колеги, не искам да Ви отнемам повече от времето. Предпочитам да преинем в частта с въпросите, когато му дойде времето и ще Ви отговарям каквото мога.

Благодаря (*Ръкопляскания.*)

ПРЕДС. ИНА ЛУЛЧЕВА: Колеги, не е тайна за всички за особените отношения и напрежението, което цари във Висшия адвокатски съвет, поради което сега давам думата на заместник-председателя Валя Гигова, защото не мога да й откажа, да допълни доклада.

ВАЛЯ ГИГОВА: Добър ден, колеги.

Това, което чухте, не беше докладът на Висшия адвокатски съвет. Докладът на Висшия адвокатски съвет е качен на сайта на Висшия адвокатски съвет. и ако ставаше въпрос само за мен и

критиката към мен като председател на Правната комисия, щях да си затрая, защото съм я чувала многократно.

Колеги, обаче искам заради хората, които са съдействали на тази Правна комисия и чиито имена стоят в доклада, да кажа няколко думи.

Опитът да се омаловажава изключително трудната дейност по работа по законопроекти, включително по Закона за адвокатурата и всеки друг законопроект, е просто нечестно. Защото ако прочетете всяко заседание на Висшия адвокатски съвет, ще видите, че 80% от работата на Висшия адвокатски съвет, колеги, е правна. Ние не сме асоциация на архитектите, на строителните инженери, ние сме представителната организация на адвокатурата и затова се занимаваме с правно.

Така че заради тези хора искам внимателно да прочетете доклада, за да видите каква огромна дейност е извършена. Това – по въпроса за правната работа.

И понеже никой не спомената имената на тези колеги, аз благодаря от тази трибуна на доц. Траян Конов, на проф. Ангел Калайджиев, на доц. Ивайло Костов, на доц. Таня Градинарова.

Благодаря от тази трибуна на хората, които със своите предложения направиха така, че работата на адвокатурата да тръгне в тази посока.

Благодаря на колегата Пунев – младия Пунев, който непрекъснато подема инициативи.

Благодаря и на колегата Олег Темников затова, че направи няколко същностни становища за адвокатурата. Искам техните имена да се знаят.

Благодаря на колегата Венцислав Петров, който има основна заслуга за начина, по който се поднасят становищата на Висшия адвокатски съвет.

Благодаря на колегата Милен Ралчев, които стои срещу мен, и който се занимава с наказателната политика на Висшия адвокатски съвет по тълкувателни дела и по законопроекти.

Да ме прости някой, ако съм го пропуснала, но задачата на адвокатурата е сама да се справя. Платените експерти подготвят нашите вътрешни становища, защото имаме една предварителна дейност, колеги, затова в доклада това е изяснено, която всъщност подготвя нашите решения дали да вземем, или да не вземем решение за подаване на искане към дадена институция.

Следващият въпрос, който искам да маркирам, и който невярно отразява за мен нещата...

ИВАЙЛО ДЕРМЕНДЖИЕВ: Извинявайте, имената са в доклада, може и да аплодираме колегите, които са работили. Колегите са работили действително.

ВАЛЯ ГИГОВА: Не ме прекъсвайте, аз бях достатъчно търпелива да изслушам нещата. *(Неодобрителни възгласи от залата)* Искам да кажа няколко думи за начина на провеждане на изборите.

Колеги, в София не имало избирателна активност, каквато имаше днес, от поне 10 години. Предполагам, че същото е в адвокатските колегии в страната. А задачата за интерес към въпросите на адвокатурата е задача на всички адвокати, тя не е задача нито на органите, нито на адвокатските съвети.

И много Ви моля, колеги, когато говорим за много важни неща, които касаят адвокатурата, това да не се превръща в междуличностен конфликт, защото ние сме хора с различни убеждения, с различни виждания, но това, което ни обединява, е адвокатурата.

Благодаря. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. ИНА ЛУЛЧЕВА: Колеги, давам думата на главния секретар, като междуременно вече започнаха да подават колеги искания за записване за изказвания.

Колега Демерджиев, Вие стоите, искате да кажете нещо или се отказате?

Колегата Демерджиев иска да каже някакъв призив към всички. Но моля, който иска да се записва за изказвания, да ми подава листчета.

Давам думата на колегата Демерджиев. Процедурно е изказването, затова.

ИВАН ДЕМЕРДЖИЕВ: Уважаеми колеги, аз мислех да се изкажа в края на събранието и по смислените теми, които имаме да обсъждаме, а те не са малко. Най-малкото това е вечният проект на Закона за адвокатурата и най-малкото това е решението на СЕС, което не е нищо ново, защото е второ по рода си, години по-късно това е второто поредно решение все в този дух. Но сега ще апелирам към членовете на Висшия адвокатски съвет.

Уважаеми колеги, членове на Висшия адвокатски съвет, за никой в тази зала не е тайна какви са Вашите отношения и как протичат Вашите заседания, но нека днешното събрание да не става заложник на тези Ваши междуличностни проблеми, както ги определи колегата Гилова (*ръкопляскания*), защото е изключително жалко на фона на думите, които се чува преди малко тук, някои от тях бяха много силни. Когато правосъдната система се тресе, ние вместо да се занимаваме с проблемите на адвокатурата и с проблемите на правосъдието, да си решаваме междуличностните проблеми на такъв форум.

Благодаря Ви, ако се вслушате в думите ми.
(*Ръкопляскания.*)

КРАСИМИР КРАЕВ: Здравейте, колеги, аз ще съм първият, който ще се вслуша в думите на колегата Демерджиев. Няма да си чета доклада, той е сложен от две седмици на сайта, предпочитам да остане време за задаване на конкретни въпроси, на които ще отговоря.

Благодаря Ви.

ПРЕДС. ИНА ЛУЛЧЕВА: Благодарим на колегата Краев. Който има въпроси, към Контролния съвет.

Както казах, колеги, заповядайте, правим вече списък с желаещите да се изказват.

Искам само да поясня, че след приключване на първата част на събранието, която свършва с приемането на отчетите и решенията, които събранието ще реши да вземе, преди втората част, която е Законът за адвокатурата, непосредствено ще бъде обсъждането на предлаганите изменения и проблемите във връзка с решението на СЕС, което е основен акцент. Така че да знаете ориентировъчно как е организирана работата на събранието.

Сега давам думата на председателя на Висшия контролен съвет колегата Бенатов.

ВАЛЕНТИН БЕНАТОВ: Уважаеми г-н Председател на Висшия адвокатски съвет,

Г-жо Председател на Висшия дисциплинарен съд,

Уважаеми госпожи и господа председатели на адвокатските колегии и секретари на адвокатски съвети,

Уважаеми делегати,

Уважаеми гости, които продължавате да имате търпение да участвате в нашето събрание,

Уважаеми представители на медиите, ако още сте тук,

Ще започна краткото резюме, няма да чета доклада, не се притеснявайте, по един необичаен начин. С разрешение на

председателя на Контролния съвет в Адвокатска колегия – Ямбол ще перифразирам един израз от техния отчетен доклад в следния смисъл – в интерес на адвокатите е контролните съвети да участват активно в самоуправлението на българската адвокатура, в интерес на адвокатите.

В нашата институция, органите за самоуправление не са предвидени да действат сами за себе си, а са предвидени да действат в интерес на всеки един български адвокат. От това се ръководеше и Висшият контролен съвет през отчетната година в състав, членове Николинка Мянкова, Димитринка Герганова, Снежина Христова и Милен Райков, и председател в мое лице, като нашата съвместна дейност като Висш контролен съвет се отличаваше с професионален дебат, изключително колегиални и, бих казал, добри приятелски отношения на разбирателство. Споровете сме решавали на високо интелектуално ниво.

По същия начин работеха и контролните съвети в цялата страна. Контролните съвети, Висшият контролен съвет и контролните съвети на адвокатските колегии не са си позволили по никакъв повод и по никакъв начин да имат вътрешни междуличностни противоречия, които да пречат на работата за самоуправление на българската адвокатура в полза на всички адвокати.

Няма да чета целия доклад, той е публикуван на сайта на Висшия адвокатски съвет, но все пак е редно с оглед законовите изисквания да поставя акцент върху някои от нашите изводи.

Първият раздел е посветен на изпълнението на бюджета на Висшия адвокатски съвет, констатациите ни съвпадат обективно като числа с тези, дадени в доклада на главния секретар, няма да ги повтаряме. Впечатлени сме от високата събираемост в приходната част.

В доклада подробно сме анализирали добрите практики, които вече има тенденция да се утвърдят в тази насока, това е активността на самите адвокатски съвети, активността на членовете на Висшия адвокатски съвет, които отговарят за съответните адвокатските колегии, добрата професионална експертиза на счетоводствата и особено в последната отчетна година – въвеждането на дигитализацията в адвокатските колегии във връзка със събираемостта на месечните вноски. Ние можем тържествено да си говорим за самоуправление и независимост, но това са невъзможни неща, ако не можем да ги подплатим с нашата успешна самоиздръжка.

Това сме го коментирали в доклада.

Също така, обърнали сме едно положително внимание на факта, че включването в общата финансова рамка на бюджета на една значителна част от заварените в началото на финансовата 2023 г. парични средства от имуществото на Висшия адвокатски съвет беше направено целево, с цел да се закупят държавни ценни книжа, които да донесат един приход в доста приличен размер, който е посочен в доклада на главния секретар, и намираме, че този начин на стопанисване на паричните средства е полезен и препоръчваме да се използва в цялата адвокатурата, стига разбира се, съответните адвокатски колегии да го възприемат.

Прегледали сме внимателно всички разходни пера, ще коментираме само някои от тях, в доклада сме обърнали внимание. През изминалата отчетна година добро впечатление прави начинът на разходването на парите за електронна адвокатура, дигитализация на адвокатурата. във Висшия адвокатски съвет, макар и доста трудно, доста трудоемко по-скоро, бих казал, тази дейност се развива успешно. Икономията, която е направена, не е

създаде пречка за изпълнение на всички елементи от тази програма за дигитализация.

Тук не мога да не спомена заслугата на Комисията за дигитализация, ръководена от колежата Асен Георгиев, който е член на Висшия адвокатски съвет.

През годините имахме доста спорове с Висшия адвокатски съвет в тази област трябва или не трябва да се ползва един собствен, независим IT- специалист, който да бъде консултант. Така или иначе, не се възприе тази наша идея. Но въпреки това ми прави впечатление, че една немалка част от колежите във Висшия адвокатски съвет може би подсъзнателно, усещайки неправилността на отказа да имат свой IT-консултант, започнаха едно лично IT- ограмотяване. И ние във Висшия контролен съвет правим същото, за да разбираме какво ни се говори от изпълнителите на тази програма, за да можем адекватно да преценяваме дали средствата, които се искат да се вложат, ще се изхарчат целесъобразно или не.

Също така позитивно оценяваме разходването на перото за социални помощи, което през изминалата година се подобри от гледна точка на преодоляването на неоснователните рестрикции, които имаше в предишни години, за които сме говорили в предишни доклади. Тази тенденция трябва да продължи, като се остави едно укрепване на институционалната връзка между Висшия адвокатски съвет и адвокатските съвети в страната, когато се разглеждат отделните молби и заявления.

Сега, не са ни само похвални бележките, които сме вложили в доклада, имаме и две сериозни критични бележки. Бях помолен от някои от делегатите и от председатели на адвокатски колегии да не занимавам общото събрание с библиотеката на Висшия адвокатски съвет, поради което съвсем накратко ще кажа.

Това, което е написано в доклада на Висшия адвокатски съвет за състоянието и инвентаризацията на библиотеката, според нас категорично не е вярно. Не се стопанисва добре библиотечното имущество, не са извършени никакви инвентаризации по смисъла на приложимия подзаконов нормативен акт, не са довършени, поради което неправилно са отчетени като такива в доклада – точка за библиотеката.

На второ място, считаме, че икономията, която се получи във връзка със списването и издаването на сп. "Адвокатски преглед" не може да се окачестви като чест за българската адвокатура. От бр. 8/2023 г. практически списанието спря да излиза. Тоест в резултат на икономията имаме преустановяване на една трайна културна, образователна и научна програма на Висшия адвокатски съвет, което не прави чест на българската адвокатура. Редакцияната колегия беше освободена по един изключително неколегиален и неприличен начин.

Тук искам само да обърна внимание – цялото събрание много се радва от за първи път идването на държавния глава пред Общото събрание на адвокатите от страната, но забравихте ли, уважаеми членове на Висшия адвокатски съвет, че именно той връчи орден на г-жа Даниела Доковска за възстановяването и списването на списания "Адвокатски преглед"? *(реплики от залата)*

Да се върнем към добрите оценки. В резултат на доброто изпълнение на бюджета общото парично имущество в края на 2023 г. е увеличено с над 300 000 (триста хиляди) лева – това като цяло е една добра оценка. Относно другото непарично имущество – всичко се стопанисва добре, критичните бележки сме ги изложили.

Следва да обърнем внимание отново на изключително добрата работа на счетоводството в лицето на главния

счетоводител г-жа Светлана Атанасова и касиер-счетоводителя Екатерина Станчева.

Участие в заседание на Висшия адвокатски съвет, съобразно разпоредбата на закона, председателят на Висшия контролен съвет участва във всички заседания с право на съвещателен глас, а утвърдената добра практика в последните години дава възможност и на още един член на Висшия контролен съвет на ротационен принцип да участва, при което ние придобиваме по-преки впечатления, успяваме да окажем влияние върху начина на разходване на средствата, когато имаме сили за това, и се надяваме, че част от добрите икономии, за които стана дума, са постигнати и с наше участие.

Изключително голямо внимание в доклада – Вие ще имате възможност да прочетете, сме отделили на взаимодействието с контролните съвети на адвокатските колегии за тяхната дейност.

През м. октомври в курортния комплекс „Златни пясъци“ във Варна се проведе съвместен разширен работен семинар на тема „Отношенията между контролните съвети, адвокатските съвети и тяхното взаимодействие при изпълнение на законово определените им функции“.

Тук са председателите на адвокатските колегии и част от председателите на контролните съвети, които участваха в този семинар и знаят колко успешен беше той. Ние имахме задължението да обобщим препоръките, които този семинар направи, те са 11 групи препоръки, подробно сме ги изброили в отчетния доклад, а преди това сме ги разпространили в цялата адвокатура, като бяха изпратени както на адвокатските съвети, така и на всички контролни съвети.

На финала искам да изразя благодарността си към всички членове на Висшия контролен съвет и на всички членове на

контролните съвети в адвокатските колегии, чрез техните председатели, които сме изброили поименно в доклада, сме изразили нашата искрена благодарност.

Благодаря за вниманието.

Извинявайте за личната емоция, която проявих. Да, в интерес на истината забележката за участието на президента и връчването на ордена не е включена в отчетния доклад, но тази забележка е свързана с един извод, който аз направих, за да не взимам повече думата по тази тема.

Благодаря Ви много. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. ИНА ЛУЛЧЕВА: Благодаря на колегата Бенатов.

Давам думата на председателя на Висшия дисциплинарен съд колегата Илонка Райчинова.

Колеги, отново Ви напомням, който иска, за да можем да организираме времето за изказванията, да давате своите заявки. Отделно – изказванията, които ще бъдат по докладите, и отделно – изказванията на колегите, които искат да се изказват по Закона за адвокатурата и решението на СЕС.

Заповядайте, колега Райчинова.

ИЛОНКА РАЙЧИНОВА: Благодаря.

Здравейте, уважаеми колеги. Няма да чета доклада, разбира се, който е пожелал, се е запознал. Но много ми се иска да споделя няколко аспекта от дейността на Висшия дисциплинарен съд и изобщо дейността на дисциплинарните съдилища в България, защото ми се струват важни и показателни за тяхната дейност.

Искам да уверя всички, че това, което беше обещано и още на миналото общо събрание незнайно защо отново беше повдигнато като въпрос – безотказно всички решения на Висшия дисциплинарен съд със заличени лични данни се публикуват в закритата секция на страницата на Висшия адвокатски съвет.

Понеже миналия път бяхме задължение да го направим това, въпреки че това е факт, затова започвам отново с повторението на този въпрос. Ще отбележа, че последните четири заседания само, които се проведоха, не са качени все още. Тоест изпълняваме даденото обещание.

Категорично заявявам, че дейността на Висшия дисциплинарен съд, освен че се стремим да изпълнява принципите за равно разпределение на дела, за временно съобразно закона насрочване на заседанията и за невъзможност да бъде прекратено едно производство поради изтичане на давност поради забавяне на Висшия дисциплинарен съд, не се е случило нито веднъж и аз се гордея с това, защото става дума за добра организация.

Аз искам да Ви кажа, че има една оценка, която е направена за дейността на Висшия дисциплинарен съд от независим орган, извън адвокатурата, и това е Комисията за защита от дискриминация, която комисия беше сезирана с възражението, че видите ли, Висшият дисциплинарен съд в дейността си проявява неравно третиране на различни лица, подали жалби или съответно оспорили решения.

Позволете ми да зачета констатацията на тази комисия, защото аз считам, че ние трябва да се гордеем първо, от една страна, с нея, а второ, тя е и полезна и за това, което като адвокати трябва да знаем.

След задълбочено проучване – казва Комисията за защита от дискриминация – тя приема за установено следното: „Няма установено различно третиране на различните лица в различните производства, нито различен подход от дисциплинарните състави към тях в дисциплинарните производства пред Висшия дисциплинарен съд. Той, Висшият дисциплинарен съд, действа по един и същи начин по всички дела, разглеждани пред него.“

Приемам това за изключителна констатация и се гордея.

Второ: „Не са налице предпоставките за наличие на дискриминация и неравно третиране на жалбоподателите по смисъла на Закона за защита от дискриминация. Дисциплинарното производство по реда на Закона за адвокатурата не е наказателно производство, видно и от решенията на СЕС в Люксембург.“

И последно: „Не могат да се отправят преюдициални запитвания до СЕС чрез Комисията за защита от дискриминация, защото тя не е юрисдикция по смисъла на чл. 267 от Договора за функциониране на Европейския съюз.“

Не мога да не се гордея с тази констатация, тя е заслуга не на мен, тя е заслуга на всичките членове на дисциплинарни състави от цялата страна и съответно на Висшия дисциплинарен съд, и затова аз си позволявам изрично на всеки от тях днес да кажа – благодаря Ви, колеги, за начина, по който си вършите работата, въпреки че колегите от страната за това не получават никакво възнаграждение, дори на заседание, което е въпрос, аз го повдигам всеки път и на Националната конференция, и на мен много ми се иска всички адвокатски колегии да помислят по въпроса как трудът, който – ще продължа по-нататък и ще видите колко е сложен на тези колеги. Този труд трябва да има поне символично възнаграждение.

Другият много важен въпрос, който касае дейността по дисциплинарните производства и на Висшия дисциплинарен съд, е фактът, че намалели са дисциплинарните производства, които са срещу лица, които не са платили членски внос, което е добре, това означава, че има добра организация по събирането на членския внос.

Второ, намалели са дисциплинарните производства за цялата страна, малко, но това е добре от гледна точка да приемем,

че има по-малко нарушения. Но на фона на това, колеги, искам да Ви кажа, че все по-тежки стават дисциплинарните нарушения, които се констатират, че са извършени, делата са все по-тежки, по много томове и с безпокойство споделям, не мога да повярвам за какви нарушения става дума от адвокати, за какво безобразно погазване на Закона за адвокатурата и изобщо на Етичния кодекс, изобщо, ако щете, на за човешкото отношение към клиент, който ти се е доверил. И това се случва не само спрямо български инвеститори, спрямо български лица, това се случва и спрямо чуждестранни инвеститори. Срам ме е да го кажа това, но това е факт, и тези нарушения стават все по-тежки.

Затова много ми се иска оттук да отправя апел към адвокатските колегии по места, моля Ви, обръщайте повече внимание на сигналите, които идват за нарушения от колеги. Аз разбирам, че ние трябва да се защитаваме и трябва да го правим, когато срещу нас се опитват съдии, прокурори, граждани или недоволни клиенти да получат някаква разплата – категорично да. Но тогава, когато има такива драстични нарушения, за Бога, това е нашата адвокатура и делата на всеки един от нас влияят на авторитета на цялата адвокатура.

Няма да отнемам повече вниманието Ви. Това са накратко най-важните според мен неща. но ще завърша с факта, че Националната конференция, която миналата година проведохме, се оказа изключително полезна от гледна точка на унифициране на работата ни и на обмяна на идеи по отношение на дисциплинарно производство. Тази година не проведохме, защото това е скъпо мероприятие и аз отчитам, че над 50% от бюджета на Висшия дисциплинарен съд не е изразходван, точно за да можем да си позволим следващата година малко по-скъпо мероприятие и то да бъде с колегите от цялата страна.

Благодаря Ви за вниманието. Оставам на разположение за всякакви въпроси. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. ИНА ЛУЛЧЕВА: Колеги, колко и да е странно, напълно сме във времето, предвидено предварително в дневния ред, така че обявяваме почивка до 12,15 часа, когато ще продължим с изказванията по докладите и отчетите.

Отново призовавам колегите, които искат да се запишат за изказвания, да го сторят по време на почивката.

* * *

(Кафе-пауза, 11,40-12,22 часа)

* * *

ПРЕДС. ИНА ЛУЛЧЕВА: Колеги, започваме втората част с изказвания и обсъждания, както и задаване на въпроси.

Има списъци за записване за изказвания както по докладите, така и по втората част, която е Законът за адвокатурата.

ВАЛЯ ГИГОВА: По втората част не може сега, нали трябва да се представи първо.

ПРЕДС. ИНА ЛУЛЧЕВА: Хората са запознати с проекта, има желаещи, които се записват. После ще се изкажат, след като го представите, те няма сега да се изказват.

Колеги, разяснили сме, че изказванията ще бъдат по Закона за адвокатурата и решението на СЕС във втората част на събранието, когато се представи проектът. Ще го представя колегата Гигова.

Колеги, понеже аз водя, искам и да кажа нещо. Започвам първа, моля Ви да ме изслушате.

Искам да кажа няколко думи, какво се случва във Висшия адвокатски съвет, защото смятам, че трябва да си говорим нещата ясно. Много се притеснявам от това и в момента пред Вас, защото

чувствам отговорност пред този форум на адвокатурата, на който бях избрана през 2021 г. в състава на този Висш адвокатски съвет.

Да започнем с хубавата част. Висшият адвокатски съвет както се казва, разшири и възстанови международното си присъствие, като стана и един своеобразен лидер на балканските адвокатури. Разбира се, тук трябва да отчетем заслугата на председателя и на адвокат Ели Христова, която, както вече казах, беше избрана за вицепрезидент на Комисията по деонтология на ССВЕ. *(Възгласи: Браво! Ръкопляскания.)*

Въпреки това трябва да се посочи, че последователно и целенасочено съветът злепоставя и бламира председателя на Висшия адвокатски съвет, избран мажоритарно още на първия тур на изборите през 2021 г. На подобно поведение е подложена и адв. Ели Христова.

Трябва да признаем, че Висшият адвокатски съвет в този си състав се управлява от едно мнозинство, което безспорно Ви е известно, че се оглавява от колегата Валя Гигова. Този модел за мен е модел за овладяване на адвокатурата и ограничаване на адвокатското самоуправление. Разбира се, че той не се олицетворява само от колегата Гигова, просто както никое явление не се олицетворява само от един човек.

Как се работи? Решенията се вземат предварително и това въобще не е тайна – извън заседанието, а при обсъжданията малцинството се изслушва, било търпеливо, било нетърпеливо, но общо взето не се взимат съображенията дори под внимание като се обсъдят или им се отговори мотивирано. Понякога различното мнение дори се третира като обида. Например вчера стана дума, че се предлага да се замени една дума с друга в един проект и това стана страшен проблем.

Приети са, отново от мнозинството, най-различни правила за работа на съвета, които се спазват изборно според човека и според конкретния интерес на момента. Управлението на Висшия адвокатски съвет всъщност цели демонстрация на едно надмощие над малцинството и на тезата, която се защитава от мнозинството.

Искам да кажа какво става по линия на кадрването. В нарушение на решението на общото събрание на адвокатите от страната, както знаете, адв. Гилова беше избрана за член на Управителния съвет на Центъра за обучение на адвокати, като се обяви, че решенията на общото събрание са незадължителни, емоционални, несериозни и прочее.

Мнозинството на Висшия адвокатски съвет отказа да изпълни решението на миналото Общо събрание да бъде освободена адв. Гилова от Управителния съвет.

Мнозинството смени главния секретар на Висшия адвокатски съвет адв. Ели Христова след изрично признание на заседанието, че няма никакви претенции към работата ѝ. Работата ѝ беше оценена като много добра. Но причината за смяната бе, че видите ли, тя не успяла да сплоти членовете на съвета и ние затова сме се карали.

Всъщност причината – ясно искам да посоча, беше, че тя не се включи в мнозинството във Висшия адвокатски съвет.

Новоизбраният главен секретар не сплоти мнозинството във Висшия адвокатски съвет. Той го раздели още повече, като наложи и един понякога напълно неприемлив и нетърпим тон.

През м. ноември 2023 г. по предложение на адв. Гилова мнозинството смени редакционния съвет на научното издание на Висшия адвокатски съвет "Адвокатски преглед", защото не се справяла редакционната колегия с работата. В редакционната колегия бяхме адв. Доковска, аз и адв. Ели Христова. Никой

никога не е казвал пред нас, че има някакви претенции и не харесва работата. Смяната, която се предприе, беше защото трябвало да има нова концепция, да се обнови, като не стана ясно каква концепция нова може да има за едно научно списание, което по принцип публикува научни статии, дискусии, рецензии и прочее. Издаването на "Адвокатски преглед", което е спряно на 9 септември 1944 г., и беше възстановено преди 23 години, в момента списанието не излиза от бр. 8/2023 г.

Новите членове на редколегията бяха предложени от адв. Гигова, избрани от мнозинството, като се оказа, за което сподели един лично от тях с мен, че бил се съгласил, защото е бил заблуден, че старата редколегия се освобождава поради изтичане на мандат. Това му е било обяснено, което не е вярно, защото мандат на редколегия, както знаете, няма.

Целта на смяната за мен отново бе да се покаже кой е силният и кой ще ръководи работата, защото очевидно целта не беше да се подобри списанието, защото редколегията се смени, без новата да е готова да започне, ако приемем, че целта е била легитимна.

Пак, според мен, напук, за да се покаже кой командва, беше и преместването на библиотеката, за което много говорим и за което единствено обърна на всички възражения внимание Контролният съвет.

Налага се практиката преимуществено, когато се иска участие в изпити, работни групи и прочее, да се изпращат членове на Висшия адвокатски съвет, предимно от мнозинството за изпити и прочее. Как върви определянето – критериите са неясни.

Определят се адвокати извън Висшия адвокатски съвет, но аз цитирам адв. Гигова – „беше, защото те са много добри и са ми приятелки“.

При обсъждането на промените в Конституцията, въпреки възраженията, които аз лично направих и поддържам, защото това е обсъждано и на миналото общо събрание, по предложение на адв. Гигова мнозинството реши, че Висшият адвокатски съвет трябва да каже, че не подкрепя ограничаването на правомощията на главния прокурор по линията на общия надзор – нещо, срещу което адвокатите сме се борили с години наред и адвокатурата излезе, че беше единствена, извън прокуратурите, която изложи това становище. Слава Богу, то не беше прието от законодателя. Но това беше отново поредната демонстрация, защото нито един аргумент не пожела мнозинството да чуе, защото аргументи защо ние казваме, че прокуратурата трябва да упражнява общия надзор и да тормози гражданите, нямаше.

През последните седмици мнозинството във Висшия адвокатски съвет отхвърли всички жалби срещу изборите в София, макар да бяха констатирани множество нарушения, тъй като кандидатите не били доказали, че следващ избор щял да промени резултата. А и имаше жалба от един кандидат, на когото не му достигаше един глас. Когато казахме, че един глас е разликата при нарушения, това беше просто подминато като се направиха, че не ни чуват.

Заседанието, в което се гледаха жалбите, адв. Гигова оцени подаване на жалбите като недостойно, като препоръча който бил загубил, следващия път да си направи по-добра организация.

По-добрата организация, колеги, не бива да води до това да имаш възможност „да туриш“ някого някъде – както стана ясно на миналото събрание, че се прави и в колегиите, и във Висшия адвокатски съвет.

Миналата година на 25 февруари Общото събрание на адвокатите от страната поиска Висшият адвокатски съвет да подаде оставка. Това не беше изпълнено.

Оставка подаде адв. Стефан Левашки, който каза, че изпитва лично чувство на вина пред колегите за този начин на работа, а след това и адв. Димитър Вълчев, който беше редовен член на съвета. В мотивите на оставката на колегата Вълчев беше посочено, че е отвратен от груповщината, която съществува и която се ръководи от адв. Гилова, като за колегите от страната начинът на вземане на решения във Висшия адвокатски съвет е ясен – безспорно е, че се вземат на тъмно, мълчаливо, след предварително взето решение.

Никой от мнозинството не се замисли върху мотивите на тази оставка, тя остана просто като несъществуваща.

Конфликтите във Висшия адвокатски съвет са ясни, колеги, те са безспорни. И аз не считам, че е правилно да си затваряме очите, просто защото трябва да говорим днес тържествено, празнично и да се занимаваме с друго. Защото ако не изговорим проблема, той не спира да съществува.

Считам, че конфликтите във Висшия адвокатски съвет показват, че резултатът от модела да се управлява нещо от екип, обединен около дадено лице, не е ползотворен, защото очевидно екипът се чувства морално ангажиран с водача и морално се чувства неудобно да демонстрира несъгласие с него. За това се опитаха да предупредят и хората на изборите в София.

Този модел на работа е напълно неприемлив за мен. Той явно е неприемлив и за голяма част от адвокатите, защото в изборите, които се водеха, в предизборната кампания са Софийския адвокатски съвет, се казваше, че те няма да имат нищо общо с този модел на работа. Този модел обаче е особено опасен

с оглед и приемането и на новите закони, които Висшият адвокатски съвет и адвокатурата ще участва в кадруването на органи – Висшия съдебен съвет, Висшият прокурорски съвет, Комисията за конфликт на интереси. Трябва да сме бдителни, когато започне предлагането на членовете на тези органи да се изискат ясни правила, за да не се продължи с тези практики на тъмно и на наши близки хора, понеже те са много добри юристи, но са ни и приятели.

Опасността за адвокатурата според мен идва и от новия Закон за адвокатурата, за който ще кажа само две думи и ще Ви кажа после накрая защо сега си позволявам.

В новия закон е уредена перфектно една търговска дейност, разписано е страхотно действието на дружествата ликвидация и прочее. Няма да обсъждам, че с него се въвежда свръхрегулация, че адвокатът може да бъде и обикновен търговец, като се създава опасност под закрилата на адвокатската тайна и неприкосновеност на книгата, да се вършат и неприемливи за професията дейности.

Няма да Ви казвам, че защитата на интересите на гражданите не фигурира в първите текстове на закона, а се губи някъде сред многото други разпоредби, но по никакъв начин не е акцент на адвокатската дейност.

Обръщам Ви внимание обаче за нещо много интересно, че сред множеството институции, които могат да се бъркат в живота на всеки един от нас, както знаете, ДАНС, КПКОНПИ, всеки, които могат да ни претърсват, сега се добавя и Дисциплинарният съд в дисциплинарно производство, който може да иска разкриване на банкова тайна на адвоката според проекта.

Преценете внимателно и текстовете, според които Общото събрание, както на колегиите, така и на адвокатите от страната, може да взима решения само по въпроси, които са поставени

предварително извън решенията на съвета от адвокати, но с определени квоти – един месец преди събранието. За Софийската адвокатска колегия примерно 650 души трябва да поискат заедно включването на въпрос в дневния ред. И ако се постави въпрос, че такова ограничение съществува и в момента в Закона за адвокатурата, то е хубаво, но въпросът е в детайлите. Законът за адвокатурата не забранява Общото събрание да взема решения по въпроси, които не са включени в дневния ред. А новият закон забранява. Тоест ако 650 души адвокати от София не внесат един месец по-рано искане за включване на въпрос в общото събрание, той няма да бъде разгледан. Това важи в определени квоти и за другите колегии.

Интересна е и разпоредбата на чл. 167 във връзка с адвокатските колегии. Запазва се принципът, че една колегия е в един Окръжен съд, но се въвежда изричен текст – аз считам, че той е резултат то миналогодишното общото събрание, в който се казва, че всеки Окръжен съд има отделна колегия, но на територията на Софийския окръжен съд и на Софийския градски съд има само една, няма повече.

След това се казва, че Софийската адвокатска колегия може по изключение... *(реплики от залата)*

Не, колеги, аз имам още две изречения и ще разберете защо сега го казвам. Да, ще Ви облекча много след малко.

Не може да се раздели Софийската адвокатска колегия, освен ако няма 2000 души, които да искат. Това е гаранция за управлението и то в състав от 15 души, какъвто е бил съставът на Софийския адвокатски съвет при първия Закон за адвокатурата през 1925 г.

Уважаеми колеги, през 2021 г., както Ви казах, аз бях избрана за член на Висшия адвокатски съвет с най-много гласове след колегата Калайджиев. Опитах се през тези години да работя за адвокатурата, но това вече не считам, че е висш орган на адвокатурата. Не желая да бъда член на този Висш адвокатски съвет, който вече не е Висш адвокатски, затова подавам оставка и като член на Висшия адвокатски съвет, и като заместник-председател естествено. *(Ръкопляскания.)*

Поздравявам новия член на Висшия адвокатски съвет колегата Иван Чолаков от Адвокатска колегия – Благоевград, който встъпва на мое място, желая му здраве, нерви, сили, като разбира се, Висшият адвокатски съвет, ако се съобрази, той би следвало да е и новият заместник-председател, защото е единственият, който се занимава с наказателно право.

Благодаря Ви много. Разбирам противоречивите чувства, но трябваше да го направя, защото оттук нататък аз не мога да участвам в събранието, тъй като участвах в него по право.

Лека работа! *(Ръкопляскания.)*

Продължава да води колегата Албена Пискова.

(Адв. Ина Лулчева напуска заседанието на общото събрание.)

ВАЛЯ ГИГОВА: Моето име беше замесено, аз трябва да кажа няколко думи.

Колеги, почувствах се на прокурорска скамейка, повярвайте ми. *(Неодобрителни възгласи от залата, освирквания.)*

Все пак като адвокати поне чуйте последната дума на подсъдимия.

Първо, по въпросите, по които... *(шум в залата, приканващи ръкопляскания)*

Колеги, виждам реакцията Ви, но уважавайте хората, които правят за адвокатурата неща и Вие много добре ги знаете. *(неодобрителни реплики от залата)*

Моля Ви, дайте ми пет минути, толкова е последната дума на подсъдимия.

Първо, по отношение на работата във Висшия адвокатски съвет. Висшият адвокатски съвет е колективен орган, колеги. Единственият начин, по който може да взема решение, е с мнозинство.

Второ, по отношение на международната дейност – много се радвам на успехите на колегата Ели Христова. Това е чудесен резултат. Те струват на Висшия адвокатски съвет цифром и словом 36 000 лв. Аз резултат конкретен за българските адвокати не съм видяла. Ако има, ми го кажете. *(Възгласи: Е-е-е!)*

По отношение на "Адвокатски преглед" аз съм направила лично предложение за смяна на екипа на "Адвокатски преглед", защото вследствие на отправено запитване към адвокатските колегии имаше колегии, които искат нула броя. Не може при това да се допусне "Адвокатски преглед" да продължи да се издава по този начин. Лично аз съм предложила смяната и поемам цялата отговорност за това. Новият екип е доц. Стойнев, Доц. Градинарова и главен асистент Гергана Иванова. Вчера беше докладван на заседание на Висшия адвокатски съвет договорът с издателството. Очаквайте списанието в нов вид и визия.

По отношение на работата на Висшия адвокатски съвет аз искам всеки един, който критикува член на Висшия адвокатски съвет, работата на съвета и моята лична работа, да ми покаже един-единствен документ, предложение, становище, законопроект за каквото и да било.

Колеги, работата на Висшия адвокатски съвет се върши от колегите от Висшия адвокатски съвет. и смятам за абсолютно нечестно и несправедливо да бъдат хвърляни упреци по отношение на колегите, които работят всеотдайно. Всякаква деконструктивност в този съвет, аз няма да назовавам имена, защото смятам, че адвокатурата трябва да си запази достойнството.

И ще Ви кажа, последно, знаете ли за какво беше вчера спорът, за коя дума? За думата „достойнство“. Защото бях предвидила предложението на чл. 36, че адвокатът трябва да получава възнаграждение в съответствие на работата и да съответства на достойнството на професията. Ако в тази зала има един човек, който смята, че не трябва да има текст в Закона за адвокатурата, който да казва, че нашето възнаграждение трябва да бъде достойно, аз няма да повярвам и ще Ви кажа защо. Защото изразът „достойно възнаграждение“ е дадена като критерий в понятието „възнаграждение“ на Международния съюз на адвокатите. Тази формулировка е качена на сайта на Висшия адвокатски съвет.

И с думата „достойнство“ приключвам, защото всичко, което се случва днес, и всичко, което чух, е изключително унижително за адвокатурата. Не за мен, колеги, аз съм си поела кръста и с работата, и със защитата на правата на адвокатите, и с правната си дейност. Защото, извинявайте, членовете на Висшия адвокатски съвет са 25 по закон, в момента действащи 21. Готова съм да поема целия негатив, ако някой в тази зала ми каже, че аз не работя.

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, предлагам, тъй като започваме с изказванията по докладите, въпроси и предложения, все пак да въведем един регламент за изказванията,

който Ви предлагам да бъде от пет минути. Максимум до пет минути.

Също така ще моля, за да улесним максимално работата на Комисията по предложенията, всички предложения, които отправяте на нейното внимание и искате после да бъдат подложени за гласуване като решения на това общото събрание, да ги предоставяте на комисията в писмен вид. По този начин ще облекчите тяхната работа и ще бъдете точно, ясно и правилно разбрани.

Имате ли други предложения по отношение на времевия регламент, колеги? Няма, благодаря.

Постъпили са заявления за изказвания. Първият, който се е записал, е колегата Иван Демерджиев – Адвокатска колегия – Пловдив.

ИВАН ДЕМЕРДЖИЕВ (посрещнат с ръкопляскания):

Колеги, аз ще се постарая да съм кратък. Първо, ще обърна внимание, че достойнството на адвоката не е въпрос само на възнаграждение. Достойнството на адвоката е въпрос на много комплексни качества и аз се радвам и съм горд, че голяма част от хората, които познавам от нашата гилдия, ги притежават тези качества.

На второ място, понеже обсъждаме докладите за дейността, аз имам два въпроса, които искам да повдигна.

Адвокатурата не се отъждествява нито с един човек, нито с няколко човека. Близко 14 000 адвокати има в страната и когато се действа, трябва да се отчитат интересите на всички, трябва да се действа така, че да се пази достойнството на всички.

Аз не намирам, че Висшият адвокатски съвет прави това през последните две години. Не намирам, че Висшият адвокатски съвет се вслушва в гласа на българската адвокатура. И преди

малко така започна и събранието с решения на този форум, които са negliжирани и не се изпълняват.

Имам два въпроса към членовете на Висшия адвокатски съвет. През 2021 г., когато станах зам.-министър на правосъдието, бях член на една работна група, която подготвяше проект на Закон за адвокатурата. Сега, към днешна дата, разбирам, че има някакъв такъв проект, но също така разбирам и съм убеден, че той не е на нивото, което се очакваше и на нивото, което се изискваше. Та първият ми въпрос е кой носи отговорност за това?

И вторият ми въпрос е свързан с решението на СЕС, което ще коментираме по-късно. Имаше едно такова предходно решение, ако не ме лъже паметта, от 2017 г., там също се повдигна темата и трябваше да се предприемат действия. Сега разбирам, че ще се предприемат пожарни такива, до понеделник, до неделя, до вторник. Та питам, от 2017 г. до днес какво се направи по тази тема и кой е отговорен за това?

И после има една друга тема, която ще засегна по-късно в хода на събранието. Благодаря. (*Ръкопляскания.*)

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, предполагам, че ще има и други въпроси към Висшия адвокатски съвет, към Контролния съвет, към главния секретар или председателя на Висшия дисциплинарен съд, затова предлагам нека да приключим с изказванията и въпросите, и след това да дадем думата за отговорите, така мисля, че ще бъде по-конструктивно.

Следващият, който се е записал за изказване, е Ивайло Данов – Софийска адвокатска колегия.

ИВАЙЛО ДАНОВ (САК): Здравейте, уважаеми колеги. За тези от Вас, които не ме познават лично, в периода 2017-2021 г. бях председател на Софийската адвокатска колегия.

С работите на адвокатурата и с организиране на избори в редиците на Софийската адвокатска колегия се занимавам от 2010 г. активно. Трябва да Ви кажа, че през целия този период досега такова чудо никога не е било, каквото е с настоящия Висш адвокатски съвет.

Преди една година, на предишното Общото събрание на адвокатите от страната на 25 февруари научих толкова потресаващи факти, че наистина бях изключително възмутен от това, което се случва във Висшия орган на българската адвокатура. От изказванията до настоящия момент, особено от двете изказвания, на колегата Гигова и изказването на колегата Лулчева, това ми впечатление силно се затвърждава.

Трябва да сме наясно, че във Висшия адвокатски съвет борбата не е между личности, тя е между модели – моделът на плурализма на мнения и демокрацията, която защитава малцинството в този Висш адвокатски съвет (*ръкопляскания*), и твърдата позиция, и твърдата воля на лидера, която защитава болшинството в този Висш адвокатски съвет.

Винаги съм си мислил, че ние като адвокати трябва да защитаваме нашите общи адвокатски интереси, поне над 30 години съм адвокат и съм с това убеждение. м

Много е печално, че българската адвокатура е в това състояние и то вече трета година. И естествено че личностните противоречия са резултат именно от борбата за надмощие на тези два модела. Много добре знаем кой държи надмощието в настоящия момент.

За мен лично всичко това е скандално, защото на миналото Общо събрание последното решение, което беше гласувано, беше един своеобразен вот на недоверие за работата на Висшия адвокатски съвет. Ще цитирам по памет: „Общото събрание на

адвокатите в страната изразява недоверие към работата на Висшия адвокатски съвет и приканва неговите членове незабавно да подадат оставка.“

Мина една година оттогава. Доколкото чухме, оставка подадоха двама колеги – Димитър Вълчев и Стефан Левашки, вече трима, извинявайте, току-що и колегата Лулчева.

От тази гледна точка аз имам въпрос към председателя на Висшия адвокатски съвет колегата Ивайло Дерменджиев.

Г-н Дерменджиев, какво направихте Вие през тази година за изпълнение на цитираното от мен решение на Общото събрание на адвокатите от страната от 2023 година? Наистина съм нетърпелив да науча како се случва във Висшия адвокатски съвет, на който многократно беше изразявано недоверие в неговата дейност и решават ли се по някакъв начин всички тези проблеми или просто моделът си кара до откат по начина, по който е започнал отпреди три години?

Предупреждават ме, че имам още една минута, ще я преотстъпя на следващия, който иска да се изкаже.
(Ръкопляскания.)

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, следващият, който се е записал за изказване, е адв. Ели Христова – Софийска адвокатска колегия.

ИВАН ИВАНОВ: Може ли процедурно предложение? Нека да е въпрос – отговор, въпрос – отговор, иначе така...

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, предложих по този начин да протече по-делово събранието, защото понякога в изказванията се задават и въпроси, които вече са зададени, поради това, че по-късно изказващите се не са били в залата, когато в предходни изказвания колеги са се изказали и са поставили въпроси, и става преповтаряне.

Заповядайте, колега Христова.

ЕЛИ ХРИСТОВА: Добър ден, колеги. Аз се чувствам малко неудобно да чувам името си толкова пъти днес, но ми се ще преди да започна с това, което вероятно най-много Ви вълнува сега във връзка с тази ситуация, която се е създала във Висшия адвокатски съвет, да Ви кажа какво аз имах като намерение да говоря, преди да беше предоставен на вниманието ни новият Закон за адвокатурата – проектът, който ще обсъждаме.

Може би някои от Вас ме познават по-отдавна и знаят, че активно от около 2004 г. съм свързана с работата на адвокатурата, на Висшия адвокатски съвет, първоначално като доброволец бях поканена да съдействам по най-различни въпроси. И така, с течение на времето като сравнително млад адвокат тогава ми бяха възлагани задачи и бяха успели да ме привлекат към работата на адвокатурата.

Това е един от големите дефицити според мен. И аз бих искала преди да се запозная със законопроекта, по принцип да Ви обърна внимание, че за съжаление като че ли с такава организационна работа, която е наистина много неблагодарна, се занимаваме колеги, които вече сме понатрупали някакъв опит и някак си не съумяваме да привлечем младите колеги.

Същевременно какво ми направи впечатление? За първи път член на Висшия адвокатски съвет съм била през 2008 г. Тук, в залата, виждам двама мои колеги от тогавашния мандат. И си спомням, че ние тогава за половин ден заседание свършихме работа, (даже трима, извинявам се, виждам още един колега). За половин ден свършихме работа. Нашите материали бяха една тънка папка. Ние имахме заседание веднъж в месеца и тези членове, които бяхме от Софийската колегия, успяхме да изпълним спешните задачи между заседанията.

Сега животът вече е изключително динамичен и не чака никого. Висшият адвокатски съвет не е в състояние, дори при най-доброто си желание, да върши своята работа, при положение че заседава само веднъж месечно. Според мен е необходимо по принцип да се предвиди и да няма проблеми с бюджетирането за това, да заседава минимум два пъти в месеца, за да може да се свърши работата, която се очаква от него.

И сега, вече да се върна към това, което исках да Ви кажа от гледна точка на човека, който не е могъл да защити тезата си по начин, по който да бъде чута, а тя смятам, че засяга всички нас.

Това, което според мен е като един от най-големите резултати на дефицита на взаимно уважение и чуване на различните тези на членовете на Висшия адвокатски съвет, е пряко въздействие върху уронването на самоуправлението на адвокатурата и като цяло на адвокатската професия. Защото заради създадената невъзможност да се приема колегата, който се изказва като твой опонент, а не като твой враг, не се дава възможност да се чуят разумните аргументи, които би трябвало да доведат до едни общи решения. Това до голяма степен според мен демотивира и активното участие на председателите на адвокатските колегии, които участват на ротационен принцип. Те до такава степен според мен не успяват да намерят смисъл в това, което ние правим, че обикновено когато участват, е за да защитят някакъв конкретен проект, който примерно тяхната Адвокатска колегия има, примерно с финансиране на някаква дейност.

Друго, което ми направи много лошо впечатление. Към една от адвокатските колегии, визирам специално Варненската адвокатска колегия, имаше открито дискриминационно според мен отношение, защото нейният председател например беше предмет на това на няколко заседания и взаимноизключващи се

решения да се реши може ли той да участва равен брой заседания на Висшия адвокатски съвет или не може. Представете си до каква степен.

Същевременно най-вероятно Ви е направило впечатление, че в законопроекта за адвокатурата няма добре разработени дейности, които да се възложат на адвокатските съвети. А това отстъпление, искам да Ви кажа, че ще бъде според мен един много голям дефицит, ако го оставим по начина, по който той е заложен в законопроекта.

Това, което също бих искала да Ви кажа във връзка с недемократичните практики, които зачестяват – няма да се спирам на това, което вече беше казано, само ще Ви обърна внимание на още две неща.

Едното е, че така както... Добре, ориентирам се към приключване, тогава ще си съкратя изказването.

Единият проблем, който ми прави много голямо впечатление, е, че липсата на изрична законова регламентация заради това, че свързани лица по някакъв начин – семействен, родствен или някакъв друг начин помежду си, който очевидно може да повлияе на вземане на решения, когато са членове на различни органи, които имат някаква функционална зависимост на контрол помежду си, че не е редно да се търпят подобни ситуации – за съжаление няма абсолютно никаква чуваемост.

Конкретно, имахме три оплаквания по повод жалбите на Софийската адвокатска колегия, двама от колегите, които бяха засегнати, казаха, че не смятат, че се отнася за тях, третият не взе отношение.

Ние сме 13 500 души. Аз твърдо вярвам, че независимо от това колко от нас имат близки, роднини и приятели, съдружници и т. н., които също са включени активно в живота на адвокатурата,

че трябва тези наши, примерно половинки или партньори да бъдат така любезни да изчакат до следващия мандат.

Смятам, че би било разумно мандатът на Висшия адвокатски съвет и на висшите органи на адвокатурата да бъде значително намален, на не повече от две години, и това го обосновавам, както Ви казах преди малко, с необходимостта толкова активно да се участва в неговата работа, че според мен няма как да бъдеш действащ адвокат, който да не се откъсне изцяло от своята работа, ако продължиш четири години по този начин да се занимаваш.

А по-нататък си запазвам правото конкретно по законопроекта да взема отношение, защото, колеги, аз помолих Висшия адвокатски съвет преди представянето на законопроект да Ви кажа, че има групи колеги, които не сме съгласни с част от концепциите, но те отказаха да го направят. Затова просто ще си позволявам да взимам отношение по конкретни текстове.

Благодаря Ви. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, аз ще Ви помоля в изказванията си и предложенията в тази част да не засягате темата за законопроекта за Закона за адвокатурата, ще Ви кажа защо. Ще затрудним работата на комисията, която избрахме, защото тя в момента ще отработва Вашите предложения, изказвания и предложения за решение във връзка с отчетните доклади. После, в следващата част, когато колегата Гилова представи законопроекта, тогава да бъдат конкретните предложения по Закона за адвокатурата.

Извинявайте за неудобството, че ще трябва два пъти да станете да се изказвате.

Следващият, който се е записал, е колегата Петър Славов.

ПЕТЪР СЛАВОВ: Здравейте, колеги! Благодаря за възможността да говоря пред този най-висш форум на българската адвокатура. Ясно е, че има много сериозни проблеми, които трябва да решим, вътрешни, наши проблеми, но също така е ясно че обществото има доста сериозни очаквания към нас като, както често аз обичам да казвам, като будната съвест на обществото, каквото винаги е била българската адвокатура, като към хората, които сме призвани да бъдем наистина бранителите на правото, дори и от закона, ако мога да перифразирам тази добре позната фраза.

И затова ще Ви върна съвсем кратичко към началото на днешното заседание, тази тържествена част, тези неща, които се казаха и за мен поне от тях лъхаха конкретни очаквания – неща, които ние трябва да осъзнаем и да предприемем, включително с възможностите, които ни е дал Законът за адвокатурата, включително, бих казал, със спешни и законодателни промени в действащия Закон за адвокатурата, без да чакаме тепърва да се приема изцяло новият закон, по който, както виждаме, вероятно ще има доста сериозни дискусии и той вероятно ще добие доста различен вид от това, което виждаме сега.

Какво имам предвид? Имам предвид всички тези скандали в момента, които вървят в държавата, в рамките особено на съдебната власт и намесването постоянно и на имена на колеги адвокати като част едва ли не от въпросните кръгове, били на джуджета, Снежанки, SS-клуб и не знам си какво си.

Виждаме, че повечето институции реагираха по съответен начин – дали информиране на комисия към съдийска колегия, Висшия съдебен съвет и т. н. На заседание на Висшия адвокатски съвет аз направих такова предложение в началото на месеца мисля, че беше, да имаме реакция – тогава това не се възприе. Но виждам

сега, че колеги от страната, председатели на адвокатски колегии до голяма степен го правят и абсолютно приветствам това тяхно действие.

Бих искал да го продължа със следното предложение, което, разбира се, ще дам и писмено на Комисията по предложенията. Бих предложил днешното Общо събрание да гласува едно свое решение, с което да укаже на Висшия адвокатски съвет да си упражни правомощията по Закона за адвокатурата и по силата на Конституцията на Република България да инициира законодателни промени, и ние в спешен порядък да поискаме от Закона за адвокатурата, действащия, тази разпоредба в чл. 6, позволяваща да се вписват за адвокати всякакви хора, имащи просто пет години юридически стаж, да отпадне.

Това сме го говорили неведнъж тук, имаме и решения на не едно и две общи събрания на адвокатите. За момента не е изпълнено. А вижте до какво води този порочен модел. Води до това, че бивш главен прокурор, който до момента, в който беше такъв, обясняваше как адвокатите – поправете ме, ако греша, – но твърдеше как „адвокатите, понеже защитавали престъпници, затова и те, разбирате ли, били такива“, показваше тежки дефицити в познанията си по основни правила на правовата държава като разделение на властите. И в момента, в който беше отстранен от поста – хоп, се заяви да става адвокат. Като всички много добре можем да си представим един подобен маниер на дълги години присъствие в съдебната власт, след което напускането ѝ е с някакъв скандал, и незабавно искане да бъде вписан на основание разпоредбата в закона за наличие просто на юридически стаж такъв човек в редиците на адвокатурата и за съжаление често съгласието на някоя колегия в страната, че това

вреди наистина и на достойнството, и на уважението, и на престижа на цялата ни професия.

Така че аз наистина апелирам да подкрепите едно такова решение и този път това веднъж завинаги да бъде направено, още повече че редица народни представители вече дадоха знак, че ще подкрепят евентуално спешни законодателни промени в Закона за адвокатурата във връзка пък с проблемното решение на съда на Европейския съюз. Така че ние можем да използваме тази инициатива и да решим този, а си мисля и още поне един-два други проблема, като например продължаващата липса на пряк избор на органи в адвокатурата, а т. нар. списъчно гласуване, за което много пъти сме си говорили. Това също бихме могли да го предложим сега и да го решим. И веднъж завинаги делегатските събрания да ги разделим от частта, в която се провеждат и самите избори. Тоест ние тук да си проведем дебатите и обсъжданията, но гласуванията нека си бъдат по колегии, нека бъде пряк избор и нека всеки адвокат бъде питан за това кой иска да го представлява, било то във висшите органи, било то в съответната колегия.

Това, с което завършвам, касае пряко доклада на председателя. Там видях една неточност по темата, по която говорих и миналата година. Говоря за това, че м. г. за съжаление имахме отчетено, една нула стоеше в графата „уважени искания на Висшия адвокатски съвет до Конституционния съд“. Този път имаме една единица, тоест имаме едно уважено искане – това е по Закона за движение по пътищата. Но това, което ме притеснява, е, че всъщност там не стои една много по-висока цифра. Аз самият съм правил доста предложения, които не бяха възприети от мнозинството в този състав на Висшия адвокатски съвет. Но предвид промените в Конституцията, имайте предвид, че много колеги вероятно вече ще се възползват и от възможността на чл.

150, ал. 2, тоест чрез съда да се обръщат към Конституционния съд, а не чрез Висшия адвокатски съвет, или, разбира се, чрез омбудсмана, каквото трябва да си призная – и с това завършвам – бях принуден да направя и аз, когато едно от предложенията ми беше отклонено от мнозинството във Висшия адвокатски съвет с мотива, че ние вече сме били правили искане по този закон затова защо да правим пак по същия закон.

Аз съответно го изпратих на екипа на омбудсмана, който го възприе, и в момента може да намерите дори допуснато дело №5/2024 г. по Закона за движение по пътищата, той е по мой проект, но за съжаление, ако бъде успешно, това няма да е актив на адвокатурата, а ще бъде на омбудсмана. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Следващият, който се е записал, е адв. Албена Пенова – Адвокатска колегия – София.

АЛБЕНА ПЕНОВА: Уважаеми колеги, председатели на Висшия адвокатски съвет, на Висшия контролен съвет, на Висшия дисциплинарен съд,

Уважаеми членове на Висшия адвокатски съвет,

Уважаеми колеги от страната,

Ще бъда кратка, няма да се изненадате, ще говоря за медиацията, по-точно ще задам няколко въпроса в делови план.

Аз съм от хората, които поискаха оставката на Валя Гигова от Управителния съвет на Центъра за обучение на адвокати. Не очаквах това да се случи, няма да искам сега тази оставка.

Чух за дейността на Правната комисия, която беше представена разнопосочно от това, което сподели председателят, от обясненията, които даде колегата Валя Гигова. Признавам си, че не следя изключително активно работата на Висшия адвокатски съвет, първо, защото нямам време, второ, защото няма да имам

сили и наживо да преживея това, което чуваме тук всички периодично по събранията.

Стана ми известно обаче от темите, които ме интересуват, следя, от едно от последните заседания на Висшия адвокатски съвет, че е подадена най-сетне конституционна жалба срещу последните промени в Закона за медиацията. Казвам най-сетне, защото цяла година по всички форуми слушаме само заплахи от името на адвокатите – виждате ли Вие колко нищо не разбирате от медиация, ние ще Ви разгромим и ще подадем конституционна жалба.

Като чух какви имена на колеги, какви специалисти участват в Правната комисия, аз съм абсолютно спокойна, че тази конституционна жалба е направена както трябва, ще чакаме да се произнесе Конституционният съд. Искрено се надявам обаче, че в нея е показано разбиране на адвокатите за медиацията. Защото аз не съм видяла досега такова от Висшия адвокатски съвет.

Само една скоба – не е това същественото, заради което се изказвам. Беше ми поставено на заседание на Висшия адвокатски съвет изискване да защитавам тезата, че в съдебните центрове по медиация трябва да има само адвокати медиатори.

Колеги, такова изискване на закона няма. Добър – лош законът, законът е закон, аз лично не споделям изобщо да се върви в посока да се ограничава какви медиатори трябва да бъдат, с каква специалност, защото нашият закон не въвежда изначално такова ограничение. Но искам на тези от Вас, които ще употребят още една година на размисъл, защото една година отне да се подготви тази конституционна жалба във връзка с медиацията, да кажа, че предстоят нови законови изменения за медиацията, те ще касаят организацията на извънсъдебните центрове и на обученията за медиаторите, за които ще се въведат още нови изисквания. Тъй

като винаги съм поддържала тезата, че ние трябва да бъдем водещи в тези процеси и ние да задаваме тона и посоката, в която да се развива медиацията, така както го правят адвокатите в много страни, имам два въпроса, свързани с обученията по медиация, които провежда Центърът за обучение на адвокати. ...

Не виждам тук колегата Мусева, затова отправям въпроса си към всички членове на Управителния съвет за Центъра за обучение на адвокати "Кръстю Цончев".

Допускам, колеги, че имате план-програма за обучението според нормативните изисквания, вярвам, че това е така, правила за провеждане на изпити и т. н. Питам Ви някой от Вас виждал ли е материалите, с които се провеждат тези обучения? Тези материали съществуват ли някъде, които допускам, че Вие сте одобрили? Някой от Вас присъствал ли е на обучение по медиация, провеждано в последните две години от Центъра за обучение на адвокати? Под присъствал, имам предвид от първия до последния ден.

Защо Ви задавам този въпрос, колеги? Защото в удостоверенията за правоспособност, издавани от ЦОА, изрично е посочено, че практическите занимания в рамките на едно обучение са 32 часа – похвално е това. При другите обучителни организации е 30 часа практика. Добре е, че адвокатите имат 32 часа. Имате ли представа в какво се изразяват тези 32 часа?

Питам Ви, Уважаеми колеги, не за да се заяждам, аз имам представа, а за да Ви дам шанс да постъпите правилно. Защото ако Вие знаете как се провеждат практическите занимания, с каква продължителност и с не казвам какви, а че чии материали – скоба, не с моите – има и от моите, но не са моите и не е за това въпросът, аз знам с чии. Ако Вие знаете, Вие няма да допуснете да се провеждат тези обучения, докато не изясните този въпрос.

Следващият ми въпрос е, с извинението, че може да е виновна пак електронната система на регистрите, от които ние толкова се оплакваме – опитах се да намеря информация в регистъра на Министерството на правосъдието за това какви обучения са провеждани, брой обучения и брой обучени медиатори от ЦОА в последните няколко години, всички обучителни организации са задължени да подават такава информация – аз не видях.

И тъй като съм сигурна, че подавате такава информация и е видно колко много адвокати се обучават, намирам, че въпросът за качеството на обучението е от изключително значение, той е във Вашите ръце.

Благодаря Ви. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Да заповяда колегата Александър Кашъмов.

АЛЕКСАНДЪР КАШЪМОВ: Благодаря, колеги.

Колеги, няколко неща имам да Ви кажа, ще съкратя.

Първо, искам изцяло да потвърдя това, което колегата Ина Лулчева преди малко спомена, тъй като действително съществува такъв проблем. Аз смятам, че трябва да сме честни към Вас, миналата година ми се разсърдиха някои колеги от Висшия адвокатски съвет затова че съм се бил отнесъл негативно към тях, разказвайки каква е нашата атмосфера.

Не искам да подценявам никого като личност, но това което каза и в поредица съобщени факти колегата Лулчева, е така. И сочен изводът, че нашата професия, която е свободна, тя въплъщава в себе си първо свобода. Второ, тя въплъщава в себе си плурализма, търпението и желанието да чуеш другия, дори за да му отговориш. Тези неща не присъстват в заседанията на Висшия адвокатски съвет в последните две до три години. Кратичко и

просто казано, присъства дух на диктатура. Това е дух, не казвам, че въпреки това не се случват дебати, и слава Богу, че въпреки това стават някакви неща. но всеки един от Вас има цялата мощ на професията, бори се ежедневно, за да защити гражданите, юридическите лица, групи от обществото и очаква или поне ми се струва, че има основание да очаква, че този най-висш орган в адвокатурата – Висшият адвокатски съвет, разбира се, не по-важен от Вас, но оперативен, го подкрепя и е някаква опора в нашите ежедневни битки.

А се оказва, че вместо това ние се разправяме помежду си и е важно много да бъде уволнен някой като главен редактор на списание.

Кратко. Беше споменат вече и това не е въпрос, който може да бъде отминат, гласуваният вот на недоверие на Висшия адвокатски съвет преди една година. Имахме заседание, на което това беше обсъждано. Но аз не виждам нито в годишния ни доклад или отчет да има нещо по въпроса. каква заявка направи Висшият адвокатски съвет, за да продължи какви високи цели си постави и изпълнил ли е според него тези цели през тази година? И това кореспондира частично с въпроса, зададен от колегата Данов.

Една добра новина – миналата година тук Ви споменах, че имаме криза на прозрачността на работата на Висшия адвокатски съвет, – в момента имаме стъпка напред по отношение на прозрачността на заседанията. Нашите усилия с колегата Петър Славов се увенчаха с успех, разбира се, благодарение на мнозинството във Висшия адвокатски съвет, като се реши да има стрийминг. Така че вече можете да гледате в реално време. За съжаление продължава това, което се гледа в реално време, да не е често пъти за гледане.

Липсва, въпреки че поставих въпроса, малко се допълни, но го правя като една системна препоръка – малко повече фокус върху това, което е ползната ни дейност в съответствие с правомощията, които имаме, тълкувателната практика на върховните съдилища. Там нещо е споменато – 18 становища, там има едни делца. Ами по част от тези дела има постановени решения, дела, по които аз лично се явих във Върховния административен съд и искам да Ви съобщя. Въпросът кой подзаконов нормативен акт подлежи на обжалване, тоест кой юридически акт подлежи на оспорване по реда на АПК, дали това е конкретната заповед за приемане на наредба на общинските съвети или са самите общински съвети, е решен.

Решен беше и още един въпрос, свързан с производствата по Закона за защита на класифицираната информация – Върховният административен съд, възприемайки изцяло тезата на Висшия адвокатски съвет, прие, че този процес трябва да бъде състезателен, дори на етапа пред Държавната комисия по сигурност на информацията при спазване на принципа необходимост да се знае.

Това са много важни неща, уважаеми колеги, които рефлектират върху Вашата работа, и аз смятам, че ние дължим по-голяма прозрачност по тях.

И на последно, но не и по значение място, дължим Ви прозрачност за работата по работните групи. Специално поставих и този въпрос – мнозинството каза: те там да си изброят някакви неща. Ами какво да си изброят? Извинявайте, ние участваме в най-важните реформи на страната. ние участваме в реформата на съдебната система. Ние участваме в механизма по върховенството на правото и в други механизми. Тези въпроси трябва да бъдат надлежно отразявани и да могат да Ви бъдат съобщавани.

Отново искам да призова, колеги, единствената причина, поради която аз съм останал, тъй като имаше и такъв въпрос, и мисля, че всеки от нас дължи отговор на този въпрос като резервен член в този състав на Висшия адвокатски съвет, е, че не мога да си позволя след като мнозинството е решило да си остане, да продължат да работят на тъмно. Не казвам, че това е тяхното желание, но това да напуснем с колегите, означава да оставим нещата да бъдат още по-трагични.

Призовавам Ви, колеги, да подобрим работата на Висшия адвокатски съвет, да започнем да работим полза на адвокатурата и да бъде отговорено на въпроса защо не се подаде оставка и какво по-добро смятаме, че сме направили.

Благодаря Ви. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Има думата колегата Велислав Величков. След него да се готви колегата Георги Гайдаров. Колегата Величков в момента го няма, да заповяда колегата Гайдаров.

ГЕОРГИ ГАЙДАРОВ *(Софийска адвокатска колегия):*

Здравейте, колеги! Много лесна е темата на моето изказване след речта на президента, речта на съдия Захарова и изобщо на всичките гости в официалната част.

Досега ние се занимавахме с нашите вътрешни проблеми, които всъщност ние всичките ги знаем, и аз ще им обърна внимание, когато се изказвам по Закона за адвокатурата. Аз обаче искам да поставя въпроса върху един друг проблем, който за мен е фундаментално важен, всъщност той е най-важния, към който ние години наред нищо не правим.

Това, колеги, е състоянието на съдебната система в България. Дълго време ни се обясняваше, че това не било наша работа, било нечия друга работа. Някъде към 2017 г. тогавашният

председател на Висшия адвокатски съвет каза: абе, това е работа на адвокатурата всъщност, съдебната реформа. Но така си останахме, само със заявлението, че това било работата на съдебната реформа.

Сега имаме подходяща ситуация с това, което се случва, с т. нар. нотариус. Но всъщност, колеги, за такива неща сме чували абсолютно всички хора в тази зала и това обаче на нас някакси не ни прави впечатление.

Аз обаче искам да обърна внимание на нещо друго, специфично, което аз имам личен проблем като адвокат, и което искам да споделя с Вас. в разговора с колегите те ми казват същото, но някакси нашите органи – ние нищо не говорим по този въпрос. И това, колеги, е качеството на съдебните актове, на които ние сме адресати всекидневно.

Специално си поиграх, в нашата кантора всичките висящи дела – няма дело, по което ние да нямаме проблем, който се изразява в три части основно. Ще бъде максимално мек, за да не се обидят някои хора.

Първият проблем е с липсата на определен магистратски интегритет.

Вторият – с липсата на желание да се вложат елементарни усилия да се разгледа делото, да се види за какво става въпрос и съответно да се коментират едни или други доказателства, една или друга теза, и накрая да се вземе информирано решение.

Третият проблем, който е най-характерен за Софийския район, но го има и в цяла България, това е проблемът за сроковете, колеги. Тук сроковете са абсолютно безкрайни. Във въззивно отделение в СГС обикновено насрочването е между година – година и половина, произнасянето също е толкова.

Тук аз поех ангажимент да сезирам цялото събрание, съответно колегите Марчев и Кисьова, за един конкретен казус, който беше качен преди два дена във ФОБА на колегата Светльо Симеонов, който чакайки осем години за решение в Софийски градски съд, пак повтарям, от 27.10.2016 г., получава миналата седмица определение, с което определението за даване на ход на делото по същество е отменено и делото е върнато в зала.

Извън конкретиката на въпросите, колеги, всъщност, ако ние не Ви кажем, че съществува този проблем, а той съществува, с цялото уважение към магистратите, защото независимостта на съда не означава безхаберие и никакво желание да си гледаш делата, то ние ставаме абсолютно ненужни на всички. И тогава въпросите, които ние обсъждаме с тарифата, с нашата наредба, с вътрешните ни проблеми, за които ние всички до болка знаем и ги повториха всички преждеговоривши, те стават изключително малки, защото ние всъщност не можем да осъществяваме нашата дейност и законова, и конституционна, и ставаме абсолютно ненужни на хората.

Аз дълго време си мислех как да завърша към Вас, мислех да напиша някакво становище и да го дам на комисията, само че аз съм дала така 3-4 становища и абсолютно нищо не се случи.

Знам, че на следващото събрание на Висшия адвокатски съвет каквото и решение да се вземе, ще се каже, че съгласно действащия Закон за адвокатурата решенията на ОСАС са препоръчителни, и затова, колеги, аз реших малко нестандартно да се обърна към всички Вас, защото Вие, първо, сте адвокати, и второ, Вие сте делегати.

Реално, колеги, тази система в тази част, за която аз говоря, тя няма да се промени отвътре, защото това е в лична полза и интерес на хората вътре в тази система. Тази промяна може да

стане само отвън, с натиск от нас. Аз не виждам кой друг може да направи такъв натиск отвън, защото това, което се случва по делата, нашите и съответно на нашите клиенти, това по никакъв начин не влияе на съответния магистрат, нито на неговото кариерно израстване, нито на неговата заплата, нито на неговите привилегии. И мисля, че никой от Вас тук няма да оспори това мое съждение.

Затова аз искам да се обърна в заключение към Вас, колеги, нека да поставим този въпрос, нека всички да помислим и да вземем някакви мерки. Законите ни мерки наистина са изключително ограничени. Но един проблем, за да започне да се решава, той трябва първо да се каже, че съществува проблем. А не да се оплакваме под сурдинка в коридорите на съдилищата, да си разказваме нашите неволи кой колко повече е пострадал от другия.

Моята молба към всички Вас е, и това не мисля, че е нещо, което може да ни раздели, защото това касае интересите на всички нас, просто ние да кажем, че съдебната система днес, в това състояние, довежда дотам, че ние сме все по-малко необходими и хората търсят всякакви алтернативни методи за решаване на техните проблеми, защото в много случаи ние не можем да им предложим законния начин.

Много Ви моля, наистина, подкрепете, започнете да говорим на висок глас, защото този проблем съществува и ние трябва да кажем, че съществува!

Благодаря Ви. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Давам думата на колежата Велислав Величков, видях го, че влезе в залата. Пак ли излезе?

Давам думата на колежата Светлозар Николов от Адвокатска колежия – Варна.

Колега Николов, ще се качите ли или да дам думата на следващия?

СВЕТЛОЗАР НИКОЛОВ (*основен член на Адвокатски съвет – Варна*): Здравейте, колеги! (*Неодобрителни възгласи: Браво! Ръкопляскания от групата делегати от Варна.*)

Колко е хубаво да чуваш възгласите на твоите врагове, които разсипват и тормозят нашата колегия. (*смях, весело оживление*)

Уважаеми колеги, през тези години аз преживях изключително репресии и в момента тази година предстои решение по делото в Страсбург „Светлозар Николов срещу България“, което считам, че ще бъде ключово за бъдещето на нашата професия. И всички тези репресии, колегите – аз се явих на избор и взеха, че ме избраха, както казва адв. Касабов – по някакво недоразумение ме избраха там (*реплика: Абсолютно, да.*), да бъда част от ръководството на Адвокатска колегия – Варна. Ами на, избраха ме сега, какво да правим?

Интересното е, че – гледам тук три минути...

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колега Николов, аз ще Ви моля да се съсредоточите на въпросите и проблемите, които решава настоящото Общо събрание.

СВЕТЛОЗАР НИКОЛОВ (**АК – Варна**): Ама май сте объркала нещо, три минути не са изтекли.

Колеги, това, което се случва във Варна, което касае пряко Висшия адвокатски съвет, е това, че на мен в качеството ми на основен член на съвета ми се оказва изключителен натиск с думите „кротни се малко“, „откажи се“, „подай си оставката“, „напусни Адвокатска колегия – Варна“ и какви ли още не други думи. Пряко се засяга моята независимост в качеството ми на основен член на

съвета. Това се прави, за да спра моята благородна защитническа дейност на нашите колеги.

Случва се така, че колегите са изпаднали в някакво затруднение да си плащат членския внос и аз като човек се обръщам към тях, обаждам им се – те не знаят дори за дисциплинарно производство, и им помагам като човек, на първо място. След това в заседанието обяснявам, че след като са си платили членския внос колегите, не може да им се образува дисциплинарно производство. Образуват им дисциплинарно производство. След това колегите ме ангажират като адвокат, техен защитник – постъпвам като адвокат, изпълняващ моя дълг – бил съм неетичен, неморален.

След това, колеги, участвам в заседанието на Адвокатския съвет, обяснявам, че ето, имаме решение, с което Дисциплинарният съд е оневинил колежката. Обаче те казват – не, ще го жалим пред Висшия дисциплинарен съд.

И така, колеги, в цялостната ми дейност като основен член на съвета, аз съм подложен на изключителен натиск и за съжаление висшият орган на адвокатурата към момента мълчи. Мълчи – така, както мълчеше и предходният състав на Висшия адвокатски съвет, когато бях обект на репресии от Юлиан Георгиев. Сега съм обект на репресии от Тодор Касабов. Обаче се надявам наистина Висшият адвокатски съвет или да си подаде оставката, или да преразгледа своето поведение и да обърне внимание на жалбите, които се пишат. А не както колегата Златимир Жечев, да се оплаква, миличкият – ама много жалби има от Варна. Ами, вземете ги прочетете, колега Жечев! Вземете и внимателно изследвайте какво се случва във Варна.

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Моля Ви да спазим добрия тон.

СВЕТЛОЗАР НИКОЛОВ: Защото във Варна колегите са обект на изключителни репресии.

Това, което призовавам Висшия адвокатски съвет и моето предложение е да се гласува вот на недоверие на Висшия адвокатски съвет и на неговия председател Ивайло Дерменджиев, който вчера го гледам, взе да блъска по масата човекът. Е, викам, тъкмо този човек вече стана мъж, ще поеме нещата в неговите ръце, ама той пък взе, че излезе и каза – напускам! Е, тъкмо имах надежда, ама какво да правим. Да вземе да си подаде оставката и той.

Така че, колеги, призовавам наистина да подадете оставката си и да се гласува моето предложение.

Благодаря Ви, колеги. *(Ръкопляскания. Възгласи: Браво! Ура!)*

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Уважаеми колеги, аз разбирам вълнението на всеки един от Вас от това, че Общото събрание се излъчва в реално време и всеки един адвокат може да го проследи от началото докрая. Но това е форум, на който ние трябва да разгледаме важни за адвокатурата въпроси и затова ще Ви моля наистина да запазим добрия тон в изказванията си, добрия тон в самия тон на изказване, и да бъдем по-конструктивни, защото ние сме на Общото събрание на адвокатурата на България, а не на общи събрания на някоя или друга адвокатска колегия. *(Възгласи: Е-е-е-е)*

Само ако има проблеми, които са общи за цялата адвокатура, моля.

Давам думата на колегата Велислав Величков – последен път, ако сте в залата.

ВЕЛИСЛАВ ВЕЛИЧКОВ: Добър ден, колеги, аз се извинявам за отсъствието при предишните повиквания, но

направих един опит, надявам се, успешен да компилирам декларациите на седемте адвокатски колегии от страната и на Столичната адвокатска колегия относно натиска, рекета и изнудването в съдебната система, и застрашената независимост на съдебната власт. Предадох я на Комисията по проекторешенията, по-късно де надявам да стигнем до нейното обсъждане и гласуване.

Днес наистина имахме едно височайше присъствие в началото на откриващото заседание, което не сме имали в последните години или поне аз не помня. Но ако забелязахте, темата бе една – темата беше „Пороците на съдебната власт, паралелното и поръчково правосъдие и призивът към адвокатурата да бъде последен стожер на законността, на правата и законните интереси на гражданите с оглед на това, което се случва“. И мисля, че това е тема също толкова важна, както решението на СЕС, което обсъждаме и по което вече се прие декларация, но въпросът е следният – дали тези, които ни призоваваха да бъдем последен стожер на законността и да воюваме за правото, дори и въпреки съда, както ни каза един бивш административен съдия, а и президентът, са наясно, че адвокатурата съвсем не е единна? Добре е, че те не знаят какво се случва в адвокатурата, защото това, което казах на миналото Общото събрание, преди една година, тези от Вас, които са били делегати, вероятно си спомнят това изказване – с нищо не се е променило тази година. Или променило се е – по-лоша е станала ситуацията.

И Вие от всичко това, което се случва, и по репликите между членове на ръководството, между председател и заместник-председател, и по изказвания на колеги по така подадената оставка от уважаемия адв. Лулчева, може би виждате, че спасението на адвокатурата, за да бъде стожер на законността и правото, е в

адвокатските съвети по места, а не във Висшия адвокатски съвет, такъв, какъвто е той в момента. (*Ръкопляскания.*)

Аз поздравявам всички адвокатски съвети и в най-голямата колегия – София, и в Пловдив, Варна, Смолян, Хасково, да не забравя някой, Пазарджик, дори и Видин, затова че те имаха активна позиция по това, което се случва и по опасността ние да не можем адекватно да защитаваме клиента си, защото влизаме в схеми на поръчково правосъдие, където няма защита, а има поръчка. Казвам, дори и Видин, защото там имахме един виден член Петър Петров – Еврото като член на адвокатска колегия.

Тук може би трябва да внимаваме за нашата хигиена, когато приемаме нови членове, да виждаме откъде те идват, дали идват със скандали от съдебната система, бивши прокурори, следователи, съдии дори и трябва ли безпрепятствено да отваряме вратите си за тях, за да обслужват поръчковото правосъдие през адвокатурата, с визитната картичка на адвоката?

Това е големият проблем, който съществува.

Вторият проблем, който съществува, е, е Висшият адвокатски съвет не може да излъчва единни позиции, силни позиции, че скандалите при него са много по-видими, от това, което той казва на обществото, ако въобще нещо казва. Защото в много скандални ситуации, когато колегиите говориха чрез съветите си, Висшият адвокатски съвет мълчеше, по една или по друга причина. Някой път, защото не може да се постигне консенсус, друг път, защото не е удобно, да не разсърдим някой.

Както видяхме, много хора могат да бъдат разсърдени, но част от тях после се оказват в схемите за поръчково правосъдие. И ние трябва да пазим правото, а не административните ръководители, които временно представляват своите прокуратури или съдилища. Казвам „своите“, защото прокуратурите се

установи, че всеки си ги има като феодална бащиния – щом е ръководител, всичко от него зависи.

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Ориентирайте се към приключване.

ВЕЛИСЛАВ ВЕЛИЧКОВ: Не, няма да се ориентирам, защото искам да кажа всичко, което мисля, че е нужно да се каже, днес. А днес е нужно да се каже, че ако Висшият адвокатски съвет и в следващата една година, въпреки гласувания вот на недоверие, от който очевидно никой не си е извлякъл поука, продължи по същия начин, тогава и ние ще бъдем прилепени към онези схеми, най-малко заради мълчанието и бездействието си, или заради това, което правим или не правим в законодателната дейност. Примерно в Правна комисия какви позиции изразяват нашите представители? Дали всички са в съответствие с правото или някои са в съответствие с лобизма?

Ето, ще Ви дам един конкретен пример. В момента има работна група по устройствения нов Закон за съдебната власт в Министерството на правосъдието – 40 и няколко човека. Трина души от Висшия адвокатски съвет са в списъка, за да участват в подготовката на този закон, който, забележете – оттам минават назначенията на административни ръководители, атестациите, кариерното развитие, командироването на съдии, което толкова ни интересува, защото в повечето случаи обслужва поръчковото правосъдие, устройството на новия Висшия съдебен съвет – ще участва ли адвокатурата във Висшия прокурорски и във Висшия съдебен съвет и как? Прокуратурата – ще отпаднат ли ограничените правомощия на главния прокурор и дали тя все пак ще бъде частично децентрализирана?

Много активно се работи. Знаете ли колко души и на колко заседания присъстваха от Висшия адвокатски съвет – аз лично съм

бил на шест? – Нито един. И това е единственият непредставен орган, институция в тази работна група. Присъства на списък, но го няма на място. Колегите от Висшия адвокатски съвет не могат да отделят час от скъпоценното си време, за да отидат там, където ще се приемат основите на онова правосъдие, което ще действа в следващите години с този нов устройствен закон!

Ето тази дезинтересираност и тази фиксация върху вътрешните проблеми във Висшия адвокатски съвет произвежда много вреден за цялата адвокатура резултат.

Аз не искам председателят и заместник-председателят да си говорят с писма, с реплики пред нас, единият да допълва доклада на другия – това не е нормално. Затова аз лично днес ще гласувам "против" Отчетния годишен доклад на Висшия адвокатски съвет, първо, защото те не са единни по него, второ, защото нищо, колеги, не е направено, нищо в дейността не е подобро! Ако приемем този доклад, означава да окуражим бездействието и вътрешните крамоли във висшия орган, който трябва да ни представлява и да защитава пък нашите права на адвокати, за да защитаваме правата и законните интереси на гражданите. *(Ръкопляскания.)*

В заключение искам да кажа, не знам какво ще се случи през тази година в адвокатурата, дано да е нещо по-добро от това, което се случва досега. Догодина ни предстоят важни избори за нов Висш адвокатски съвет. дали ще бъдат по нова система, както някои предлагат, дали ще има делегатски принципи на Общото събрание, как ще се гласува – е проблем на новия устройствен закон пък наш, за адвокатурата. И затова Ви призовавам към много сериозно обсъждане в частта за избори на органи на адвокатурата в този проект, който предпоставя еднолично управление, а не самоуправление на адвокатурата, и прави председателите

зависими от адвокатските съвети, а те трябва да са хората, които да са нашето лице както по места, така и на централно ниво.

И Ви призовавам много внимателно да помислите и за това как догодина да стигнем до личностите, на които имам е доверие и които знаем, че могат да работят консенсусно помежду си и споделят нашите идеали и ценности, а не до тези, които някой Ви подреди в едни списъци, за да се запази статуквото, което очевидно ние не приемаме и затова сме гласували вот на недоверие! Но никой, освен днес адв. Лулчева, не пожела да чуе този призив на Общото събрание като върховен орган на адвокатурата и да си подаде оставката.

Благодаря Ви. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, тъй като наближи и времето за обедна почивка, вече сме в този времеви период, но сега ще дам думата на председателя на Висшия адвокатски съвет и заместник-председателя Гигова да отговорят на досега поставените въпроси към отчетните доклади.

Д-Р ИВАЙЛО ДЕРМЕНДЖИЕВ: Уважаеми колеги, по реда на постъпване на въпросите.

Първият въпрос, който мисля, че ми беше зададен, беше от колегата Ивайло Данов, и това е какво съм направил лично като задължен орган съгласно решенията на ОСАС по отношение на подаването на оставка за членовете на съвета.

Миналата година решенията бяха няколко, едното от тях беше Висшият адвокатски съвет да подаде оставка, като обръщам внимание, че това беше само за членовете на Висшия адвокатски съвет, не и за председателя. *(Весело оживление, шум в залата. (Ръкопляскания. Възгласи: Браво!)*

Първите три заседания, колеги, на Висшия адвокатски съвет веднага след ОСАС поставих този въпрос, заедно с всички други

въпроси, които бяха решени от ОСАС – както виждате, оставки не е имало, каза се, че това личен акт и няма как да бъдат задължени да подават оставка от който да бил орган членовете. Единствените хора, които подадоха оставка, бяха Стефан Левашки и Димитър Вълчев тогава. Днес, виждате – и Ина Лулчева.

Това мога да отговоря на колегата Данов. Аз каквото съм могъл, съм направил, и не само по тази тема, и по всички други въпроси, които бяха поставени от ОСАС, защото така, както бяха формулирани, така и бяха разглеждани на заседания на Висшия адвокатски съвет, един по един, включително и Закона за адвокатурата докъде е стигнал, докъде да се внесе и прочие. За всичко това бяха взети решения, с някои от които не съм съгласен, но както разбирате, ние сме в малцинство.

Другото, на което може би трябва да отговоря, това е въпросът, който беше зададен, то не знам въпрос ли беше или как беше, от колегата Гигова за международната дейност. Той беше към Ели Христова, аз не знам защо тя не отговори на този въпрос.

ЕЛИ ХРИСТОВА: Просто забравих.

Д-Р ИВАЙЛО ДЕРМЕНДЖИЕВ: Тя е забравила, аз ще Ви отговоря обаче.

Говори се за 36 000 лева, които били платени от бюджета на Висшия адвокатски съвет за международна дейност, резултатът бил нулев, ефект нямало.

Да Ви кажа, че всъщност тези 36 000 лева са от общия бюджет от 40 000 лв., тоест бюджетът даже не е бил изхарчен за международна дейност. Той е 10% под това, което е било предвидено.

Когато този въпрос го разисквахме на заседание на Висшия адвокатски съвет, аз бях извадил даже и справка – справката колко е бил бюджетът за 2018 г., за 2019 г., това са били годините преди

ковид, когато се е пътувало доста повече, отколкото по времето на ковид. Всичките бюджети, които са били гласувани, са били над 50 000 лева и всичките от тях почти изцяло изразходвани.

В нашата година, в която международната дейност е била изключително активна, смятам, че ние сме под този бюджет, и то с това, което Ви споменах в моя доклад за това, че изключително икономично се посещават само заседанията на ССВЕ, които са пленарни, четири пъти годишно, или само от мен, или само от Ели Христова. Тоест ние делегации не правим, на шопинг не ходим, и максимално бързо се прибираме.

Даже последния път, в който бях обвинен пак от колегата Гилова, че съм ходил в Гърция и на заповедта ми за командироване пишло „транспортни разходи“, пък видите ли, те били пратени от Европейския съюз транспортните разходи, аз така, просто обърнах внимание на факта, че транспортните разходи не означават самолетни билети, а означават транспорт от летището на Атина и обратно до центъра на Атина. И съвсем различен е контекстът на това, което се случва. Така че тези командировки са платени.

Между другото в тази специално командировка даже Европейския съюз още не ми е възстановил транспортните разходи, които съм платил.

Но така или иначе, ние сме били максимално ефективни и максимално в тази област според мен полезни за адвокатурата. а какво точно сме постигнали за българския адвокат с тези ходения, смятам, че Ели Христова може да Ви обясни по-добре от мен. Но както Ви казах и в изложението, в момента адвокатурата, европейската адвокатурата е поставена под натиск.

На последната конференция, на която бях във Виена, лично първият заместник-вицепрезидент на Европейския парламент беше там, който изказа притеснение за бъдещето на Европа

въобще и за върховенството на правото. Такива притеснения изказаха и конкретни колегии – Португалия, Полша, за бъдещето на адвокатската професия и за бъдещето на правото въобще в Европейския съюз. И това е в контекста на изборите м. юни т. г. Защото тези хора наистина се притесняват, че през м. юни в Европейския съюз може да бъдат избрани значително по-крайни организации, от които ние ме свикнали да виждаме, и върховенството на правото може да бъде поставено под едно сериозно съмнение.

Това, което ние сме постигнали в международната дейност, фактът за избора на Ели Христова е достатъчен. Ние по-висока позиция от тази не сме имали. В момента се съставя в ССВЕ специална, те са го нарекли бърза група за действията Task voz, която е от председатели на конкретни адвокатури, които обаче ще бъдат в много ограничен кръг, пет или шест човека, които ще трябва да взимат много бързи решения с оглед бъдещето на адвокатската професия в Европа.

В тази група сме подали заявка да участваме ние, ще видим, в момента тече процедурата.

Мисля, че по този въпрос, ако иска, Ели Христова също да добави нещо.

Колегата Николов направи едно пространно изказване и ни призова да си подадем оставката, този път и аз.

Сега, не разбрах само, като съм седял вчера на заседанието на Висшия адвокатски съвет и като съм тръгнал да удрям по масата, какво е трябвало да направя след това, дали е трябвало да тръгна, да почна да бия някой? Това ли е било логиката? *(Реплики от място на Светлозар Николов, не се чуват.)*

Колега Николов, Вие поне идвате доста често и присъствате на заседание на Висшия адвокатски съвет – много добре знаете

каква е атмосферата там. Когато започна да говоря и да водя заседание, и когато започна да обяснявам на членовете на Висшия адвокатски съвет какво следва на следващия ден, какъв е редът, кой кога ще дойде, това, което всички ни интересува, когато започнем да говорим по правни въпроси и когато съм апострофиран светкавично, на секундата, за всичко, и когато не може никой в този Адвокатски съвет да си каже приказката, и да си чуе думата, и когато е една безкрайна говорилня – извинявайте много, но така не се работи!

Опитвам се да вкарам ред в този Адвокатски съвет, може би трябва да взема, както разбрах, колегата Негенцова е имала преди време един голям звънец или една камбана, и да почна да я бия, за да затворя приказките на хора, които говорят за нещо, което не е по темата. Това е, признавам си, аз може би не подхождам тоталитарно, както би трябвало според Вас да бъде един председател, да удари по масата и който говори, да му взима думата, и да го глобява може би.

Съжалявам, но аз смятам, че в този Висш адвокатски съвет сме културни хора, интелигентни хора, а не пазар някъде в центъра на София, Женския пазар примерно. И като такива ние трябва да се държим по този начин, да се изслушваме и да взимаме от всеки един думата, когато се налага.

И във връзка с това мисля, че по-добре от мен Ви разказа за какво става въпрос колегата Кашъмов, защото това, което той Ви каза, е точно така, а той се изразява наистина много деликатно, ситуацията определено е по-различна.

Мисля, че това беше до този момент. Ако съм пропуснал колега, моля някой да ме подсети.

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Давам думата на колегата Гилова, след което, колеги, ще имаме обедна почивка.

ВАЛЯ ГИГОВА: Колеги, ще ми позволите да седя, защото съм си водила бележки, за да мога да дам отговори.

Първо, на колегата Величков. Колегата Величков е много прав за позициите, само че не знае защо няма. Защото колегата Славов наистина предложи позиция на два пъти. Тази позиция беше изцяло подкрепена от нас, но мога да Ви кажа кой не се съгласи и ще цитирам неговия текст, за да няма никакво съмнение, защото, слава Богу, документите говорят.

„Не смятам, че трябва да пишем каквото и да било, без да имаме конкретни факти, които са станали известни сега. Не смятам, че трябва да реагираме сега, защото някой е убит. Трябва да мислим за подходяща, но реална реакция вътре в адвокатурата.“
– Ина Лулчева. Достатъчно за това.

Следващият въпрос. По отношение на колегата Гайдаров, абсолютно е прав, ние не водим големия дебат за качеството на съдебните актове и за сроковете, това е така, но никой не отчете, че миналата година Висшият адвокатски съвет направи цялостен законопроект – това е пропуск, който не беше отбелязан детайлно, по отношение на сроковете и това, че срокове не трябва да текат по време на съдебна ваканция.

Колега Кашъмов, вярно е, че има по-голяма прозрачност, но тя не се дължи на Вас и на колегата Славов, и аз ще кажа защо. Първо, това е текст, заложен във вътрешните правила за работа на Висшия адвокатски съвет, още при самото му приемане, и беше въпрос на техническа реализация, която е налице повече от година.

Отделно от това, т. нар. екип, който тръгнахме да правим промени в адвокатурата, го обеща това в програмата си и го

изпълни, както много други неща, които изцяло се negliжират и някакси ми се струва, че трябва да се отчетат, защото няма да бъде справедливо.

По отношение на въпроса на колегата Демерджиев. Прав е колегата Демерджиев, така е, много дълго време се готви този законопроект за адвокатурата. Само че не се каза една друга истина, че предишният Висш адвокатски съвет се занимаваше с концепцията и обсъди наистина по възможно най-широк начин.

Този Висш адвокатски съвет се занимава със Закона за адвокатурата във варианта и по концепцията, приета от предходния състав на Висшия адвокатски съвет.

ГЛАСОВЕ: Не е вярно. Не е вярно това.

ВАЛЯ ГИГОВА: Колеги, моля Ви се, всички актове са качени на сайта на Висшия адвокатски съвет. Висшият адвокатски съвет е приел концепция. Този Висш адвокатски съвет е взел решения – ето ги, решенията са пред мен, защото аз говоря само с факти – кои от алтернативните варианти на концепцията избира да се работят.

Към днешна дата аз самата имам съвсем различни отношения и виждания за Закона за адвокатурата за преки избори съм за висши органи, но това е въпрос на промяна на мисленето.

По отношение на колегата на Албена Пенова, отговарям й, че аз не зная, не съм присъствала на обучение по медиация, лично аз. Така че не знам как се прави обучението, защото не съм участвала в такова обучение. Обаче Центърът за обучение на адвокати събира обратна информация за оценките, по които се правят обученията. Досега всички обучения, които са проведени, те не са част от програмата на ЦОА, те са по избор на адвокатска колегия, досега всички искания за обучения са били оценени по най-висок начин, просто поисках да ми дадат оценките, защото

наистина не съм го следила, не съм присъствала, не мога да кажа за нещо, което не знам.

Оценките са отлични. Сега, дали са най-доброто, което може да се предложи в адвокатурата, сигурно има е по-добро.

По отношение на материалите и програмите дали са регистрирани в Министерството на правосъдието.

АЛБЕНА ПЕНОВА: Дали сте запозната с тях, дали сте ги виждала, не дали са регистрирани.

ВАЛЯ ГИГОВА: Аз казах, че не съм гледала програмите абсолютно добросъвестно, защото не съм участвала в обучение.

Това, което мога да Ви кажа, е, че всички заявки, тук има председатели на колегии, като започнете от Видин, стигнете до Търново, до Бургас и т. н., те са заявили тези обучители тези програми. Обученията по медиация не са наша задължителна част от програмата. Това е само по искане на колегиите, те се финансират частично от ЦОА, не се финансират, колегите си плащат. Така че за това дотук.

По отношение на колегата Славов и чл. 6 от Закона за адвокатурата. Аз нямам нищо против да предвидим койкой прокурор, койкой съдия да не може да стане адвокат, но това, както много добре Ви е известно, ще бъде веднага отменено, защото този текст би бил противоконституционен.

Между другото в Закона за адвокатурата, знаете го всички, в чл. 5, ал. 1, т. 4 си има този текст, който казва, че не могат да бъдат приемани за членове на адвокатурата колеги от други професии, които са или наказани по Закона за съдебната власт, или са уронили престижа на съответната власт. Съгласна съм, че трябва да има по-рестриктивни мерки, така че да не се окажем в ситуация този, който е излязъл по непригодност от друга система, да намира пристан в адвокатурата. Това нещо е намерило израз в

проекта на новия Закон за адвокатурата, който още коментираме след обяда и утре.

АЛБЕНА ПЕНОВА: Колеги, аз не получих отговор на въпроса, който зададох.

Колега Гигова, аз не попитах отзивите за обучения, какъв контрол упражнява ЦОА, той е регистрирана обучителна организация и има нормативно определени задължения за контрол. Не Ви попитах какви са реакциите.

Благодаря Ви за отговора, че нямате представа.

ВАЛЯ ГИГОВА: Нямам, разбира се.

Каквото са поискали адвокатските колегии, това сме им дали.

По отношение на въпросите на колегата Демерджиев, двата въпроса. Следващият въпрос – за СЕС.

Когато излезе първото решение на СЕС, ние проведохме серия консултации предишният Висш адвокатски съвет. Тогава, както знаете, нямаше никаква промяна в съдебната практика и никой не пострада, независимо, ходихме и в Народното събрание – депутатите решиха, че не е необходимо да се предприемат законодателни мерки. Висшият адвокатски съвет за целия период до сегашните решения не е получил нито един сигнал някой да е пострадал от предходното решение на СЕС. Затова не сме настоявали на законодателни инициативи и това не е работа на този съвет, това беше работа на стария съвет. Не сме взели решение, защото, както знаете, съдилищата прилагаха тълкувателното решение по разноските и това, което правеха, е в много-много редки случаи да намалят под минимумите.

Ако мислите, че не съзнаваме, че регулация на минимумите е нарушение, естествено че съзнаваме. Но колкото по-дълго българската адвокатура можеше да получава възнаграждение по

този начин, толкова по-добре. Сега сме измислили вариант, вчера сме го обсъдили на заседание на Висшия адвокатски съвет. Днес ще получите и ще обсъдим всички заедно тук какво да предложим на депутатите. Има, слава Богу, много адвокати, които са депутати от различни парламентарни групи и има общата нагласа, че това ще се случи. Така че това трябва да го направим заедно. Има вариант, предложили сме, консултирали сме, включително с колегата Стойнев и колегата Христов.

Така че има вариант на законопроект с мотиви, Вашите предложения ще бъдат много важни, но трябва да предложим нещо, което е приемливо за всички. Защото бедата не е само за нас, бедата е всъщност за хората, които няма да си вземат парите, а отделно от това, са били прави.

Така че толкова дотук. Ако има нещо, след обяда пак ще отговоря.

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, до 15,00 часа обедна почивка, след което ще продължим с изказванията по докладите.

* * *

(Обедна почивка от 14,00 до 15,07 часа)

* * *

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Уважаеми колеги, ще Ви моля да заемете местата си, продължаваме дискусията.

За изказване се е записала колегата Маринела Ашикова от Софийската адвокатска колегия.

Заповядайте, колега Ашикова.

МАРИНЕЛА АШИКОВА (Софийска адвокатска колегия): Колеги, по доклада ще бъде кратка. Ще ви отегча малко по-късно по проектозакона за адвокатурата. Надявам се да се съгласите с моите предложения.

Тази година отчетохме подобрене в дейността на Висшия адвокатски съвет във фрагмента публичност и отчетност, доколкото вече заседанията се стриймват и протоколите се качват. Основният проблем в дейността на Висшия адвокатски съвет, който обаче всички ние диагностицирахме, беше невъзможността за комуникация и за приемане на взаимно приемливи решения, които да ползват цялата адвокатура. Липсата на комуникация, от една страна, е вътре в рамките на съвета.

От друга страна, липсва комуникация и между Висшия адвокатски съвет и редовите адвокати, тя отсъства до степен да бъде изцяло отречена, до такава степен, че решенията на няколко последователни общи събрания на адвокатите от страната бяха отречени с нарочни решения на Висшия адвокатски съвет. Едно от тези решения беше за пряк избор, при лично пряко избирателно право на всеки адвокат.

В началото на своя мандат Висшият адвокатски съвет прие решение за избор на варианти по концепцията, с което показва, че игнорира всички решения на общи събрания от няколкото години по този въпрос.

Днес научихме, че всъщност те са взели неправилно решение и има промяна в разбиранията, тоест изборите, вероятно под влияние на всички нас, все пак някога ще станат пряко и лично право при таен вот.

Но аз питам колко години трябва да минат, за да осъзнаем, че тази адвокатска общност се сформира от равнопоставени и свободни адвокати и да се чуе гласът на всеки един от нас, а не решенията да се вземат еднолично или от една доминираща група в адвокатурата?

Липсата на комуникация и взаимно уважение е това, което поставя адвокатурата на колене и в невъзможност да вземе

своевременни позиции по най-важните обществени въпроси в моменти, в които държавата ни чувства криза в правосъдието, криза в правовата държава. В тази криза ние имаме несвоевременни, а често и неадекватни позиции, адвокатурата отсъства. Докога, колеги?

Ние сме 13 500 адвокати, всеки един от нас е с огромен интелектуален потенциал, кога ще създадем нужната организация, така че да впрегнем този интелектуален потенциал и да признаем значимостта на всеки един от адвокатите и да съгласуваме помежду си позиции, които после да защитим съвместно като общи.

Благодаря Ви. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колегата Явор Харизанов.

ЯВОР ХАРИЗАНОВ: Колеги, аз ще сваля дискусията на едно по-битово ниво. Ще говоря за един конкретен проблем, който стои отдавна, тлее в адвокатурата и често се споменава по нашите събрания.

Докога, колеги, ще се молим на банките да позволят на нашите клиенти да правят бизнес?

Знаем, че Конституцията предвижда едно право, което се казва право на свободна стопанска инициатива, и въпреки това се оказва, че за нас е трудно, невъзможно понякога да доставим на клиентите си това, което считаме за най-базово в нашата практика, да им регистрираме, да им направим една обикновена фирма. Защото в крайна сметка се оказва, че това не зависи от нас, не зависи от клиентите, а зависи от compliance отдела на някоя банка. Въпреки че ние имаме еднакви задължения с банките по Закона за мерките срещу изпиране на пари, и ние правим комплексни проверки, правим разширени комплексни проверки, но въпреки

това, знаете, има една наредба на министъра на правосъдието, която предвижда учредителният капитал да бъде внесен в банка.

Тук не говорим за правото на баките да избират и да преценяват с кои клиенти да работят, говорим за това, че те възпрепятстват самото възникване на дружествата. Смятаме, че много банки възприемат себе си като лица, които имат за цел да реализират колкото може по-голяма печалба с по-малко риск, ако може с никакъв риск, а не като институции, на които държавата е възложила определени функции, какъвто точно е случаят.

Държавата също бездейства, тъй като за много политици темата „Мерки срещу изпиране на пари“ е тема табу. Тези регулации са адресирани към тях и никой не смее да си сложи главата в торбата като повдигне някаква, каквато и да е дискусия по този въпрос. Така че остава адвокатурата, както каза господин президентът, ние сме последната бариера.

На миналото общо събрание трима колеги се изказаха по този въпрос, видя се, че има воля за действия в тази насока и ние запретнахме ръкави с колегите от Бургас, и формулирахме няколко варианта, при които, смея да кажа, на народен език, че можеше и вълкът да бъде сит, и агнето цяло. Изготвихме едно предложение, което бе възприето от Висшия адвокатски съвет, бе гласувано, бе подписано от председателя и бе внесено в Министерството на правосъдието по повод промяна на въпросната наредба. Това предложение бе подкрепено от адвокатски съвети, организации сдружения, от стопанските камари на 9 държави, сред които САЩ, Германия, Франция, Италия, Испания, Унгария и въпреки тази широка подкрепа Висшият адвокатски съвет избра пътя на най-малкото съпротивление и в крайна сметка абдикира от задачата си да поддържа това предложение.

Моят въпрос към председателя е какво се случи с това предложение, проведени ли бяха разговори с министъра на правосъдието и защо в крайна сметка ние всички получихме един мълчалив отказ от двама министри, които между другото са и адвокати? Това за мен е недопустимо.

Тук имам текст на предложения, които обаче ще оставя за следващото общо събрание. На този етап мисля, че е по-добре да го ударя на молба и да замолим Висшия адвокатски съвет съвместно с министъра на правосъдието да потърси начин този въпрос да бъде решен. По-добре да се молим на колеги, отколкото да се молим на банките.

Благодаря Ви. *(Ръкопляскания. Възгласи: Браво!)*

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колегата Стефан Марчев.

СТЕФАН МАРЧЕВ *(Софийска адвокатска колегия):*

Здравейте, колеги. След обяда се надявам да намерим малко по-достоеен, по-колегиален тон и да се опитаме да върнем работата на общото събрание към това, което ни е събрало тук, а именно това, че ние сме изразители на волята на всички адвокати от страната.

Аз няма да коментирам опитите конфликти по една или друга причина в работата на Висшия адвокатски съвет да бъдат пренесени днес тук, на събранието. Много се зарадвах между другото, че няколко души преди мен говориха за изборите в Софийската адвокатска колегия, но сега сме се събрали да говорим по други въпроси.

Бих искал да призова и оттук нататък с оглед факта, че сме се събрали адвокати и трябва да си пазим институционалните позиции, да не коментираме този въпрос, тъй като решенията не са влезли все още в сила. Тук виждам някои от подателите на жалби, между другото, които не са делегати, и си поставям

въпроса – много се радвам, че има такъв интерес, но защо колеги, които не са делегати, и то немалък брой, са в залата? Поставям си този въпрос, защото всъщност начинът, по който се организира работата на събранието, вероятно е начинът, по който се организира работата на Висшия адвокатски съвет, той се ръководи от председателя и ако има проблеми, проблемите казва законът кой трябва да ги реши.

Така че първият ми въпрос е какво е направил председателят на Висшия адвокатски съвет да разреши очевидните за всички проблеми във Висшия адвокатски съвет? Съгласно чл. 124, ал. 1 той организира и ръководи работата на Висшия адвокатски съвет и ако нещо не е наред, трябва да се отговори какво не е наред конкретно.

И понеже ми се иска с това да затворим темата и наистина да не коментираме повече въпроси, които са извън предмета на събранието, бих искал да се върна там, откъдето започнахме. В началото се споменаха две горещи теми, едната е гореща за цялото общество, скандалите в съдебната система, знаете, позиции изявиха няколко адвокатски колегии, включително и Софийската адвокатска колегия, малко по-късно заради необходимостта да обсъдим въпроса, но и поради необходимостта да съобразим факта, че адвокатите, чиито имена се споменават публично, първо, също имат право на защита, защото когато журналист се изправи и каже – има адвокати, които са разплащателни агенции и те, адвокатите, генерират корупция, ние трябва да отговорим така, че да защитим адвокатите. Защото ако се отъждествява един адвокат с неговия клиент и това го прави главният прокурор или бившият главен прокурор, ние бяхме безкомпромисни в реакцията си. Каква е разликата сега?

Така че ние трябва да преценим, да реагираме така, че да не оставим съмнение, че ще преследваме дисциплинарно и накажем тези, които не са достойни за професията, но същевременно да дадем защита на всички други, които страдат от това, че се хвърля общо клеймо така върху адвокатите, с неконкретни, неназовани и обобщаващи твърдения, както впрочем, за съжаление, се прави и тук, от тази трибуна, което очевидно не ни отива.

В тази връзка аз имам едно съвсем конкретно предложение. В доклада на Висшия адвокатски съвет видях една страница и половина за дисциплинарната дейност, без никакви данни за какъв тип нарушения за подавани жалби до Висшия адвокатски съвет, какъв тип нарушения са констатирани, председателят на Висшия Дисциплинарен съд адвокат Илонка Райчинова спомена, че стават по-малко, много по-тежки дисциплинарните нарушения.

И за да не изглежда така сякаш ние говорим само за нашите възнаграждения, защото въпреки че артикулирахме този проблем, през реалната призма на нуждата гражданите да получават качествена и професионална правна помощ, много хора ще кажат – да, адвокатите говорят само за техните възнаграждения. Затова аз имам конкретно предложение вън от декларацията, която колегата Величков вероятно е предложил и тя обединява позициите на няколко адвокатски колеги, включително и Софийската адвокатска колегия, аз имам конкретно предложение днес Общото събрание на адвокатите от страната да предложи на Висшия адвокатски съвет – служи си тази формулировка, защото знам, че има неразрешен спор относно това задължителни ли са решения на общото събрание за Висшия адвокатски съвет или не и каква част, – да предложи конкретно решение.

През 2016 г., на 22 април, Висшият адвокатски съвет е взел едно решение, с което е определил откога тече срокът на

наказанието „лишаване от право да се упражнява адвокатска професия“ - от обнародването на решението в ДВ.

Преди две седмици по един казус на Софийската адвокатска колегия и наложено наказание „лишаване от право...“, излезе решение на ВКС не толкова отразено, колкото определението на два състава, свързано с разноските, което определи, че за налагане на наказанието „лишаване от право да се упражнява адвокатската професия“ се прилагала изпълнителска давност, колеги, която е уредена в ЗАНН – 6 месеца абсолютна изпълнителска давност. Аргументите на ВКС, тъй като решението не подлежи на обжалване, можем да ги коментираме като практика и да изразим несъгласие с нея.

На заседание на Софийския адвокатски съвет ние обсъдихме този въпрос и аз искам оттук, без да сме взели решение на съвета, да отправя призив общото събрание днес да призове Висшия адвокатски съвет да направи две неща.

Първото, да отмени или измени свое решение от 22.04.2016 г., така че да изключи възможността поради злоупотреба с едно или друго процесуално средство за защита от дисциплинарно наказани адвокати с влязло в сила решение на Висшия Дисциплинарен съд, да се осуети възможността същите да бъдат наказани. Подобно решение ще бъде ясен знак, че ние сме готови безкомпромисно да прилагаме дисциплинарните правила по отношение на всички адвокати, които не са достойни да упражняват професията и така ще се разграничим от тях и ще изчистим общото си име.

Второто нещо, да предложим на Висшия адвокатски съвет, на основание чл. 122, ал. 1, т. 11 от ЗА, да предложи на председателя на ВКС да образува тълкувателно решение, с което да се преодолее неправилната практика, поставена с конкретния

съдебен акт, за който говорих. Касае се за определение на ВКС по гр. д. №4794/2023 г. по описа на ВКС, IV гражданско отделение.

За да добиете представа за казуса, адвокатът, наказан с лишаване от права е обжалвал пред ВКС решението на Висшия Дисциплинарен съд, което не подлежи на обжалване. След година и два дни престояване на делото във ВКС, той го връща като приема, че жалбата е недопустима, след като е разгледал делото в открито съдебно заседание. Тогава се прилага процедурата, разписана в решението на Висшия адвокатски съвет от 22.04.2016 г., обнародва се в ДВ решението на съда от председателя на Висшия адвокатски съвет и ние отбелязваме в регистъра вписаното наказание. Последваха няколко искания по чл. 250 от АПК за отмяна на статуса „лишен от права“ в регистъра, ние се справихме с правни средства там, но ВКС след като в деня, в който беше постановено първото решение на ВКС, при нас постъпи искане от адвоката да не налагаме наказание, тъй като е изтекла давност, впоследствие друг състав на ВКС прие точно това, което за мен е недопустимо.

И тъй като тълкувателните решения на ВКС са непредвидими, както за съжаление е непредвидима практиката в много случаи и тук вече беше споменат големия проблем – качеството на правосъдието, за който тепърва трябва да говорим, имам и трето конкретно предложение, което да отправи този най-голям форум на адвокатурата към Висшия адвокатски съвет. Да предложим заедно с промените в ЗА, свързани с разноските, които безспорно са крайно належащи, ние сами да предложим да бъде удължена изключително кратката дисциплинарна давност и когато бъдат хвърляни обвинения, упреци или твърдения към адвокати, да не се крием зад давността и да не ни е страх да се проверим в рамките на един разумен давностен срок.

Знаете, в момента абсолютната давност за дисциплинарно преследване е година и половина, а до една година от извършване на нарушението трябва да бъдат предприети съответните дисциплинарни действия. Голяма част от установяваните в работата на съветите дисциплинарни нарушения не могат да бъдат санкционирани поради изтекла давност и това го знаем всички.

Така че третото предложение, съвсем конкретно, е да бъде предложено в разпоредбата на чл. 134, ал. 1 от ЗА, наред с другите предложения за промени в чл. 36, чл. 38, които вчера бяха обсъдени на заседание на Висшия адвокатски съвет, да се предложи промяна като думата „1 година“ бъде заменена с „3 години“.

И за да не зависим от това друг състав на ВКС, независимо дали ще има тълкувателно решение по въпроса, което да преодолее последиците от това решение от 14.02. или не, Ви предлагам да предложим да бъде включено в чл. 134 и една нова ал. 4, която изрично да предвиди изпълнителска давност, за да не бъдем обвинявани, както всъщност е изтъкнал мотиви Върховният касационен съд, без да каже защо ще приложи ЗАНН, а не НК, но да не влизаме толкова дълбоко в дебата, че по давност не се погасяват само престъпления против мира и човечеството.

Понеже все пак става дума за дисциплинарни нарушения, второто предложение е в чл. 134 да бъде създадена ал. 4 със съдържание: „Дисциплинарното наказание не се изпълнява ако са изтекли 5 години, когато наложеното наказание е глоба, 5 години, когато наложеното наказание е временно лишаване от право да се упражнява адвокатска професия за срок над 18 месеца, 3 години, когато наложеното наказание е временно лишаване от право да се упражнява адвокатска професия за срок до 18 месеца, 2 години, когато наложеното наказание е лишаване от право да бъде избран

в органите на адвокатурата и 1 година, когато наложеното наказание е порицание“.

Систематиката изцяло съответства на аналогичните правни разпоредби в ЗАНН, чл. 82, и в НК, чл. 82. Това, заедно с декларация, която вероятно ще гласуваме, че се противопоставяме на всяка форма на натиск върху съда, включително и най-вече с участието на адвокати, ще даде ясен знак, че ние сме готови, ако има конкретни данни за такива адвокати, а не твърдения в медии без конкретен автор или по друг повод, недаващи възможности да се самосезираме, да ги проверим и в рамките на давностен срок, да установим фактите и ако са налице данни за неетично поведение, от което страдат правосъдието и гражданите, да го санкционираме.

С това искам да завърша и да призова оттук нататък да върнем работата ни в руслото на професионалния, отговорен дебат, така че ако хората, които призоваваме за разум и за доверие в адвокатурата ни гледат, наистина да имат доверие в това, което говорим и това, което правим. Просто трябва да бъдем пример, защото когато се качиш нависоко и тук, на трибуната, конфликтите, които има, стават още по-видими. Така че с този призив, благодаря за вниманието. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, сигурно Ви направи впечатление, аз си позволих да не прекъсна колегата Марчев, защото и делото, за което той говори е изключително важно, и предложенията за изменения и допълнения в ЗА към момента, защото са належащи, също бяха важни. Моля да ме извините, че наруших собствения си регламент, който Ви предложих.

Давам думата на колегата Добровест Пенев. След това да се готви колегата Ефемия Фард.

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ (САК): Здравейте, колеги.

Аз ще започна, макар че имаше уговорка да отнесем дискусията за проекта за нов Закона за адвокатурата във втората част, да, отчитам го, ще направя само една лека вметка, свързана с проекта за нов закон, за да мога да обоснова тезата си, която съм подготвил.

Съжалявам, че колегата Лулчева вече я няма, подкрепям изцяло нейните забележки към законопроекта, от една страна. От друга страна, благодаря на всички колеги, които са участвали в изготвянето му и за усилията, които са вложили, имахме професионална и колегиална дискусия с колегата Братоев и на изборите за София и сега, преди малко.

Така че във връзка с това само един текст искам да цитирам, който по-скоро ще го разискваме допълнително в чл. 56, ал. 2 на проекта за нов закон – там, където се казва, че адвокатът не може да изпълнява търговска дейност, да е съдружник, управител, член на Надзорен съвет, Управителен съвет, Съвет на директорите или Контролен съвет на търговско дружество, кооперация или юридическо лице с нестопанска цел, когато неговата дейност или тази на юридическото лице е несъвместима или уронва престижа на адвокатурата.

Ние водихме този професионален спор, ще го развием в следващия панел, когато става дума точно за проекта, но моята забележка, която казвам сега, за да изведе следващото, което съм намислил, е, че текстът, меко казано, е непрецизен и че въвежда неприемливи ограничения, като преценката за тях ще бъде изключително субективна – коя точно дейност на кое точно юридическо лице е несъвместима или пък уронва престижа на адвокатурата.

Защо казвам, че е важно? Защото, колеги, взимам повод всъщност и от думите на колегата Марчев, който направи доста сериозни и смислени предложения за промени, но моето усещане е малко по-различно. Да, действително много неща са важни и в нормативните актове, и в нашите вътрешни правила и т. н., но е изключително важно кой ги чете и кой ги прилага.

Моето усещане, което се затвърди след изборите в София, е, че адвокатурата има един много сериозен проблем и той е по-скоро психологически. Ние имаме много сериозен проблем. Малко е нетипично това, което ще кажа, твърде е вероятно да засегна не един, а много хора в тази зала, ясно е на всички, че адвокатите сме индивидуалисти, хора, които обичат себе си малко или повече, но някои от нас твърде силно се обичат. И някакси за тях не съществуват други хора извън тяхната личност и тяхната висока самооценка или поне демонстрирана такава. Много често демонстрират някаква псевдосамоувереност, която всъщност за мен по-скоро кореспондира с арогантност. Казвам го това нещо и това е изключително важно да се осъзнае, защото каквито и правила да приемаме, колкото и прекрасни да са те, намерят ли се достатъчно хора от нас, които да ги обърнат с хастара навън, ще ме извините за жаргонния израз – много важно, че имаме страхотни правила!

Ще дам само един пример. След изборите за София аз съм поканен да участвам в едно производство, организирано от Софийския адвокатски съвет, което е т. нар. помирително производство между адвокати. Тази инициатива на Софийския адвокатски съвет се състояла вследствие на докладна записка на колега, който чел много активно фейсбук и от един мой публичен пост във фейсбук, в който аз не съм споменавал никакви имена, някой друг се почувствал много засегнат и сега се организира

помирително производство, колеги, което, забележете, такова производство в правомощията на Софийския съвет, изобщо на адвокатските съвети, такова правомощие съществува, да, действително. Да, това производство е иницирано във връзка с чл. 33 от Етичния кодекс на адвоката. Да, и там има такава възможност, но забележете за какво.

Давам пример за обръщане на правилата с хастара навън в нечий интерес. За какво? Поканен съм да участвам в помирително производство с хора, с които не съм влизал в конфликт, хора, на които не съм споменаващ имената и хора, които по един или друг начин са се почувствали засегнати или разпознали се в нещо, което съм написал. И какво от това, че имаме страхотни правила? Какво от това, че ще приемем още по-хубави и още по-красиви, ако измежду нас ще се намират хора, които да ги извращават, които да тълкуват и да използват правилата по перверзен начин в своя полза? Какво от това?

Та затова смятам аз, че основният проблем на адвокатурата не е липсата на качества на нито един от нас, не е липсата на достатъчно добра квалификация, а е липсата на адекватност, липса на психическа годност, ако щете, и липсата на морал. И тези неща ние в университетите не сме ги учили, за жалост, налага да се самоизграждаме като такива, в случай, че сме пропуснали първите 7 години и семействата не са ни дали това, от което сме имали нужда. Но това са според мен основните проблеми на адвокатурата, че всеки дърпа чергата към себе си и тук от тази трибуна се изричат изключително красиви слова, невероятни неща за бъдещето, маркират се изключително значими проблеми, които щели да бъдат решени по един или по друг начин, но не за да Ви занимавам със себе си, а Ви давам само един пример как едни прекрасни на пръв поглед правила могат да бъдат използвани по

перверзен и по извратен начин, за да обслужат интересите на един или на няколко души от нас. Какво от това, че са прекрасни?

Та, колеги, моят призив е и към колегите от Висшия адвокатски съвет, и към колегите от адвокатските съвети в цялата страна и в Софийската адвокатска колегия, разбира се, към всеки един от нас, пък и към себе си, ако щете, преди всичко трябва да гледаме себе си и най-големият ни противник е този, който виждаме в огледалото. Съжалявам, че се налага да го кажа. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Да заповяда колегата Ефемия Фард.

СТЕФАН МАРЧЕВ (САК): Извинявам се, колега Фард, ако позволите.

Пропуснах да добавя нещо, което си мислех в контекста на предложенията, които направих и в контекста на ситуацията, пред която сме изправени в съдебната система – да предложим една промяна на чл. 5, ал. 2, т. 4, в което лице, което е освободено от длъжност като съдия, прокурор и следовател при условията – знаете разпоредбата, не може да стане адвокат, ако не са изтекли 2 години от дисциплинарното наказание. Имахме такъв казус миналата година в Софийската адвокатска колегия, яви се колега, уволнен дисциплинарно за изключително тежки дисциплинарни нарушения, 2 години и 2 дни след изтичане на наказанието. Отказахме, но той се е вписал впоследствие в друга колегия поради факта, че срокът е твърде кратък. Нека просто този срок от 2 години да бъде 5 или 10, да има срок, но да бъде толкова дълъг, че да не може бивши съдии, прокурори, полицаи, които по една или друга причина напускат техните професионални общности, да идват при нас и впоследствие ние да берем срама от тези хора. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Да заповяда колегата Ефемия Фард и след нея да се готви колегата Стефка Кючукова.

ЕФЕМИЯ ФАРД (САК): Благодаря.

Здравейте, колеги от Общото събрание на адвокатите в страната. Който не ме познава, аз съм адвокат Ефемия Фард и за мен е огромна чест да бъда член на една от най-големите съсловни организации като все един неин член е много високо квалифициран.

Моето предложение, което мисля, че по някакъв начин и в момента съответства в ЗА, е обвързано с факта в каква степен ние може да даваме законодателни предложения. Като изричен текст може би трябва да влезе в ЗА, но важните неща, които искам да изтъкна пред Вас, са в каква степен ние като една огромна съсловна организация работим за укрепване на развитието на правото, защото нашият сблъсък, всекидневен, не в теоретична, в практична посока, е огромен. От тази гледна точка искам да представя една практика, която не за първи път представям като дебат, това е по отношение на факта как в Гръцката адвокатска колегия са уредени някои въпроси, свързани с производства, да кажем, като нотариалните.

Моето предложение е следното. При условие, че в нотариалните производства задължително е участието на нотариус, кажете ми защо в тези производства, в които огромен материален интерес всеки път бива разглеждан и бива вписан и изобщо това е гражданско-правният оборот на страната ни, няма задължително участие на адвокати?

Убедена съм, че трябва да бъде представено едно такова законодателно предложение, което, както в Гръцката адвокатска колегия задължително участва адвокат в нотариалното производство и не само един адвокат, а всяка страна има такъв

адвокат, това ще укрепи не само нашата дейност, нашата работа, това ще укрепи като цяло материалния интерес, който ще бъде разгледан много сериозно при гражданско-правните сделки. Това е едното мое предложение.

Второто е по отношение на Търговския закон.

Ако сте забелязали при вписването на годишните финансови отчети задължително се търси подписът на експерт – счетоводител и много често тези годишни финансова отчети не биват вписани, защото не е участвал адвокат и не са спазени изискванията на закона. Защо ние не направим тези предложения, тоест нашата работа да не бъде ограбвана от счетоводители и от, да кажем, членове на други организации, които имат претенциите, че поради факта, че нещо са го правили много пъти, имат и правни способности.

Така че това е моето предложение, да укрепим нашата работа не защото ние ще получаваме повече възнаграждение в този случай, не за това, а за да се укрепи като цяло правната дейност изобщо в нашата работа.

Благодаря Ви. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колегата Стефка Кючукова да заповяда, след това колегата Мария Петрова.

СТЕФКА КЮЧУКОВА *(Варненска адвокатска колегия):*

Уважаеми председатели,

Уважаеми делегати, който не ме познава, аз съм адвокат Кючукова, член на Варненската адвокатска колегия. Ще се постарая да бъда кратка, Вие сте наясно, днес изслушах всички наши колеги, включително не само в АК – Варна проблемите, които ги има, виждам, че ги има навсякъде в цялата страна, най-основно и в Софийската адвокатска колегия и във Висшия адвокатски съвет.

Във връзка с това желая да обърна внимание в основния проект, който – и в мотивите, да обърнете особено внимание, че много от колегите по места в органите на адвокатурата злоупотребяват с дисциплинарната отговорност и дейност. Ние във АК – Варна, когато подкрепям дадени наши колеги, било то колегата Светлозар Николов в каузата си да подкрепям и други колеги, които са попаднали в една неудобна ситуация за образуване на дисциплинарни производства за членски внос.

Имаме сериозни проблеми в адвокатурата, а не да се занимаваме с репресии и натиск, включително и аз участвам в тези репресии и натиск, защото нашите органи на адвокатурата не са достойни. Вече са се самозабравили. Злоупотребяват с тази дисциплинарна отговорност. Поисках оставката на всички, даже във фейсбук ФОБА на българската адвокатура представих имената им на председателя на адвокатската колегия и основните членове. Гласуват неправилно, незаконосъобразно, несправедливо, подкрепих колегата Мария Михова и в тази връзка основният член, които членове са се самозабравили, вече не могат да преглътнат егото си, че са им поискала оставката, са обидени и засегнати и същевременно в момента на 15.02.2024 г. има сигнал срещу мен, който сигнал този основен член с тази репресия срещу мен иска официално извинение от моя страна и иска да ми образува дисциплинарно производство в тази насока. Представила съм писмени обяснения в този смисъл, че основните членове... и ето, не се излагам, това е постоянно, даже на 22.02. на нашия съвет присъствах, на тях има става неудобно, когато присъствам на всяко едно заседание, взимат се решения тайни, които искат решения искат да си водят дейността и всичките членове на колегията да не сме наясно с бюджета, с входящите номера на преписките, как се образуват дисциплинарните производства, как

се злоупотребява с тази дисциплинарни производства.
(Подканващи ръкопляскания.)

Подала съм също така и съм образувала дело от наказателно-частен характер на 27.01.2024 г. на нашето Общо събрание, колегията не обърна особено внимание, че на Общото събрание член на АК – Варна ми предостави пред цялото Общо събрание, имаше и председател и председателят присъстваше, един среден пръст. Извинявам се, колеги, ако на тези колеги им доставя чест, ние не се намираме на пазара и не му се обърна внимание, не му се направи забележка. Помолих в устна форма да бъде самосезирана АК – Варна за образуване на дисциплинарно производство. Няма да споменавам имената на тези колеги.
(Ръкопляскания.)

Извинявам се, но това е трибуната, от която трябва да заявя основните проблеми във Варненската адвокатура, няма къде другаде. Това че изтъкваме навсякъде в интернет страниците и групите нашите членове, основни, включително ръководството, на тях не им е приятно, когато отстояваме и представяме фактите и истините, каквито са. Молим да спрат тези дисциплинарни производства във Варна. Станахме шампиони.

ЗЛАТИНА ЙОВЧЕВА (АК – Стара Загора): Колега, а ние мислим, че трябва да се наложи всяка година адвокатите да минаваме психотест, честно да Ви кажа.

СТЕФКА КЮЧУКОВА: И аз така мисля. Да не се самозабравят, всички колеги са се самозабравили, които искат да бъдат повече години!

ЗЛАТИНА ЙОВЧЕВА (АК – Стара Загора): Колеги, колеги! От един час мисля какъв проблем имаме в АК – Стара Загора да вземете да ни го разрешите тук, но нещо не се сещам,

заповядайте всички в Стара Загора, перфектно е при нас.
(Ръкопляскания.)

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Думата има Мария Петрова, след нея да заповяда колегата Добромира Полименова.

МАРИЯ ПЕТРОВА: Добър ден, колеги!

Уважаеми господин Председател,

Уважаеми председатели на колегии,

Уважаеми колеги делегати,

Първо, чувствам известно неудобство ,че трябваше от сутринта след всичко, което чухме да изляза и аз да кажа моите две думи по въпроса. Още по-голямо неудобство изпитвам от всичко, което чух от преждеговорившите. Поправете ме, ако греша, но в момента се намираме на Общо събрание на адвокатурата и пак ме поправете, ако греша, но ние все още разглеждаме докладите на Висшия адвокатски съвет. Все още сме по тази точка. Оставам с впечатление, че се допускат всякакви други изказвания, за да може вниманието от докладите да бъде отвлечено в друга посока. Разбира се, преждеговорившите колеги отбелязаха някои съществени проблеми на адвокатурата, които можеха да отбележат в свои становища към Правната комисия примерно. Искрено се надявам да са го направили.

За да не съм голословна, първо, риторичният въпрос кой води събранието, защото е редно, ако имаме председател на настоящото общо събрание, той да отнема думата от тези, които не се изказват по съответните точки, а именно доклади?

Минавам по докладите, защото не искам да Ви губя времето.

Сутринта започнахме с Комисията по международните въпроси, съжалявам, ако не я цитирам правилно, ще си позволя да поздравя лично адвокат Христова от тази трибуна за мястото,

което е заела. Но аз си направих труда да прочета доклада на тази комисия, той е страница и половина, не ми отне нито много време, нито много усилия. Докладът е от 4 точки и в четвъртата точка се коментира желанието на колега от АК – Велико Търново да бъде издадена някаква карта.

Докладите, колеги, са едно своеобразно огледало на работата на този съвет. Ние от сутринта чухме другарския съд, нападите, невъзможността на този, който трябва да ръководи по принцип заседанията, да се справи с липсата на диалог там. Бяхме разделени на мнозинства, на малцинства, в крайна сметка демокрацията така работи и мнозинството налага това, което ще се случи. Та обърнете внимание на доклада на тази комисия в тези 4 точки и си дайте сметка това ли е международната дейност, с която ние се гордеем като адвокатура.

Друг доклад, на Комисията по медийна политика. Там, това, което ми направи впечатление, защото имаше остри изказвания във връзка с фирмите, които водят тази политика, аз вярвам, че като наш най-висш орган всички познаваме добре закона, този избор е направен именно от този съвет. Но ми прави впечатление нещо, с което колегите се хвалят в доклада си, а именно, че един милион граждани, сред които и адвокати, видите ли, получили вайбър съобщение, с което били поздравени за Деня на адвокатурата. Очаквах да ликувате повече на тази новина, защото това е нещо, което е намерило място в сериозен доклад.

Тук ще си позволя да задам въпроса, тъй като имаме и външна фирма, очевидно която съгласува медийната политика, не видях в доклада как се съгласуват публичните изказвания било на председателя, било на останалите членове на Висшия адвокатски съвет, с оглед защита интересите на адвокатурата. Кой позволява някой да представлява адвокатурата, но да прави лични изявления

по медиите? Коментира ли се това на съвети? Защо няма тези решения в доклада на тази комисия? Вярвам, все въпроси, които заслужават своя отговор.

Друго нещо, което ми направи впечатление. Днес много колеги казаха – пуснах едно, две, три, пет, десет становища. Колеги, нека да говорим с конкретика по отношение примерно Комисията по правни въпроси. Всеки един от нас вижда слабости в законодателството, дали в материални, дали в процесуални закони. Колко от Вас си направиха труда да напишат становище и да го депозират, за да бъде разгледано в тази комисия?

Колега Върбанова, адмирации, оценяваме труда Ви. В интерес на истината, докладът на Комисията по правни въпроси е най-дълъг. Не изхождам от това, че щом някой гони обем, той е свършил много работа, не би било правилно, но за мен всички останали доклади са, меко казано, подценяващи нивото на нас като адвокати и гласуването и приемането на подобен общ доклад ще доведе просто до едно формално одобрение. Отворете си телефоните в секция „Общо събрание“, запознайте се с тези доклади. Ако Вие не изпитате срам, то нивото, което днес демонстрираме е абсолютно заслужено.

Ще очаквам отговор на въпросите, които поставих и разчитам, че преди да гласуваме доклада, все някой, който председателства това събрание, първо ще провери кворума.

Щях да направя и екзотичното предложение да гласуваме докладите по комисии, но то няма да бъде абсолютно целесъобразно с оглед факта, че в крайна сметка законът изисква да приемем или да не приемем доклада, и дали в него има добри или по-слаби и не толкова отразени моменти, ще е абсолютно ирелевантно.

Благодаря на всички за демонстрираното от Вас търпение и се извинявам, ако изказването ми е минало добрия тон, не е лично насочено към никого, но в крайна сметка това е целта на Общото събрание. Очаквам отговори по докладите.

Благодаря Ви, хубав ден и спорна работа на всички!
(Ръкопляскания.)

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, тъй като към настоящия момент аз имам задължението и отговорността да председателствам това събрание, първо, искам да Ви уверя, че преди да започнем да гласуваме решенията, кворумът ще бъде преброен и гласовете ще бъдат отчетени прецизно, както това се случва всяка година.

Колеги, дължа Ви извинения и приемам забележката в положителен смисъл, защото аз си позволих да направя към Вас обръщение и да Ви предложа по-дълъг регламент на изказване в тази част – и така започнах в началото, да се изказваме по отчетните доклади и да правим своите предложения, след което ще гласуваме отчетите и след това ще гласуваме решенията, защото в следващата част пак има един дълъг списък с изказващи се по ЗА. И щяхме да бъдем изправени в ситуацията, поне 10 души от изказалите се досега, да се изказват три пъти на тази трибуна и аз исках за удобство, пестене на време в тази част да направим изказванията и по отчетните доклади и по предложенията за вземане на решения за развитието на адвокатурата и важни въпроси.

Но с оглед направената забележка, която аз ще приема изцяло, Ви предлагам да променим регламента на изказванията на 3 минути, оттук до почивката да се изказват само по отчетните доклади. След това ще Ви дам възможност наново да се запишете

и да направите своите предложения за решения, които ще гласуваме след това.

Имате ли други предложения да бъде намален регламентът?

Моля преброителите да преброят присъстващите в залата. Процедурно предложение правя да бъде намален регламентът на изказванията от 5 минути на 3 минути.

ВАЛЯ ГИГОВА: Защо го правиш?

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: За да стигне времето за всичко, защото по два пъти ще давам думата на колегите, и за изказвания по докладите, и за предложения. Моля преброителите да проверят кворума в залата.

СВЕТЛОЗАР НИКОЛОВ (Варненска адвокатска колегия): Извинявам се, колеги, процедурно предложение. На първо място, Общото събрание не е гласувало и не избрало председател на настоящото събрание. Аз не мога да разбера на какво правно основание Албена Пискова прави предложения и ръководи настоящото събрание? В края на краищата това е събрание на адвокатите от страната, не на Висшия адвокатски съвет. Тук постоянно се изказват членове на Висшия адвокатски съвет и на всичкото отгоре и се узурпира настоящото общо събрание!

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, и преди няколко години се налагаше това да го обясним. Съгласно нормата на закона Общото събрание се организира от Висшия адвокатски съвет. С решение на Висшия адвокатски съвет за председателстващи събранието са избрани колегата Ина Лулчева, колегата Валя Гигова и аз като резервен член. С оглед направения отвод на колегата Лулчева и невъзможността да продължи участието си като делегат по право, влязох в ролята на резервния, защото колегата Гигова трябва да води тежката част днес и утре

като продължителност от време по обсъждане на Закона за адвокатурата.

ВАЛЯ ГИГОВА: Колеги, моля Ви се, няма нужда да се слага напрежение. Нека си останат петте минути, въпросът е те да се следват стриктно. Не може за едни 5, за други 3. Значи това няма да е честно. Почнали сме с 5 минути, призовавам обаче всички колеги да говорят наистина по темата. Което ще говорим по Закона за адвокатурата, ще го говорим после, но някакси ми се струва нередно.

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Ели Христова иска да отговори на поставените въпроси от колегата Мария Петрова.

ЕЛИ ХРИСТОВА (Софийска адвокатска колегия):

Колеги, съвсем накратко по отношение на международната дейност. Извинявайте, предишния път пропуснах въпроса с посочената сума от бюджета, която съм била изразходвала аз, 36 000 лева. Не е вярно, 9000 лева са, доколкото разбирам от главната счетоводителка. Но толкова по тази тема. Ако общото събрание препоръча, макар че не зависи от мен, аз не отивам на лични пътувания, още по-голяма икономия ще направим.

По отношение на доклада за международната дейност. Аз като човек, който основно носи отговорността да докладва какво се случва по международната дейност, всеки път подготвям доклади на Висшия адвокатски съвет, които не са само по повод мои пътувания в чужбина, а по всички международни въпроси, по които аз съм овластена от Висшия адвокатски съвет да участвам, сред които е участието ми в работната група по изменението на Закона за адвокатурата и Етичния кодекс, свързано с премахването на забраните за рекламиране и за посредничество. Освен това в работната група, която е пак по изменение на ЗА, но това е за чл.

10, който се отнася до чуждестранните адвокати от трети държави извън Европейския съюз.

Моите доклади са с дължина обикновено 10 страници, ако не и повече. Изненадана съм даже, че този доклад, малък, който е съвсем откъслечен и много-много незначителен на фона на това, което е международната дейност, влезе в общия доклад, защото по принцип ние докладваме само факти, без да има аналитична част.

Докладите за международната дейност включват работата ми и съответно чрез мен и чрез другите колеги, които сме ангажирани с това, защото не съм само аз тази, която се занимава с международна дейност, ние изпращаме и други колеги, знаете, колегата Стойнев на делото в Люксембург, други колеги са били по други задачи и т. н. Тези обаче доклади съдържат някои части, които са напълно конфиденциални. Защо? Защото например в една част от тях става въпрос за правни инструменти, които са в процес на работа от страна европейската адвокатура като партньор на Европейския парламент и на Европейската комисия. Те със степен на – бих казала секретност, макар че не е точна думата, но с ангажимент да не се разпространява предварително информацията преди да бъдат готови, освен от тези органи, които са националните представителства на адвокатурата.

Защо е това? За да може интересите на адвокатурата да бъдат възприети по начин, по който да не позволи на останалите да се обединят срещу адвокатите в Европа и да минират най-добрите решения. Защото например Европейската конвенция за адвокатската професия, която се надявам, че най-после наистина докрая на тази година ще бъде приета и която ще въведе задължение за държавите да приемат такива стандарти на защита на адвокатската професия, че много ще извисят не само авторитета ни, но и нашата сигурност като професионалисти, но тя е с ниво

на пълна секретност и за момента не е разрешено да коментирам добрите неща, които ние всички ще получим в крайна сметка от това.

Освен това в тези доклади се съдържат конкретни оплаквания на адвокатури за това как примерно техните правителства и други държавни органи и институции въздействат негативно върху адвокатската професия. Те са един вид своеобразна възможност за тези, които не желаят адвокатурата да бъде независима и свободна, и се чудят по какъв начин биха могли да ѝ навредят, просто това би бил един чудесен наричник.

Това са правила, които принуждават Висшия адвокатски съвет да не прави достояние тази част на работата по такъв публичен начин преди тя да бъде завършена.

Но не мога да не кажа и това, че съм в известна степен разочарована, че тъй като Висшият адвокатски съвет действително е претрупан от работа, тук просто две мнения по въпроса няма, обикновено моите доклади се приемат за сведение и без дебат, защото просто нямаме време да ги обсъждаме. Понякога, когато има конкретен интерес към някоя от темите, дебат се е развивал, но това по-скоро е било изключение.

Колега Петрова, аз предполагам, че ако Вие проявите желание да се запознаете с това, което се върши, Вие бихте оттеглили становището, което сте изразили. Съжалявам, надявам се, че не съм неразбрана в това, което искам да кажа, много ми е трудно да Ви разкажа всичко, което не е написано, но това е причината.

Освен това имайте предвид и следното нещо. На 13.03. сега в Париж България трябва да подпише кодексите за либерализация на България, присъединяването към Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР).

Адвокатската професия трябваше да защити 3 пункта, по които има сериозни възражения и заради които България не може да стане член на тази организация. Българската адвокатура прави всичко възможно, за да запазим всички наши позиции, но същевременно да не попречим на държавното развитие. И много, много други такива въпроси, които обаче, колега Петрова, няма как да ги напишем в доклада. Съжалявам, това е, просто от някакви разумни съображения. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Да заповяда колегата Добромира Полименова, след нея колегата Елка Пороминска.

ДОБРОМИРА ПОЛИМЕНОВА (АК – БУРГАС): Здравейте, колеги. Вземам дума от последното предложение на колегата Марчев относно това колко години трябва да изтекат от дисциплинарно наказание или уволнение на магистрати, за да могат да бъдат вписани в адвокатската колегия.

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колега Полименова, ще си позволя в този момент с цялото ми уважение към Вас да Ви прекъсна, ще Ви моля да се изкажете по въпроси, отнасящи се до предложения за изменения в ЗА в следващата част да правите.

ДОБРОМИРА ПОЛИМЕНОВА: Моля да не ме прекъсвате, ще бъде кратка. Дадохте възможност на всички да говорят, нека да бъде еднакво към всички. Значи едни могат да говорят 2 минути, други могат да говорят половин час. Хайде да не си говорим неща, които са явни за всички.

Сега, предложението ми е следното. Защо трябва да изтекат няколко години, за да може едни компрометирани магистрати да влязат в нашите редици? Според мен изобщо не трябва да могат да влизат и да стават адвокати. Защо трябва да изчакваме 2, 5, 10 години? Те след 10 години по-морални ли ще станат? Не. Така че адмирации към това предложение на колегата Марчев, моето

допълнение е изобщо да не могат да бъдат вписвани като адвокати. След като те веднъж са компрометирани, след като те не са показали достатъчно морал, не следва да бъдат вписвани като адвокати.

Другото, което искам да кажа, е, че за съжаление аз си позволих малко по-емоционален тон, но с всяка година нашето Общо събрание все повече заприличва на Народното ни събрание. Единствената разлика е, че все още не сме се сбили тук. Това е последната стъпка и изцяло вече заприличваме на Народното ни събрание. Присъстващите правят изключение. Това – за колегите депутати.

Така че наистина не знам, може би това е нивото на адвокатурата, надявам се да не е така.

Друго искам да кажа, всички сме недоволни, тези, които са тук проявяват активност, отделят от времето си, от средства, от всичко, за да спомогнат за подобряване дейността на адвокатурата. Но има хиляди колеги, които са изцяло дезинтересирани от това или просто не вярват, че нещо може да се случи, от това какво се случва в адвокатурата. Дори за избори на органи на адвокатурата има колегии, в които едва се събират 5-10% от колегите, които отиват да гласуват. С 5-10% активност, колеги, няма да успеем нищо да променим. Тук сме 150-200 човека, обаче за съжаление цялата адвокатура или поне по-голям брой колеги трябва да станат активни, за да има някаква промяна, иначе ще си я караме така до следващото събрание.

И още нещо, последно. Явно е, че има проблеми в работата на Висшия адвокатски съвет, но това, което може да ги обедини е нашият общ интерес. Предлагам и моля те да се насочат към някакви по-прагматични въпроси, по които могат да постигнат съгласие и по тях да имаме някакво развитие. По-добре няколко

малки победи сега, отколкото голяма победа никога, според мен. Има прагматични въпроси, по които си говорим всяка година, моля да бъдат така добри да намерят общ език и да защитят интересите на адвокатурата.

Сега се сещам и за предложението за присъствието на адвокати по сделки на нотариуси. Това е според мен добре, но ако ще се изисква присъствие на адвокати, то не трябва това да са едни и същи адвокати, които работят едва ли не на заплата при нотариуса и има двама колеги адвокати, единият защитава едната страна, другият – другата и ние пак нямаме практика да имаме достъп до нотариалните сделки.

Благодаря Ви за вниманието. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колега Пороминска, заповядайте. След нея Тодор Касабов.

ЕЛКА ПОРОМИНСКА *(Софийска адвокатска колегия):*
Добър ден.

Уважаеми господин Председател,

Уважаеми членове на Висшия адвокатски съвет,

Уважаеми колеги делегати,

Аз съм един редови адвокат с 30-годишен адвокатски стаж.

По повод доклада, тъй като съм свикнала като пред съд бързо, ясно, точно, че там няма време, и тук също, имам следните питання към Висшия адвокатски съвет.

Първо, какво се случва толкова много години след дело №427-8/2016 г. на Съда на Европейския съюз и защо днес ни се казва – ние така замазахме положението 8 години и сега ще правим едни бързи и спешни пожарни действия във връзка с нашите хонорари или по-скоро с това какво ще се дължи като разноси в крайна сметка?

За мен са изгубени едни 8 години, в които нищо не беше направено. (*Ръкопляскания.*) Първо, в полза на клиентите не беше направено, и второ, в полза на адвокатурата, на всеки един от нас, защото е обидно и унижително адвокати да получават по 10 лева, по 40 лева или по 100 лева за дело.

Аз лично съм се занимавала като член на Адвокатския съвет и с правната помощ и съм изследвала всички данни, докато съм имала достъп до тях. Докладвала съм, но ми беше казано – ти що не каза по-рано? Няма да кажа точния израз, защото е твърде грозен, отправен към мен, и това беше преди около 8 години.

В този момент нищо не е направено и аз апелирам и задавам отново въпроса – какви ще са тези спешни пожарни мерки, които тепърва ще се правят, за да направим ние така, че да отговорим на новото решение, което излезе един ден точно преди изборите за софийските органи на адвокатурата и което дори там не му беше обърнато кой знае какво внимание? Това е единият ми въпрос. Защото наистина за съжаление или за радост, ние трябва да вървим съгласно изискванията на международните норми, на Европейския съюз нормите, и да спазим Договора за функциониране на Европейския съюз, чл. 101.

За съжаление, пак ще кажа, това е моето лично мнение, ние сме приравнени към сбор от предприятия, забележете, колеги, не дружествата, а ние, всеки един от Вас се води като предприятие според тези съдебни решения на Съда на Европейския съюз. Надявам се, че повечето от Вас сте се запознали. И като такива предприятия, разбира се, ние нарушаваме Закона за защита на конкуренцията и всички правила, които са във връзка с това, съответно разпоредбите на функциониране на Европейския съюз. Това е единият ми въпрос, който мисля, че е изключително важен за клиентите и за нас.

Вторият ми въпрос е какво направи този Висш адвокатски съвет за уважението към адвоката?

Скоро бях пуснала във фейсбук, разбира се, един мой пост как от 15,00 часа застанах пред състав на Градски съд, въззивен състав, и чаках до 18,40, когато вече трябваше да напусна по спешна друга причина, помолих делото да се гледа без мен, дело за домашно насилие, като пуснах една молба написана на крак, на коленце, както казват един колега, и след това видях, че делото е разгледано в 20,40 часа.

Що за уважение има към нас като адвокати? Що за уважение има, когато ние ако 5 минути сме закъснели, делото се гледа, но ако сме там, часове наред, никой не казва извинявай или по някакъв начин ние да имаме защита за това, когато ние сме изрядни, да можем да черпим права от нашето поведение, а не да търпим негативите?

И третото, което много накратко също бих поставила като въпрос, тъй като съм била на няколко такива високи форуми, какъвто е в момента нашият форум, още през 2016 г. се говореше много сериозно за въвеждане на електронни избори, както по адвокатурите, така и във Висшия адвокатски съвет. Какво се направи, защо не се направи, кое ни пречи? Защо, както каза сега в своето встъпително слово председателят, да се премахнат пълномощните? Да, нека да се премахнат, но нека да се даде възможност както за гласуване по електронен път, така и за лично гласуване за хора, които очевидно няма да могат да се справят по електронен път.

Това са моите въпроси, няма да отнемам повече от времето, тъй като има и други желаещи да се изкажат.

Благодаря Ви за вниманието. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колегата Тодор Касабов, след него Любо Варнев.

ТОДОР КАСАБОВ (*Варненска адвокатска колегия*):

Уважаеми колеги, аз първо искам да благодаря на колегата Пискова, че дава думата на трети адвокат от Варна. Виждам, че и на четвърти ще даде, тази храброст е удивляваща за мен. Това, което искам да кажа обаче, е следното.

Първо, тук имаше предложение да се гласува от Общото събрание повторен вот на недоверие. Мисля, че това не е добра идея по простата причина, че в момента Висшият адвокатски съвет действително е затрупан с много работа и действително решава жизненоважни проблеми за адвокатурата. Той трябва да ги реши и не можем в този момент случайно ако реши да си подаде оставката, което аз лично не вярвам, да ни остави в тази ситуация. Тоест той сам трябва да излезе от кашата, която е забъркал. Това – първо.

Второ, ако случайно реши да си подаде оставката, за следващо общо събрание трябва да има общи събрания на всички колегии, трябва да се изберат нови делегати и така в перспектива това единствено означава, че спечелим няколко месеца, а разходите за адвокатските колегии ще бъдат огромни. Така че тази идея ми се струва неразумна, което не ме учудва, като имам предвид кой я направи.

Сега, искам да кажа няколко думи за Висшия адвокатски съвет.

От м. април 2023 г., откакто встъпих в длъжност, наблюдавам работата отблизо на Висшия адвокатски съвет, тъй като присъствам винаги, когато мога. Работната атмосфера ще Ви я опиша само с една дума – неописуема. Всичко, което се случва там, надминава границите на въображението. Ще дам пример. На

вчерашния адвокатски съвет 1 час се загуби време, в което се оспорваше главният секретар издал заповед, тя била отменена от председателя на Висшия адвокатски съвет, един час дебатираха коя заповед да се изпълнява, тя се отнасяше до функциите на служителите на днешното събрание. Тоест към 18,00 часа служителите не знаеха кой какво ще прави на това събрание и 1 час се загуби от времето на Висшия адвокатски съвет.

Това, което трябва да се замислите, е, че очевидно Красимир Краев и Ивайло Дерменджиев не могат да работят заедно, това е очевидно за всички. Очевидно е, да. И тъй като Ивайло Дерменджиев не може да бъде сменен (*весело оживление*), защото е мажоритарно избран, логичният избор е да бъде сменен този, с когото той не може да работи. (*Възгласи: Браво!*) Дали Висшият адвокатски съвет ще го направи или няма да го направи, това си е негово решение.

Аз мога да дам много примери за поведението на Красимир Краев, няма да го направя, но факт е, че Ели Христова е била сменена затова че не е могла да консолидира съвета, а сегашната ситуация е просто шокираща, говори сама за себе си.

Накрая искам да кажа само на г-н Краев – няма да цитирам и няма да давам примерите, но ще Ви кажа следното, г-н Краев, Вие сте избран за главен секретар, не сте избран за главен интригант. (*Ръкопляскания. Възгласи: Браво!*)

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Любо Варнев, след него да се готви Ивелина Владимирова.

Давам думата на главния секретар и той иска право на отговор или реплика, и тъй като досега тази дума беше взета и от други членове на Висшия адвокатски съвет, му я давам.

КРАСИМИР КРАЕВ: Колеги, страшно съжалявам, че тук нивото е махленско, явно това е работното ниво във Варна. Но тъй

като колегата Касабов твърди за някакви интриги, ако обичате, станете и уточнете за какви интриги става въпрос, защото това са хвърлени във въздуха твърдения. Ако така работите Вие, жалко много, че сте председател.

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Не, не, колеги!

КРАСИМИР КРАЕВ: На Вас нивото Ви е толкова ниско, че каквото и да обясните...

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, аз ще моля изказванията да бъдат в рамките на деловите теми, а не лични обиди.

Колегата Варнев, след него Ивелина Владимирова.

ЛЮБЕН ВАРНЕВ (Варненска адвокатска колегия):

Здравейте, колеги! Аз ще бъда съвсем кратък.

Запознах се много внимателно с финансовите отчети на главния секретар, които са публикувани и стигнах до извода, че има възможност и предлагам Общото събрание да вземе едно такова решение, и аз не знам като колегата Марчев да предложим ли, да задължим ли Висшия адвокатски съвет, и аз не знам тази формулировка как ще бъде, но Висшият адвокатски съвет да поема разходите на всички делегати на адвокатските колегии за провеждане на общото събрание. Нямам намерение да се мотивирам защо го предлагам, пределно ясно е, че тези разходи от година на година стават непосилни за адвокатските колегии, включително и за АК – Варна, това е 25-26 000 лева, това е огромна сума. Представям си по-малките колегии как се оправят и какво правят. Затова смятам и предлагам Общото събрание да вземе едно такова решение от финансова гледна точка, мога да посоча и откъде да се вземат парите. В тази връзка смятам, че не е целесъобразно Висшият адвокатски съвет да си прави конференции или открити заседания по два пъти в годината, на

които всички знаят какво става там и кои присъстват, а с тези пари да се поемат разходите на всички делегати на Общото събрание.

На следващо място, ясно какви са, тук цял ден се коментираха отношенията във Висшия адвокатски съвет, аз ще си позволя да перифразирам една мисъл на бащата на алгебрата Мохамед ал Хорейзи. Попитали го да даде оценка на човека в числа, не в цифри, а в числа, защото са различни неща. И човекът мислил, мислил и казал: „Моралът на човека е единица. Ако е богат, слагам му една нула. Ако е учен, слагам му още една нула – стават 100. Ако е на обществен пост, слагам му още една нула – става 1000. Но когато махнем единицата, остава кръгла нула.“

Благодаря Ви. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, по програма обявявам половин час кафе-пауза.

* * *

(Кафе-пауза, 16,24-16,56 ч.)

* * *

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Уважаеми колеги, продължаваме обсъждането на отчетните доклади.

Давам думата на колегата Ивелина Владимирова от Варна.

ИВЕЛИНА ВЛАДИМИРОВА (Варненска адвокатска колегия): Няма да Ви кажа здравейте, защото сме тук от 8,30-9,00 часа и отдавна сме се видели.

Колеги, аз ще взема отношение само по докладите и мисля, че имам в известна степен решение на тези тежки проблеми във Висшия адвокатски съвет. Това решение аз го извлякох именно от доклада за дейността на Висшия адвокатски съвет от стр. 16 горе и искам да Ви прочета. На тази страница пише следното: „Комисията по правни въпроси, председателствана от адв. Валя Гилова – тук ще съкратя – съгласно Правилник за дейността и

организацията на Комисията по правни въпроси към Висшия адвокатски съвет недоволства, че не може да вземе решение по въпроса дали въобще да инициира процедура, а ако се иницира, кой да е докладчикът и т. н.“

Значи Комисията по правни въпроси към Висшия адвокатски съвет счита, че еднолично може да вземе решение дали изобщо да организира такава процедура, да постави началото на такава процедура по подаден сигнал от адвокат или становище от адвокат, да речем, за някаква законодателна инициатива.

Отворих правилника на тази комисия, да видя как тази комисия взема тези въпроси. Аз се надявах това да става с някакво гласуване, с някакво мнозинство.

Обаче не, колеги, тази комисия всъщност има председател, който по право е член на Висшия адвокатски съвет, който, уважаеми колеги, еднолично взема решение дали да образува такава процедура, или, в най-добрия случай, заедно с още един член на тази комисия, и това е съответният ръководител на сектор в тази Правна комисия.

Ами това е много лошо, колеги, защото тази комисия всъщност според закона има само спомагателна дейност, а виждате ли, тя всъщност взема много важни решения – дали ако аз съм подала някакъв сигнал или някакво становище, да речем, за минималните адвокатски възнаграждения, дали изобщо да бъде образувана такава процедура и да се гледа моят сигнал.

И тук беше казано, работата на Висшия адвокатски съвет в 80% или повече всъщност е работа по чл. 122, т. 11 и т. 12 от ЗА. Казано беше също, че работата по тези норми от Закона за адвокатурата преобладаващо се извършва от едни експерти, изброени са в доклада трима експерти.

Аз считам, че правилникът, който урежда работата на тази Комисия по правни въпроси, е порочен, и този правилник следва да бъде отменен и заменен с други правила. Дали това ще бъде нов правилник, или това ще бъде с решение на Висшия адвокатски съвет, в които правила тези решения по тези сигнали, по нашите становища да бъдат вземани именно и само, и единствено от тези експерти. И след като те се произнесат с тяхното становище, да бъде внесено това становище за гласуване във Висшия адвокатски съвет, който всъщност единствен има право да преценява доколко е основателен един сигнал или едно становище, едно искане за законодателна дейност, и всъщност трябва да изпълним точно така, както повелява Законът за адвокатурата, така да се работи и да се извършва тази дейност по чл. 122, т. 11 и т. 12 от закона.

Затова правя следното предложение: Общото събрание да задължи Висшия адвокатски съвет да отмени Правилника за организацията и дейността на Комисията по правни въпроси, приет с Решение № 119/9.06.2017 г. и вместо него да постанови други правила, независимо дали ще бъдат правилник или решение на Висшия адвокатски съвет, с които да възложи тази предварителна дейност по работата с нашите сигнали и становища само на експерти, като броят на експертите може да бъде увеличен, има достатъчно пари, които са събрани от нашия членски внос, и по този начин така да се процедира.

Мисля, че това ще отнеме до известна степен това напрежение, което има във Висшия адвокатски съвет.

Другото предложение, което искам да направя, е всъщност беше казано, но аз не го чух като предложение, беше казано от председателя на Висшия адвокатски съвет във връзка с докладите и това е Висшият адвокатски съвет да инициира промяна в действащия Закона за адвокатурата, така че изборът на органи и

делегати на общите събрания на адвокатските колегии въобще да се провеждат в два отделни дни.

Останах изключително учудена, защото тази година присъствах на броенето на бюлетините, и поне аз нямам научно или практическо обяснение на следния феномен. Неколкократно се оказа, и констатирах, че бюлетини съседни, една до друга, 5-6 всъщност посочваха за избрани едни и същи членове. Това аз за съжаление го свързвам само с факта, че бюлетините пренощуват в нашите адвокатски колегии. Разбира се, възможно е да не е такова обяснението, но все пак ако някой може да ми даде някакво правдиво обяснение, бих се радвала. Това е. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Благодаря.

Думата има колегата Даниела Минева – Велико Търново. След нея колегата Върбанова.

ДАНИЕЛА МИНЕВА: Само два въпроса искам да поставя.

Днес при откриване на Общото събрание сред гостите бяха обявени председател на Апелативен съд – София, председател на Административен съд – София, председател на Административен съд – Пловдив.

Питането ми е дали са отправени покани и към административни ръководители на другите апелативни съдилища, съответно административни?

Не е самоцелен въпросът ми, защото въпросите, които бяха поставени, както в приветствията на министъра на правосъдието, това, което и проф. Семов изрази, а и в по-нататъшните ни дебати, съдържаха обстоятелства, касаещи прословутото решение от 25 януари т. г. на СЕС.

Другият ми въпрос – за мен лично Законът за съдебната власт е много съществен при упражняването на нашата дейност. В тази връзка поставям въпроса кои са тримата членове, определени

от Висшия адвокатски съвет за участие в работната група по изработване на предстоящите промени в този закон?

Това е, колеги, благодаря.

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колегата Върбанова.

ГЕРГАНА ВЪРБАНОВА: Добър вечер, колеги! Позволявам си да кажа „вечер“, защото времето напредна.

Искаше ми се общото ни събрание да протече по един много по-различен и по-конструктивен начин. Лично аз се срамувам от това, което се случва тук, защото ние като адвокатура трябва да олицетворяваме цвета на нацията и малко ме притеснява какво се вижда и какви сигнали ние изпращаме към обществеността с нашето публично излъчване. Надявам се, всъщност дано да е в закрыта секция излъчването, за да се вижда само от нас.

Ще си позволя обаче да Ви върна към важните неща, защото днес дискутирахме много теми, които считам, че макар и да имат отношение към нас, те са една идея по-маловажни от това, което ние всъщност като адвокати трябва да обсъждаме. А това, колеги, за мен е предвидимото и бързо правосъдие, което липсва, усещането за липса на правосъдие. И това се дължи на факта, че ние тихичко така си мълчим и нищо не споменаваме за това, че трябва да имаме сериозна реформа в процесуалното законодателство, в Гражданско-процесуалния кодекс, в АПК, в НПК. И тук никой нищо от нас не казва, а голяма част от Вас, защото ние се познаваме от години, всъщност са работили по старото ГПК и могат съвсем отговорно да кажат, че тогава имаше един много по-справедлив и много по-обективен процес.

Ние имаме един процес, който в момента е удобен за съдилищата, но е крайно неудобен за нашите клиенти. И това трябва да се каже на глас. Ранната преклузия, ранното оспорване по чл. 193 – всичко това води до един необективен процес с финал

един крайно погрешен съдебен акт, който е обоснован само и единствено на ранната преклузия на едни лимитирано събрани доказателства. И това се дължи на факта, колеги, че ние нямаме задължителна адвокатска защита. Вие не може да възложите на страната отговорността за това, че не е представила доказателствата си с отговора на исковата молба, не е релевирала възраженията си за преклузия, не е направила оспорването по чл. 193, а същевременно тя е правно неграмотна и не знае, че трябва да стори това. И оттам нататък се произведоха едни много порочни съдебни решения. Това обаче е едната част. Ние говорим за дигитализация и за дигитална трансформация.

Смея да твърдя, че Гражданско-процесуалният кодекс има сериозна нужда от преработка в частта „Електронно правосъдие“. Тази преработка лично аз и проф. Димитров сме си направили труда да отделим сериозно време и да я направим напълно безвъзмездно и про боно, и да я разpratим на всички наши колеги народни представители, за да видим какво ще се случи. Признавам си, до Висшия адвокатски съвет не беше изпратена, но мисля, че миналата седмица изпратих до колегата Гигова.

Отделно от това, поставям и един сериозен въпрос, който колегите от страната поставят, не знам дали в залата е и колегата Иван Демерджиев, който беше министър на правосъдието, когато този въпрос беше поставен за първи път, и лично аз в неговата приемна съм депозирала предложение за промяна в тарифата, която касае държавните такси, събирани по ГПК. Това е във връзка с чл. 102з от ГПК, който казва, че тогава, когато страната е представила електронните документи по електронен път, преписи не се представят, а съдът трябва да направи копия, които да връчи.

И сега тук възниква сериозният въпрос колко струват тези копия?

Слава Богу, в нашия съдебен район е възприета идеята, че това са 10 стотинки на страница, така както се изисква при фотокопирните. Но знам, в много съдебни райони е възприето точно обратното – със заверени преписи, което означава, че държавната Ви такса за заверен препис може да надхвърля значително държавната такса, която Вие заплащате за образуване на делото.

Разбирам, че е важен Законът за адвокатурата, напълно наясно съм с това. Моите виждания по отношение на него ще споделя в панела, в който ще бъде отделено за това. Но там имам някои сериозни забележки във връзка с е-адвокатурата, обръщам внимание, аз ще го направя и като предложение, ние отново не говорим нищо за електронна адвокатска карта.

Разбирам и важноста на решението на СЕС по отношение на разноските, но колеги, наш ангажимент е ние да поискаме промяна в процесуалните закони, така че съдът да разбере, че той е там, за да правораздава в интерес на гражданите, и че съдебният процес трябва да е удобен за страните, а не за съда, защото ние нямаме правосъдие тогава. И когато допуснахме съдиите да пишат нашите закони, ние излязохме извън разделението на властите и опорочихме процеса.

Това исках да Ви кажа. Благодаря Ви. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Благодаря, колеги. Давам думата на колегата Иван Демерджиев.

ВАЛЯ ГИГОВА: Колега, извинявайте. За да Ви отговоря, защото заповедта е пред мен – определени са 4-ма членове от Висшия адвокатски съвет. От министерството са ни поискали двама членове и ние сме определили двама основни и двама на трето и четвърто място. Заповедта е от 6.04.2023 г., това е старата работна група по Закона за съдебната власт, основни членове –

Петър Славов, който ми каза, че за пръв път чува, защото аз му казах, и колегата Ина Лулчева; резервни членове – адв. Красимира Иванова и на последно място съм аз. Това е съставът по Закона за съдебната власт в Министерството на правосъдието.

Аз видях, че върви комуникация, видях едно Ваше предложение и Ви върнах отговор по него, но нали все пак аз съм на четвърто място, резервен член, така че не съм се месила в тази работа.

ВЕЛИСЛАВ ВЕЛИЧКОВ (от място реплика): Само да кажа, защото е важно. Всяка сряда има заседание на работната група.

ВАЛЯ ГИГОВА: Ами ето, колегата Славов и колегата – Ина Лулчева я няма вече, така че колегата Славов има ангажимент всяка сряда.

ВЕЛИСЛАВ ВЕЛИЧКОВ: От Висшия адвокатски съвет трябва резервата да влезе.

ВАЛЯ ГИГОВА: Ами аз няма да ходя, защото съм на четвърто място. Няма проблем колегата Славов, колегата Иванова, които за първи път сигурно чуват, ще ходят. И аз не знаех.

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, много Ви моля, във всички изказвания споменават косвено индиректно и други.

ПЕТЪР СЛАВОВ: Много се извинявам, съвсем кратко да кажа, че съм приел да си направя отвод от тази група, за която току-що чух, че съм бил включен в нея някога, по някакъв начин. В рамките на шегата, може би да разведря малко обстановката, но знаете, често бъркат, че министърът на правосъдието ми бил брат. Не знам дали сте го чували? Използвам възможността да опровергая, че нямам никакво родство с него, както се казва, без дела и родство със страните, но за да не подхранвам подобни съмнения, включително и по отношение на адвокатурата,

категорично си правя отвод от тази група и няма как да участвам в нея.

ВАЛЯ ГИГОВА: Ами човекът е „брат“, какво да правим сега? Има си членове отсега насетне.

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колега, много Ви моля. Давам думата на колегата Демерджиев.

ИВАН ДЕМЕРДЖИЕВ: Колеги, мислех да се изкажа кратичко и стегнато, получи ми се доста дълго изказване.

Първо, се удивявам на смелостта на колегата Славов – така „родствените връзки“ как смело ги казва, то това е Божа работа за родствените връзки. Понеже сме в края на деня, за леко разведряване. *(смях, весело оживление)*

Мислех да предложа една работната група, но сега ще предложа настоящото общо събрание да излъчи две работни групи. И ще започна първо с това, което преди малко колегата Върбанова каза.

Припомням, понеже ние винаги сме се научили да следваме събитията, че в Плана за възстановяване и устойчивост има предвидено въвеждане на пълноценно електронно правосъдие до 2026 г. И понеже съм имал повод да говоря с председателите на върховните съдилища по темата, не оставам с впечатлението някой да се готви активно за това. Така че ние можем да излъчим една такава работна група.

Защо предлагам Общото събрание да излъчи работна група? Очевидно Висшият адвокатски съвет изпитва трудности да си изпълнява функциите по ред причини, с които днес ни запознаха колегите подробно, даже малко повече, отколкото бихме искали да знаем. Така че предлагам да се излъчи една такава работна група, която да направи съответните предложения както за изменение в нормативната уредба, така и за различни фактически

действия, с които адвокатурата да се подготви, а и да прикани съдилищата този процес да завърши успешно в сроковете, които са предвидени. Повтарям, краят на 2026 г. – съвсем близо е това.

И втората такава група, която ще предложи, е във връзка със следното – да си припомним как започна събранието. То започна с един апел тези нерегламентирани влияния върху съдебната система да бъдат преустановени. Ние ги наблюдаваме вече 30 години тези влияния, кой повече, кой по-малко, зависи от стажа си, и крайно време е да излезем от сферата на декларациите и да пристъпим към действия.

Колегата Михаил Екимджиев, с когото разговарях миналата седмица – тази, която сега измина, работната, предлага някакви такива действия под формата на стачки, протестни действия и т. н. Тоест понеже Висшият адвокатски съвет се затруднява много в това отношение също, аз предлагам да се излъчи една работна група, която да предложи такъв тип действия както на Висшия адвокатски съвет, така и на адвокатските съвети по места. Тя ще действа по-оперативно и вероятно няма да има същите противоречия, проблеми и междуличностни конфликти, от които е раздиран Висшия адвокатски съвет.

Благодаря за вниманието. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колегата Ценимир Братоев. След него колегата Калина Петрова.

ЦЕНИМИР БРАТОВ: Здравейте, колеги. Както някои казаха вече, аз нямах намерение да се изказвам, но ме провокираха по два повода.

Първият повод е по работата на Правната комисия. Член съм на тази Правна комисия, отговарям за секцията по гражданско право и граждански процес от една година.

Както каза председателят адв. д-р Ивайло Дерменджиев, той не знае някога председателят да не е бил председател на тази комисия. Да, от една година не е така. Смея да твърдя, че и преди, и сега работата върви по един и същи начин. Вие си направете извода.

Второто нещо, което искам да кажа. Тази комисия, наистина ако трябва да заседава така, както някой предлагаше, това означава най-малко два пъти седмично ние по цял ден да обсъждаме различни правни въпроси, които са ни поставени на нас. Да, там се поставят и такива въпроси, по които Адвокатският съвет, още по-малко Правната комисия, може да се произнася, защото те са конкретни проблеми на адвокати, свързани с тяхната дейност, с техните дела. Ние това нямаме право и няма да го правим.

Също така, ако Правната комисия трябва да заседава, нямам нищо против, отменете правилника, отменете правилата. Ако тя трябва да заседава по всички въпроси, които ни се поставят, и тези решения да бъдат представени на Адвокатския съвет – извинявайте, ние в момента имаме заседание веднъж месечно, някой път и два пъти, които започват в 10,00 ч. и свършват обикновено след 18,00-19,00 часа. Също Адвокатският съвет ще трябва да вземе отношение по всички тези въпроси.

Обърнете внимание – виждате какъв е дневният ред. Две трети от въпросите са работа, която е свързана с Правната комисия.

И не е вярно това, че някой еднолично решавал кое да бъде поставено в съвета, кое не. Когато постъпи един сигнал, той се обработва по определен начин. Този начин – влиза в деловодството, след това отива при председателя на Адвокатския

съвет, който го разпределя и той преценява кой сигнал за кой експерт е или за кой член на Висшия адвокатски съвет.

Би следвало председателят да го разпредели на председателя на комисията и вече председателят на комисията да прецени към кой експерт да се обърне.

Колеги, аз се занимавам по-активно с тази работа от една година – изключително трудно е да намериш човек, който да знаеш, че е качествен, който разбира от проблема, и който да ти даде в срок становище. Тези неща стават, как да Ви кажа, с личните ни познанства, с дългогодишната ни работа с много от колегите.

Не е вярно това, което председателят на Висшия адвокатски съвет заяви сутринта. Членове на Висшия адвокатски съвет дават становища – проф. Калайджиев например, и то много често. Аз също съм давал. Няма да изключа, че голяма част от становищата се дават от адв. Валя Гигова, не мога да го изключа това. И наистина Вие нямате представа колко е напрегната тази работа.

Аз, когато не бях член на този съвет, и друг път съм го казвал, седях там и казвах: защо този не прави това, защо това не се направи? Някои неща не могат да се направят по този начин, по който хората, адвокатите, колегите ги искат, наистина не могат. Ние правим толкова, колкото може.

Само един пример ще дам. По въпроса за възнагражденията решението на СЕС – знаете ли за колко време бяха подготвени предложенията за изменение в три или четири закона? За ден и половина – два. А това е съобразяване с европейското законодателство, за което благодарим на колегата Стойнев, него го няма днес тук, и всичко това се направи благодарение на кого – на адв. Валя Гигова, която Вие тук наричате, че тя обсебила цялата власт и какво беше още там.

Няма да бъде адвокат на адв. Валя Гилова, тя е достатъчно добър адвокат да защитава себе си. Аз лично, ако на мен ми го бяха възложили, щях да откажа (*подканващи ръкопляскания*), защото считам, че не мога да се справя с това.

Вторият въпрос, който искам да поставя – за работата в съвета. Нека членовете на съвета, които се наричат малцинство, да кажат някога била ли им е на тях взета думата. Всяко решение в съвета се внася и се обсъжда. Да, споровете някои пъти са неприятни, бих казал, неколегиални, за съжаление, и аз съм участвал в такива спорове. Вие гледате заседанията, виждате. Да, но никой не е бил лишен от глас, от правото си да си изрази мнението и да си ги защити.

И последно, проверете кой внася становищата и проекторешенията – те са достъпни, има картотека за всички колегии – кой внася становищата и решенията.

Задавам един въпрос на председателя Ивайло Дерменджиев, задавам един въпрос – Лулчева за съжаление я няма...

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Ориентирайте се към приключване.

ЦЕНИМИР БРАТОВ: Не, няма да се ориентирам към приключване, защото имам още една тема.

И на други колеги, които се наричат малцинство – колко решения са внесли те за гласуване?

ЕМИЛИЯ НЕДЕВА: Това сега колегиално ли е?

ЦЕНИМИР БРАТОВ: Кое не е колегиално, колежке?

ЕМИЛИЯ НЕДЕВА: Регламентът се отнася за всички, за Вас включително.

ИЛОНКА РАЙЧИНОВА: Или просто не Ви харесва?

ЕМИЛИЯ НЕДЕВА: Просто регламентът е регламент.

(Реплики между Емилия Недева и Илонка Райчинова.)

ЦЕНИМИР БРАТОВЕВ: Колега, не Ви познавам, но аз седя тук от сутринта, слушам няколко души, които казват, че някой не си върши работата. Аз не считам, че не си върша работата! Не считам, че това – и адв. Дерменджиев, и адв. Лулчева, и адв. Ели Христова, поне в техните изказвания по 10 пъти употребиха думата „мнозинство“. Какво значи мнозинство? Повече от половината, така ли е? Решенията се вземали с мнозинство. Е, как да ги вземем по друг начин? Ако някой ми каже, аз съм съгласен. Ако искате, да направя проектопредложение, излизам – всички решения да се вземат от еди-кой си, председател, заместник-председател и т. н. (*Ръкопляскания.*)

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Да заповяда колегата Калина Петрова. След нея колегата Марина Дрънкова.

КАЛИНА ПЕТРОВА: Уважаеми колеги, аз лично съм изключително засрамена от това, което се случва за поредна година на Общото събрание на адвокатурата, като нивото всеки път пада все повече и повече.

Сутринта официалните гости или поне част от тях заявиха, че ние сме една сплотена гилдия. Ние сме най-разединената гилдия и за съжаление това Общо събрание е насрочено в два дни поради два основни и важни въпроса, и те не са свързани само с приемането на докладите на висшите органи, а с обсъждане на един проект на Закона за адвокатурата, който е изпратен до всички адвокатски колегии, представители на които са в залата и трябва да вземат отношение, и по отношение на едно решение, с което се засягат адвокатските възнаграждения и което вълнува абсолютно всички адвокати в страната.

Това събрание се превърна в разчистване на някакви лични взаимоотношения, не само във Висшия адвокатски съвет, а и

между отделни колегии с Висшия адвокатски съвет или по-скоро с отделни членове.

Поне аз доколкото си спомням, за втора поредна година, на второ общо събрание на адвокатите темата е „Адвокат Валя Гигова“ и както каза колегата Братоев, аз няма да бъда адвокат на Валя Гигова, защото тя е достатъчно добър адвокат. Но от залата непрекъснато се чуват някакви подвиквания и коментари – това не е нито футболен мач, нито някаква друга импровизирана проява.

Много голяма част от Вас са колеги с опит и стаж много по-голям от моя както като адвокати, така и като членове на органите на адвокатурата, и е много жалко, че Вие допускате точно такова поведение. Имате претенции, че някой еднолично взема решения, че не се съобразява с мнението на колегите или нещо подобно. Всъщност никой от колегиите или поне в 90% от колегиите не взимат отношение по важните въпроси, които касаят адвокатурата и в частност практиката на обикновения, некорпоративния адвокат.

Това събрание се превърна в събрание на лични нападки, за поредна година се слушат проблемите на определени колеги.

Аз няма да взема отношение по проблемите на Варненската адвокатска колегия, макар и като бивш председател, това, което се случва, за мен е обидно и аз се срамувам, че съм била член на тази колегия в този състав. *(Реплики от залата.)* Проблемът – ето това за пореден път е доказателство за това, което коментирах преди малко. За поредна година проблемът между Светлозар Николов и Варненската адвокатска колегия е тема №1 и аз мисля, че някои от хората, които се чувстват като по-малко значими във Висшия адвокатски съвет или че тяхната воля е пренебрегната, подклаждат този конфликт, който за пореден път заема основна тема на общото събрание. *(подканящи ръкопляскания)*

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колега Петрова, аз ще Ви помоля Вашето изказване да се насочи към отчетните доклади и предложения, а не анализ на изказванията на преждеговорившите. Всеки може а си направи извода.

КАЛИНА ПЕТРОВА: Аз мисля, че мога да се изкажа както смятам за необходимо и не можете да ми коригирате изказванията.

По отношение на докладите на Висшия адвокатски съвет, понеже не си спомням кой точно колега направи изказване, че не трябва да се приема докладът, тъй като той си противоречи – ами за поредна година публикува се един доклад, а след това председателят на Висшия адвокатски съвет представя отчет за своята дейност по различен начин.

Ще спазя регламента. В заключение искам да кажа, че изцяло подкрепям изказването на колегата Мария Петрова, тъй като всеки, който иска да изложи своето становище, има пълното право да го направи и да го представи пред Висшия адвокатски съвет, който да го разгледа и да вземе решение по него.
(Ръкопляскания.)

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Благодаря.

Давам думата на колегата Марина Дрънкова.

Да, да, следващата част – колегата Елена Радева – председател на Адвокатска колегия – Смолян.

СВЕТЛОЗАР НИКОЛОВ: Колеги, процедурно предложение. Ще помоля председателстващия в края на краищата да не си позволява да прекъсва колегите, многократно го правихте, считам, че това е изключително неуважение към избраните делегати на настоящото събрание. Не стига че има пет минути, а си позволявате да прекъсвате.

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Моите реплики са вследствие на основателната и сериозна забележка на колегата Мария Петрова, с която аз се съобразявам.

ЕЛЕНА РАДЕВА (*председател на АК – Смолян*): Уважаеми колеги, колеги, много се чудех дали да се изказвам въобще, макар че предварително набелязаните въпроси, които наистина са важни за адвокатурата, останаха като че ли на заден план в това събрание.

Ако може да направим един положителен извод от цялата ситуация, то е, че в този си вид адвокатурата не може да продължава да го кара. Видно е, че органите в тази си структура не могат да гарантират защитата на нашите права, не могат да направят така, че да има една силна адвокатура.

Аз не съм съгласна, че адвокатурата е разделена. Видно е, че е разделен Висшият адвокатски съвет. Бих казала, че председателите на адвокатски колегии и самите адвокатските колегии в тази ситуация показват, че могат да работят заедно, могат да работят колегиално, могат да постигат добри решения, които са за благо на цялата общност. Поради тази причина аз Ви моля да се съсредоточим върху възможните позитивни изходи и добрите решения.

На първо място, считам, че силна адвокатура без адекватна структура и без връзка между адвокатските колегии и Висшия адвокатски съвет не е работещ вариант. Настоящата ситуация го доказва.

За да си разрешим проблемите със съдебната система, първо трябва да имаме силна адвокатура, която да отстоява единна позиция. Единна позиция може да се отстоява тогава, когато имаме структури, които работят заедно и в една посока. Докато Висшият адвокатски съвет е изолиран и работи сам за себе си, без

изобщо да има връзка със структурите, а именно с адвокатските колегии, нищо добро не ни чака.

Ето защо, ако искаме да имаме силна адвокатура, оттам силна позиция за да реформираме съдебната система, а оттам да имаме и работещи решения за цялото общество и правова държава, дайте най-накрая да седнем и се разберем по отношение на едни няколко важни въпроса – кой трябва да управлява адвокатурата, трябва ли структурите на адвокатурата да са свързани с Висшия адвокатски съвет, трябва ли да има пряк глас на всеки един адвокат, който е минимумът, от който трябва да тръгнем?

Затова считам, че в тази насока трябва да ни тръгнат решенията и тъй като предложенията, които се направиха, включително и за законодателни промени, могат да бъдат адекватни решения, но считам, че не тук е форумът да ги обсъждаме доколкото те са сериозни теми. Крайно време е да започнем да правим национални конференции, регионални такива, в които да обсъждаме конкретните мерки, по които можем да реагираме и по какъв начин с конкретни предложения да реформираме съдебната ни система.

Това предложение ще отправя в неформалния съвет на председателите, който така или иначе съществува, и то добре функционира, за да вземем наистина адекватни мерки в тази насока и да реализираме нещо.

Призовавам Ви към активност в положителна насока!
(Ръкопляскания.)

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Благодаря, колега Радева.

Колеги, тъй като за предварително записалите се за изказване се изчерпа списъкът, има ли от залата още някой, който да има становище или да постави въпроси, или ще дам думата на председателя на Висшия адвокатски съвет и заместник-

председателя Валя Гилова да отговорят на поставените дотук въпроси? Няма.

Заповядайте.

Д-Р ИВАЙЛО ДЕРМЕНДЖИЕВ: Уважаеми колеги, мина време откакто бяха зададени въпросите, така че ще се опитам да си ги припомня точно. Ако някъде се объркам, просто ме поправете.

Първият въпрос беше от колегата Харизанов по отношение на срещите с министъра на правосъдието за промяна в Наредбата за банките, по-скоро на сметки за регистрация на дружества и регламентът с банките.

Той е присъствал лично на една среща, на която бяхме заедно, и аз съм провел и с министър Зарков, и с министър Славов срещи по този въпрос, като ситуацията е следната. В периода, в който ние водехме тези разговори, България беше в режим на оценяване от една агенция, която е международна и се казва Глобален надзорен орган FATF, което е структура извън нас. Тази агенция оценява степента на риск за пране на пари във всяка една държава. България беше под угрозата да бъде поставена в сивия списък и тя беше поставена впоследствие. Поради тази причина и двамата министри ми казаха, че в този момент, когато България се оценява в тази връзка, не биха могли да искат това, защото поражда известни съмнения по отношение на пране на пари за дружествата, които биха се регистрирали в България.

Мисля, че колегата знае все пак какъв е техният отговор, защото го е виждал, включително се получи едно много негативно становище от ДАНС, което каза, че съществуват такива рискове. Така че не е проблемът на министрите, според мен проблемът е по-скоро на държавно ниво, дотолкова доколкото България може да изпадне в по-лоша ситуация.

Естествено аз нямам никакъв проблем да говоря пак по темата и ще го направя в следващата възможност, но можехме, дето се казва, да зададем въпроси и на министъра, той беше тук, поне до 13,00 часа.

Това е, колега Харизанов, по Вашите въпроси.

Имаше въпроси от колегата Марчев, няколко въпроса. Аз ще отговоря комбинирано, разбира се, но единият от въпросите, аз не разбрах точно какво иска от мен – защо не можем да взимаме решения във Висшия адвокатски съвет или да вдворя ред, или нещо подобно беше.

Колега Марчев, Вие присъствате на всяко едно заседание почти, както и заместник-председателят на Софийската адвокатска колегия и това е по закон. Много добре знаете какво се случва на заседанията, как се говори, как се прекъсват, как се взима думата. Така че точно Вие да ми зададете този въпрос, смятам, че не е много ефективно, защото Вие все пак сте абсолютно наясно какво се случва там. Много добре знаете колко пъти съм искал и съм имал инициативи, и съм предлагал решения, и така, като се върна назад в годините, за едни три години почти нищо, което съм предложил, не е било прието от този Висш адвокатски съвет.

И мога да започна от първия случай, когато на първото ни заседание по встъпване предложих заместник-председател да бъде както е било винаги в Адвокатския съвет – един от София, един от страната, предложих колегата Жечев и това беше абсолютно бламирано, и беше просто даже и със скандал. Тогава беше избрана колегата Лулчева.

Сега ще видим и ми е много интересно, когато поставя на 7-ми този същия въпрос, кого да изберем на мястото на колегата Лулчева, и като поставя критериите затова че е добре да бъде

човек от страната и че този човек трябва да има определен профил, на който да отговаря, за да изпълнява функцията, много ми е интересно какво решение ще се вземе и какви аргументи ще бъдат изтъкнати. Защото за мен това разделение е правилно и зам председателите трябва да бъде така – човек от София, човек от страната.

Това – по отношение на Вашия въпрос.

Ако нещо съм пропуснал, после ще се върна обратно.

Колегата Фард – по отношение на нотариалните производства и какво правим ние?

Колега, имаше даже публикация от нас, мисля, че я бяхме качили на сайта, и в пресата включително. *(реплики, шум от залата)*

Колега Братоев, може ли малко по-тихо, защото същото го правим и на заседания? Ето така се говори и така се прекъсваме, и нищо не се чува. Извинявайте, че Ви правя забележка, но същото прекъсване е на заседание на Висшия адвокатски съвет.

ЦЕНИМИР БРАТОВЕВ: Взимам си бележка, извинявайте.

Д-Р ИВАЙЛО ДЕРМЕНДЖИЕВ: Благодаря.

Колега Фард, аз съм направил даже среща с председателя на Камарата в онзи период и имахме идея действително ролята на адвокатите да се увеличи с оглед задължителност на някои нотариални сделки например, когато имотите с интерес над определен размер, примерно 50 000 лева, да има задължително участие на адвокат. Проведохме даже среща с министъра на правосъдието по този въпрос дали може да бъде извършено с промяна на Правилника за нотариалната дейност или не може.

Междувременно колегата Пунев, който мисля, че е в залата, Анастас Пунев, ни внесе проект за промяна в законодателството, свързано и с тази дейност. Това беше отхвърлено с решение на

Висшия адвокатски съвет. Тоест, нищо от това, което беше поискано с оглед нотариалната дейност, не беше прието и може би... (ВАЛЯ ГИГОВА: Не е вярно.) Как да не е вярно, колега Гигова, искате ли да видите решението, което е предложено от Мерджанов и от Пунев? Беше отхвърлено. Хайде да не спорим. Има го в отчета.

Моето желание е това да бъде направено. Беше съгласувано с председателя на Камарата дотолкова, доколкото те нямат проблем и претенции с това, че адвокати ще участват в сделките и даже биха им дали по-голяма сигурност по отношение на отговорността.

(реплики, говорят помежду си)

Висшият адвокатски съвет може ли да спре да говори? Ето това е, колеги, виждате ли? Това е всеки път, на всяко заседание на Висшия адвокатски съвет – прекъсване, бламиране и постоянно никой не се изслушва, каквото и да се говори.

Колега Петрова, на Вас да Ви отговоря.

Между другото Вие поставяте един много сериозен въпрос, за което Ви благодаря, защото аз така започнах в моя отчет, който направих аз за себе си. Защото отчетът на Висшия адвокатски съвет е едно. Това, което аз Ви казах, е различно от него, защото в този формат се прави отчет на Висшия адвокатски съвет, а не отчет на председателя на Висшия адвокатски съвет. Затова Ви казах нещата, които аз забелязвам и които смятам, че са правилни.

Абсолютно правилно сте забелязали, че Висшият адвокатски съвет не се представлява правилно медийно. И трябва да Ви кажа, че в закона ясно пише кой представлява Висшия адвокатски съвет, и той е председателят на Висшия адвокатски съвет, никой друг.

А по отношение на медийното ни представяне трябва да Ви кажа, че аз получих обвинение от този Висш адвокатски съвет, че съм си правил личен пиар като ходя по телевизиите или като си пускам някакви международни участия на сайта на Висшия адвокатски съвет, и то е протоколирано.

За Ваша информация да Ви кажа, че откакто съм председател на Висшия адвокатски съвет, много по-малко ходя по телевизиите, отколкото преди, и това Вие много добре го знаете колега Петрова, защото Вие сама също доста ходите по телевизиите и сте наясно.

Аз отказах само миналата седмица две предавания, на едното помолих колегата Кашъмов да отиде, на другото не отидох въобще и те бяха по повод именно на ситуацията с въпросния нотариус. Защо го направих това? Защото Висшият адвокатски съвет не прие декларация по този въпрос, което беше между другото споменато от колегата Лулчева и тя прочете част от протокола. Но не прочете целия протокол. Защото колегата Лулчева, която не е тук в момент за да каже какво се е случило, тя не беше "против" декларацията, тя каза, че декларацията е за събития, които са се случили преди четири години и това не е нещо ново, което ние научаваме, а е нещо старо, което просто се изважда наново на бял свят. И поради тази причина нашата реакция просто е закъсняла. Ние е трябвало да реагираме, когато това се е случило преди четири години, а не сега, когато стана публично известно на всички. И това междупрочем, ако се замислите, е точно така. Защо ние трябва да направим декларация, след като всички правят – Съюзът на съдиите и кой ли не още, при положение че сме могли това да го направим преди четири години?

Това беше изказването на Лулчева – ако искате протоколите, ще ги извадим, ще спорим и с протоколи.

Така че по отношение на медийната политика, колега Петрова, това смятам аз. За съжаление нито сайтът на Висшия адвокатски съвет управлявам, нито по някакъв начин медийното присъствие.

И само един такъв прост пример да Ви кажа, Новогодишното приветствие – декларация, която обикновено се прави към адвокатите, която въобще не беше съгласувана с мен или беше съгласувана в съвсем друг формат, излезе на сайта на Висшия адвокатски съвет в стил сектантски призив, който моли всички адвокати така да се обичат, да се прегръщат и да ходят заедно къде ли не – това представлява нашата декларация.

Аз извадих на следващия Адвокатския съвет нормалната декларация, която са пуснали за приветствие към колегите, на ССВЕ, на гръцката адвокатура, на италианската – четири реда, колеги, това е. Ние сме написали декларация в стил – казах в какъв стил. Това представлява комуникацията на Висшия адвокатски съвет.

Така че тук аз нямам повече какво да Ви кажа. Не смятам тази политика за правилна. И два пъти вече, това по отношение как моите искания се възприемат от Висшия адвокатски съвет, два пъти вече внасям предложение за прекратяване на договора на тази агенция, която не прави нищо по моите представи. И два пъти мнозинството от съвета не го приема. Сега ще внесе трети път, и то ще бъде на 7 март. *(гласове: на 13-и)* На 13 март – благодаря. На 13 март ще внесе следващата декларация, която ще бъде именно за прекратяване на договора с тази фирма, което струва 2000 лева на този Висшия адвокатски съвет, тоест на всички

адвокати, и работа не се върши никаква. Да видим какво ще стане тогава.

Колега Касабов, Вие имахте въпрос по отношение на вътрешната комуникация и заповедите, които се издават във Висшия адвокатски съвет. Да Ви кажа, на мен думата „заповед“ ми е много некомфортна, защото заповеди сме получавали в казармата. Аз други заповеди не съм получавал никога, защото съм бил винаги адвокат. И ми е крайно некомфортно аз самият да издавам някакви заповеди. Недейте да мислите, че става въпрос за някаква заповед, с която прехвърляме половината сграда да я ползва някой друг. Не, говорим за най-елементарната заповед, която аз даже не издадох, а измених заповедта на главния секретар, с която той беше определил хората, които трябва да бъдат на това днешно събитие. И този човек, който най-много работи за това събитие, именно служителят по протокола на Висшия адвокатски съвет Гергана Кендерова, не беше включена в заповедта за втория ден. Това, което направих аз, е да изменя неговата заповед и да включа Кендерова и във втория ден. Тя е посрещала всички Вас, правила Ви е резервациите и е вършила достатъчно работи. Това беше промяната в заповедта. И тази заповед беше коментирана на заседание на Висшия адвокатски съвет 45 минути – представяте ли си за какво говорим, за каква загуба на време?

И след като се стига дотам, че най-елементарните заповеди, които няма нужда и въобще да бъдат коментирани от Висшия адвокатски съвет, те са просто са по оперативната дейност на този съвет. След като това се оспорва и това се вкарва да се обсъжда на съвет, представете си за какво говорим. В този съвет всичкото, което предлагам, се бламира.

И аз действително имам една грешка, че навремето като се кандидатирах за тази позиция, абсолютно категорично бях подведен – казвам Ви го с пълното съзнание. Защото аз ако съм имал и грам визия какво ще се случи в близките шест месеца, нямаше да поема никакъв ангажимент, щях да побегна с 200! Обаче тогава много хора ми казваха и аз малко се съмнявах – Емилия Недева беше един от тях, да не изброявам всички останали. Предложението за председател е правено на 4-5 човека преди мен и някои от тях са в тази зала. Те не са приели, може би са знаели какво ги чака. Аз не съм знаел, съгласен съм, подвел съм се. Признавам си грешката и действително, ако това общо събрание реши, че ние не можем да работим, а то вече го е решило миналата година, аз предложих на първото заседание на Адвокатски съвет миналата година след ОСАС, казах им: колеги, хората не Ви искат, те не искат оставката на председателя, искат оставка на Висшия адвокатски съвет (*весело оживление, неодобрителни ръкопляскания*), но аз веднага си подавам оставката в момента, в който получа на бюрото 14 оставки на членове на Висшия адвокатски съвет, за да може да падне кворума под 10 и да бъдат проведени веднага избори. Познайте колко оставки получих – нито една, разбира се.

Аз ще дам веднага пример, колега, и това между другото го обсъдих ето сега, на обед, ето сега като Ви хвърля една оставка – ето, супер, Гигова веднага е съгласна, разбира се, (*весело оживление*) – в момента, в който Ви хвърля една оставка, това означава в рамките на три месеца по закон Вие, същите делегати, които сте тук, да свикате общо събрание и като го направите това общо събрание, да си изберете нов председател, който да довърши мандата до м. 02.2025 г. Кажете. (Реплика: Няма проблем.) Ето,

няма, виждате. Нашият съвет няма проблеми. Краев няма проблем, Гигова няма проблем, никой няма проблем с това.

Така че, колеги, недейте да мислите, че това ми е мечтата в живота. Трябва да Ви кажа, че това ми е най-тежкото решение, което съм взел и за което в момента съжалявам безкрайно. Разберете ме правилно. И не защото не искам адвокатурата да работи добре и всички да вървим нагоре и напред – както видяхте днес, мисля, че първата част беше доста представителна, а защото не искам да се подлагам на стрес на 60 години и отгоре, при положение че съм трето поколение адвокат, дядо ми е бил заместник-председател на този Висш адвокатски съвет, тогава се е наричал Централен съвет на адвокатурата, майка ми е била 45 години адвокат. И пред тези хора, на които аз съм трето поколение, трябва да Ви кажа, че ме е срам, че в момента съм в ситуация да бъда заложник на интересите на определени хора, които просто внушават неща, които аз не мога да приема никога, да не Ви ги споменавам всичките. *(Ръкопляскания.)*

И, колеги, все пак да завърша, мисля че това беше достатъчно като финал, но все пак.

Колега Минева, просто искам да Ви отговоря на Вас. Не сме поканили председателите на окръжните съдилища, защото сме се ограничили до София и Пловдив, не за друго, а защото в Пловдив специално Административният съд винаги ни кани нас на тяхното отчетно събрание, просто сме направили реципрочност. Но отчитам, че това би могло да бъде все пак и плюс за адвокатурата, така че Ви обещавам, че за следващото ОСАС, което ще ми бъде последно, за голяма радост, аз ще поканя всички председатели на апелативни и на окръжни съдилища да присъстват на нашето събрание и Ви направете каквото е необходимо, за да ги доведете.

Защото от Пловдив колегата председател дойде заради Албена Пискова.

Благодаря Ви, колеги! *(Ръкопляскания.)*

ВАЛЯ ГИГОВА: Моята работа е много лесна вече, защото председателят отговори на повечето въпроси.

На колегата Владимирова – аз не знам какво чете в Правилника, мога да Ви кажа, че правилникът за работа на Комисията по правни въпроси е от 2015 г., изменен е през 2017 г. Има едно изменение от 2022 г. Този правилник работи повече от 10 години, никога адвокатурата не е работила по различен ред, независимо дали има правилник или не.

Има два вида искания до Висшия адвокатски съвет – искания а становища по тълкувателни дела, по законопроекти и по конституционни дела. В този случай се разпределят директно на адвоката, който ще представлява Висшия адвокатски съвет, няма как вътрешни експерти, които са на заплата във Висшия адвокатски съвет, да ходят във ВКС да защитават по тълкувателни дела Висшия адвокатски съвет.

Вторият поток на информация е когато до нас се отправят искания ние да инициираме производства. В този случай се правят предварителни становища от експертите, които са на заплата, докладва се на Висшия адвокатски съвет дали становището е положително или отрицателно, и ако становището на експертите се приеме от Висшия адвокатски съвет, тогава се възлага изготвяне на същинското становище. Никога по никакъв повод не е работил съветът, поне от десет години по друг начин.

Така че да се говори, че някой сам решава, просто това не е вярно. По всяко искане се образува преписка, а всяко искане от миналата година вече се качва на самия сайт на Висшия адвокатски съвет.

Мен ако ме питате, голяма част от исканията не трябва да се качват на сайта, защото има доста срамни искания, но всички поискаха това. Така че ако влезете в закритата секция, мисля, че голяма част от исканията просто ще Ви сащисат. Защото ако видите за какво става въпрос – и те са подписани, няма да казвам, включително от колеги адвокати.

По отношение на нотариалните производства. Аз вече съм наясно, че законът очевидно не е четен проектът за изменение на Закона за адвокатурата и за задължителната адвокатска защита по определени дела. Това не е много добре, защото целта беше да го дискутираме, но този законопроект предвижда изменения в ГПК и въвежда задължителна защита от първа инстанция, но само по дела, които се гледат от Окръжен съд, в Районен съд не е предвидена задължителна адвокатска защита заради преклузиите.

Доколко тази идея ще бъде промотирана, доколко можем да я отстоим – това в момента няма значение, въпросът е, че ние поставяме нещата на една принципна основа.

Същото е положението с въззивните жалби. Само че за въззивното производство е предвидено в този законопроект задължително приподписване от адвокат, така както е предвидено за касационна инстанция.

Мотивът – в законопроекта са изложени подробни мотиви, че това се прави заради ранните преклузии. Това е, няма що да го коментирам.

Ако нещо съм пропуснала, ме подсетете.

За нотариалните производства искам да обърна внимание. През 2018 г. лично аз написах това предложение и тогавашният Висш адвокатски съвет го внесе в Министерството на правосъдието. Аха нещата да се случат и на гърците им отмениха задължителното участие на адвокат. Тези колеги, които – колегата

Ралчев е тук, които тогава са следили процеса, знаят, че по искане на тяхната Комисия за защита на потребителите има произнасяне на Европейския съд, че това ограничава достъпа до съд.

Това, което направиха гърците, е много умно – те замениха този институт със задължителни становища по справки от техния имотен регистър. И сега, ако отидете в Гърция да си купите имот, не може да си го купите без адвокат, защото достъпът до регистъра е само от адвокат и само адвокатът може да направи справка в несъществуващия в България имотен регистър, и на база на тази справка той издава нещо като удостоверение за тежести, но то е становище на адвоката по правната перфектност на сделката. Това, ако можем да направим, е окей.

Това, което колегите Пунев – само да уточним, да сме наясно с всичко, и Мерджанов от Пазарджик бяха направили – те бяха предвидили едно изменение в част „Охранителни производства нотариални“ да представляват страните в нотариалните производства само адвокати.

Колеги, чл. 31 се намира от ГПК в общата част, той не се намира в „Искове производства“. Надявам се на никой да не му хрумне да атакува нотариални актове поради тази нищожност, която ще спомена. С оглед правилото на чл. 31 от ГПК и сега пред нотариус страните могат да бъдат представлявани само от адвокат или от роднини, не от шофьори, секретарки, служители на фирмата Х. Само си представете обаче, ако направим изменение в частта „Нотариални производства“, където сега да предвидим там само адвокати, при положение че има чл. 31, нали се сещате, че ще тръгнат такива безумни иски производства за нищожност на актове, поради ненадлежна представителна власт.

Да резюмираме – и сега при действието на чл. 31 ГПК само адвокати могат да представляват страни в нотариалните

производства. Ако има някой в тази зала, който мисли друго, просто да ми го сподели. Чл. 31 е обща част.

И последното нещо, което е от вчера, за да видите как се случва вземането на решения по правни въпроси. Вчера беше внесено становище на проф. Русчев по чл. 78 от ГПК. Знаете ли какъв беше предметът на искането? Предметът на искането беше дали чл. 78 се прилага при делата по спор на администрация, съдебна. Има такова тълкувателно дело. Становището беше на проф. Русчев, ние го отхвърлихме единодушно, нищо че е професор. Защо? Защото беше написал, че при спор на съдебна администрация няма спор и няма да има отговорност за разноси. Да, спорът може да не е за материално право. За да видите какви дебати вървят и какви обсъждания. Да, може да не е за материално, ама това е правен спор. Може ли при правен спор този, дето го е предизвикал, примерно родителят, който не спазва режима на лични отношения с децата, да не си понесе санкцията? Ами ще я понесе.

Така че всякакви инсинуации за някакво вземане някъде на решения – това са толкова несериозни неща, които смятам, че в момента не бива да бъдат дискутирани. Така че в хода на обсъжданията – аз много е надявах днес да изчистим поне чл. 36 от Закона за адвокатурата, чл. 38 и съответно ГПК и ДОПК, но очевидно няма да ни стигне времето, и ще ги дискутираме утре. Това за мен е най-важният въпрос, в момента е най-важният.

Пак казвам, нека да не се връщаме назад във времето, защото от предходното решение на СЕС досега ние имахме все пак комфорт около четири години. И предходното решение, за разлика от сегашното, не прогласява Наредба № 1 за нищожна. Слава Богу, не го прави и сега в диспозитива, но заради задължителния характер на мотивите на решение на СЕС ще трябва да приемем,

че Наредба №1 е нищожна, колкото и да не ми се ще да се случва това.

Благодаря. *(Ръкопляскания.)*

Никога адвокатурата не е работила по различен ред...

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, аз ще помоля Комисията по предложенията във времето, през което ще подложат на гласуване приемането на отчетните доклади и отчетите, Вие да систематизирате направените предложения за решения, след което да ни ги докладвате.

Не, колега Данов, няма да Ви дам думата, защото вече приключихме с изказванията и отговорите на въпросите, и ако Вие ще поставяте допълнителен въпрос, тогава ще Ви дам. Ако нямате въпрос, продължаваме.

ИВАЙЛО ДАНОВ: Един въпрос.

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Заповядайте.

ИВАЙЛО ДАНОВ: Колеги, от предишното ми изказване ми остана една минута. *(Весело оживление, реплика: Вие я подарихте.)* Не я използвах.

Въпросът ми към този състав на Висшия адвокатски съвет е: колеги, Вие не можете ли в името на адвокатурата поне да се опитате да работите заедно още една година от мандата, който Ви остава и да се опитате да направите нещо заедно? Това е въпросът ми.

Тъй като аз, освен адвокат, съм и медиатор, искам да използвам случая да кажа, че мен лично ме боли като гледам и адвокатурата, и нейното ръководство така разделени. Адвокат съм от кариерата, но наистина Ви казвам, че такова чудо никога не е било, поне през последните 30 години, откогато аз имам спомени като адвокат.

Моля Ви, положете усилия за малко повече търпимост и може да се слушате, но Вие не се чувате. Все пак редно е във Висшия адвокатски съвет да има някаква търпимост към чуждото мнение и да се разменят различни мнения и аргументи.

Това исках да кажа. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, аз няма да давам думата на всеки един от членовете на Висшия адвокатски съвет, за да отговори на въпроса на колегата Данов, може би на този въпрос отговорите ще бъдат с продължение, но няма да давам думата на всеки един да отговори.

Заповядайте, колега Николов.

СВЕТЛОЗАР НИКОЛОВ*(неодобрителни ръкопляскания):*

Уважаеми колеги, от предходното ми изказване ми останаха 20 секунди, така че бях предсрочно свален от трибуната. Задавам си въпроса към г-н Председателя – разбрахме, че той нищо не е могъл да направи. Ама, г-н Председател, отговорете тук за тези 200 000 лева, които близо сте получил, защо всъщност ги получихте, какво допринесохте Вие на нас, адвокатите, с всички тези Ваши пътешествия насам-натам, какво свършихте добро за нас, адвокатите? И ако виждате, че Вие всъщност не носите никаква полза, защото Вашата длъжност е платена, тогава защо не се оттеглите, след като е толкова тежко и голямо бреме?

Благодаря Ви. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Аз няма да дам думата на колегата Дерменджиев, защото той отговори вече на въпроса на колегата Николов в предишните си отговори.

Кажете.

МАРИЯ ГРЪНЧАРОВА (АК – Ямбол): Уважаеми колеги от Висшия адвокатски съвет,

Уважаеми колеги, от Общото събрание,

Моля Ви, вземете се в ръце! Часове наред се гаврите с нашето търпение. Моля Ви, работете! Направете това, за което сме тук. Дайте да приключим с това, което трябва да бъде по дневния ред, и моля Ви, престанете. Преигравате и злоупотребявате с търпението на аудиторията. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Аз ще помоля преброителите, които в началото на събранието избрахме, да заемат местата си по сектори, за да стане и по-бързо отчитането.

(Комисията по предложенията за решения в състав Венелина Фотева, Гургана Върбанова и Христо Хинов заема мястото си, за да обяви постъпилите предложения за решения на ОСАС. Преброителите по сектори са на линия за преброяване на гласовете в зала.)

Уважаеми колеги, след като приключихме обсъжданията и дискусиите по отчетните доклади, по отчетите и по доклада на Контролния съвет, сега ще предложа на Вашето внимание проект на решение за гласуване.

„Общото събрание на адвокатите от страната приема Отчета на Висшия адвокатски съвет за дейността на съвета за 2023 г., съдържащ: Отчет за дейността на Висшия адвокатски съвет за 2023 г. и Финансов отчет на Висшия адвокатски съвет за 2023 г.“

Който е съгласен да бъде приет отчетът с тези две части, моля да гласува.

Междувременно докато преброителите броят, колеги, при условията на спадащ кворум сме, така че кворумът няма да се проверява непрекъснато. Гласовете ще се отчитат според общия

сбор на всички гласуващи, повече от половината гласували да са отчели съответния вот.

Колеги, от 186 гласували делегати – 126 гласа "за", 28 "против" и 32-ма "въздържали се".

Общото събрание на адвокатите от страната със 126 гласа "за", 28 "против" и 32-ма "въздържали се" прие следното

РЕШЕНИЕ:

Приема Отчета на Висшия адвокатски съвет за дейността на съвета през 2023 г., съдържащ:

1. Отчет за дейността на Висшия адвокатски съвет през 2023 г.

2. Финансов отчет на Висшия адвокатски съвет за 2023 г.

Колеги, предлагам на Вашето внимание следния проект за решение: „Общото събрание на адвокатите от страната приема Доклада на Висшия контролен съвет за 2023 г.“

Който е съгласен, моля да гласува.

Гласували 189. "За" – 167. "Против" – 7. "Въздържали се" – 15.

Общото събрание на адвокатите от страната със 167 гласа "за", 7 "против" и 15 "въздържали се" прие следното

РЕШЕНИЕ:

Приема Отчетния доклад на Висшия контролен съвет за 2023 г.

(Ръкопляскания. Възгласи: Браво!)

Колеги, предлагам на Вашето внимание следния проект за решение: „Общото събрание на адвокатите от страната приема Отчета на Висшия дисциплинарен съд за 2023 г.“

Който е съгласен, моля да гласува.

Гласували 190. "За" – 176. "Против" – 5. "Въздържали се" – 9.

Общото събрание на адвокатите от страната със 176 гласа "за", 5 "против" и 9 "въздържали се" прие следното

РЕШЕНИЕ:

Приема Отчетния доклад на Висшия дисциплинарен съд за 2023 г.

(Ръкопляскания. Възгласи: Браво!)

Уважаеми колеги, аз Ви благодаря за всички изказвания и предложения, за критиката, за добрите пожелания и за търпението до този час, че сте активни в Общото събрание.

Сега си позволявам да дам думата на колегата Венелина Фотева, която ще поднесе на Вашето внимание предложения за вземане на решения от Общото събрание.

ВЕНЕЛИНА ФОТЕВА: Колеги, първото предложение на председателите на колегиите: „Общото събрание на адвокатите от страната подкрепя Декларацията на председателите на адвокатските колегии по повод решението на СЕС от 25.01.2024 г. по дело С-438/2022 г. и породената в резултат на него притеснителна съдебна практика, нарушаваща правата на доверителите ни. *(Декларацията е изчетена.)*

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, ще ме извините, но ще си позволя седнала, за да ми е по-лесно и да записвам. Предлагам веднага да гласуваме решенията, така ще бъде по-бързо.

Който е съгласен това предложение за решение да стане решение на ОСАС, моля да гласува.

Гласували 175. "За" – 174. "Против" – Няма. "Въздържал се" – 1.

Общото събрание на адвокатите от страната със 174 гласа "за", без "против" и 1 "въздържал се" прие следното

РЕШЕНИЕ:

Общото събрание на адвокатите от страната подкрепя декларацията на председателите на адвокатските колегии по повод решението на СЕС от 25.01.2024 г. по дело С-438/2022 г. и породената в резултат на него притеснителна съдебна практика, нарушаваща правата на доверителите ни.

Решението се приема.

ВЕНЕЛИНА ФОТЕВА: Предложение на председателя Ивайло Дерменджиев: „Общото събрание на адвокатите от страната указва на Висшия адвокатски съвет на основание чл. 122, ал. 1, т. 11 от ЗА да инициира незабавни промени в действащия Закон за адвокатурата, чрез които да отпадне възможността за гласуване чрез пълномощни, и, второ – да се отдели изборният процес от работата на общите събрания, като изборът на членове на органи да е отделен от общите събрания на колегиите.“

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колега Фотева, аз ще Ви помоля тези две предложения да ги разбийете на две, да не са анблок, защото очевидно някои колеги са съгласни с първата част на предложението, някои не, това са две отделни предложения.

ВЕНЕЛИНА ФОТЕВА: Петьо Славов изрично ме помоли да не ги обединявам. Нека да ги гласуваме поотделно, както сме ги записали, както са ги предложили хората. Разделено е на две.

Колеги, слушате ли?

„Общото събрание на адвокатите от страната указва на Висшия адвокатски съвет на основание чл. 122, ал. 1, т. 11 от ЗА да инициира незабавни промени в действащия Закон за адвокатурата, чрез които отпадне възможността за гласуване чрез пълномощни.“

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, Който е съгласен, моля да гласува.

Гласували 183. "За" – 149. "Против" – 31. "Въздържали се" – 3-ма.

Общото събрание на адвокатите от страната със 149 гласа "за", 31 "против" и 3-ма "въздържали се" прие следното

РЕШЕНИЕ:

Указва на Висшия адвокатски съвет на основание чл. 122, ал. 1, т. 11 от ЗА да инициира незабавни промени в действащия Закон за адвокатурата, чрез които отпадне възможността за гласуване чрез пълномощни.

Решението се приема. *(Ръкопляскания.)*

ВЕНЕЛИНА ФОТЕВА: Колеги, второто предложение на председателя Дерменджиев: „Общото събрание на адвокатите от страната указва на Висшия адвокатски съвет на основание чл. 122, ал. 1, т. 11 да инициира незабавни промени в действащия Закон за адвокатурата, чрез които да се отдели изборният процес от работата на общите събрания, като изборът на членове на органи да е отделен (в отделен ден) от общите събрания (за Висшия адвокатски съвет и за колегиите/съветите на адвокатите от страната.)

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, който е съгласен, моля да гласува.

Гласували 178. "За" – 56. "Против" – 113. "Въздържали се" – 8.

Общото събрание на адвокатите от страната с 56 гласа "за", 113 "против" и 8 "въздържал се" прие следното

РЕШЕНИЕ:

Не приема предложението на председателя Ивайло Дерменджиев „Общото събрание на адвокатите от страната

указва на Висшия адвокатски съвет на основание чл. 122, ал. 1, т. 11 да инициира незабавни промени в действащия Закон за адвокатурата, чрез които да се отдели изборният процес от работата на общите събрания, като изборът на членове на органи да е отделен (в отделен ден) от общите събрания (за Висшия адвокатски съвет и за колегиите/съветите на адвокатите от страната.)

Колеги, решението не се приема.

ВЕНЕЛИНА ФОТЕВА: Предложение на адв. Петър Славов: „Общото събрание на адвокатите от страната указва на Висшия адвокатски съвет да упражни правомощията си по чл. 122, ал. 1, т. 11 от ЗА, като инициира спешни промени в сега действащия Закон за адвокатурата за отпадане на предвидената в чл. 6, ал. 3 възможност за вписване на лица като адвокати само въз основа на 5-годишен юридически стаж без полагане на изпит.“

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, който е съгласен, моля да гласува.

Гласували 187. "За" – 146. "Против" – 29. "Въздържали се" – 12.

Общото събрание на адвокатите от страната с 146 гласа "за", 29 "против" и 12 "въздържали се" прие следното

РЕШЕНИЕ:

Указва на Висшия адвокатски съвет да упражни правомощията си по чл. 122, ал. 1, т. 11 от ЗА, като инициира спешни промени в сега действащия Закон за адвокатурата за отпадане на предвидената в чл. 6, ал. 3 възможност за вписване на лица като адвокати само въз основа на 5-годишен юридически стаж без полагане на изпит.

Решението се приема.

ВЕНЕЛИНА ФОТЕВА: Предложение от Светлозар Николов:

„Общото събрание на адвокатите от страната прекратява предсрочно мандата на Висшия адвокатски съвет и на неговия председател.“

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колега Фотева, аз уважавам всяко едно предложение, но нека все пак да го направим законосъобразно това предложение. Формулирайте го законосъобразно.

ВЕНЕЛИНА ФОТЕВА: Това е предложението на колегата Николов, нека да гласуваме предложението, така го е направил, така сме записали.

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Комисията няма да редактира предложението, подлага го на гласуване така, както е предложено от колегата Светлозар Николов.

(Реплики: Може ли още веднъж предложението?)

ВЕНЕЛИНА ФОТЕВА: „Общото събрание на адвокатите от страната прекратява предсрочно мандата на Висшия адвокатски съвет и на неговия председател.“ Колегата ги направи заедно, така сме записали. *(шум в залата)*

СВЕТЛОЗАР НИКОЛОВ: Колеги, предлагам да се гласуват поотделно тогава, колегите така искат. Поотделно.

ВЕНЕЛИНА ФОТЕВА: Добре.

ГЕРГАНА ВЪРБАНОВА: Колега Николов, основният проблем е, че чисто законово ние нямаме право да прекратяваме мандата. Разбирам Ви какво искате.

СВЕТЛОЗАР НИКОЛОВ: Ама нека сега Общото събрание да реши. *(шум в залата)*

ВЕНЕЛИНА ФОТЕВА: Колеги, няма право, няма правомощие Общото събрание да прекратява мандата предсрочно.

Но решенията на Общото събрание не подлежат на съдебен контрол. Колегата е предложил този вариант на решение. Току-що предложи да се раздели на две.

Моля да се гласува в този вид. Първо, предсрочно прекратяване на мандата на Висшия адвокатски съвет е предложението на колегата, нали така?

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, който е съгласен, моля да гласува.

"За" – 4. "Против" – 124. "Въздържали се" – 23.

Колеги, от 164 гласували със 124 гласа "против", 4 "за" и 36 "въздържали се" предложението за решение не се приема.

Общото събрание на адвокатите от страната с 4 гласа "за", 124 "против" и 23 "въздържали се" прие следното

РЕШЕНИЕ:

Не приема предсрочно прекратяване на мандата на Висшия адвокатски съвет.

ВЕНЕЛИНА ФОТЕВА: „Общото събрание на адвокатите от страната прекратява предсрочно мандата на председателя на Висшия адвокатски съвет.“

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Който е съгласен, моля да гласува.

Колеги, от 155 гласували делегати със 105 "против", 19 "за" и 37 "въздържали се" предложението не се приема.
(Ръкопляскания.)

Общото събрание на адвокатите от страната с 19 гласа "за", 105 "против" и 37 "въздържали се" прие следното

РЕШЕНИЕ:

Не приема предсрочно прекратяване на мандата на председателя на Висшия адвокатски съвет.

Колега Хинов, има ли други предложения?

ХРИСТО ХИНОВ: Колеги, предлагам на Вашето внимание предложение за решение, което е по предложени на колегата Велислав Величков за приемане на Декларация на общото събрание на адвокатите от страната относно отпоказване на независимостта на съдебната власт. Ще изчета декларацията на Ваше внимание, за да може да се вземе решение по нея.

ДЕКЛАРАЦИЯ

„Ние, адвокатите от Общото събрание на адвокатите от страната, като представители на всички адвокатски колегии и в името на достойнството и честта на професията, която защитава правата и законните интереси на гражданите пред всички държавни институции и в съда, сме силно обезпокоени от изнесените данни за нерегламентирано влияние, политически и олигархични зависимости във върховете на съдебната власт и опитите за осъществяване на поръчково паралелно правосъдие.

В този смисъл, изказваме публичното си възмущение и нетърпимост по повод изнесените в последните две седмици данни за действието на кръговете около осветените и публично известни като Мартин Божанов – „Нотариуса“ и Петьо Петров – „Еврото“, както и пълното насрещно бездействие на прокуратурата като единствен орган в държавата, имащ правото да повдига и поддържа обвинението срещу лица, извършили престъпление.

За нас звучат абсурдно изнесените факти и свидетелски разкази в медиите и пред нарочната парламентарна комисия за натиск и изнудване на магистрати, както и твърденията висши представители и ръководители на органите на прокуратурата да са се сраснали с престъпността и да съучастват в престъпления, и в същото време компетентните органи на същата тази прокуратура да не предприемат никакви действия по разследване, които да

опровергаят изнесените факти, даващи основание за предполагагане на наличие на организирани престъпни групи, с участието на прокурори и съдии на ръководни постове!

В случай обаче, че изнесената информация е вярна, то следва да се предприеме незабавно наказателно преследване на виновните лица, които да бъдат изправени пред независим съд и да понесат наказания с цялата строгост на закона. Странно е и пълното мълчание на изпълняващия функцията главен прокурор по тези скандални разкрития.

Още по-обезпокоителни са твърденията, че „тези две групи вероятно са подкрепяни и от висши политици“. Настояваме парламентарната комисия да има смелост и народните представители да стигнат докрай в това разследване, за да се разplete възелът на политическите зависимости и да се освободи съдебната система от политическо опекуство!

Правната общност в страната не може да остане безучастна, когато са поставени под заплаха независимостта на съда и устоите на правовата държава. Упражняването на адвокатската професия в частност, а и всички юридически професии, имат смисъл единствено и само при функционирането на справедлив, безпристрастен и независим съд, подвластен на закона.

Намираме за недопустимо при конкретни данни и сигнали за неправилен натиск по отношение на съдии, оказан във връзка с осъществяваната от тях правосъдна дейност, да не са извършени своевременни проверки по подадените сигнали нито от прокуратурата, която е единственият орган, натоварен да разследва престъпления и да повдига обвинения, нито от ВСС, който следва да обезпечи институционалната независимост на съда (*чл. 16, ал. 1 ЗСВ*) и да защити професионалните права на

българските магистрати, като по този начин се гарантира на обществото своевременно, качествено и справедливо правосъдие.

Затова призоваваме прокуратурата и Висшия съдебен съвет, в рамките на своите изключителни правомощия, да действат своевременно и безкомпромисно, като всички твърдения за натиск и заплахи към съдии, изнесени в публичното пространство, включително за сезиране на прокуратурата и ВСС преди години по случая „Осемте джуджета“, да бъдат разследвани задълбочено и по най-бързия възможен начин.

Ако това е невъзможно, поради евентуално участие на административни ръководители и прокурори на всички нива в прокуратурата, включително и във Върховната касационна прокуратура, **то призоваваме специалния прокурор за разследване на главния прокурор и заместниците му да бъде сезиран по съответния ред и да започне самостоятелно разследване!**

Заявяваме готовност да браним независимостта на съда, без която няма правосъдие, но напомняме, че независимостта на магистратите е дадена, за да обезпечи конституционното задължение на съдебната власт да прилага законите точно и еднакво спрямо всички.

Призоваваме адвокатските съвети в страната да проверят обстойно изнесените данни за възможно участие на адвокати в тези престъпни схеми на влияние и при необходимост да образуват служебни дисциплинарни преписки и да повдигнат дисциплинарни обвинения.

Отправяме призив към всички институции, организации и граждани при данни, че адвокати осъществяват влияние, натиск, заплахи, пряка или косвена намеса в работата на магистрати или разполагат с данни за съпричастност на адвокати към

правонарушения или участие в корупционни практики, търговия с влияние и други неправомерни действия, да сезират адвокатските съвети своевременно, за да бъде ангажирана дисциплинарната отговорност на адвокатите в рамките на давностния срок!

Напълно подкрепяме казаното днес от съдия Галина Захарова – председател на ВКС, че **„паралелно правосъдие не може да има, правосъдието е едно, другото е престъпление“!**

Това, колеги, е текстът на декларацията.

ВАЛЯ ГИГОВА: Може ли само да питам?

Извинявайте, колега Величков, има няколко думи само, „опекунство“, ей такива неща, можем ли да приемем декларацията и да прецизираме думите? Има неща, които трябва да прецизираме. Аз съм "за".

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Сега, или в момента ще ги оправим, защото това е стенографски протокол и запис на Общото събрание и ще излезе изчетеният текст, и ние няма как постфактум да го оправяме, дайте конкретно предложение.

ХРИСТО ХИНОВ: Добре, колеги, по предложение на колегата Гигова и съгласие на вносителя адв. Величков, заменяме думата „опекунство“ на „покровителство“. Иначе декларацията да бъде представена.

Колегата Братоев иска думата, ако колегата Пискова даде думата.

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колега Братоев.

ЦЕНИМИР БРАТОЕВ: Колеги, не считам, че в декларацията на Висшия адвокатски съвет трябва да се използват прякорите на тези лица.

ВЕЛИСЛАВ ВЕЛИЧКОВ: И в Народното събрание изказът е същият.

ЦЕНИМИР БРАТОЕВ: Вижте, в Народното събрание, и по вестниците – да, нека да си останат с имената.

ВАЛЯ ГИГОВА: Ако искате, само да кажем „публично известни, станали като“..., пак ще им кажем имената. Публично станали известни, като случаят Мартин Божанов – „Нотариуса“. Нека да е „публично известни, станали като“.

Аз затова Ви казвам, дайте да я приемем декларацията и аз, ако ми вярвате, ще я направя, без да променям. *(весело оживление)*

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, бе направено предложение, вносителят се съгласи, там, където са споменати имената на Георги Божанов – „Нотариуса“ и Петър Петров – „Еврото, да бъде добавено „станали публично известни като“.

Колеги, който е съгласен тази декларация да бъде приета и стане решение на нашето Общото събрание на адвокатите от страната, моля да гласува.

ВЕЛИСЛАВ ВЕЛИЧКОВ: В абзац 4 – „ако това е невъзможно, поради възможно участие“, поради тавтология нека да е „поради евентуално участие на административни ръководители“.

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, който е съгласен, моля да гласува.

158. "За" – 135. "Против" – 1. "Въздържали се" – 22.

Общото събрание на адвокатите от страната със 135 гласа "за", 1 "против" и 22-ма "въздържали се" прие следното

РЕШЕНИЕ:

Приема Декларацията на Общото събрание на адвокатите от страната, която гласи:

„Ние, адвокатите от Общото събрание на адвокатите от страната, като представители на всички адвокатски колегии и в името на достойнството и честта на професията, която

защитава правата и законните интереси на гражданите пред всички държавни институции и в съда, сме силно обезпокоени от изнесените данни за нерегламентирано влияние, политически и олигархични зависимости във върховете на съдебната власт и опитите за осъществяване на поръчково паралелно правосъдие.

В този смисъл, изказваме публичното си възмущение и нетърпимост по повод изнесените в последните две седмици данни за действието на кръговете около осветените и публично известни като Мартин Божанов – „Нотариуса“ и Петьо Петров – „Еврото“, както и пълното насрещно бездействие на прокуратурата като единствен орган в държавата, имащ правото да повдига и поддържа обвинението срещу лица, извършили престъпление.

За нас звучат абсурдно изнесените факти и свидетелски разкази в медиите и пред нарочната парламентарна комисия за натиск и изнудване на магистрати, както и твърденията висши представители и ръководители на органите на прокуратурата да са се сраснали с престъпността и да съучастват в престъпления, и в същото време компетентните органи на същата тази прокуратура да не предприемат никакви действия по разследване, които да опровергават изнесените факти, даващи основание за предполагане на наличие на организирани престъпни групи, с участието на прокурори и съдии на ръководни постове!

В случай обаче, че изнесената информация е вярна, то следва да се предприеме незабавно наказателно преследване на виновните лица, които да бъдат изправени пред независим съд и да понесат наказания с цялата строгост на закона. Странно е

и пълното мълчание на изпълняващия функцията главен прокурор по тези скандални разкрития.

Още по-обезпокоителни са твърденията, че „тези две групи вероятно са подкрепяни и от висши политици“. Настояваме парламентарната комисия да има смелост и народните представители да стигнат докрай в това разследване, за да се разплете възела на политическите зависимости и да се освободи съдебната система от политическо покровителство!

Правната общност в страната не може да остане безучастна, когато са поставени под заплаха независимостта на съда и устоите на правовата държава. Упражняването на адвокатската професия в частност, а и всички юридически професии, имат смисъл единствено и само при функционирането на справедлив, безпристрастен и независим съд, подвластен на закона.

Намираме за недопустимо при конкретни данни и сигнали за неправилен натиск по отношение на съдии, оказан във връзка с осъществяваната от тях правосъдна дейност, да не са извършени своевременни проверки по подадените сигнали нито от прокуратурата, която е единственият орган, натоварен да разследва престъпления и да повдига обвинения, нито от ВСС, който следва да обезпечи институционалната независимост на съда (*чл. 16, ал. 1 ЗСВ*) и да защити професионалните права на българските магистрати, като по този начин се гарантира на обществото своевременно, качествено и справедливо правосъдие.

Затова призоваваме прокуратурата и Висшия съдебен съвет, в рамките на своите изключителни правомощия, да действат своевременно и безкомпромисно, като всички

твърдения за натиск и заплахи към съдии, изнесени в публичното пространство, включително за сезиране на прокуратурата и ВСС преди години по случая „Осемте джуджета“, да бъдат разследвани задълбочено и по най-бързия възможен начин.

Ако това е невъзможно, поради евентуално участие на административни ръководители и прокурори на всички нива в прокуратурата, включително и във Върховната прокуратура, то призоваваме специалния прокурор за разследване на главния прокурор и заместниците му да бъде сезиран по съответния ред и да започне самостоятелно разследване!

Заявяваме готовност да браним независимостта на съда, без която няма правосъдие, но напомняме, че независимостта на магистратите е дадена, за да обезпечи конституционното задължение на съдебната власт да прилага законите точно и еднакво спрямо всички.

Призоваваме адвокатските съвети в страната да проверят обстойно изнесените данни за възможно участие на адвокати в тези престъпни схеми на влияние и при необходимост да образуват служебно дисциплинарни преписки и да повдигнат дисциплинарни обвинения.

Отправяме призив към всички институции, организации и граждани при данни, че адвокати осъществяват влияние, натиск, заплахи, пряка или косвена намеса в работата на магистрати или разполагат с данни за съпричастност на адвокати към правонарушения или участие в корупционни практики, търговия с влияние и други неправомерни действия, да сезират адвокатските съвети своевременно, за да

бъде ангажирана дисциплинарната отговорност на адвокатите в рамките на давностния срок!

Напълно подкрепяме казаното днес от съдия Галина Захарова – председател на ВКС, че „паралелно правосъдие на може да има, правосъдието е едно, другото е престъпление“!

ВЕЛИСЛАВ ВЕЛИЧКОВ: Само искам да уточня, че текстът на тази декларация не е мой авторски, вярно, аз имам участие в него, но той е компилация и от декларациите на шестте колегии, плюс Софийската, защото отова също е авторство на декларацията.

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Това го разбрах, Вие го обяснихте още когато предлагаете.

ВАЛЯ ГИГОВА: Решението е и веднага да бъде оповестена, нали това правим? Веднага да бъде оповестена.

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колега Фотева, други предложения има ли?

ВЕНЕЛИНА ФОТЕВА: Предложение от адв. Стефан Марчев: „Общото събрание на адвокатите от страната да призове Висшия адвокатски съвет да отмени или измени свое решение №1784/22.04.2026 г. относно наказанието „лишаване от право да се упражнява адвокатската професия за определен срок“, в което свое решение Висшият адвокатски съвет е приел, че срокът на наказанието започва да тече от датата на публикацията в Държавен вестник на решението за наложеното наказание, като Висшият адвокатски съвет създаде организация в администрацията си решенията на Висшия дисциплинарен съд да бъдат обнародвани незабавно, когато касаят изпълнителската давност, за да се изключи възможността за осуетяване адвокатите да бъдат наказвани.“

ВАЛЯ ГИГОВА: Може ли само да кажа нещо? Така, както сте го формулирали, това е абсурд. Защото решението казва, че давността тече от обнародване в Държавен вестник и едновременно с това казвате – ако наказанието е такова, че има изпълнителска давност, веднага да го обнародва. Кое е вярно? Или тогава трябва да си отмени решението и да кажем, че изпълнителската давност, значи да си отмени решението, да няма обнародване...

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колегата Марчев.

СТЕФАН МАРЧЕВ: Може ли само да го прецизирам? Призивът беше да се измени или отмени решението, така че началният момент на давността да се свърже с влизането в сила на решението, което е или решението на Висшия дисциплинарен съд, или решението на Дисциплинарния съд на съответната колегия, ако не е обжалвано пред Висшия дисциплинарен съд. И оттам нататък ВКС е казал – ако се обжалва пред ВКС, жалбата е недопустима съгласно трайната практика и подаването на недопустими жалби осуетява респективно решението на Висшия дисциплинарен съд ще влезе в момента, в който бъде потвърдено от ВКС.

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колега Марчев, аз Ви предлагам, за да няма грешка в текста, това са много сериозни неща и аз смятам, че Вие ако писмено го внесете и даже няма нужда, то ще бъде включено в дневния ред за заседанието на Висшия адвокатски съвет, защото това са сериозни неща и аз не вярвам Висшият адвокатски съвет да ги подмине и да не вземем решение по тях, внесете го до Висшия адвокатски съвет и ще бъде разгледано.

СТЕФАН МАРЧЕВ: Ние ще го внесем във Висшия адвокатски съвет, но смисълът е да отмени или измени свое Решение № 1784/2016 г.

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Разбрах Ви, колега Марчев, даже го записах още в изказването.

СТЕФАН МАРЧЕВ: Смисълът на решението е дисциплинарното наказание да бъде налагано своевременно. Държа да дойде от събранието това предложение до Висшия адвокатски съвет, защото то е знак, че ние декларирайки и призовавайки магистратите, сме готови да удължим давността и по отношение на адвокатите.

СВЕТЛОЗАР НИКОЛОВ: Този въпрос е изключително важен и следва да го подкрепим, защото такъв е и законът. А това решение, в което се казва, че започва да тече от публикацията в Държавен вестник, по принцип противоречи на закона. Така че следва да бъде подкрепено от влизане в сила на решението.

СТЕФАН МАРЧЕВ: Относно въпросите на колегата Меглена Гунчева, ако дисциплинарното наказание е по отношение на член на орган, то тогава влизането в сила ще бъде от съответния акт на Върховния касационен съд, не е нужно да го посочваме.

СВЕТЛОЗАР НИКОЛОВ: От решението на ВКС.

СТЕФАН МАРЧЕВ: Но е наложително, понеже това така или иначе е факт и то компрометира усилията на всички.

ВАЛЯ ГИГОВА: Вижте, ние така или иначе ще го гледаме това нещо.

СТЕФАН МАРЧЕВ: Аз предложих, Вие решете.

ВЕНЕЛИНА ФОТЕВА: Колега Марчев, анблок ли ще гласуваме трите предложения или едно по едно?

СТЕФАН МАРЧЕВ: Според закона и според практиката на ВКС, наказателни... в случаите, в които има подавани сигнали... *(Не е на микрофон, не се чува. Милен Ралчев реплики от място.)*

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, много Ви моля, нека да има ред в залата и да няма диалози от публиката с тук стоящите колеги от комисията.

Колега Ралчев, абсолютно разбрахме какво е предложението на колегата Марчев, аз затова му предлагам да го внесе като предложение за заседание на Висшия адвокатски съвет, защото аз не мисля някой друг да...

СТЕФАН МАРЧЕВ: Добре, аз само да го прецизирам – призоваваме Висшият адвокатски съвет да измени или отмени свое решение, без да казваме как, просто да го измени или отмени, а ние ще посочим допълнително от Софийския адвокатски съвет какво предлагаме да направите конкретно.

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Благодаря, колега Марчев, за корекцията.

ВЕНЕЛИНА ФОТЕВА: Добре. В останалата част анблок ли ще ги гласуваме, колега Марчев? Останалите предложения да ги изчета ли, или едно по едно ще ги гласуваме?

СТЕФАН МАРЧЕВ: Ако искате, ги изчетете. Ако някой има особено мнение по някои от тях и държи на отделно гласуване, да каже. Ако не, да ги гласуваме процедурно анблок.

ВЕНЕЛИНА ФОТЕВА: Добре, продължавам тогава.

„Висшият адвокатски съвет на основание чл. 122, ал. 1, т. 12 да предложи на председателя на ВКС да образува тълкувателно дело за преодоляване на неправилната практика на ВКС, обективирана в решение от 14.02.2024 г. на същия съд по г. д. №4794/2023 г.“

На следващо място: „Да предложи заедно с промените в Закона за адвокатурата, свързани с разноските, да бъде удължена изключително кратката дисциплинарна давност. Става въпрос за промяна в чл. 134, ал. 1 на Закона за адвокатурата – чрез

увеличаване на уредената давност за дисциплинарно преследване от една година на три години.

Създаване на нова ал. 4 на чл. 134 от ЗА със следното съдържание: „Дисциплинарното наказание не се изпълнява, ако са изтекли пет години, когато наложеното наказание е глоба; пет години, когато наложеното наказание е временно лишаване от право да се упражнява адвокатска професия за срок над 18 месеца; три години, когато наложеното наказание е временно лишаване от право да се упражнява адвокатска професия за срок до 18 месеца; две години, когато наложеното наказание е „лишаване от право да бъде избран в органите на адвокатурата“ и една година, когато наложеното наказание е „порицание“.“

„Да се предвидят промени в чл. 5, ал. 2, т. 4 от сега действащия Закон за адвокатурата, като срокът не бъде две, а пет или десет години.“ Ставаше въпрос за срока, в който не можем да приемем като адвокати дисциплинарно наказаните представители на други правни професии.

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, който е съгласен, моля да гласува.

Гласували 147. "За" – 112. "Против" – 11. "Въздържали се" – 24.

Общото събрание на адвокатите от страната със 147 гласа "за", 11 "против" и 24 "въздържали се" прие следното

РЕШЕНИЕ:

Призовава Висшия адвокатски съвет да отмени или измени свое решение №1784/22.04.2026 г. относно наказанието „лишаване от право да се упражнява адвокатската професия за определен срок“.

Висшият адвокатски съвет на основание чл. 122, ал. 1, т. 12 да предложи на председателя на ВКС да образува

тълкувателно дело за преодоляване на неправилната практика на ВКС, обективирана в решение от 14.02.2024 г. на същия съд по г. д. №4794/2023 г.

Да предложи заедно с промените в Закона за адвокатурата, свързани с разноските, да бъде удължена изключително кратката дисциплинарна давност. (Става въпрос промяна в чл. 134, ал. 1 на Закона за адвокатурата – чрез увеличаване на уредената давност за дисциплинарно преследване от една година на три години.)

Създаване на нова ал. 4 на чл. 134 от ЗА със следното съдържание: „Дисциплинарното наказание не се изпълнява, ако са изтекли пет години, когато наложеното наказание е глоба; пет години, когато наложеното наказание е временно лишаване от право да се упражнява адвокатска професия за срок над 18 месеца; три години, когато наложеното наказание е временно лишаване от право да се упражнява адвокатска професия за срок до 18 месеца; две години, когато наложеното наказание е „лишаване от право да бъде избран в органите на адвокатурата“ и една година, когато наложеното наказание е „порицание“.“

„Да се предвидят промени в чл. 5, ал. 2, т. 4 от сега действащия Закон за адвокатурата, като срокът не бъде две, а пет или десет години.“

ВЕНЕЛИНА ФОТЕВА: Предложение на адв. Добромира Полименова: „Да се предвидят промени в чл. 2, ал. 2, т. 4 от сега действащия Закона за адвокатурата, като се предвиди изброените в нормата лица, освободени или дисциплинарно уволнени от посочените в нормата длъжности, да не могат изобщо да бъдат вписвани като адвокати.“

Това е като предходното, но не със срок, а никога да не бъдат вписвани.

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колега Полименова, в този вариант ли ще Ви остане предложението?

Колегата Полименова в залата ли е?

Искам да уточним редакцията, за да бъде все пак приемливо, все пак това е общо събрание на юристи. Няма я колегата Полименова, ще го гласуваме така, както е записано от комисията и предложено от нея.

Който е съгласен, моля да гласува.

Гласували 120. "За" – 17. "Против" – 84. "Въздържали се" – 29.

Колеги, със 17 гласа "за", 84 "против" и 29 "въздържали се" предложението не се приема.

Общото събрание на адвокатите от страната със 17 гласа "за", 84 "против" и 29 "въздържали се" прие следното

РЕШЕНИЕ:

Не приема предложението на адв. Добромира Полименова: „Да се предвидят промени в чл. 2, ал. 2, т. 4 от сега действащия Закона за адвокатурата, като се предвиди изброените в нормата лица, освободени или дисциплинарно уволнени от посочените в нормата длъжности, да не могат изобщо да бъдат вписвани като адвокати.“

ВЕНЕЛИНА ФОТЕВА: Предложение от адв. Ефемия Фард от две части. Първата: „Висшият адвокатски съвет да упражни правомощията си по чл. 122, ал. 1, т. 11 от Закона за адвокатурата за инициране на промени в ГПК, да се предвиди задължително участие на адвокати в нотариалните производства.“

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, който е съгласен, моля да гласува.

Гласували 133. "За" – 62. "Против" – 28. "Въздържали се" – 43.

Колеги, с 62 гласа "за", 28 "против" и 43-ма "въздържали се" предложението за решение не се приема, тъй като нямаме повече от половината гласове.

Общото събрание на адвокатите от страната с 62 гласа "за", 28 "против" 43 "въздържали се" прие следното

РЕШЕНИЕ:

Не приема предложението на адв. Ефемия Фард „Висшият адвокатски съвет да упражни правомощията си по чл. 122, ал. 1, т. 11 от Закона за адвокатурата за инициране на промени в ГПК, да се предвиди задължително участие на адвокати в нотариалните производства.“

ВЕНЕЛИНА ФОТЕВА: Следващото предложение на колегата: „В закона за Търговския регистър и Регистъра на юридическите лица с нестопанска цел да се предвиди, че при производствата по този закон вписването следва да се извършва само от адвокат.“

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, който съгласен, моля да гласува.

ВАЛЯ ГИГОВА: Без да Ви влияя на вота, мога да Ви кажа, че в голяма част от Европа е точно така – в регистър пипат само адвокати, в Германия нотариуси.

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колега Гигова, моля Ви.

Гласували 153. "За" – 83. "Против" – 17. "Въздържали се" – 33-ма.

Общото събрание на адвокатите от страната с 83 гласа "за", 17 "против" и 33 "въздържали се" прие следното

РЕШЕНИЕ:

В закона за Търговския регистър и Регистъра на юридическите лица с нестопанска цел да се предвиди, че при производствата по този закон вписването следва да се извършва само от адвокат.

ВЕНЕЛИНА ФОТЕВА: Предложение на Любен Варнев: „Общото събрание на адвокатите от страната задължава Висшия адвокатски съвет да поема всички разноски на делегатите за присъствието им на общо събрание на адвокатите от страната.“

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, който е съгласен, моля да гласува.

Гласували 134. "За" – 90. "Против" – 33. "Въздържали се" – 11.

Общото събрание на адвокатите от страната с 90 гласа "за", 33 "против" и 11 "въздържали се" прие следното

РЕШЕНИЕ:

Задължава Висшия адвокатски съвет да поема всички разноски на делегатите да присъствието им на общо събрание на адвокатите от страната.

ВЕНЕЛИНА ФОТЕВА: Предложение на адв. Ивелина Владимирова: „Общото събрание на адвокатите от страната задължава Висшия адвокатски съвет да отмени Правилника за организацията и дейността на Комисията по правни въпроси, приет с Решение № 119/9.06.2017 г., и вместо него да постанови други правила, с които да възложи предварителната дейност по работата със сигналите и становищата на адвокатите само на експерти, които след изготвяне на становище по внесеня въпрос

да внасят становището си директно във Висшия адвокатски съвет, който да взема решение по него.“

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, който съгласен, моля да гласува.

Гласували 125. "За" – 5. "Против" – 90. "Въздържали се" – 30.

Колеги, от 125 гласували с 5 гласа "за", 90 "против" и 30 "въздържали се" предложението за решение не се приема.

Общото събрание на адвокатите от страната с 5 гласа "за", 90 "против" и 30 "въздържали се" прие следното

РЕШЕНИЕ:

Не приема предложението н адв. Ивелина Владимирова „Общото събрание на адвокатите от страната задължава Висшия адвокатски съвет да отмени Правилника за организацията и дейността на Комисията по правни въпроси, приет с Решение № 119/9.06.2017 г., и вместо него да постанови други правила, с които да възложи предварителната дейност по работата със сигналите и становищата на адвокатите само на експерти, които след изготвяне на становище по внесения въпрос да внасят становището си директно във Висшия адвокатски съвет, който да взема решение по него.“

Следващото.

ВЕНЕЛИНА ФОТЕВА: Предложение на адв. Иван Демерджиев: „Общото събрание на адвокатите от страната да излъчи работна група, която да направи предложения както за изменения в нормативната уредба, така и за предприемане на конкретни фактически действия, които адвокатурата да извърши, а така също и да прикани съдилищата и другите компетентни органи да извършат за целите на подготовка на държавата ни за въвеждане на пълната електронизация в правосъдието, предвидена

в Правилника за възстановяване и устойчивост, да бъде осъществена окончателно до края на 2026 г.“

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, аз ще го подложа на гласуване. Ако това предложение се приеме, ще трябва поименно да изберем тази група, защото ако Общото събрание избира група без поименен състав, то няма да е работещ орган. Висшият адвокатски съвет има комисия, има работни групи, представители и т. н. Просто преценете как ще гласувате решението. Ако решението се приеме, ще моля и за Вашите конкретни поименни предложения.

ВАЛЯ ГИГОВА: Колеги, ние имаме тази работна група, в нея участват колегата Фотева, Гергана Върбанова, Жана Кисьова, Асен Георгиев – всички тези хора, които работят електронно правосъдие, тя е постоянна група. *(Реплики от залата.)* Добре, дайте предложение, супер. Дайте нова група тогава, дайте имена, да го направи, аз нямам нищо против. Това ще бъде прекрасно, ако някой измисли как да го направим, ама дайте група тогава да изберем.

Ама има ли смисъл, Яворе, това са същите хора? Тя не е на Висшия адвокатски съвет, тя е от същите тези хора.

Яворе, ти не си ли в тази група? И ти си там.

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, много моля, предлагам да се гласува предложението. Който е съгласен, моля да гласува.

Гигова, много Ви моля.

Гласували "За" – 17. "Против" – 61. "Въздържали се" – 39.

Колеги, със 17 гласа "за", 61 "против" и 39 "въздържали се" предложението не се приема.

Общото събрание на адвокатите от страната със 17 гласа "за", 61 "против" и 39 "въздържали се" прие следното

РЕШЕНИЕ:

Не приема предложението на адв. Иван Демерджиев: „Общото събрание на адвокатите от страната да излъчи работна група, която да направи предложения както за изменения в нормативната уредба, така и за предприемане на конкретни фактически действия, които адвокатурата да извърши, а така също и да прикани съдилищата и другите компетентни органи да извършат за целите на подготовка на държавата ни за въвеждане на пълната електронизация в правосъдието, предвидена в Правилника за възстановяване и устойчивост, да бъде осъществена окончателно до края на 2026 г.“

Давам думата на колегата Валя Бакалова – процедурно изказване.

ВЕНЕЛИНА ФОТЕВА: Второ предложение за работна група на колегата Демерджиев: „Общото събрание на адвокатите от страната да излъчи работна група, която да предложи конкретни действия, насочени към прекратяване на нерегламентираните въздействия на различни кръгове върху съдебната система.“

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, който е съгласен, моля да гласува. *(Неодобрителни реплики от залата.)*

Комисията така е преценила, колеги, и предлага тези предложения да се гласуват. Аз съм също на Вашето мнение, че комисията трябваше да прецизира предложенията и да предлага проекти на решения, които са в правомощията на събранието и които фактически може и да ги гласуваме, и да ги изпълним.

Гласували 93. "За" – 5. "Против" – 55. "Въздържали се" – 33.

Колеги, с 5 гласа "за", 55 "против" и 33 "въздържали се" предложението не се приема.

Общото събрание на адвокатите от страната с 5 гласа "за", 55 "против" и 33 "въздържали се" прие следното

РЕШЕНИЕ:

Не приема предложението на адв. Иван Демерджиев „Общото събрание на адвокатите от страната да излъчи работна група, която да предложи конкретни действия, насочени към прекратяване на нерегламентираните въздействия на различни кръгове върху съдебната система.“

Има ли други предложения, които комисията да представи на Вашето внимание?

ВАЛЕНТИНА БАКАЛОВА: Една декларация има.

ХРИСТО ХИНОВ: Колеги, група адвокати от Софийската адвокатска колегия предложиха проект на декларация, който да бъде приет по повод на събитията в Украйна и във връзка с това....
(неодобрителен шум в залата)

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, много моля за търпение, имахте го до този късен час. Нека да изчетат декларацията, която се предлага за гласуване.

ХРИСТО ХИНОВ: Вие ще прецените как да гласувате.

Колеги, декларацията е със следното съдържание:

„Общото събрание на адвокатите от страната остро осъжда посегателствата върху международния правов ред и нахлуването в суверени държави от агресори. Правото на живот, на свобода и самоопределение са висши ценности, които всеки адвокат е призван да брани и защитава неотклонно и безапелационно. Две години след инвазията в Украйна ние, българските адвокати, заставаме убедено до своите украински колеги в тяхната борба за мир. Вярваме, че правата на човека ще бъдат трайно защитени на

територията на Украйна и всички военни престъпления осъдени и получи справедливо наказание.“

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, аз мога ли да допълня да защитим и адвокатите от Палестина, защото и в Палестина и Израел има в момента военен конфликт? (*Възгласи: Браво! Ръкопляскания.*)

Но нека да гласуваме. Първо, на колегите от София аз ще преценя как ще предложи друг текст. (*Реплики от зала.*)

„И сирийските адвокати“ ли предлагате, колега? И Руската адвокатура, която искаха да я изключат от ССВЕ.

(*Реплики от зала: И Либия.*)

Колеги, който "за", да гласува.

"За" – 51. "Против" – 34. "Въздържали се" – 35.

Колеги, с 51 гласа "за", 34 "против" и 35 "въздържали се" предложението не се приема. (*Възгласи: Браво! Ръкопляскания.*)

Общото събрание на адвокатите от страната с 51 гласа "за", 34 "против" и 35 "въздържали се" прие следното

РЕШЕНИЕ:

Не приема декларацията: „Общото събрание на адвокатите от страната остро осъжда посегателствата върху международния правов ред и нахлуването в суверени държави от агресори. Правото на живот, на свобода и самоопределение са висши ценности, които всеки адвокат е призван да брани и защитава неотклонно и безапелационно. Две години след инвазията в Украйна ние, българските адвокати, заставаме убедено до своите украински колеги в тяхната борба за мир. Вярваме, че правата на човека ще бъдат трайно защитени на територията на Украйна и всички военни престъпления осъдени и получи справедливо наказание.“

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Други предложения има ли?

Колеги, следващата делова част от Общото събрание е разглеждане на предложенията, които вчера в заседание Висшият адвокатски съвет прие по отношение на предстоящи изменения на Закона за адвокатурата, ГПК и ДОПК, във връзка с решението на СЕС, и проекта на Закона за адвокатурата, който е предложен на Вашето внимание.

Аз ще закрия днешната сесия и ще продължим утре в 9,00 ч. сутринта. Но преди това давам думата на колегата Бакалова, която да направи едно процедурно предложение във връзка с предстоящите обсъждания.

ВАЛЕНТИНА БАКАЛОВА: Добър вечер и от мен, колеги. призовавам Ви само за няколко минути търпение, защото моето изказване и процедурно предложение може да се окаже излишно, но смятам, че е съвсем навременно. Доколкото със сега гласуваните решения на Общото събрание на адвокатите от страната и съответно с обсъждането, което ни предстои утре, ние всъщност направихме предварително заявка за промени в законодателството, най-вече в Закона за адвокатурата, съответно заявки за конкретни решения, които да предложим в законопроекта за адвокатурата, имам предвид новия закон.

Това, което провокира моето изказване, е записът в решенията „препоръчва“, „указва“ или някаква друга форма на препоръка към Висшия адвокатски съвет за предприемане на незабавни действия в областта на законодателството. Това, което трябва да отбележим, е, че това са предложения – предложения за законопроекта, които можем да квалифицираме най-общо като предварителни проекти.

Аз предлагам едно общо решение, може и да не го гласуваме, но да приемем за себе си, че това са предложения за промени в нормативната уредба, които Висшият адвокатски съвет инициира при спазване на Закона за нормативните актове и Наредбата за обхвата и методологията за извършване на предварителна оценка на въздействието. Не смятам, че е възможно адвокатурата да приеме, че поради законодателна целесъобразност, спешност, неотложност или каквото и да било друго обстоятелство, можем да си позволим прескачане, неспазване или пропускане на стъпки в законодателния процес.

Бих искала да сме наясно в коя фаза на законодателния процес се намираме както с тези предложения, инициирани днес, които вероятно ще залегнат в законопроектите, които ще обсъждаме утре, така и с процедурата, която ни предстои. Като предлагам думата „незабавно“ да остане в тези решения, но да бъде допълнена „при спазване на Закона за нормативните актове и стриктно съблюдаване на стъпките в законодателния процес“. Защото ако ние не спазим този ред по отношение на законопроектите, за което е наша инициативата, няма как да изискваме този процес да се спазва в цялото ни законодателство.

А основна задача на адвокатурата е да участва активно, поне според мен, във всички стъпки на законодателния процес и най-вече във фазата по обществено обсъждане, обществени консултации и допитване до заинтересованите страни – процес, който предхожда същинската законодателна дейност. Ако ние не сме категорични по този процес, няма как да искаме нито качествено законодателство, нито публичност, откритост и устойчивост на приетите промени.

Благодаря. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Колегата Гилова също иска нещо по процедура.

ВАЛЯ ГИГОВА: Колеги, вижте сега, работата с изменението на Закона за адвокатурата в частта за разносните наистина е много спешна, защото Вие видяхте какви актове излязоха. Плюс това ние като Висш адвокатски съвет нямаме право на законодателна инициатива. Ние имаме само правомощие да направим предложение за усъвършенстване на законодателството. В никаква фаза от никакъв процес не се намираме. Единствено по отношение на Закона за адвокатурата, който ние сме изготвили и се надяваме да припознае министърът на правосъдието, там имаме мотиви, имаме оценка за въздействие и т. н., защото сме спестили. Така че за мен работата си е бърза и трябва да си решим въпроса с възнагражденията, пък другото после.

ПРЕДС. АЛБЕНА ПИСКОВА: Кажете, колега Величков.

ВЕЛИСЛАВ ВЕЛИЧКОВ: В допълнение на това, което каза колегата Гилова, колеги, трябва да правим разлика между два възможни подхода в законодателния процес. Подходът, който колегата Бакалова каза, предполага вносител Министерски съвет, обществено обсъждане и предварителна оценка на въздействието. Внасяне от народните представители няма такова изискване. Ако минем на вносител Министерски съвет, ще чакаме поне 8-9 месеца тези законопроекти да влязат в Народното събрание и да бъдат гласувани. Това е.

ВАЛЕНТИНА БАКАЛОВА: Много моля, колеги, виждам, че вече всички си тръгнахте.

Не е вярно – извинявайте, колега. Чл. 71 от Правилника за работа на Народното събрание изисква също да се извърши оценка на въздействието, която е под формата на методология. А

общественото обсъждане се осъществява в процеса на първо четене на законопроектите. *(адв. Величков репликира от място.)*

Не, когато те са внесени от народни представители, имаме алтернативна процедура, но тя не включва изключване на общественото обсъждане.

Колега, почетете чл. 71 от Правилника за работа на Народното събрание.

АЛБЕНА ПИСКОВА: Колеги, много моля, закривам днешната сесия. Общото събрание продължава утре от 9,00 часа сутринта в тази зала. Благодаря на всички за активното участие, за търпението и Ви очакваме утре в 9,00 часа.

(19,23 часа)

Неделя, 25 февруари 2024 г.

(9,25 часа)

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колеги, ще Ви помоля за внимание. Преди да пристъпим към разглеждане на Закона за адвокатурата и да изслушаме мненията и становищата Ви, искам да направим друго, ние вчера го обсъдихме с много колеги, че това е правилният подход.

На заседанието в петък Висшият адвокатски съвет взе решение да предложи на вниманието на народните представители един наистина палиативен вариант за разрешаване на въпроса, поне временно, за адвокатските възнаграждения. Защото това, което се случва, ако тръгнем и допуснем да се развие като съдебна практика, както стана по 4,72 лева на час от ВКС, това би нанесло непоправими щети, защото ако тръгне подобна практика, тогава много трудно ще можем да обосновем размер на адвокатски

възнаграждения, който наистина да подобава на достойнството и квалификацията на нашия труд.

Няколко думи и започвам да показвам текстовете.
(Мултимедийно представяне.)

Всички Вие сте безкрайно добре запознати с материята и не би трябвало предложенията, които са приети с единодушие от Висшия адвокатски съвет да Ви затруднят, но е важно да кажете, ако има нещо, което изключително много Ви притеснява и не бива да се прави и нещо, което би могло, всеки от Вас има достатъчно житейски и правен опит, така че да бъде полезен за това изменение.

Колега Николов, може ли да Ви помоля да седнем всички в залата. Благодаря Ви.

СВЕТЛОЗАР НИКОЛОВ: Колега, все пак, извинявам се, но по някакъв ред, в днешното заседание председателят го няма, по какъв ред ще протече? Някакъв ред трябва да има. Трябва да приеме събранието, извинявайте.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колега Николов, това Общо събрание не може да чака да дойде председателят, извинявайте, защото той може да дойде в 12,00. (Реплика: Председателят е тук.) Ами като е тук, да дойде и да заповяда. Вчера се обединихме около идеята, ако питате защо аз съм тук, ще Ви кажа защо съм тук, защото по решение на Висшия адвокатски съвет председателствам втората част – обсъжданията на Закона за адвокатурата.

Предлагам Ви да вървим по този начин, накратко ще обясня идеята на тези изменения.

Решението на СЕС породи три групи въпроси.

Първата група въпроси касае възнагражденията в отношенията адвокат клиент при липса на договор. Това решение по никакъв начин не е засегнало свободата на договаряне на

възнаграждението между адвокат и клиент. Обаче поставя много сериозния въпрос какво правим, когато няма договор и какво правят адвокатските съвети, когато трябва да определят възнаграждение, включително в случаите на особен представител по чл. 29 и чл. 47 от ГПК.

Отделно от това се поставя най-сериозният въпрос за отговорността за разноски в контекста на решението, което казва, че съдът не може да прави две неща.

Първо, не може да се съобразява с наредбата, защото без да е обявена в диспозитива на решението за нищожна, от мотивите на решението става ясно, че съдът на СЕС приема тази наредба като нищожна, тъй като представлява забранено споразумение на предприятия.

От друга страна, комбинирано с кумулативното изискване на сегашния чл. 78 да не може съдът да слиза под минимума на наредбата, това нарушава конкурентната среда. Затова предложенията се ориентирани в следните посоки.

Първо, да се реши въпросът за възнаграждението, когато няма договор. За тази цел първо в чл. 36 естествено се премахва ограничението и препращането към Наредба №1, единствено се дават трите критерия, които всъщност са и критерии на възприетото разбиране на Международния съюз на адвокатите по отношение на възнаграждението. И неслучайно думата достойнство, за мен специално е много важна, затова възникна спор онзи ден във Висшия адвокатски съвет, но достойнството на професията се разбира като някой различен от всички други правни професии, който е толкова уникален по характера си с оглед устройството и правомощията, така че никой друг не може да има тези възнаграждения, които има адвокатът. Защото

адвокатът е единственият професионален участник в съдебните производства.

Мотивите са това, което казвам, то е изложено като мотив защо.

След това, за да можем да решим въпроса с изпълнение на съдебно решение на СЕС, сме предвидили текст, който предвижда да бъде приета на чл. 36 и да бъде издадена съвместна наредба... Предвижда Висшият адвокатски съвет и министъра на правосъдието да издадат съвместна наредба за критериите за определяне на възнаграждения. Защо е предложено това?

Първо, от една страна, ако остане само министърът или ако щете законодателят, това означава адвокатурата да няма никаква дума при определяне на възнагражденията. Аз и колегите от Висшия адвокатски съвет установихме, че ние имаме наистина национална конституционна идентичност в разпоредбата на чл. 134, която на конституционно ниво прогласява адвокатурата за самоуправляваща се и независима. За да може това да стане, тя трябва да има и финансова независимост, тъй като никоя независимост, която не е обезпечена финансово, няма как да бъде реализирана.

Идеята е тази наредба да наподобява Наредба №1, после ще обясня защо, защото предложенията за методики, как да се определят, колко време, колко сложно дело, е изключително опасна. А тя е опасна, защото ще даде възможност на съда и на всички други органи, пред които се претендират разноски, ако това нещо стане само от министъра, макар и по предложение на Висшия адвокатски съвет, това ще даде дискрецията да се съгласиш или да не се съгласиш, но няма как нашата решаваща дума да бъде отразена, защо? Защото при текста на съвместна наредба, означава, че не могат без нас.

Дали това ще бъде доведено докрай и как, не можем да гарантираме, но колегата Стойнев даде съвет по отношение на тази наредба да предвидим механизъм за приемане. Защото Законът за нормативните актове допуска съвместно издаване на нормативни актове от няколко институции, но няма разписана процедура как се съгласуват те. И за да имаме все пак сигурност, която на мен ми се струва, че ни е изключително необходима, за да не се окаже преценката за нашия труд да прави друг, вместо нас, ако разписваме процедура и ако ни се наложи, тя да бъде проста. Изготвя се от Висшия адвокатски съвет, предлага се на министъра, министърът връща с бележки и да не може министърът да издаде без нас наредбата. Тоест при всички случаи да е необходимо съгласие. И ако това съгласие не бъде постигнато, ще действат преходните и заключителни разпоредби на ЗА, които казват – до приемане на тази съвместна наредба, като критерий за определяне на възнагражденията се взема предвид Наредба №1, ще ги видите надолу. Защото ако има празнина в правото заради нищожност на акта, трябва да има изрично правило, което да може да прилага тази наредба до приемане на друга. Това е идеята.

След това се прави изменение на чл. 38, защото чл. 38, на който ние всъщност му казваме „безплатна правна помощ“, тя е водене на дело без авансово плащане на адвокатско възнаграждение при поет риск от адвоката от изхода на делото. Защото адвокатът, за да може да води дело при тези критерии, поема риска, ако се отнася, разбира се, за имуществен спор, да не си получи никога възнаграждението, ако загуби. Но пък ако го спечели и е оказал правна помощ без авансово плащане от страна на клиента, при всички случаи трябва да има ограничението по наредбата по чл. 36, ал. 5.

Тази наредба обаче е наредба единствено за критериите. След това е предвидено изрично, че отпада, естествено, дисциплинарната отговорност и адвокатските съвети при липса на договор ще прилагат тази наредба, наредбата за критериите, защото ако нямаме подобна наредба, адвокатските съвети няма да имат никакъв ориентир, по който могат да определят възнаграждението.

След това са предвидени изменения в чл. 29. Защо? Предвижда се изрично, защото го няма и сега ще Ви го чета, искането за определяне на особен представител да се отправя до съответния адвокатски съвет. Досега в ГПК няма такова изрично правило – какво прави съдът. Има текст в ЗА, че го прави Адвокатският съвет. Адвокатският съвет определя не само адвоката, а определя и възнаграждението му за осъществяване на представителството и да се преустановят тези спорове между съда и адвокатските съвети, които са масови, по отношение на размера на възнаграждението. За да можем да изпълним пък решението на СЕС, е предвидено страната, която следва да внесе разноси за особен представител, да може да направи възражение за прекомерност по реда на чл. 78, ал. 5, в който е разписана много подробна процедура кога и как се прави.

След това, в чл. 47, за да няма пък изрични текстове, които да повтарят едно и също нещо, има една проста препратка в чл. 47, ал. 6, изречение второ се изменя така – „при определяне на особен представител, се прилага чл. 29, ал. 6“, за да може режимът на особен представител при уведомяване чрез залепване и особен представител при противоречиви интереси да е един и същ.

Следващото изменение е най-същественото, което трябва да съобрази решението на СЕС и то е на чл. 78. Каква е идеята?

Три основни принципни положения. Не може да се прави възражение за прекомерност. Може само ако възнаграждението, срещу което се възразява е поне с $1/3$ по-високо от възнаграждението на адвоката, който прави възражението – защо? Ако единият има 1000 лева възнаграждение, другият има 1200 лева, да не може да прави възражение този с 1000 лева срещу 1200 лева, за да не може въобще съдът да се произнася по този въпрос. Това е първото ограничение. То е недопустимо такова възражение за прекомерност.

Ограничението за съда. Съдът се произнася само по заявените основания, след като вземе предвид становището на адвоката, срещу чието възнаграждение е направено възражението. Каква е целта? Да не може съдът при някакво бланкетно възражение за прекомерност, да може да се занимава с въпроси, които не са релевирани от този, който прави възражението. И от друга страна, да се вземе при всички случаи становището на адвоката, защото ако адвокатът не може да си защити и не му бъде дадена възможност да си защити труда, всъщност ще се окаже, че съдът ще разсъждава изцяло и единствено по отношение на възраженията, които са направени, без да чуе тази теза. В много правни системи има подобен механизъм на защита.

Следващото правило, което вече ограничава съда, това е последното изречение на чл. 78 – че съдът не може да присъди по-нисък размер на разноските за адвокатско възнаграждение от размера на възнаграждението, заплатено на адвоката на насрещната страна. Тоест ако някой е пропуснал да направи възражение, но другата страна е направила срещу него възражение за прекомерност, да не може съдът да присъди по-малко, отколкото е възнаграждението на възразяващия. Най-общо идеята се свежда до това да не се парират адвокатите с взаимни

възражения, защото каквото и да си говорим, колеги, основна вина за намаляване на възнагражденията имаме самите ние. Служейки вярно на клиента да не понесе отговорност за разноси, всъщност ние навредихме на себе си и това е истинската причина за нещата, много е хубаво да си я кажем пряко в очите.

Следващото нещо, което е предвидено, са случаите на юрисконсулти, защото там това правило няма как да важи, тъй като юрисконсултът е по чл. 78, ал. 8 от ГПК, който препраща към чл. 37 от Закона за правната помощ. При това положение юрисконсултското възнаграждение по ГПК знаете, че е 300 лева. И тогава няма как да важи правилото не по-малко от възнаграждението на насрещната страна. Затова тук е предвидено друго специално правило за невъзможност да бъде намалявано възнаграждението на адвоката под $2/3$ от възнаграждението, предвидено по Наредбата за определяне на критериите. Понеже тази наредба няма как пряко да бъде приложена, защото има договор, ограничението за възражението за прекомерност е не по-малко от тази наредба за критериите. Това е, което горе-долу мисля, че въвежда някакъв справедлив паритет.

Защо $2/3$ – ме питаха колеги? Ами защото сме сложили $1/3$ горе при невъзможност за възражение в изречение първо, е, че не може да правиш възражение, ако възнаграждението е с $1/3$ повече от твоето. Но това е ограничение за самото възражение. И тук казваме – но не по-малко от $2/3$ от това по наредбата, за да можем да постигнем 100%, така да се каже, поне от минимумите по наредбата. Мисля, че това е разбираемо и би трябвало да бъде прието от законодателя. Правила сме неформални консултации, изпратено е, включително на колеги депутати. Звучи им добре.

След това има предвидени изменения в чл. 127 и чл. 131 от ГПК. Защо? Защото една от критиките към нашите

възнаграждения е предвидимостта. В австрийския граждански кодекс, откъдето е заимстван нашият ГПК има т. нар. адвокатско писмо, което адвокатът изпраща на насрещната страна от името на своя клиент и му казва – аз съм нает да осъществявам защитата, ако се заведе дело, ще понесете, освен, че ще загубите делото по моя преценка, ще понесете и тези, и тези разноски. Тоест има елемента на предвидимост какви биха били разноските на страната, ако загуби или спечели делото.

Сега, ние нямаме такъв правен институт, защото ГПК все пак не е пренесен директно от австрийския кодекс и тук предлагаме едно изменение на чл. 127 за исковата молба, ще видите, то е огледално по чл. 131, което гласи така – „в исковата молба ищецът е длъжен да посочи размера на възнаграждението, което се претендира, ако искът бъде уважен и молбата е подадена от адвокат, без това да препятства възможността при приключване на делото да се претендира по-високо заплатено адвокатско възнаграждение“. Второто уточнение е абсолютно задължително, защото може в хода на самия процес и производство да се стигне до увеличаване на размера.

Същото правило е предвидено и по отношение на отговора на исковата молба, защото както ответникът трябва да знае, така пък ищецът трябва да знае какви разноски би поел по предварителна преценка.

В преходните и заключителни разпоредби на ЗА при всички случаи трябва да има период, в който да можем да изготвим и да имаме достатъчно време да изготвим и да съгласуваме с министъра на правосъдието наредба за критериите, по които се определят адвокатските възнаграждения.

Предвидено е, че наредбата се издава в 12-месечен срок от влизане в сила на този закон, като до издаване на тази наредба като

ориентир при определяне на възнагражденията при липса на договор по чл. 36 и при направено възражение за прекомерност, се прилага Наредба №1 за минималните адвокатски възнаграждения.

Защото, колеги, това, което се случи в съда, който следи практиката на ВКС, всъщност е следното. ВКС казва – понеже нямаме наредба, няма препращане към тази наредба, макар и временно, ние ще прилагаме наредбата по чл. 37 от Закона за правната помощ. И понеже там са много ниски възнагражденията, не следва и не бива да се натрупва период на съдебна практика, която да препраща към тях. Защото после иди обяснявай, като си работил сума време, говорим в частта отговорност за разноси, разбира се, по тази наредба как ще обясним после, че трябва да са 3, 4 или 5 пъти по-високи. Това е идеята.

Оказа се, че трябва да решим въпроса и в ДОПК. В ДОПК в чл. 11 има един текст, който говори за временен и за особен представител. Режимът и на временния и на особения представител би трябвало по наше убеждение да бъде един и същ. Аз не работя данъчни производства, питах колеги, няма някаква съществена разлика в двете фигури, все адвокат го прави, все носи отговорността за актовете, които се връчват, дали да ги обжалва, какво да ги прави и т. н.

Тук обаче текстът е малко по-различен, защото има една предварителна фаза в ДОПК по допускане на особения представител, тя се прави само от районния съд и не е по висящо дело. Затова текстът е по-различен, „съдът се произнася по искането с мотивирано определение в закрито заседание не по-късно от 3 дни“ – това си е сегашният текст, – „определението не подлежи на обжалване, след като допусне“ е предвидено – това вече са нови текстове, „след като съдът допусне назначаването на временен или особен представител, отправя искане за определяне

на представител до съответния адвокатски съвет“. Адвокатският съвет определя отново конкретния адвокат и възнаграждението за това представителство.

Органът по приходите може да направи мотивирано възнаграждение за прекомерност по чл. 78, ал. 5, за да може да има отново тази защита и ограничение не по-малко от 1/3, ако е юрисконсулт до каква степен може да бъде намалявано. И понеже адвокатските съвети, като определят възнаграждението, ще се ръководят от наредбата по чл. 36, ал. 5, да не може да се стигне до тези срамни неща от 100 лева възнаграждение. Защото се оказва, че сега съдилищата присъждат, определят 100 лева възнаграждение за искове по чл. 155 от ТЗ, а по Наредбата за правната помощ по чл. 37 са 180 лева. Тоест те определят сега по-ниско възнаграждение, отколкото е по реда на правната помощ.

Има изменения в чл. 161. Текстът на чл. 161 – каква е идеята?

Първо, в чл. 161 имаше текст, който препращаше за държавната данъчна администрация към Наредба №1 за правната помощ и данъчните юрисконсулти всъщност бяха приравнени на адвокати. За да може този режим да бъде уеднаквен, препратката вече е към чл. 78, ал. 8 от ГПК и данъчната администрация ще получава възнаграждение, каквото получава юрисконсултът на общината, на областната управа, въобще всеки друг юрисконсулт по всеки друг казус. Този въпрос отдавна трябваше да бъде нормативно разрешен и да се уеднакви режимът, сега се предлага това, много добре е, че наредбата я няма, така че вече се създава един достатъчно добър механизъм за това.

Спирам дотук, защото мисля, че нищо повече няма какво да Ви кажа, защото в чл. 161 е пренесен механизъмът на чл. 78, ал. 5 по възраженията за прекомерност, само че, защото тук случаят ще

бъде винаги или в 99% от случаите юриконсулт, ще е приложимо правилото на последното изречение.

Това е, около което в петък се обединихме за възможно разрешимо, което поне временно да разреши този проблем, като следва веднага след това да започнем да работим за Наредбата за критериите за определяне на адвокатско възнаграждение.

И не забравяйте, колеги, че в Наредба №1 не говорим за критерии, не сме ги разказали, но ако прочетем текстовете на Наредба №1, ами те са си критерии – материалният интерес, видът на делото, формата на търсената защита, видът на консултацията, която дава адвокатът, обичайно необходимото време например да напишеш нотариална покана или нормално необходимото време да съставиш завещание. Така че ние без да сме ги разказали подробно като критерии, в самата наредба те са намерили отражение.

И другото, на което искам да Ви обърна внимание и приключвам с това, и вече оттук насетне Вие имате думата, чувам непрекъснато възражения, че нашият труд, включително по исковите производства, трябвало да бъде определян по часова ставка. Просто не сте прави тези, които мислите така, защото отговорността на адвоката е гаранционно обезпечителна, колеги. Адвокатът трябва да кумулира средства, затова възнаграждението му трябва да е достойно на професията, за да може ако за него възникнат претенции за вреди и всякакви други претенции към него, той да има достатъчно финансов ресурс да ги посрещне вън от застраховките. В цял свят се настоява много на това и това е отликата между нашия труд и всеки труд консултантски труд, защото нашата отговорност е лична, по характера си неограничена, знаете, че вече има хрумки на съдилища, които включително започнаха да разсъждават за неимуществени вреди на клиентите, причинени от адвокатите. Аз имам един такъв

случай, той е малко смешен, как клиентът като цял решението, припаднал и получил инфаркт. Но не забравяйте, че модерността, която шества в света и която е свързана с водене на иски срещу адвокати, според мен в България тепърва предстои. И това неизменно ще се случи.

Сега ще си спестя един коментар, който е много опасен, защото просто само искам да Ви насоча към чл. 4 от Договора за функциониране на Европейския съюз към отговорността за вреди, причинени от прилагане на правило, което не съответства на договора.

Много трябва да се внимава, огледайте си договорите, защото не трябва да има препратки към Наредба № 1, защото ако Наредба № 1 е нищожна от мотивите и вместо да сте написали 300 лева, колкото са по Наредба № 1, препращате към Наредба №1, просто много трябва да се внимава, да знаете, да си огледате нещата, защото имат право клиентите за вреди от прилагане на правило, което е обявено за нищожно.

Обявено е, колега. В петък правихме една много голяма конференция и съдията Арабаджиев и съдията Корнезов, казвам Ви, че нарочно зададохме конкретен въпрос – задължителни ли са мотивите на решенията на СЕС? Е, отговорът е, че са задължителни. Щом в мотивите се коментира, че Наредба №1 е нищожна, дори да нямате изричен диспозитив, слава Богу, че няма изричен диспозитив, защото щеше да е още по-страшно, но мотивите обвързват българския съд при тълкуване. И всъщност спорът с колегите съдии, защото аз говорих и със съдия Недкова, която постанови това решение за 4,72 лева на час на адвокат, защото нямало изрично правило, че до приемане на нарочна наредба или методика или каквото искате там, няма акт и като няма акт, прилагат средна почасова ставка, тя е за страната. Аз

мисля, че плочкаджиите взимат повече пари. (*шум в залата, оживление*)

Разбирам възмущението Ви, точно затова, колеги, всички сме на това дередже, проблемът е общ. Затова сме предложили вариант, който да може да бъде добър за всички и аз мисля, че той е балансиран, разумен, решава въпроса с предвидимостта и решава въпроса с възраженията.

Сега имате думата за изказвания. Заповядайте, колега Попов.

ЕВГЕНИ ПОПОВ (АК – Габрово): Уважаеми колеги, аз имам едно конструктивно предложение към ръководството на Висшия адвокатски съвет. Техническа възможност мисля, че съществува, да получим всички тези неща, които в момента, колега Гигова, ги поднасяте, на адреса на адвокатските колегии. Ние естествено, ще организираме незабавно и докато Вие правите совалката, така да се каже, да прокараме тази политика, да имаме възможност и ние подробно, защото сега Вие ги четете, ние слушаме, но мисля, че по-лесно ще бъде да вземем каквото и да е становище, ако сега определим някакъв период, съвсем кратък за следващите дни, да можем все пак да изразим някакво становище и ние.

Благодаря.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Добре, колеги, аз мисля, че още сега това може да бъде направено. Колегата Волен Бояджийски ще Ви го изпрати веднага. Тогава няма смисъл да коментираме, просто Ви казахме и споделихме.

Колега, заповядайте.

САВА КАРОВ (АК – Бургас): Здравейте, колеги!

Всичко това, което говори колегата Гигова е много хубаво, но зависим от много други фактори, хора и събития.

Аз имам едно революционно предложение, не е задължително да го одобрите, нито пък Висшият адвокатски съвет да го изпълни, но все пак да ме чуете. Струва ми се, че просто Наредба № 1 трябва да бъде преименувана на Наредба за адвокатските възнаграждения и без да бъде повече пипана – за критерии, за размери, за часове, ставки и т. н., да бъде внесена при министъра на правосъдието с молба, уговорка, желание да има постановление на Министерския съвет и по този начин да отпадне гилдийността.

Аз не се занимавам с европейско право много, но се стремя да чета и намирам, че това решение, което коментираме тук – С-438, основният акцент е за това, че ние сме си определили, ерго ние сме хванали клиентите или пък противната страна за гушата и не трябва така да бъде, защото европейското право това не позволява.

Позволете ми да направя две препратки. Как е възможно вече 20 години, сигурно може и по-малко да са, има тарифа за дейността на ЧСИ, има тарифа за нотариусите, там си е казано, например, обстоятелствена проверка, материален интерес – толкова и толкова. И никой не роптае, никой не повдига въпроси, но са одобрени с постановление на МС. Дайте, това е най-лесният начин. Иначе това, което се предлага, казвам отново, е много хубаво, но ще минат не месеци, години ще минат, а през това време сечта...

Вчера много ми хареса това изявление, което чухме тук на Съюза на съдиите, само, че голяма част от съдиите, които постановяват съдебни актове, не са членове на този съюз. Решенията на Съюза на съдиите, при цялото ми уважение към тази гилдия, не са задължителни, а пък не се прилагат и потърпевшите ще бъдем пак ние. Ако някой ми противопостави разумни доводи

за това, което за говорих, което може да стане по най-лесния начин.

И последно – струва ми се, че Висшият адвокатски съвет – там, че положението е плачевно, е ясно, но трябва да се обединят, в момента да забравят всякакви дразги помежду си, не знам дали ще се прегръщат, въпросът е да се обединят само за тази цел. Ако трябва дори и да заплашат, защото имаме основание и не може така да ни кълцат отвсякъде, включително и например с ефективни стачни действия, служебните защитници да не влизат един месец в съдебни заседания. За клиентите ще мислим, говорим за служебните.

Сега, вероятно ще има и ренегати, ще има и колеги, които ще кажат – абе, това ми е достатъчно, по-добре малко. Въпросът е да има натиск. Разбира се, не става въпрос да вадим шашките и бой на голо, но въпросът е, че ако продължаваме така търпеливо и само да си говорим тук, нищо няма да се получи!

Благодаря Ви за вниманието. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колеги, аз ще Ви кажа какво горе-долу сме се разбрали.

Колега Каров, това, което предлагате е това, което предлага Висшият адвокатски съвет, защото наредба за адвокатските възнаграждения няма как да стане без да се измени Законът за адвокатурата. Защото за да стане наредбата от минимални за адвокатски, пак трябва изменение на ЗА.

Каква е идеята чисто тактически?

В момента има внесен законопроект, без да е разглеждан от Правната комисия, за рекламата и посредничеството. Идеята е да инициираме по чл. 122 инициативата тези два законопроекта да бъдат обединени, да бъдат гледани заедно, защото единственият начин да предотвратим неизбежното формиране на съдебна

практика, е този. Обещанието и нагласата е след като бъде внесен в Правната комисията, да се направи нещо като квази обществено обсъждане, което неизбежно няма да присъства в тази процедура, да се направи обсъждане, както се правеше, да речем по Конституцията, обществено обсъждане в Правната комисия, за да може да бъде зачетен и общественият интерес.

И моля Ви се, колеги, няма да говорим за никакви възнаграждения. Основното говорене, което трябва да правим, е интересът на нашите клиенти. Аз съм Ви казвала изказването на президента на Международния съюз на адвокатите, който каза – абе бях в американската асоциация, вдигнаха си възнагражденията, определиха си стандарти – през цялото време говореха за човешки права. Истината е, че единият проблем, отношенията адвокат и клиент винаги ще бъде регулиран на принципа каквото се договорим. Но големият проблем е, че ако ние се договаряме за възнаграждения, които когато съдът не ги присъжда на страната, страната ще постави под съмнение нашата, как да кажа, лоялност, справедливост и отношение към клиента. Това е нашият проблем, той не е друг. Всеки един от нас си знае цената и никой няма да договори да се съгласи да прави нещо, което не съответства на неговите разбирания за квалификация и сложност на случая.

Въпросът е друг, извинявайте, обаче акцентът трябва да бъде друг. Акцентът трябва да бъде върху това, че отговорността за разноси в крайна сметка има две цели – не само да обезщети, тя има изцяло превантивна функция, да предотврати неоснователни правни спорове и това е може би най-съществената ѝ функция, която е правно регулираща на друго ниво предсъдебно. Така че нека основният мотив да бъде навсякъде, според мен, клиентът, който е прав и трябва да си репарира вредите.

Колега Бакалова, заповядайте.

ВАЛЕНТИНА БАКАЛОВА (САК): Благодаря. Аз ще се опитам с няколко думи да повтора това, което казах в края на заседанието вчера. Може би защото бяхме много уморени и може би защото бяхме решили да прекратим дебата, не се разбра може би това, което исках да кажа.

Разбирам сега от колегите от Висшия адвокатски съвет, че идеята е да се направи нещо като експресно внасяне на законопроекта през народни представители, тоест законодателната инициатива да не мине през Министерския съвет, а да бъде през народни представители, с които очевидно е говорено преди това. Молбата ми е обаче, за да си охраним независимостта и правото да говорим по законодателни промени за в бъдеще, да сме много внимателни по отношение на спазване на процедурата.

Вчера, колеги, след като направих моето изказване за нуждата от оценка на въздействието, изразиха се становища, че оценка за въздействието на законопроекта, предварителна оценка на въздействието, се прави по Закона за нормативните актове, само когато това е инициатива на МС.

Искам да обърна внимание на разпоредбата на чл. 71, ал. 3 от Правилника за организацията и дейността на НС, където се казва, че в случаите, когато се внася законопроект от народни представители, оценка за въздействието се прави по методологията съгласно приложението.

Сега, не знам дали този въпрос е обсъждан и дали се работи по това, но ми се струва разумно в кратките срокове, които бихме могли да имаме като адвокатски колегии да изразим становище по този законопроект, който ще ни бъде пратен, това ще бъде и някаква форма на събиране на мнения и консултации със

заинтересованите страни, защото Правилникът за организацията и работата на НС препраща към принципите на чл. 26, ал. 1 от Закона за нормативните актове. Така че бързайки, моето мнение е, че първо трябва да бързаме бавно, и второ, да бързаме така, че да покажем дисциплина, дори когато сме лично засегнати по един законопроект, да спазим онези стандарти на доброто законодателство, които гарантират качеството. Защото поне по мое мнение ако ние пропуснем някоя стъпка, ще е малко неудобно един ден да натякваме, когато по друг законопроект или по друга законодателна инициатива нещата не вървят по същите стандарти. Това ми е съображението.

И освен това вижте колко текстове трябва да бъдат променени, освен ЗА. Това не знам как ще бъде възприето от народните представители, съответно в законодателния процес дали няма да е по-добре бързайки бавно, да минем през съгласувателен режим на МС. Знам, че ще кажете, че това ще оттече във времето, но наистина трябва да направим преценка как е по-правилно, заради по-голямата гаранция за ефективност и качество на законодателството.

По предварителната оценка за въздействието има методология, която е приложение към правилника на НС, има и ръководство, така че ние просто трябва да създадем организация за това.

Благодаря. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Благодаря, колега Бакалова.

Колеги, ние като тръгнем да правим наредбата за критериите, естествено че ще направим обществено обсъждане, естествено че ще изработим всички неща, но сега имаме един хубав текст в Закона за нормативните актове, не е пред мен законът. Но това е привеждане на законодателството в

съответствие със задължително решение на СЕС, така че там вратата е отворена, там има и много кратки срокове и много кратки процедури. И никой няма да ни обвини, повярвайте ми, когато привеждаме в съответствие решение на СЕС с българското законодателство. Съзнавам, аз самата съм писала десетки становища по този въпрос, че законодателният процес трябва да бъде обмислен, но ми се струва, че случаят тук наистина е много спешен, той е палиативен, разбира се. Той не решава генерално въпроса, просто в момента спасяваме, така да се каже, положението.

Защото, кажете ми, колега Бакалова, какво ще правим като тръгне съдебна практика 6 месеца, че възнаграждението на адвокатата може и да е 100 лева? Примерно. Какво правим след това, как обясняваме, че не е 100 лева, а 1000 лева? Ето това ми е големият въпрос.

ВАЛЕНТИНА БАКАЛОВА: Колега Гигова, аз само казах, че ако ние правим законопроект и мотиви, просто трябва да се погрижим за предварителната оценка по методиката по приложението към правилника на Народното събрание. И съм дълбоко убедена, че тази предварителна оценка, първо, може да бъде изготвена сравнително бързо в рамките на краткия срок, който ще дадем на адвокатските колегии от страната да дадат становище по този законопроект, през това време предложих да се работи по предварителната оценка. Нищо повече. Просто това предвижда правилникът. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Чакам, колеги, предложения, ще бъдем безкрайно благодарни от Висшия адвокатски съвет на колеги, които ще помогнат за частичната оценка за въздействие. Аз съм писала доста такива оценки, освен много, много, много същественото посочване на решението на СЕС, мисля, че имаме

много голямо основание за изменение на ДОПК. Това е уеднаквяване на режима и изключване на привилегията на държавата. Аз не мисля, че това е някакъв проблем, подробно може да бъде... Мотивите, които виждате, са много кратки, ние ще ги разпишем, доверете ни се, че ще го направим по по-добър начин. Но ако има колеги, които са готови да работят частична оценка за въздействие, просто моля за предложения.

Заповядайте, колега Радева.

ЕЛЕНА РАДЕВА (АК – Смолян): Най-напред имам процедурен въпрос – ще има ли регламент на днешното събрание, по някакъв начин ще се регламентират ли изказванията?

В общи линии отговор, г-жо Гилова, на всеки въпрос от изказване от Ваша страна, превръща събранието в диалог между Вас и колегите, така че ще Ви моля по някакъв начин, първо да се прави изслушване, след това да има време за отговор от Ваша страна, когато се налага.

Втори процедурен въпрос. Не виждам комисията, която вчера сме избрали по предложенията, да ги обобщава по някакъв начин. Колегата Фотева не я виждам, тя ще действа ли или няма да действа?

По същество. Присъединявам се изцяло към искането на колегата Попов за изпращане на текстовете към адвокатските колегии, като маркирам в момента, че от текстовете, които изчетохте, считам, че има непрецизност в три разпоредби и една буди дискусия, и те трябва да бъдат внимателно обсъдени.

Присъединявам се и към казаното от адвокат Бакалова, че е необходимо да направим оценка за въздействието, доколкото, извинявайте, но да, ние имаме спешен въпрос за решаване, но този спешен въпрос не трябва да забравяме, че стои от няколко години пред нас.

Защо, е питането ми, до този момент Висшият адвокатски съвет не предприе действия, така че да сме подготвени за този неизбежен момент, който всички знаехме, че ще настъпи?

И в момента да говорим за достойно възнаграждение, при положение, че цялата адвокатска гилдия е на колене, в унижително положение с 4,72 лева на час, да говорим, че отново нямаме време, извинявайте, не е сериозно отношение, унижително отношение е към цялата адвокатура.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колега, какво предлагате?

ЕЛЕНА РАДЕВА: Предложението ми беше ясно. Да го изпратите в кратък срок до адвокатските колегии, до седмица...

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колега Радев, вече е изпратено.

ЕЛЕНА РАДЕВА: Добре, дайте седмица - 10 дни, за да дадем становища. И второ, спазете процедурата, която изисква законът, за да можем в крайна сметка поне тези палиативни действия да имат ефект.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колеги, заповядайте, дайте да въведем и някакъв регламент. Заповядайте, колега Гайдаров.

Аз мисля, че усилията на Висшия адвокатски съвет трябва да бъдат подкрепени, защото всички сме в едно и също положение. И престанете вече защо не е направил това, защо не е направил онова. Ами факт е, че не го е направил и това е истината. Но това означава ли, че сега трябва да разтакаваме наново въпроса? Като има проблем, трябва да се намери адекватно решение, ще го мислим, ако спасим положението, защото аз мисля, че трябва да спасим положението.

На мен Наредба №1 никога не ми е пречила, да Ви кажа честно, обаче това означава ли, че трябва да отстъпим и да кажем – не, сега ще направим еди-какво си?

Колега Гайдаров, заповядайте. Оттук насетне, 5 минути регламент за изказване и няма да отговарям на никакви въпроси, защото очевидно това не Ви интересува.

ГЕОРГИ ГАЙДАРОВ (САК): Колеги, аз се надявам в една минута да приключа.

Първо, искам да подкрепя тотално това, което каза колегата Радева и колегата Бакалова. Само ще Ви припомня, ако сте забравили, два пъти Върховният административен съд отменяше наредбата, получихме два шамара, не шамари, а направо крошета с нокаут от СЕС. Усещам, че ние започваме да поправяме наредбата и този проблем по същия начин, както го поправяхме по-рано. Има една древна китайска поговорка, че когато се съмняваш по кой път да тръгнеш, трябва да тръгнеш по законния път. И според мен ние трябва да си тръгнем по реда на закона каквото казва в случая, защото наистина няма уговорка.

Всеки проблем, колега Гигова, има име и адрес, защото наистина осем години – кой, кой направи това нещо, че да го докараме дотук при абсолютно ясно какво казва правото на Европейския съюз? И как хора, които явно не познават правото на Европейския съюз, в момента за четвърти или трети път ще поправят нещо, което три пъти не можаха да поправят?!

Наистина не можем ние да критикуваме как се приемат закони между първо и второ четене и т. н., абсолютно е права колегата Бакалова, а ние да правим абсолютно същото! Моля Ви се, ние сме общо събрание на адвокати, а не общо събрание на хлебари! *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Променяме не наредба, а променяме закон. Това няма нищо общо с Върховния административен съд.

Колега Кисьова, заповядайте.

ЖАНА КИСЬОВА (САК): Здравейте, колеги. Аз искам няколко неща да обсъдим сега.

Значи, много приветствам предложението във всички случаи на назначаване на особен представител адвокатските съвети да определят възнаграждение, но имам едно искане, това възнаграждение да бъде наречено депозит, защото ние го определяме в самото начало. И всъщност впоследствие делото се взима по начин, който особените представители не могат да предвидят. Така че те трябва да имат право да се обърнат към адвокатските съвети и да искат определяне на по-високо възнаграждение на последващ етап в производството.

Същото важи и за т. нар. връчване на данъчно-ревизионни актове. Ако обжалва колегата адвокат, той трябва да има право да търси по-високо възнаграждение.

Това е.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колега, заповядайте.

ГЕОРГИ БАЕВ (председател на АК – Пловдив):

Колеги, нещата действително са спешни и според мен няма какво повече да се разтакават. Тук, на този форум, са представители на всички адвокатски колегии от цялата страна.

Предложенията, които Висшият адвокатски съвет предлага според мен са доста добри и в случай, че има тук-там нещо, което трябва да се подобри, предлагам процедурно още сега да започнем текст по текст да ги обсъждаме. Иначе ще ги пратим на колегиите, ще дадем 10-дневен срок или не знам какъв срок, съответно колегиите нищо няма да ни пратят обратно и само така ще си играем на пинг-понг.

Считам, че тук са събрали всички представителни юристи на колегиите и няма никаква пречка, текстовете са 7-8, доколкото ги видях. Четем ги текст по текст, дума по дума, всеки си казва

възражения, предложения и да ги приемаме, какво още да разтакаваме?

Благодаря. (*Ръкопляскания.*)

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Това процедурно предложение ли е? Добре. Искам само да видя къде са преброителите, че не ги виждам.

МАРИНЕЛА АШИКОВА: Колеги, тук присъстващите смятате ли, че сте специалисти по право на Европейския съюз?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ама то не е право на Европейския съюз. Това е Закон за адвокатурата.

МАРИНЕЛА АШИКОВА: Искам да попитам нещо. Ако с преходна и заключителна разпоредба препращате към една прогласена за нищожна наредба поради противоречие със СЕС, нима считате, че по този начин ние можем да валидираме нейното действие?

Благодаря Ви.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колега Ашикова, това, което ще Ви кажа, е, че това сме го съгласували с колегата Стойнев, защото като не разбираш от нещо, питаш този, който разбира.

Проблемът на съда е точно това, че няма временно действие на наредба, която вече няма да е наредба за минималните, а наредба за критериите за определяне. Нали това се опитваме да направим.

Надявам се да остане все пак между нас, миналата седмица в София знаете, че беше комисарят по правни въпроси, една българка е главен асистент, включително в Комисията по конкуренция, една колега, изключителен адвокат, тя е адвокат в Италия, не в България, която е участвала в самото решение. Консултирахме и с нея, предложихме и вариант за методики и всякакви неща и тя каза, че методиката е много по-трудна за

прилагане, защото преценката се прави от някой друг. Някой друг ти казва – ти понеже имаш средно добро правно ниво, на теб ти е отнело 4 часа, обаче на този, който, да речем, е с по-ниско ниво на правни знания, му е отнело 6 часа. Това е много опасно да го прави друг, вместо нас, моля Ви се.

Аз съм склонна да възприема, искам да подложам на гласуване процедурното предложение, това са пет текста, ако не си говорим празни приказки много-много, дайте да ги обсъдим наистина. Защото аз знам какво ще стане, ще напишат три адвокатски колегии, за колежата Радева нямам съмнение, защото те са много активни, има още няколко колегии, които са активни, повечето нищо няма да кажат.

Подлагам на гласуване процедурното предложение на колежата Баев. Който е за, моля да гласува.

"За" – 119. "Против" – 16. "Въздържали се" – 2-ма.

Със 119 "за", 16 "против" и 2-ма "въздържали се" предложението се приема.

Предлагам Ви следния регламент. Чета текста, ако има възражения по текста, много кратко се изразяват. Ако един вече е възразил или направил предложение, другият да не повтаря същото. Аз мисля, за един час сме готови, ако има дисциплина.

Първият текст. Чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата се изменя така: „Размерът на възнагражденията се определя в договор между адвоката или адвоката от Европейския съюз и клиента/доверителя. Този размер трябва да бъде справедлив, обоснован и да съответства на достойнството на професията.“

Някакви възражения срещу този текст? Няма. Приема се.

Следващият текст е по чл. 36, ал. 3: „При липса на уговорено възнаграждение за оказана правна помощ по ал. 1 по искане на съда адвокатът/адвокатът от Европейския съюз или

клиентът Адвокатският съвет с мотивирано решение определя възнаграждение въз основа на критериите, предвидени в наредба, издадена съвместно от Висшия адвокатски съвет и министъра на правосъдието, като отчита фактическата и правна сложност на случая, условията, при които е възложена и предоставена правната помощ, времето и спешността на извършването.“

Тук са вкарани всички критерии, които ги има в новия закон – спешност, условия и т. н.

"Против" има ли? Няма. Приема се.

Това е от сегашния закон е предвидено, в проекта на новия закон го има същото.

Слушам Ви, колега Радева.

ЕЛЕНА РАДЕВА (АК – Смолян): По текста на чл. 36, ал. 3, предходния, квалификацията на адвоката не трябва ли също да бъде един от критериите за определяне на възнаграждението?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Нарочно не го предвидихме, ще Ви кажа защо. Ако искате, можем да го добавим. Оставихме на адвокатските съвети да преценяват фактическа и правна сложност, условията, при които е възложено, времето и спешността нарочно без квалификацията, но тя винаги ще трябва да бъде. Защото от квалификацията зависи времето. Защото аз едно нещо мога да го свърша за един час, ама на друг може да му трябва 5 часа, и обратно.

ЕЛЕНА РАДЕВА: Каква е идеята тогава?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: В критерия „време“, колега Радева, ако искате, дайте да го добавим, нямам нищо против, но това ми се струва много опасно за колегиите.

Ще го предложи за гласуване, спокойно.

Колега Гунчева, слушам Ви.

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА (АК – Хасково): Във връзка с това предлагано изменение на чл. 36, ал. 3 аз имам един въпрос – защо е включено „и по искане на съда“? И в какви случаи според Вас, за да го включите, съдът ще иска възнаграждението да бъде определено при липса на договор между адвокат и клиент? ...

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колега Гунчева, чл. 29, чл. 47 – това са всички.

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: Чл. 29, чл. 47 – това са специалните разпоредби, към които не препраща и никога не е препращало приложението на чл. 36.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колега Гунчева, досега възнагражденията ги определяше съдът, без да пита Адвокатския съвет. За да имаме правило в процесуален закон, което казва „Адвокатският съвет определя възнаграждението по искане на съда“, трябва в нашия закон за е предвидена възможност Адвокатския съвет да има правомощие да определя възнаграждение и по искане на съда.

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: Това е безспорно, но не е мястото на разпоредбата в чл. 36, който уговаря други случаи. Или ако Ви имате предвид чл. 47, чл. 29 от ГПК, пишете изрично.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ама защо да пишем? Искането на съда ние може ли да предвидим в кой закон къде, какво ще се появи? Ние въвеждаме искането Адвокатския съвет, щом няма договор, няма значение кой е направил искането, клиентът, адвокатът или съдът. Защо искате сега да препращаме към разпоредби? Аз ще го подложам на гласуване, демокрация има.

Аз Ви отговорих. Съдът е Административният съд, Гражданският съд, Наказателният – всеки съд.

Да го подлагам ли на гласуване? (Гласове: Не. Не.)

Добре.

Извинявайте много, колега Радева, имам въпрос, искате ли да поставя на гласуване квалификацията, за да я добавим?

СТЕФАН МАРЧЕВ: Само аз да кажа за квалификацията защо смятам, че не трябва да бъде добавяна. Защото тук са дадени обективни критерии, които могат да бъдат преценявани външно от орган Адвокатски съвет като фактическа и правна сложност, условия, при които е възложена и предоставена правната помощ, време и спешност на извършването ѝ.

Квалификацията е нещо, което всеки сам преценява, когато договаря пряко с клиента. Когато липсва договор, което е предпоставка да прилагаме чл. 36, ал. 3 ГПК, ние трябва да го изключим категорично. Така че ние ще работим само с обективни критерии, затова няма място тук квалификацията.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Поставям на гласуване.

ЕЛЕНА РАДЕВА: Не, не държа да се подлага на гласуване. Моят въпрос беше питане, защото не разбирам смисъла и е малко времето за осмисляне.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Разбрах. Ако искате, подлагам на гласуване.

ЕЛЕНА РАДЕВА: Не.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Добре. Обединяваме се, че няма да слагаме сега квалификацията, така ли?

ЖАНА КИСЬОВА: Колеги, само да обясня още нещо. когато се казва „по искане на съда“, според мен не е толкова важно да се прилага при чл. 29, чл. 46. Тук се има предвид тези хипотези, които в София между другото се случват много често – адвокат съди клиента си в исково производство и в това исково производство другата страна прави възражение за липса на договор, нищожен, на някакво основание.

Не знам как е при Вас, но СГС спира тези производства и пита съвета – да определим възнаграждение? Не е казано, че съдът ще приеме с финалния съдебен акт, че е нищожен договорът. Но ако е нищожен и няма клауза, трябва да има кой да е определил възнаграждение. А не да остане адвокатът с отхвърлен иск. Това е смисълът.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колеги, обединяваме ли се около този текст? Има ли някой "против"? (*Реплика: Мотиви няма.*) Ама те са допълнителни мотиви, защото...

Колега, Слушам Ви.

ЯСЕН САРИЕВ: Материалният интерес ще бъде ли включен като критерий?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ами той в наредбата е включен, за какво да го пишем тук?

ЯСЕН САРИЕВ: Изрично в текста...

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колеги, моля Ви се, нали преpraщаме съобразно критериите. Критериите са предвидени в наредбата. Наредбата отчита материалния интерес.

Заповядайте, колега.

МАРИНА ДРЪНКОВА (АК – Пловдив): Аз също считам, че в случая е необходимо, независимо от преpraщането, да е посочен материалният интерес, защото ние вече нито за първи, нито за втори, нито за трети път виждаме как акт, който приемаме, бива отменен дали на вътрешно ниво, дали на национално ниво. И тъй като тази разпоредба в момента създава нещо като критерии, които ще действат до момента, в който бъде приета наредба, респективно ако тази наредба поради някаква причина се окаже порочна, защото се е случвало преди, това ще са критерии, върху които ние ще се позоваваме в съда

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Добре. Колега, разбрах.

Подлагам на гласуване да бъде ли включено в закона материалният интерес, защото аз смятам, че това е абсолютно неправилно. Това е неправилно, ще концентрира вниманието на законодателя, а в наредбата материалният интерес е отчетен, как иначе по дела с материален интерес ще го отчита? Разбира се.

Заповядайте.

ЕЛЕНА РАДЕВА: Тъй като разсъждаваме в момента върху текстовете, може би идеята на колегата да не посочваме материален интерес директно, а да говорим за отговорност на адвоката, отчитайки отговорността на адвоката. Защото в крайна сметка отговорността ни (*шум в залата, реплики*) е съобразно материалния интерес.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Разбирам го всичко това. Колеги, защо Ви е зорлем това? (Реплика: За да вкараме отговорността.)

Колеги, има ли някой "против" текста генерално? Няма.

Значи внасяме го така, вече ще го уточняваме.

Аз смятам, че няма пречка да се включи и квалификацията, но Ви казвам защо тя е опасна. Защото тази квалификация е заложена в знанието на Адвокатския съвет, защото нали го питат – наказателно, ами ще прати наказателен адвокат. Като е гражданско, ще прати адвокат специалист по гражданско право.

Чета чл. 36, ал. 5...

МАРИНА ДРЪНКОВА: Много се извинявам, обаче аз държа това да бъде гласувано, защото ако в момента в ГПК чл. 78 не пишеше, че съдът определя само според фактическата и правна сложност, а пишеше „... и материалния интерес“, без запетая, да речем, то тогава възнаграждение от 150 лв. нямаше да бъде възможно, защото материалният интерес щеше да защити нашия интерес.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Не е вярно това. Не е вярно, но ще го подложа на гласуване, демокрация е.

Колеги, който е съгласен в разпоредбата на чл. 36, ал. 3 да бъде добавен материален интерес, моля да гласува.

МАРИНЕЛА АШИКОВА: Прощавайте, колеги, препускаме по текстове и забравяме прочита на решението на СЕС, което изискваше да въведем легитимни цели. Аз се опасявам, че нито една от предложените цели не покрива изискването на СЕС. Отново Ви казвам, че препускаме опасно.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Добре.

"За" – 29. "Против" – 96. "Въздържали се" – 9.

Предложението не се приема.

Чета следващия текст.

Чл. 36, ал. 5: „Висшият адвокатски съвет и министърът на правосъдието издават съвместно наредба за критериите за определяне на адвокатски възнаграждения от адвокатските съвети.“

Забележете, това е наредба само за работата на адвокатските съвети, нарочно е написано така. Това е наредба при липса на договор, към която препращат възраженията за прекомерност. За да не е наредба за минималните адвокатски възнаграждения, да не е примерна наредба, това е специална наредба за критериите, които трябва да спазва Адвокатският съвет при определяне на възнаграждения при липса на договор. Това сме го консултирали, това е възможно и допустимо. Защото не въвежда нито задължение за адвоката да е под определен размер, а критериите, по които действа Адвокатският съвет, са в горния текст.

Има ли някой "против"?

Валя Бакалова – заповядайте.

ВАЛЕНТИНА БАКАЛОВА (САК): Извинявайте, колега Гигова, но наистина това препускане нещо не ми се вписва в работата на адвокатурата.

Първо, питането ми е, защото очевидно може и да ми отговорите, щом сме готови да приемаме решение така – има ли друг такъв подзаконов нормативен акт, приет от подобни органи? Това е първият ми въпрос.

И второ, понеже аз смятам, че текстът трябва да бъде, че „по предложение на Висшия адвокатски съвет, Министерски съвет или министърът на правосъдието – сега ще видим какво ще реши законодателят – издават наредба за критериите и методологията за определяне на адвокатски възнаграждения“, и смятам, че думата „методология“ не е излишна, защото критериите са си критерии, но в крайна сметка трябва да имаме и формули, икономически обосновани критерии и методики, по които да се определя възнаграждението.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Добре, аз ще предложа предложението на гласуване и за методология. Искам някой да ми изработи формула за определяне на адвокатско възнаграждение по който и да било иск. Ама по който и да било. Защото никога не знаеш животът какво ще ти поднесе.

Извинявайте, да залагаме формули отнапред, примерно ако искът е за дворно място и къща, ама ако има и претенция за подобрене да направим еди-какво си. Ама ако примерно ми възрази ответникът, че упражнява право на задържане. Аз мисля, че тази...

ВАЛЕНТИНА БАКАЛОВА: Колега Гигова, моля Ви, много моля за колегиален тон. Първо, аз попитах съвсем колегиално – има ли друг такъв подзаконов нормативен акт, приет от подобна на нашата организация, съвместно с държавен орган?

Просто питам, нямам време да проверя. Нямам време да направя справка. Нямам време да си формирам мнение, затова питам има ли или няма?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колега Бакалова, извинявайте, започнах изказването си с това, че може би това няма да стане и ще ни наложат по предложение на Висшия адвокатски съвет да става само и единствено с наредба на министъра. Но ние сме длъжни да опитаме според мен. Има съвместна наредба на министъра и Висшия съдебен съвет. извинявайте, каква е разликата? Единият определя възнагражденията на медиаторите, а другият определя възнагражденията на адвокатите – защо пък не да пробваме?

ВАЛЕНТИНА БАКАЛОВА: Колега Гигова, беше въпрос, защото когато е писано и когато се правят мотиви, е хубаво това нещо да се изследва. Аз пак казвам, това ще бъде и част от предварителната оценка за въздействие, защото ще бъде написано там и ще бъде мотивирано, няма да гадаем.

А що се отнася до методологията, този пример, който дадохте, и начина, по който се отнесохте, просто не го приемам. Защото когато говорим за методология, имаме предвид за икономически критерии и за всичко останало, което искаме да сложим в тази наредба.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колега Марчев, заповядайте.

Колега Виодорова. И след това ще Ви кажа.

НЕЛИ ВИОДОРОВА (САК): Аз съм преди колегата Марчев, не защото съм дама, бях по-първа по време и съм по-първа по право.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Извинявайте.

НЕЛИ ВИОДОРОВА (САК): Аз ще направя само една техническа поправка на това, което предложи колегата Бакалова.

Не говорим за методология, а за методика. Методологията включва науката, която се занимава с метода – казвам го като лингвист. И понеже сме адвокати и най-силното ни оръжие е езикът, затова, ако ще се предлага, да се сложи думата „методика“.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колега Марчев, заповядайте.

СТЕФАН МАРЧЕВ (САК): Благодаря.

Аз само по повод въпроса на колежата Бакалова. Не знам дали има и по-скоро мисля, че може да няма такъв друг случай в законодателството, подобна на нашата организация да приема съвместен акт с държавата, но то няма и как да има, защото няма друг в държавата, който да е предвиден на конституционно ниво като част от съдебната власт и бидейки част от съдебната власт, Конституцията да му казва, че трябва да бъде свободен, независим и самоуправляващ се. Така че тази уредба отговаря на този критерий на чл. 134 от Конституцията и дава необходимия баланс между свободата и независимостта на адвокатурата, от една страна, и необходимостта да има и държавна санкция.

Така че това според мен изцяло отговаря на критерия. И аргументът „ама няма друг такъв случай“ не бива да ни пречи да го предложим, да го мотивираме и да го аргументираме. *(Ръкопляскания.)*

А относно методиката, искам, за да бъде по-конструктивен днешният ден, само да кажа, че ние днес не приемаме закон, утре няма да имаме в ДВ това, което коментираме. Обсъждаме нещо, което Висшият адвокатски съвет вече е приел, Висшият адвокатски съвет има правомощие по чл. 122, за да можем, ако има нужда и се обединим около нещо, да го подобрим сега. И когато това влезе в Народното събрание, всеки един адвокат, всяка една колежия ще може да предложи нещо конкретно.

Днес нека, ако има нещо, което е безспорно и можем да го направим, да го предложим, без да си създаваме ненужно конфликти между нас самите.

Благодаря.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колеги, ще Ви кажа нещо, какво сподели колегата Русева от СЕС – че ако се прилага методика, тя трябва да отчита покупателната способност на населението. България има най-ниският жизнен стандарт в Европа. Нали се сещате какво ще се получи на час? Аз мога да Ви кажа по предната методология, която я правихме в предишния Висш адвокатски съвет. Възнаграждението беше 40 лева на час. защото ти като взимаш потребителската кошница, нивото на стандарт, заплати и т. н., ще стигнеш до този резултат. Само че България не е Европа и има един огромен сив сектор, и хората не получават това, което официално се дава в статистическите данни. И някакси не ми се ще да отидем към това.

Заповядайте, колега Коева.

ВЕСЕЛКА КОЕВА (АК – Велико Търново): Колеги, аз искам само да довърша това, което каза колегата Марчев.

Вярно, че всеки от нас може да направи някакви забележки, възражения в хода на обществено обсъждане, но мола Ви, колеги, нека този път да помислим за тези, които са ни изпратили тук да ги представляваме, защото провалихме няколко законопроекта заради становища, изцяло насочени срещу тях, и накрая народните представители казаха – я се разберете вътре в гилдията, че тогава ни внасяйте нещо.

Нека, ако наистина се обединим около тези текстове, които аз считам, че са много навременни и решават до голяма степен нашите въпроси, нека да сме по-обрани в евентуални възражения,

защото ще ги провалим вътре, от нашата гилдия, както винаги.
(Ръкопляскания.)

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Благодаря.

Да подлагам ли на гласуване или минаваме натам? Добре, има ли някой "против" чл. 36, ал. 5 в този вид?

Добре, ще подложа на гласуване предложението за методика. Искат колегите. Вижте, ние сме демократична общност.

Който е "за" се добави освен критерии и методика, моля да гласува.

"За" – 16, "Против" – 108 . "Въздържали се" – 10.

Колеги, с 16 "за", 108 "против" и 10 "въздържали се" включването на понятието „методика“ в чл. 36, ал. 5 не се приема.

Следващ текст – чл. 36, ал. 6 – мисля, че той ще бъде безспорен: „Адвокатския съвет, към който е отправено искането за определяне на особен представител, определя възнаграждението на адвоката по реда на ал. 3.“ Това са критериите фактическа, правна сложност и т. н.

Има ли някой "против"? Няма. Приема се.

Чл. 38 ал. 2...

ВАЛЕНТИНА БАКАЛОВА (от място): Колега Гигова не е ли тук редно са се пише „определя депозит“ и...

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Защо, нека да възнаграждение. Сега това са технически неща. нали предвидихме текст, че даже в исковата молба е възможно към момента. ако кажете, че тук ще е депозитът, трябва да формулирате предложението. Защото аз се притеснява, ако напишем „депозит“, да не вземат да определят по-малко от възнаграждението и тогава да стане... По-хубаво да си остане „възнаграждение“. (Реплики от залата, не се чуват.)

Колеги, давайте ми предложения. Да допълним. Ако искате, да не говорим за думата „депозит“, защото не мисля, че е добре, а

да добавим едно второ изречение, в което да предвидим „определеното възнаграждение от Адвокатския съвет може да бъде увеличено при приключване на производството с оглед конкретния случай“. Защото да не е, вижте, да избягаме от думата „депозит“, защото знаете, че при вещите лица думата „депозит“ също е опасна работа. Не знам, мисля, че трябва да добавим второ изречение.

„Определеното първоначално възнаграждение може да бъде увеличено към момента на приключване на делото.“ Защото Вие определяте възнаграждение за инстанция, нали така?

СТЕФАН МАРЧЕВ: Да. Всъщност може да бъде прецизирано с второ изречение – говорим с колегата Баев, като след първото изречение „Адвокатския съвет, към който е отправено искане за определяне на особен представител, определя възнаграждението на адвоката по реда на ал. 3“, да бъде добавено второ изречение: „Адвокатският съвет може да определи допълнително възнаграждение, ако преди приключване на делото бъде отправено ново искане.“

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Не, „ако бъде направено искане от адвоката“.

СТЕФАН МАРЧЕВ: „Допълнително искане от адвоката.“

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Така съм съгласна.

СТЕФАН МАРЧЕВ: Така че с това второ изречение, мисля, че ще бъде отговорено на този потенциален проблем – „при отчитане на критериите по ал. 3“.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Чакайте малко. Аз Ви предлагам да направим така, защото не можем да повторим цялото изречение – „по искане на адвоката Адвокатският съвет определя допълнително възнаграждение към момента на приключване на делото по реда, пак ще бъде на ал. 3.“ Съгласни ли сте така?

Колеги, няма нужда от текст „съответна инстанция“, възнаграждението е винаги за инстанция, пише го по-напред в Закона за адвокатурата.

(Реплика: Да не би някой да се обърка, че приключването на адвокат делото...)

„Приключване на делото в съответната инстанция.“ – Това искате, разбрах.

„По искане на адвоката Адвокатският съвет определя допълнително възнаграждение по реда на ал. 3 при приключване на делото в съответната инстанция.“ Така добре ли е? (Реплика: Да.)

Да го подлагам ли на гласуване това или сме постигнали консенсус?

Приема се с единодушие, без "против" и "въздържали се".

Чл. 38, ал. 2: „В случаите по ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокат от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение съобразно критериите, определени в наредбата на чл. 36, ал. 5.“

Когато писах първоначалния текст, бях добавила „по искане на съда“, обаче понеже по-горе сме казали, че тази работа може да стане по искане на съда, клиента или адвоката, реших, че тук няма нужда. Ако Вие смятате, че можем да го добавим и вместо съдът да определя възнаграждение, дори в случаите на чл. 38, това да го правят – казвам Ви какво е вървяло в моята глава, споделям личния си опит – ако смятате, че трябва да добавим, че това става по искане на съда или на адвоката, или на клиента, да го добавим. Ако не, другият вариант е да оставим общата препратка към чл. 36, ал. 5 и да напишем „по реда на чл. 36, ал. 3“, защото чл. 36, ал. 3 е работата на Адвокатския съвет.

(Реплика: трябва да се добави „по реда“.)

По реда на чл. 36, ал. 3 – добре, и аз така мисля, но просто исках да оставя изчистен текст, за да видя какво ще кажете.

ГЕОРГИ БАЕВ (АК – Пловдив): Колега Гигова, ако позволите, да обърна внимание на термина „е осъдена за разноски“. За съжаление имаме практика на съдилищата, където казва, че случаят – страната пропуснали са да я осъдят на разноски, понеже не са я осъдили на разноски, то не се дължи адвокатско възнаграждение. Затова предложението на колегата Кристиан Гьошев от Адвокатска колегия – Пловдив е: „...“, ако в съответното производство насрещната страна носи отговорността за разноски“, независимо дали е осъдена или не.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Добре. Аз съм много съгласна с това нещо между другото, защото според мен трябва да е ясно отнапред, преди отсъждането как ще процедираме.

СТЕФАН МАРЧЕВ (САК): Само, ако може, думата?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Да, разбира се.

СТЕФАН МАРЧЕВ (САК): Коментирахме тук с колеги от Софийския адвокатски съвет, че специално в София, в които има изключително голям брой дела по чл. 38, дали да бъде добавен критерий „адвокатите, които поемат защита по реда и при условията на чл. 38, предварително да правят искане“, за да изключим възможността в хипотезите по чл. 38 съдът твърде често сам да се занимава с критериите по наредбата. Дали да не запазим преценката какъв да бъде размерът на възнаграждението да бъде винаги извършвана от Адвокатския съвет, което страшно много ще натовари Адвокатския съвет в София?

Не, не се допълва.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Не, не, напротив, колегите предложиха.

СТЕФАН МАРЧЕВ (САК): Да бъде „носи отговорността“.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Не. Не разбрахте, препратката е към чл. 36, ал. 3. А в чл. 36, ал. 3 се казва, че това го прави Адвокатският съвет.

СТЕФАН МАРЧЕВ (САК): Добре, тоест ако винаги го прави, може би не съм разбрал.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колега Коева.

ВЕСЕЛКА КОЕВА: Колега Гигова, аз се извинявам, че само връщам към предишната ал. в чл. 36, второто изречение, което издиктувахте, нека да бъде, че „Адвокатският съвет може да определи допълнително“, защото ще ни залееят с искания и като каже, че Адвокатският съвет определя, ние ще сме длъжни винаги да определим.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Разбрах, да. Аз мисля, че няма възражения тук. Добавяме „може“.

Колега Чолаков.

ИВАН ЧОЛАКОВ (АК – Благоевград): Колеги, аз имам сериозни резерви в случая да се определя възнаграждението от адвокатските съвети.

Първо, аз не си го представям чисто технологично това как ще стане в рамките на един процес, защото според мен за да се приложат правилно критериите, това трябва да стане накрая на процеса, за да се види какъв обем качество работа е извършил адвокатът. Не можем в този момент да прекъснем процеса и да върнем делото в Адвокатския съвет, за да се определя възнаграждение. Това – първо.

Второ, аз мисля, че това отваря една врата за проява на субективизъм и контрол от страна на адвокатските съвети да определят възнаграждението в тези случаи. Казвам си моето мнение.

Във връзка с това бих добавил, че веднъж взето това решение, не подлежи на последващ контрол и промяна, доколкото ако го определи възнаграждението от съда и ти не си съгласен с него, можеш да обжалваш съдебния акт пред горната инстанция.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колега Чолаков, само Ви обръщам внимание, че възражението за прекомерност важи и при определяне на възнаграждението от Адвокатския съвет.

ИВАН ЧОЛАКОВ (АК – Благоевград): Не, нямам предвид възражението за прекомерност.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: А какво, че няма контрол върху акта на Адвокатския съвет?

ИВАН ЧОЛАКОВ (АК – Благоевград): Това – едно на ръка.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Добре, нали решението на Адвокатския съвет го преценява съдът? Нали съдът пак може да го намали, ако прецени, че има фактическа и правна сложност, която е по-ниска? Само че в чл. 78 сме заложили ограничения за съда. Това не е ли достатъчно?

ИВАН ЧОЛАКОВ (АК – Благоевград): Това няма спор. Аз чисто технологически не си го представям как ще стане в рамките на един процес, това ще забави процеса.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: А какво предлагате, да остане този текст?

ИВАН ЧОЛАКОВ (АК – Благоевград): Аз предлагам да си го определя съдът и да не се занимават съветите. *(Неодобрителни възгласи.)*

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Това, което ме притеснява, с риск да ме упрекне пак колегата Радева, ако го определя само съдът, е, че много голяма част от колегите адвокати ще откажат да осъществяват правна помощ, най-вече на уязвими лица, които са сигурни, че те са прави, че ще осъдиш, да речем икономически

силния оператор, но ако съдът ти каже – ами 100 лева, кой адвокат ще тръгне да го прави? И тогава ще отидат абсолютно всички хора на правната помощ. Не знам, това ми е...

ГЕОРГИ БАЕВ (АК – Пловдив): Може ли едно предложение да направя, колега Гигова, в тази връзка? Може би колегата Чолаков е прав, че за по-голяма бързина да го определя съдът. Но след това, ако адвокатът е недоволен... (*неодобрителна реакция от залата*) Чакайте бе колеги, не приключва. Има чл. 248, в който адвокатът може да не е съгласен и да иска изменение в частта за разноските. И просто да вмъкнем, че „при искане за изменение в частта за разноските, съдът иска възнаграждението да бъде определено от Адвокатския съвет“. И тогава ще бъде само и единствено в случаите, когато колегите са недоволни. Тоест ако съдът правилно определи възнаграждението и колегата е доволен, оперативната бързина е налице и всичко е наред. А ако колегата не е доволен от това определено възнаграждение, той може да си пусне молба по чл. 248 за изменение в частта за разноските и тогава вече съдът да поиска от Адвокатския съвет да го определи.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колеги, много Ви моля, запазете тишина в залата, за да се изслушваме. Защото това, което предлага колегата Баев, е едно комбинирано и много разумно решение, което на мен досега не ми е хрумнало. И затова най-хубавото нещо е да се чуваме, защото всеки има различна опитност.

Аз смятам, че това предложение е правилно, трябва да бъде споделено по мое убеждение. Ще го подложим на гласуване. Защото това, което той предлага – запазваме сегашния текст, но когато има възражение за разноски и има изменение на решението в частта за разноските.

Колега Баев, моля Ви, искам да се обърнете към мен, защото искам да уточним нещата. В това, което предлагате Вие, касае

само постановено решение в частта за разноските. Ние не трябва ли на по-ранна фаза, ако съдът е определил, ако има възражение срещу..., ама то няма как да има тук възражение, чакайте.

ГЕОРГИ БАЕВ: Подкрепено е с решение да се определя възнаграждението.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Разбрах. То тук няма възражение, защото няма договор, аз се обърках.

СТЕФАН МАРЧЕВ (САК): Абсолютно е правилно, това ще отговори на другия проблем, защото всъщност в София ще имаме стотици такива искания сигурно на седмица. Така че така съдът ще го определя и ако адвокатът не е доволен, ще може с производство по чл. 248 да се обърне към съвета и ние да кажем колко да бъде.

ЕЛЕНА РАДЕВА (АК – Смолян): Само още един аргумент в подкрепа на колегата Баев. Да не забравяме, че решенията на адвокатските съвети ще подлежат на обжалване пред Висшия адвокатски съвет и ако всички производства затлачим със спорове за правилното определяне на възнаграждението, ще стане много сложно. Затова когато има наистина искане от страна на недоволен колега, тогава да се сезира и съветът.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Добре. Аз предлагам да направим следното. Да не бъде в ГПК изменението, защото ще реши въпроса само в ГПК, а ние ще го имаме и в АПК, и в ДОПК, и в други производства.

СТЕФАН МАРЧЕВ: Само да добавя още един чисто практически аргумент защо е хубаво да го предвидим сега и да го предложим като допълнение в чл. 248. В един от най-фрапиращите случаи, които станаха публично известни тези дни, съдът си позволи в разпореждане до Софийски адвокатски съвет да посочи, че ние нямаме правомощия да го караме да си мотивира акта по

чл. 29, ал. 2, защото никъде в Закона за адвокатурата или в ГПК не го пише. Той, за разлика от това обаче можел да ни глобява.

Така че нека да напишем, че в случаите, в които адвокатът е недоволен и поиска съдействие от съвета, той ще трябва да го осигури по процесуалния ред на чл. 248.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ама аз пак Ви казвам, то не е само в ГПК. Според мен принципът трябва да бъде общ и трябва да има едно второ изречение в закона – „когато адвокатът не е съгласен – то това е съгласие – с определеното адвокатско възнаграждение, възнаграждението се определя от Адвокатския съвет“. Това според мен трябва да е общо правило. Когато адвокатът не е съгласен с определеното от съда възнаграждение. Защото съдът, като се произнася по разноските, това прави, той ти казва колко е твоят труд, нали така? Ако го напишем само в чл. 248, ще решим проблема в чл. 248. В АПК ще го решим, защото има препращаща разпоредба. Ама трябва да го разпишем в ДОПК, защото там няма.

ГЕОРГИ БАЕВ (АК – Пловдив): По-добре да го разпишем навсякъде, отколкото така общо, защото съдиите пак ще вземат да разсъждават. Нека тук да си го включим. В ДОПК отделно да го включим и в АПК може пак изрично да го включим.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Във всеки закон.

Тогава текстът трябва да бъде „при обжалване на решение...“

СТЕФАН МАРЧЕВ: Ако може, само още нещо, извинявам се. Защото трябва да сме честни, че има страшно много злоупотреби с чл. 38, поне в София е така. И за да няма злоупотреби, защото всеки, като му сложим второ изречение да не е съгласен, всеки ще бъде несъгласен, и пак ще дойде всичко при

нас. Нека да си толкова несъгласен, че да си го обжалваш по чл. 248 и тогава да ни поискаш становище от Адвокатския съвет.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Добре.

ЖАНА КИСЬОВА (САК): Колеги, тук наистина избързваме. Всеки ще е несъгласен с възнаграждението, гарантирам Ви.

Честно да Ви кажа, ние в Софийския адвокатски съвет нищо друго няма да правим, само това. Никаква друга дейност няма да произвеждаме за адвокатите от Софийската адвокатска колегия, само ще се занимаваме със становища по чл. 38. Помислете добре.

После Адвокатския съвет дава становище. Това не урежда въпроса процесуално какво се случва със съдебния акт. Съдебен акт по същество, в което съдът определя възнаграждение по чл. 38, и ние след приключване на съдебните състезания даваме становище по този съдебен акт. И какво от това? Нищо.

ИВАН ИВАНОВ (АК – Стара Загора): Благодаря, колега Кисьова, взехте ми тук думата от устата, не си го представям как ще мине през Народното събрание, след като съдът е постановил акта си, Адвокатският съвет да си дава мнението какъв е размерът на възнаграждението.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колега Иванов, то това касае страните, не адвоката, моля Ви се. Сега съдът написал едно решение, в което всъщност страната е ощетена.

ИВАН ИВАНОВ (АК – Стара Загора): Колега Гигова, не ме разбрахте. Адвокатският съвет трябва да преценява акта на съда, който е вече постановен в частта за разноските – е ли обоснован или не е, как си го представяте да мине това през Народното събрание? Аз защото не си го представям.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ами аз мисля, че няма пречка да опитаме. Защо пък не?

ГЕОРГИ БАЕВ: Нека да не си представяме, а да опитаме. Освен това актът на съда си е акт, разноските си има отделна ясна процедура. когато съдът по някакъв начин страната не е съгласна с начина, по който са определени разноските, той има право да иска изменение. След като това касае възнаграждение на адвокат, съдът следва да съобрази трета страна, а именно Адвокатския съвет. За да не приема, че адвокатът е недобросъвестен и съдът по някакъв начин просто го уврежда, а да има трета страна Адвокатският съвет.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: А как Ви изглежда един текст „при искане за изменение или допълнение на решението в частта за разноските, адвокатът може да поиска становището на Адвокатския съвет“, за да може да се покаже, че общността счита, че трудът е обезценен? Няма пречка, аз мисля, че тук може в това производство. Това ще бъде допълнение към искането за изменението.

ГЕОРГИ БАЕВ (АК – Пловдив): И ако адвокатът го поиска, съдът е длъжен да изиска това становище и то да бъде задължително за съда, според мен. *(Шум в залата, реплики.)*

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Е, чак задължително няма как да е, защото може да има възражения за прекомерност. Така че няма как да е задължително.

Аз Ви предлагам, мисля, че има зрънце рационалност в това предложение и трябва да го обмислим.

ВЕСЕЛКА КОЕВА: Колега Гигова, аз съм съгласна с колегата от Стара Загора, дайте да не правим неща, които нито са ни работа, нито някой ще ни ги допусне. Ние се мъчим да запазим сегашното положение с други средства, тоест адвокатските съвети да определят възнагражденията на особените представители по чл. 38, когато няма договор, а пък съдът в крайна сметка е този, който

преценява отговорността за разноси и ако страната не е доволна, има обжалване на този акт. Първо, никой няма от съда да поиска становище от адвокатските съвети. Второ, ние няма да познаваме делото в такава дълбочина, за да можем да дадем компетентно становище дали е с фактическа и правна сложност и т. н. И наистина е прав колегата, ще ни залееят с искания, ще създадем едни напрежения в адвокатурите вътре, ще кажат – ти не ми уважи искането. И това не е наша работа. Ще провалим промените.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Разбрах доброто намерение.

Добре, а може ли тук да Ви предложи нещо палиативно? В чл. 38, който казва „съобразно критериите, определени в наредбата по чл. 36, ал. 5“, да препратим към чл. 36, ал. 3. Защото там е хем наредбата, хем фактическата и правна сложност, хем времето за предоставяне на правната помощ. Тоест чл. 36, ал. 3 е по-широко от чл. 36, ал. 5. И текстът за звучи така: „Има право на адвокатско възнаграждение, като съдът прилага съответно чл. 36, ал. 3 от Закона за адвокатурата“, за да може все пак да вземе времето на извършване на правната помощ. Разбирате ли, за да има повече критерии, а не само критериите по наредбата.

Така добре ли е? (Гласове: Да.) В чл. 36, ал. 3 „Адвокатският съвет определя възнаграждението по наредбата за критериите, обаче взема предвид фактическата и правна сложност, условията, при които е възложена, времето, спешността на извършване и т. н. „И ако сложим препратката към чл. 36, ал. 3, няма ли да покрием хем наредбата, хем допълнителните критерии? Не Ви ли се струва това, че е по-добре?

Махаме чл. 36, ал. 5, защото тя е излишна.

Да подложа на гласуване тогава.

Кажете, колега Полименова.

ДОБРОМИРА ПОЛИМЕНОВА (АК-Бургас): Всъщност аз исках да предложа това, което Вие току-що предложихте. Нека да го обвържем с чл. 36, ал. 3 и да не изпадаме в излишни крайности и детайлизация, която само ще ни пречи.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Добре, тогава добавяме израза „като съдът се ръководи от правилото на чл. 36, ал. 3“. Защото реда няма как да спазим, там е Адвокатският съвет. „Като съдът се ръководи от правилото на чл. 36, ал. 3“ – хем наредбата, хем другите критерии.

Подлагам на гласуване предложението за изменение на чл. 38, ал. 2: **„В случаите по ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна носи отговорност за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. Съдът при определяне на възнаграждението прилага чл. 36, ал. 3 от разпоредбата“.**

Който е съгласен, моля да гласува.

"За" – 119, "Против" – няма. "Въздържали се" – 3-ма.

Със 119 гласа "за" без "против" и 3-ма "въздържали се" предложението се приема.

Чл. 132, т. 5 се заличава – това е отпадане на дисциплинарната отговорност под минимума.

МИГЛЕНА АНГЕЛОВА (АК – Русе): Извинявайте, колега Гигова, може ли да взема отношение по чл. 38?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: О, извинявайте.

МИГЛЕНА АНГЕЛОВА (АК – Русе): Поради това, че в Русенски районен съд се получават известни проблеми с присъждането на възнаграждението, която практика се възприема и от Русенския окръжен съд, предлагам да включим, че разпоредба, дали да бъде в ал. 2 или в последваща, че не може да се прави прихващане с възнаграждението по чл. 38, тъй като

Русенски районен и Русенски окръжен съд приемат, че може да се получава прихващане с разноските. *(реплики от залата)*

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Не разбрах.

МИГЛЕНА АНГЕЛОВА (АК – Русе): Да, с разноските на другата страна. Няма идентичност в страните.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Чакайте малко, то това не го ли прави съдът съобразно уважената част от иска? *(говорят едновременно в залата)* Аз не разбирам, как съдът прихваща?

МИГЛЕНА АНГЕЛОВА (АК – Русе): Да, съдът прави прихващане.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ама съдът, ако ще ги прихваща, той ще го напише в решението, ще каже – толкова е цената на иска, толкова е уважен, толкова е отхвърлен и определя крайния резултат. То е като пито – платено.

МИГЛЕНА АНГЕЛОВА (АК – Русе): Тъй като има практика на ВКС, съгласно която явно не се приема предвид, не знам как е в другите съдилища.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Аз никога не съм срещала такова нещо, не ми се е случвало.

МИГЛЕНА АНГЕЛОВА (АК – Русе): Има решения на ВКС, които казват, че – давам пример за издръжка, издръжка за минал период и текуща. Не присъждат издръжка за минал период, присъждат само текущата издръжка и съответно по чл. 38 няма да присъдят възнаграждение на адвоката, тъй като единият от исковете се приема, че е неоснователен. Другият е основателен. Съгласно практиката на ВКС се приема, че и втората страна трябва да плати съобразно неоснователността на единия от исковете възнаграждение на ответника. А всъщност тук нямаме идентичност на страните. Не следва според мен възнаграждението на ответната страна да изхожда от адвоката, защото би се

получило при основателност на единия от исковете и неоснователност на другия, че адвокатът няма да вземе никакво възнаграждение, след като единия от исковете той е успял да го доведе до успешен край. Не следва според мен от нашето възнаграждение ние да правим компенсация на разноските и всъщност адвокатът от едно такова производство да излезе без възнаграждение. Нямаме идентичност на страните

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Разбрах, чак сега разбрах. Всъщност съдът прихваща с неплатеното адвокатско възнаграждение.

МИГЛЕНА АНГЕЛОВА (АК – Русе): Точно така.

ВЕСЕЛКА КОЕВА: Колеги, дайте да не си решаваме казусите и съдебната практика. Вижте сега, освен това колега, който се е съгласил по чл. 38 да оказва безплатна правна помощ, да си носи кръста. В смисъл ние ще защитим сега на всеки колега интересите ли?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колеги, чакайте малко. Това е нещо, което аз не съм срещала.

ВЕСЕЛКА КОЕВА: Русенският съд – така, Търновският съд – така.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Предлагам Ви, така или иначе са Ви изпратени всички предложения, все пак ако има нещо, което е супер важно и формулирате точен текст, просто го изпратете, ние ще го вземем предвид. Аз разбрах какво говорите, само че не знам как правят прихващане, при положение че адвокатът е трето лице на страните и възнаграждението се присъжда на адвоката?

ЗЛАТИНА ЙОВЧЕВА: Може ли едно процедурно предложение само? Тъй като трябва да освободим хотела до 12,00 часа, може ли да изтеглим почивката малко по-рано, за да може и колегите да погледнат текстовете през това време?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Разбрах. Какво предлагате, в момента колко е часът?

ЗЛАТИНА ЙОВЧЕВА: В 11,30 часа да изтеглим почивката.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Добре. Значи имаме още 10 минути.

Колеги, по чл. 132, т. 5 има ли някой, който...

ДОБРОМИРА ПОЛИМЕНОВА: Само секунда, нещо да кажа. Нали имаше предложение на колега вместо „осъдена за разноски“, да пишем „носи отговорност“?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Естествено, така е.

ДОБРОМИРА ПОЛИМЕНОВА: Няма ли да реши проблема на колегата, в този смисъл?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колеги, ние го приехме с „носи отговорност“, ние така го приехме.

Аз предлагам да минаваме нататък, да не се връщаме към стари текстове, защото трябва да имаме темпо.

ВАЛЕНТИНА БАКАЛОВА: Колега Гигова, процедура.

Имам процедурно предложение да прекратим обсъждането, защото това, което правим, показва, че не сме готови да формулираме текстове на крак, ад хок, при една дискусия, в която нито се изслушваме, нито можем да подценим всичко това, което правим. Извинявайте, този модел на работа по никакъв начин не може да ни гарантира някакво качество на предложението, което искаме да направим.

Аз отново се връщам на това да дадем възможност на колегиите, защото виждате колко много казуси, виждате на плоскостта на практиката на колегите колко много въпроси изникват. Ако ние това не го огледаме и сами го предложим с неточности, ще се окажем в ситуация в законодателния процес

отделните адвокатски колегии да правят реплики на това, което правим сега.

Моето процедурно предложение е да дадем възможност на колегите, една седмица нищо няма да се случи. Нека да се огледат нещата и когато направим...

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колега Бакалова, няма да го подлагам на гласуване. подложихме на гласуване как да процедираме. Това, че в момента говорим, не означава, че адвокатските съвети не могат да си дадат становище, моля Ви се.

ВАЛЕНТИНА БАКАЛОВА: Колега Гигова, начинът, по който водите този дебат, не съм сигурна, че дава възможност на колегите изобщо да разберат какво гласуваме и да проследят това, което се редактира.

ЕВГЕНИ ПОПОВ (председател на АК – Габрово): Нали ставаше въпрос за процедурно предложение, а пък Вие започнахте... Това не е процедурно.

ВАЛЕНТИНА БАКАЛОВА: Процедурата ми е да се прекрати дебатът, това е!

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ама, колега Бакалова, аз го подложих на гласуване – колегите взеха решение, че е...

ЕВГЕНИ ПОПОВ: Г-жо Гигова, защо не продължете, да свършим поне още малко работа, че след малко ние си отиваме, пък някой тук да прави процедурни предложения?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колега Мичев.

АДВ. МИЧЕВ: Аз съм категорично против това, което каза колегата. Не съм съгласен с процедурното предложение на колегата Бакалова да прекратим дебата. Ние не правим в момента нормативен акт. Ние правим обществено обсъждане на това, което ни предлага Висшият адвокатски съвет. Смятам, че това е органът,

където това може да стане по най-интензивния начин, и моля Ви да не прекратяваме дебата.

Благодаря. (*Ръкопляскания.*)

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колеги, има ли някой "против" текста на чл. 132, т. 5, който просто се заличава. Това е отпадане на дисциплинарната отговорност. Има ли някой "против"? – няма. Някой "въздържал се" – няма.

Приема се единодушно, че текстът на чл. 132, т. 5 се заличава.

Следващите текстове са изменения в ГПК. Трябва да се върна сега. Със Закона за адвокатурата се изменят разпоредбите на чл. 29, ал. 6 ГПК така: „Искането за определяне на особен представител се отправя до съответния Адвокатски съвет. Адвокатският съвет определя адвоката и възнаграждението му за осъществяване на представителството. Страната, която следва да внесе разноски за особен представител, може да направи възражение за прекомерност по реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК.“ Защото тук възражението се прави към момента, в който страната се задължава да внесе разноски. А процедурата и възраженията са на база на уредената процедура в чл. 78, ал. 5.

Мисля, че тук въпросът го решихме по-горе с допълнителното възнаграждение, така че няма нужда тук да се пише нещо повече.

Има ли някой "против" или коментари по този текст?

ЕЛЕНА РАДЕВА (АК – Смолян): Тук не трябва ли да се препраща към чл. 36, за размера на възнаграждението? По реда на чл. 36, ал. 3 или...

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Аз нямам нищо "против" да го добавим, но това при всички случаи, след като го прави

Адвокатският съвет при определяне на възнаграждение, при липса на договор, и без да го казваме, ще е приложимо.

Искате да добавим? Добре.

Има ли съгласие по това да добавим, че Адвокатският съвет определя възнаграждението му, даже ще махна „за осъщественото представителство“, по реда на чл. 36, ал. 3, защото много тежи изразът „за осъщественото представителство“.

Съгласни ли сте така? Някой "против"? – няма. "Въздържали се"? – няма. Приема се.

ЖАНА КИСЬОВА: Колега Гигова, може ли да бъде по реда на чл. 36, ал. 6, защото там е ...*(не се чува, не е на микрофон)*, ал. 3 и ал. 6.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ал. 3 и ал. 6 – добре. Няма тук възражения, приемаме с единодушие.

Чл. 47, ал. 6 се изменя така – маха се „не по-малко от половината от минимума“, знаете досегашния текст, да не го четем. Чл. 47, ал. 6 се променя така: „**При определяне на особен представител се прилага чл. 29, ал. 6.**“ Просто за да не дублираме текстове.

Има ли някой "против", някой "въздържал се"? Приемаме ли така изчистено правилото? Приема се.

Сега стигаме до тежкия текст на чл. 78, ал. 5.

Чл. 78, ал. 5 се изменя така. Първо изречение: „Ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната и правна сложност на делото, съдът може по мотивирано искане на насрещната страна – просто в текста съм изпуснала „мотивирано“, сега го виждам – да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част.“ Тук по това изречение не би трябвало да имаме никакви разногласия, че не можеш така голословно да възразяваш.

Второ изречение: „Възражението за прекомерност може да се прави, ако възнаграждението, срещу което се възразява, е поне с 1/3 по-високо от възнаграждението на адвоката на страната, която го прави, и трябва да съдържа – а то тук е мотивираното – и трябва да съдържа мотивирано изложение за основанията на намаляването.“

Има ли някой "против" да има това ограничение от 1/3, което ми се струва доста разумно?

"Против"? – няма. "Въздържали се"? – няма. Приема се единодушно.

Следващо изречение – едно по едно искам изреченията тук: „Съдът се произнася само по заявените основания, след като вземе предвид становището на адвоката срещу чието възнаграждение е направено възражението, и като вземе предвид за ориентир критериите, определени в наредбата по чл. 36, ал. 5 от Закона за адвокатурата.“

Сега трябва да препратим към ал. 3, нали така, и тук? Добре.

РЕПЛИКА: Думата „ориентир“ да я махнем.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Няма как да я махнем според мен, това е най-важното нещо. *(Реплики от залата.)*

Колеги, аз я нямах тази дума. Когато говорих с колегата Екатерина Русева и се виждахме със Стойнев с нея, тя ни каза, че за да можем да си защитим наредбата, която ще е същата тази наредба, трябва да кажем, че тя е ориентир. И затова има баланс – не по-малко от 1/3, не по-малко от възнаграждението на ответната страна, не по-малко от 2/3 от наредбата. Ако махнем думата „ориентир“, няма да изпълним решението на СЕС. Просто Ви го казвам, да го знаете.

Ако искате, ще подлагам на гласуване, ако не, да вървим нататък.

Само че ще бъде така, като прилага критериите, като съответно ще бъде „прилага чл. 36, ал. 3“ – нали така, да го направим като другия текст? Колеги? В чл. 36 я има също, но чл. 36, ал. 3 е по-широк.

В чл. 36 е така: „При липса на възнаграждение Адвокатският съвет с мотивирано решение определя възнаграждение въз основа на критериите по наредбата, издадена съвместно от Висшия адвокатски съвет и министъра на правосъдието, като отчита...“ и натам имаш време, фактическа и правна сложност. Ако препратим към чл. 36, ал. 3, съдът ще трябва да взема предвид и допълнително онези неща, предвидени в ал. 3.

(Реплика от място: „И при останалите условия в чл. 36, ал. 3“.)

ЖАНА КИСЬОВА: Колега Гилова, да обявим почивка, преди да гласуваме този текст, нека да го видим.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Стигнахме до изречение 3, не ми се ще да се връщам назад.

Добре, даваме почивка.

* * *

(Почивка от 11,30 ч. до 12,15 часа)

* * *

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колеги, предлагам да продължим.

Стигнахме до изречение 3 на чл. 78, ал. 5. Аз Ви предлагам, защото имаше доста предложения от колеги за редакция, принципно приемаме, ако трябва да се промени подлог, казуемо, да се разкъсат изреченията на две или на три части, това да не е проблем, защото ние по принцип приемаме съдържанието на текстовете.

Затова чета следващото изречение: „Съдът се произнася само по заявените основания, след като вземе предвид становището на адвоката, като съответно прилага чл. 36, ал. 3 от Закона за адвокатурата вместо препратката към ал. 5.“

Следващо изречение: „Съдът не може да присъди по-нисък размер на разноските за адвокатско възнаграждение от размера на възнаграждението, заплатено на адвоката на насрещната страна. Ако насрещната страна е представлявана от юрисконсулт, в размер не по-нисък от 2/3 от възнаграждението, определено въз основа на критериите на наредбата по чл. 36, ал. 5 от Закона за адвокатурата.“

Тук според мен трябва пак да препратим – „определено по реда на чл. 36, ал. 3“ – нали така, за да има синхрон.

Има ли някой "против"? Има, Иван.

ИВАН ИВАНОВ (АК-Стара Загора): Да. Искам да уточня предпоследното изречение. „Възнаграждението, заплатено на адвоката на насрещната страна“, ама ако е само договорено, а е платено авансово частично?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: В разноските има основен принцип, че те трябва реално да са направени.

ИВАН ИВАНОВ: Валя, аз имам предвид друго. Адвокатът на насрещната страна е договорил възнаграждение 1000 лв., платени са му 200 лв. И прави възражение за прекомерност. А на мен ми е платен пълният размер на хонорара. Аз не говоря за...

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Тоест искаш да кажеш да сложим вместо „заплатено“ „уговорено“.

ИВАН ИВАНОВ: „Уговорено“, да.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Добре, разбирам.

(Реплика: няма логика.)

Напротив, има логика в това, което той казва, защото тук става въпрос за съпоставка между уговорени възнаграждения. А дали ти реално си го получил или не, е друга тема на разговор. Тук смисълът е друг – съдът да не може да присъди по-ниско възнаграждение на адвоката, срещу което се възразява, от уговореното възнаграждение на адвоката, който възразява. Не знам дали хубаво го обясних. Вижте какво е, прав е Иван.

Пример даваме – има възражение от адвокат, който е уговорил 1000 лева. На него са му платени 200 лева. И той прави възражение срещу адвоката, на който са платени 1200 лв. Иван казва – не е важно колко реално претендира защо толкова са му платени, а колко е уговорил. И е прав, защото ние съпоставяме уговорени възнаграждения, а не платени. Защото ако възнаграждението на другия е по чл. 38, няма да е платено, нали ще е определено само. Прав е. Даже трябва да бъде „не може да присъди по-нисък размер на разноските за адвокатски възнаграждение от размера на възнаграждението“ и ще бъде не „заплатено“, не „уговорено“, защото може да е и по чл. 38, а „от възнаграждението на адвоката на насрещната страна, независимо дали е договорено, дали е въпрос за определяне по чл. 38.“

Съгласни ли сте така?

ГЛАСОВЕ: Да.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Добре.

Има ли някой "против"?

МАРИНА ДРЪНКОВА (АК – Пловдив): Извинявам се, може ли замалко? Мисля, че ни дава удачен момент да вземем решение дали не е време да се дистанцираме от тази уредба, която беше предмет и на тълкувателна практика действително, че на присъждане подлежат само реално направените разноски. Защото именно чл. 78 стана причина за приемане на тълкувателното

решение. След това чл. 78 не е пипан в тази му част. И аз мисля, че е удачен момент да се помисли за този вариант, в който адвокатът, както е в Германия например, има право да поиска онази част от възнаграждението, която е останала незаплатена до момента, да му бъде присъдена директно от другата страна в случай на успешен изход от делото.

Казвам това с ясното съзнание, че ние всички сме запознати с една практика, която съществува и тя е да се записват възнагражденията като заплатени, дори когато не са, да се плащат данъци и осигуровки върху тях, само и само да не се ощети страната, която не си е заплатила своевременно възнаграждението.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колега, с всичко съм съгласна, това, с което казвате, че се злоупотребява. Само че с това, което Вие предлагате, не решава този въпрос, то само го задълбочава.

Отговорността за разноси по нашата правна система е уредена като деликтна отговорност. За да може да има вреда, тя трябва да е настъпила. Тоест трябва да си направил реално разноси за адвокат.

Това, което предлагате, не решава въпроса. Моля Ви, аз съм абсолютно съгласна, че може ако не си си получил възнаграждението, да го получиш от насрещната страна, включително у нас това е уредено по чл. 38. Дайте в момента да не се занимаваме с това, защото би ни създадо много повече проблеми, а ние имаме за цел свършено различна в момента.

Това, което Вие предлагате, е въпрос на дискусия в проекта на Закона за адвокатурата. Дайте сега да не го пипаме това, моля Ви.

МАРИНА ДРЪНКОВА (АК – Пловдив): Добре.

Само последно наистина, тъй като отново е в този член в ГПК, така наречена фактическа и правна сложност на делото,

която уж на нас би трябвало да ни обоснове по-големия размер на възнаграждението. Но истината е, че фактическата и правна сложност на делото е едно екзотично животно, което се използва само и единствено в ущърб на адвокатурата. Защото никой от нас, когато си уговаря възнаграждението, не може да предвиди нито колко съдебни заседания ще има, нито какви възражения ще направи другата страна, нито колко пъти ще оспори експертизата.

Истината е, че единствено се използва за намаление, но впоследствие в делото става ясно каква е фактическата и правна сложност. Клиентът не ни чака пред вратата, за да ни доплати разликата и възможността ние да си поискаме част от хонорара от другата страна, всъщност ще ни позволи да предвидим всъщност тази фактическа и правна сложност, която става ясна от последното съдебно заседание и да може да си я поискаме от другата страна.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колега, моля Ви се, темата за фактическата и правна сложност е толкова голяма, толкова широка, не можем в момента да я дискутираме. Тук дали ще правим дефиниции, дали ще репарираме адвоката с повече на брой заседания, часове и т. н., дайте в момента да се концентрираме върху важните неща.

Ако искате, ще го подложа на гласуване, но не вижда смисъл.

ВЕСЕЛКА КОЕВА: Може ли аз само нещо да кажа на колегата?

Много Ви моля, нека да имаме предвид, че за да минат тези промени, ние трябва наистина, както вчера говорихме, да изхождаме от интереса на хората, които защитаваме. Значи няма да търсим в закона начин ние на всяка цена да вземем колкото се може по-голямо възнаграждение. Нали целта е да получим някаква

справедливост и то за клиентите си, чиито разходи трябва да бъдат възстановени.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Добре, няма да го подлагаме на гласуване.

Чл. 78, ал. 5 я изчерпахме.

ЖАНА КИСЬОВА (САК): Може ли да се помисли във финалния проект да се предложи нова ал. на чл. 78 да се уредят случаите, при които се заплаща вознаграждение след приключване на устните състезания? Имам предвид при прекратяване на делото, въпреки че има практика на ВКС, че се присъждат такива разноси, но и най-вече за случаите на увеличение на иска в последното съдебно заседание, когато се доплаща вознаграждение в срока за писмена защита.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Аз съм абсолютно съгласна, само искам да погледна. Някакси хич не ми се ще да кажем, че е отстраняваме последиците на решението на СЕС за клиентите ни и да си добавяме наши неща, да Ви кажа честно.

Това, което съм пропуснала в чл. 78, ал. 8 – не, не съм пропуснала, а си е останало чл. 37 от закона.

Какво предлагате Вие, да има нова алинея, която да казва – ако в последното по делото заседание цената на иска бъде увеличена, адвокатът има право да представи доказателства за допълнително направени разноси. Добре, то това изречение е просто, можем. къде, къде да го направим? *(реплики от място, не се чуват)*

Може ли да делегираме на Висшия адвокатски съвет това правомощие да го добавим?

ЕЛКА ПЕТРОВА (АК – Стара Загора): Колега Гигова, аз бих искала да възразя срещу идеята да добавяме алинеи в друг

смисъл и с други цели. Мисля, че дотук от всичко, което изговорихме, вече си заложихме едно малко капанче с това, че...

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Злоупотребяваме.

ЕЛКА ПЕТРОВА (АК – Стара Загора): Приехме, да. Не само че слагаме други неща, които ще ни отклонят и ще дадат възможност за много възражения от всякакви страни, ами вече заложихме, отстъпихме от идеята адвокатските съвети да определят възнагражденията, като дадохме това право на съда при особените представителства. Аз се опасявам, че това ще даде...

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Кога, колега, точно обратното направихме?

ЕЛКА ПЕТРОВА (АК – Стара Загора): Не при особените, извинявам се, при безплатните представителства.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: То и сега е така.

ЕЛКА ПЕТРОВА (АК – Стара Загора): Да, и сега е така, но ние искаме да променим другото, което и сега е така. И като обясняваме защо искаме да променим другото, защото сме независими, а пък при безплатните не ни е удобно да сме независими, искаме съдът да го прави, ние даваме възможност за дискусия. Като слагаме още други неща, които не са директно в целта отстраняване последиците от решението на СЕС, ние съвсем разводняваме нещата и накрая няма да постигнем и минималната цел, която преследваме.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Тоест предлагате да не правим такива неща.

ЕЛКА ПЕТРОВА (АК – Стара Загора): Да, предлагам да не правим такива неща.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Добре. Тогава отиваме на чл. 127, ал. 5, чета я, обясних каква е целта на тази разпоредба – да удовлетвори изискването за предвидимост на разноските. Като в

исковата молба и в отговора, поне на тази фаза от производството се предвиди следното, текстовете са огледални, няма да ги чета двата.

В исковата молба, съответно в отговора: „Ищецът е длъжен да посочи размера на адвокатското възнаграждение, което се претендира, ако искът бъде уважен и молбата е подадена от адвокат, без това да препятства възможността при приключване на делото да се претендира по-високо заплатено адвокатско възнаграждение.“

Махам думата „заплатено“, ще оставя само „да се претендира по-високо адвокатско възнаграждение“, за да влязат и случаите по чл. 38. В хода на дискусиата сега ми идват разни неща, махам „заплатено“.

Съгласни ли сте така?

(Гласове от залата: Да, да.)

Има ли някой "против"? Няма.

(Реплика от залата, не се чува.)

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Не, само да посочи. Аз го обяснявах преди почивката. Понеже по нашето право няма адвокатско писмо, което да предшества процеса, в исковата молба и в отговора адвокатът да посочи какво би било адвокатското възнаграждение. Защото то може да е после по-ниско, може да е по-високо, но страната трябва да е предупредена какво може да очаква, за да си направи сметка примерно дали ще води един безсмислен процес, дали пък няма да признае иска, ако не е права. Това е целта на занятието.

ГЕРГАНА ВЪРБАНОВА: Колеги, много често молбата не е подписана от адвокат, но има приложени пълномощни, има представителство от адвокат. Така че не трябва ли да бъде когато

страната се представлява от адвокат, а не да е подписана и от него молбата?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Добре, думата „представлява“ без „подписана“. Което се претендира? Ако искът бъде уважен и страната се представлява от адвокат. *(реплики, не се чуват)*

Ама не е вярно това нещо. Пише „без това да препятства възможността...“ *(реплики, не се чуват)*

ДЕЛЕГАТКА: Колега, на микрофона изразявайте възражения.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колегата възразява да има такъв текст, защото ако не е посочена в исковата молба, тогава според нея, ако заменим израза „ако не е подписана от адвокат“, а „се представлява от адвокат“ и не е посочено в исковата молба, че ще тръгне съдебна практика, която няма да присъжда.

Аз мисля, че това няма да се случи и ще кажа защо, но Вие кажете, може и да греша.

Ти можеш да имаш адвокат на последното по делото заседание, така че към този момент няма как исковата молба да сочи, или можеш да се откажеш от адвокат посредата на делото, и това е възможно. Аз не мисля, че ще тръгне такава практика. ако това Ви притеснява, да оставим текста да е „подписана“. *(говорят едновременно от залата)*

Моля? Не може да няма, защото няма как да отговорим на критерия „предвидимост на разноските“. Ние чрез този текст всъщност отговаряме на изискването за предвидимост. *(говорят едновременно)*

ГЕРГАНА ВЪРБАНОВА: Колеги, ако те изначално не са заложили в исковата молба или в отговора, ние пак няма да отговаряме на критерия „предвидимост на разноските“ и пак ще има основание да не ни ги присъждат. Мен това ме притеснява –

съдебната практика, която Вие знаете каква е. ако може да се уязви и ако може да се намали, ако може да не се присъди на адвоката, да не се присъди. И формално тук пак няма да отговаряме на това условие за предвидимост, защото няма да ги има посочени в исковата молба или в отговора. И когато се представят, да речем, при приключване на устните състезания, ами те пак не са предвидими.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Не се ли решава въпросът с израза „без това да препятства възможността на страната да претендира по-високо“?

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА (АК – Хасково): В края на изречението пише: „Да се претендира по-високозаплатено адвокатско“, а не първоначалното, което е обвързано в посочване размер по искова молба.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Точно така.

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: Но ако исковата молба – това коментираме с колеги, е подадена и предполагам, че и колегата Върбанова има това предвид, ако исковата молба е подадена от лицето лично, адвокатът влезе в съдебно заседание, значи той не трябва, ищецът, тъй като адвокатът не е подал исковата, респективно отговорът, не трябва да се посочва размер на адвокатско възнаграждение, опасенията са, че съдът може да откаже заплащане на адвокатско възнаграждение, при условие, че те се подават със списък по чл. 80 при приключване на делото и т. н., защото не са посочени в исковата молба. И тъй като наистина съдът винаги тълкува закона така, както не е в наша полза, това са опасенията на колегите.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Разбирам. Ами тогава да остане „ако исковата молба или отговорът само са подписани от адвокат“, когато наистина се подават от адвокат.

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: Е, добре, а тогава имаме ли предвидимост, ако адвокатът влезе в първо заседание, той е подготвил отговора, страната или исковата молба (*говорят едновременно*)

Колеги, страната си е наела адвокат, но страната подписва сама документите.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: А решава ли се въпросът, ако махнем „по-високо“, – „без това да препятства възможността при приключване на делото да се претендира адвокатско възнаграждение“?

Гунчева казва, че може въобще да няма на тази фаза. Ако сложим по-високо или друго, трябва да има първоначално.

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: Точно така.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Въпросът се решава по следния начин – „без това да препятства възможността при приключване на делото да се претендира действително заплатеното адвокатско възнаграждение“. Не, не искам пък да е „заплатено“, защото може да е по чл. 38.

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: Тук и този въпрос поставя колежата Ашикова – а член 38?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Е, точно затова махаме „заплатено“.

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: Не, не. Тук чл. 38 как ще се приложи при размер на адвокатско възнаграждение по чл. 38, ако адвокат влезе? Съдът не го е определил. Адвокатът влиза с исковата молба.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колеги, затова махаме „заплатено“, защото по чл. 38 не е. и тогава остава изразът „без това да препятства възможността при приключване на делото да се претендира адвокатско възнаграждение“.

МАРИНЕЛА АШИКОВА: Това означава ли, че трябва да имаме предварителен процес да се ангажира Адвокатския съвет, той да определи възнаграждение по чл. 38, за да спази изискването на ал. 5?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Абе, Маринела, нали досега коментирахме, че няма как да стане от Адвокатския съвет по чл. 38? И ако го определи по чл. 38, ще е преди делото.

ДЕЛЕГАТКА: Аз може ли да предложи нещо, защото с исковата молба и с отговора може да няма адвокат. Адвокатът може да влезе в първо заседание, второ, трето, пето. Не е ли по-просто да се предвиди, че когато страната се представлява от адвокат, при първото процесуално действие, извършвано от адвоката, той следва да представи доказателства за уговорено адвокатско възнаграждение? Така ще има предвидимост на разноските.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колеги, затова текстът, който е предложен, е само когато молбата е подписана от адвокат. Само в този случай. Защото изискването на СЕС е това, което ми обясни колегата Русева, че страните не знаят преди делото какви разноски биха поели за адвокат, ако ще има дело. И затова текстът е много семпъл, който предлагаме – само когато исковата молба е подписана от адвокат, само тогава да се сочат предвидимите адвокатски възнаграждения, и това да не препятства възможността по-нататък.

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: А смятате ли, че това може да послужи, ако не е изпълнено като текст, за оставяне без движение на исковата молба?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Вижте сега, не е основание.

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: Защо?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ами защото като отворите чл. 129... Чакайте сега малко.

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: Да, ама това на практика съществува в ГПК като текст, който предвижда някакви действия.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Абе, колеги, моля Ви се, дайте да четем чл. 129. Уморих се! Когато исковата молба не отговаря на изискванията на чл. 127, ал. 1 и по чл. 128 се оставя без движение. Чл. 127 новата алинея е нова ал. 5. Е, това основани е ли е да се остави без движение?

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: Колега Гигова, ние тук разсъждаваме от нашата камбанария и от нашата гледна точка, но знаем съдът как прилага закона. И за да избегнем бъдещи спорове, затова поставяме тези въпроси. Не ни убеждавайте в това, което всички знаем и прилагаме. Но този текст ще породи възможност съдът да ни отрязва разноските.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Добре, аз ще го подложя на гласуване, да го решим чрез гласуване. в чл. 129 ясно и точно е посочено кога исковата молба е оставя без движение.

ИВЕЛИНА ВЛАДИМИРОВА (АК – Варна): Колеги, мога ли да взема и аз отношение по тази предвидимост на разноските? В крайна сметка, когато страната е ангажирала адвокат от самото начало, подготвяме исковата молба, ние със самата искова молба сме задължени да дадем адвокатско пълномощно – в него е посочено договореното, евентуално каква част от него е заплатено, възнаграждение.

Ами как адвокат подписва, а не представя пълномощно за исковата молба? Платена е държавната такса...

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Добре, колеги, ще решим въпроса по демократичен начин. Чета текста: „ (5) В исковата молба ищецът е длъжен да посочи размера на адвокатското

възнаграждение, което се претендира, ако искът бъде уважен и молбата е подадена от адвокат, без това да пречат възможността при приключване на делото да се претендира по-високо адвокатско възнаграждение.“ Гласуваме – решаваме. Това е.

Този текст е предложен, дали да има или да няма, ще реши мнозинството.

Колеги, подлагам на гласуване дали да има текст със съдържанието на чл. 127, ал. 5 и чл. 134 нова ал. 4, като Ви казвам какъв е мотивът – да е ясно предварително какви разноси ще се претендират точно за адвокатско възнаграждение. Другите разноси са ясни.

МАРИНЕЛА АШИКОВА: Прощавате, колеги, процедурно предложение – предложението за изменение на чл. 127 и чл. 131 въобще да не фигурират в предложения законопроект.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Добре, аз ще предложа проекта такъв, какъвто е, гласувайте "против". После не знам какво ще обясняваме в Народното събрание. Най-накрая нищо няма да стане. Но подлагаме на гласуване.

Който е съгласен да има чл. 127 и чл. 131 със съдържанието, което е предложено, моля да гласува.

Сега гласуваме да има такъв текст.

"За" – 74. "Против" – 13. "Въздържали се" – 7.

Със 74 гласа "за", 13 "против" и 7 "въздържали се" се приема.

Промени в ДОПК.

ИВЕЛИНА ВЛАДИМИРОВА (АК – Варна): Колеги, ние гласувахме, но тъй като допълнително може да се направят корекции (Валя Гигова: Разбира се, естествено), аз само ще изразя мнение, че за да е предвидимо все пак и да остане такава, по-

високото, което може да се претендира накрая, все пак трябва да бъде в някакви граници според мен.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ама то не е ясно към момента на предявяване на иска.

Колеги, границите на възнаграждението, което окончателно се претендира, се решава по чл. 78, ал. 5, там си има процедура по възражение за прекомерност.

Създава се преходно правило в Закона за адвокатурата: „Наредбата по чл. 36, ал. 5, се издава в 12-месечен срок от влизане в сила на този закон – тук са ни казали, че ще е 9-месечен, няма да е 12-месечен, но и 9-месечен е добре – като до издаване на тази наредба като ориентир при определяне на възнагражденията, при липса на договор по чл. 36 и при направено възражение за прекомерност по чл. 78, ал. 5 от ГПК се прилага Наредба № 1 за минималните адвокатски възнаграждения.“ Този текст е предложен, за да няма вакуум, за да могат да се прилагат.

Има ли някой "против"? *(реплики от залата)*

Ама тя е нищожна по силата на решението. А ние казваме – докато приемем това, се приема като ориентир. *(реплики от залата)*

ГЕРГАНА ВЪРБАНОВА: Няма да го прилагаш, бе Валя.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Е, добре, кажете какво да направим тогава, да развеем белия байрак и това е!

МАРИНЕЛА АШИКОВА: Колеги, може ли?

Направих си труда в почивката да изчета първото решение на СЕС, когато ни вдигна червения картон през 2017 г. Поради което всъщност е прогласена за нищожна наредбата и няма как ние с ПРЗ да валидираме това противоречие.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колеги, тя е прогласена като нищожна за минималните възнаграждения.

МАРИНЕЛА АШИКОВА: Може ли да не ме прекъсвате, колега Гигова?

С това решение изискват, първо, да бъдат отчетени както интересите на адвокатите, така и общият интерес, така и интересите на другите предприятия – нещо, което ние не направихме с днешните изменения.

Второто съображение, чл. 46 изисква критериите за зачитане на общия интерес да бъдат определени със закон достатъчно точно и ясно, и да е налице ефективен контрол и правомощия да действа като последна инстанция.

Ние въведохме критерии за самата справедливост и обоснованост, но всъщност това не са критерии според разбиранията на СЕС, той изисква ние да обосновем как се преценява тази справедливост и обоснованост, като въвежда две легитимни цели, които ние днес отново пропуснахме. Достъп на гражданите до квалифицирана правна помощ и необходимостта от предотвратяване на всякакъв риск от влошаване качеството на предоставената услуга.

Ние днес, колеги, нищо не направихме.

Благодаря Ви.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Добре, аз предлагам тогава да се откажем и да не правим нищо.

Ще го подложа на гласуване.

СТЕФАН МАРЧЕВ: Може ли само думата?

В момента поводът да обсъждаме този законопроект е решението на СЕС от 25 януари т. г. И аз искам да прочета. *(говорят едновременно)*

Колеги, може ли само да чуете, ще кажа две изречения?

Колега Ашикова, може ли само да се чуем?

В решението са казани две неща. Първо, че е недопустимо да има уредба, каквато представлява Наредба №1, която фиксира и определя минимални цени за правна помощ, а в отговорите на въпрос 2 и 3 е добавено и нещо кумулативно – „и национална правна уредба и съдебна практика, която не позволява да се присъждат размери по-ниски от установения в този нищожен акт“.

В момента с това преходно правило – аз виждам така нещата, се създава възможност да има една санкция на законодателя, и по този начин на държавата, на определени размери на адвокатски възнаграждения, за които има практика след 25.01.2024 г. на национални съдилища, които приемат, че макар да не е задължителна тази наредба, тя е ориентир и отразява пазарните нива на адвокатски възнаграждения. Има много такива решения и ги знаете.

И сега с паралелните промени в процесуалните закони, които позволяват на съда при обективни критерии, които позволяват и предвидимост как и доколко ще бъдат намалени разностите за адвокатско възнаграждение, да отговорим и на втория критерий.

Така че ако това по този начин стане факт, паралелно с промяната в процесуалните закони, ще отговорим на критериите на въпрос 2 и 3, които са проблемът в момента. и нашият проблем сега е решението на СЕС от 25 януари т. г. И за мен това го решава.

ЯСЕН САРИЕВ: Ако позволите, в допълнение на изказването на адв. Марчев. В текста по-скоро трябва да изглежда „се прилагат критериите на Наредба № 1“, за по-голяма прецизност.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Вижте, истината е, че в Наредба №1 има критерии, но не са кръстени критерии. Не е ли критерий

цената на иска? Критерий е. Критерий ли е видът на делото? Критерий е.

При тези действия, които са свързани с извършване на еднократни действия, примерно изпращане на нотариална покана – критерий ли е? Ами критерий е, защото е действие, което обикновено е без материален интерес, нали така?

Аз Ви предлагам да го оставим така текста. Да се опитаме да го пробутаме в НС. Дайте да вървим напред, защото ние трябва да си решим въпроса.

Колега Величков.

ВЕЛИСЛАВ ВЕЛИЧКОВ: Вижте, наистина по-разумното е да се прилагат критериите, колкото и да са условни, на Наредба №1, защото не се влиза в пряко противоречие с мотивите на решението на СЕС, които мотиви имат задължителен характер.

Понеже и други текстове днес се гласуваха, оставете какво ще се пробута в Народното събрание, в това Народното събрание много лесно се пробутват някакви неща. Обаче после ВКС като отнесе въпроса в Конституционния съд и ще заминат половината текстове.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Защо в Конституционния съд?

ВЕЛИСЛАВ ВЕЛИЧКОВ: Защото има право да го отнесе в момента в който стане законова...

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Какво му е противоконституционно?

ВЕЛИСЛАВ ВЕЛИЧКОВ: Вижте, кое му е противоконституционно решава този, който сезира Конституционния съд, а те имат право да сезират. Ако бъде записано директно Наредба №1, а не критериите в Наредба №1, си влиза в пряко противоречие с решението на СЕС.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Добре. Има ли някой "против" да добавим критериите? Няма.

А, ето, има.

ЕЛКА ПЕТРОВА: Нека да си дадем сметка, че нито един съдия до момента не е мислел, че в Наредба №1 има критерии. Сега като им дадем шанса да мислят, че има критерии и тези критерии те ще си ги измислят, аз мисля, че ще си направим мечешка услуга. В момента нека да се съсредоточим върху тясната цел, която преследваме.

Колегата Ашикова е права, но това, което тя говори, е относимо към наредбата, която ще бъде приемана впоследствие, а не към това, което се опитваме в момента да направим, да загасим пожара.

Трябва ни преходно правило, което, колкото и да е дискуссионно, аз мисля, че не трябва да оставя много място за разсъждения, и дори да бъде спорно, и дори да бъде оспорено, в крайна сметка то ни трябва само за да даде време за наредбата.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: А текстът „прилага като ориентир“ вместо критерии не Ви ли звучи по-добре?

ЕЛКА ПЕТРОВА (АК-Стара Загора): Много по-добре е „ориентир“, отколкото да им даваме възможност да си измислят критерии.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Добре.

ВЕСЕЛКА КОЕВА: Само искам да Ви кажа, че поне аз знам един съдебен акт във Велико Търново, където точно това посочват, че те ползват наредбата като ориентир за възнаграждението.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колега Коева, това говорих със съдиите от ВКС, аз не исках тук да приказвам много, защото не знам как ще излезе от тази аудитория, точно това казаха те – дайте ни нещо, с което ние можем като ориентир да я прилагаме.

ИВЕЛИНА ВЛАДИМИРОВА: Ивелина Владимирова – за протокола. Колеги, аз искам само да Ви напомня да обявявате имената си, за да може да се води протокола.

Подлагаме ли на гласуване тази разпоредба или се обединяваме?

(Гласове от залата: Обединяваме се.)

Колегата Шопов.

МИЛЕН ШОПОВ: Всъщност колегите адресират проблема, че ако се напише, че се прилага Наредба №1, означава и нейният нормативен характер, задължителен и прочее. Можем да го прецизираме по следния начин – като ориентир при определяне и т. н., се използва съдържанието на Наредба №1. Тоест само текста. Наредба №1 не съществува като нормативно задължителен акт, това е проблемът. Но да ползваме съдържанието ѝ, написаното в нея. *(Реплики: Същото е.)* Не е същото.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Аз, да Ви кажа честно, много мислех дали да напиша примерно нещо като отменената, защото има много такива текстове в закони, че се прилага отменената едико-коя си, докато се приеме друга.

Аз Ви предлагам да остане. Дайте ще помислим още каква дума може да сложим като прилагателно, така че да дадем това съответно приложение, защото ако сложим „се прилага съдържанието“, не звучи добре.

Колега Виодорова.

НЕЛИ ВИОДОРОВА: Не знам дали ще предложи най-доброто определение – „с предходната наредба“.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ама тя не е отменена.

НЕЛИ ВИОДОРОВА: Тя не е отменена, да, ама е нищожна.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Вижте, аз мога да Ви кажа как може да го направим. Може да препратим към наредбата по отменения чл. 36, ал.2, това можем, но не е хубаво.

НЕЛИ ВИОДОРОВА: Това е наративно повествователно и нали, „сещай се снахо“.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Защото тогава ще се постави въпросът, че Наредба №1 я няма. Аз си мисля, че по-добре човек да си казва истината и нещата да бъдат такива, каквито съществуват във фактическия свят.

Добре, да подлагам ли на гласуване или да приемем, че всички единодушно?

ЯСЕН САРИЕВ: Ако позволите, може ли да въведем яснота по отношение на конкретната наредба? Тя не е нищожна, не е и отменена, тя е действаща, подзаконов нормативен акт. Но в случая, дори и така поднесена, българският съд като съд по правото на Европейския съюз е длъжен да не я приложи, т. нар. примат на правото на Европейския съюз. И така останало в този вид, пак си залагаме мина, която позволяваме на съда да остави не приложена тази норма и тези критерии. Затова прякото позоваване конкретно на наредбата трябва да го заобиколим с прилагателно и по всякакъв друг начин.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Как? Нали казахме като ориентир.

Другото е „по досегашния ред“ и без да казваме друго.

Колега Мичев.

АДВ. МИЧЕВ: Може ли Висшия адвокатски съвет да издаде нова наредба, в която да даде препоръчителни размери на пазарните адвокатски възнаграждения за преходния период?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ама нали, колега Мичев, това предвиждаме в закона? Обаче кажете кога да го направим толкова бързо? Ние с пет текста не можем да се оправим.

АДВ. МИЧЕВ: Аз бих махнал израза „минималния размер на адвокатски възнаграждения“ от заглавието на досегашната Наредба №1 и просто да бъде „нова наредба за преходния период, докато бъде издадена новата наредба за критериите“.

ВАЛЯ ГИГОВА: Ама не може, защото наредбата трябва да има санкцията на държавата. В решението има две кумулативни условия.

АДВ. МИЧЕВ: За да не прилагаме сегашната бламирана Наредба №1. Просто нова наредба за преходния период, докато тези 12 или 9 месеца, за които говорим.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Е, кажете как да я приемем, имаме Закон за нормативните актове, трябва да я пуснем за обществено обсъждане.

Аз не искам да мисля какви становища ще имаме при общественото обсъждане. Аз съм правила изменение на Наредба №1 преди една година – повярвайте ми, това отне няколко месеца. Как да го направим? Ви представяте ли си сега да я пуснем Наредба №1 с прекръстена Наредба за пазарните адвокатски възнаграждения, ние колко становища ще получим и колко възражения, не искам да то мисля.

АДВ. МИЧЕВ: Добре, последно. Но няма да бъде нищожната сегашна наредба.

ЕЛЕНА РАДЕВА: Процедурно предложение. Аз наистина предлагам да прекратим разискванията, каквото и да приемем, с ясното съзнание го приемаме, че не са временни мерки. За прецизност, ако прецени Висшият адвокатски съвет – „прилага условията на Наредба №1“, както прецените, или „реда на Наредба

№1“. Но това не е съществено, няма да ни реши въпроса по същество. Затова дайте да прекратим разискванията и да вървим напред.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колега Коева.

ВЕСЕЛКА КОЕВА: Според мен да не бъде „и прилага критериите или там условията“, ами „използва“, защото думата „прилага“ все едно една нищожна. „Използва размерите, посочени във“

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Е, не „размери“ сега.

ВЕСЕЛКА КОЕВА: Или „съдържанието“, или „критериите“, но да не е думата „прилага“.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Добре, магнах я и „използва“ ще сложим.

ВАЛЕРИ СТАВРЕВ: „Ползва“.

ИВАН ИВАНОВ (АК – Стара Загора): Колеги, нали Наредба №1, дето казахме, че била нищожна, се казва за минималните размери на адвокатски възнаграждения? Няма ли да е по-добре текстът „като ориентир при определяне на възнагражденията при липса на договор и направено възражение, се използват размерите по Наредба №1“? То заглавието е за минималните размери. И спираме да коментираме условия, критерии или каквото и да било друго.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Добре, аз Ви предлагам да сложим „използва“ и да престанем с този дебат.

ВАЛЕРИ СТАВРЕВ: „Ползва“.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ама те искат „използва“.

Има ли някой "против" последно срещу този текст? Няма.

Измененията по чл. 11, ал. 3 по ДОПК. Те са абсолютно същите като в чл. 29 ГПК, просто са пренесени.

ВЕЛИСЛАВ ВЕЛИЧКОВ: Колега Гигова, ние приключихме ли с този текст?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Да.

ВЕЛИСЛАВ ВЕЛИЧКОВ: Ами нека все пак да чуем окончателната формулировка и да гласуваме.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Добре. Защото аз питах има ли някой "против" и никой не каза. Добре.

„Наредбата по чл. 36, ал. 5 се издава в 12-месечен срок от влизане в сила на този закон, като до издаването на тази наредба като ориентир при определяне на възнагражденията при липса на договор по чл. 36 и при направено възражение за прекомерност по чл. 78 ГПК се ползва Наредба № 1 за минималните адвокатските възнаграждения.“ Това е текстът.

Има ли някой "против"? Няма. Единодушно се приема.

Промени в ДОПК чл. 11, ал. 3 – просто ги чета, те са едно към едно с чл. 29 само че вместо „на срещна страна“ е „органът“: „Съдът се произнася по искането с мотивирано определение в закрито заседание. Определението не подлежи на обжалване. Съдът, след като допусне назначаване на временен или съответно особен представител, отправя искане за определяне на представител до Адвокатския съвет. Адвокатският съвет определя адвоката и възнаграждението му за осъществяване на представителството.“ Даже може до „възнаграждението му“ и за да не тежи нататък изречението.

„Органът по приходите или публичният изпълнител може да направи мотивирано възражение за прекомерност по реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК.“ И да не преписваме чл. 78.

След това чл. 161 се променя така: „На жалбоподателя се присъждат разноски по делото и възнаграждение за един адвокат за всяка инстанция съразмерно уважената част от жалбата. На

ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата. На администрацията вместо възнаграждение за адвокат, се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение, определено по чл. 78, ал. 8 от ГПК.“ Това е чл. 37 от Закона за правната помощ.

Тук има ли някой "против" тези текстове? Не.

Чл. 161, ал. 2 се изменя така: „Ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната и правна сложност, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер.“ Да не го чета, това е едно към едно ГПК, само че препратката няма да е към чл. 36, ал. 5 и тук ще бъде към ал. 3.

Има ли някой "против" тези текстове? Няма.

С това изчерпахме всичко. Одеве казах на колегите, че в наказателните производства нищо не сме уреждали, защото те и сега са неуредени. Така че ще остане всичко, което е по Наредба № 1.

Колега Пенова.

АЛПЕНА ПЕНОВА (САК): Унесени във важните за нас въпроси във връзка с възнагражденията, ми се струва, че подминаваме един въпрос, който не е маловажен, това е редакцията на ал. 3 от чл. 57. Може ли да го покажете на екрана? И предлагам тази алинея да бъде редактирана, защото с нея се дават правомощия на други организации извън Центъра за обучение на адвокати, със закона им се дават правомощия да извършват обученията. Не че това е лошо или недопустимо.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Кой текст на чл. 57?

АЛБЕНА ПЕНОВА: Чл. 57, ал. 3. Предлагам да отпадне цялата част след – като го отворите, ще видите – „обученията се организират и провеждат от Центъра за обучение на адвокати

"Кръстю Цончев"“ всичко, което е след това да отпадне, защото ще се възлага на други организации.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Чакай, чакай, объркахте се. В момента обсъждаме проект за изменение на сегашния закон. А това, което Вие казвате, е от новия закон. Сега започваме по него.

АЛБЕНА ПЕНОВА: А, новия, добре, аз се притесних, че ще изпусна да кажа. Добре де, нека да си кажа, взела съм думата. Може ли да кажа?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Добре, можете. Ама не е на екран.

СТЕФАН МАРЧЕВ: Нека да свършим първо с това, което правим, после да минем на новия закон.

АЛБЕНА ПЕНОВА: Добре, тогава си давам заявка за новия закон, че ще взема думата.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колеги, с това приключихме една много важна част от нашата работа. Сега трябва да сглобим мотивите.

Чакам предложения за колеги, които искат да се изготви частична оценка за въздействие, просто наистина кажете който може, да седне да я направи. Кой?

ЦЕНИМИР БРАТОВ: Има предложения.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Има предложение, ама тези предложения не са ли такива? Те не са ли предложения по това, което гласувахме?

ХРИСТО ХИНОВ: Останаха негласувани две неща, които предложи колегата Бакалова и тя помоли да бъдат подложени на гласуване. Първото беше за предварителната оценка на въздействие, което споменах, второто беше в текста на промените да не се предвижда „Наредбата се издава съвместно...“

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ама ние това го решихме, гласувахме го този текст. Разбира се, ние гласувахме текста. Тя, че не е съгласна.

Вижте, аз не виждам как ще се гласува предварителна оценка за въздействие, която законът предвижда?

ХРИСТО ХИНОВ: Да не се гласува предварителната оценка, а да бъде изготвена.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ама, колеги, то го пише в Правилника за работа на Народното събрание. Висшият адвокатски съвет, като внася пакет документи, обикновено ги внася изцяло. Ако не сме ги внесли, понеже някой народен представител, единият народен представител говори в момента, може да няма как с него, няма пречка, аз не виждам как ще гласуваме ние какво ще направи Народното събрание, колеги?

Добре, подлагам на гласуване предложението на адв. Валентина Бакалова да бъде изготвена частична оценка за въздействие по отношение на направените предложения. И затова, понеже тя предлага, аз предлагам да ѝ възложим да ги направи. *(отделни реплики)*

Защо? Ама чакайте малко, когато някой иска да се направи нещо, да бъде така добър да ги направи. Това не – всеки иска това, иска онова, и накрая този, дето ще го направи – кой да е този, извънземният! *(Реплика: Валя Гигова.)* А, Валя Гигова не иска. Валя Гигова е виновна за всичко, а сега и оценка за въздействие! А стига вече!

Колеги, подлагам на гласуване предложението на колегата Валентина Бакалова да се изготви частична оценка за въздействие по чл. 78.

Не знам кой ще го готви. Който дава идеи, ги прави обикновено.

АДВ. ПЕТРОВА (АК – Пловдив): Извинявайте, в момента ще гласуваме абсурдни неща. Ако аз гласувам "против", излиза, че съм "против" да се прави оценка за въздействие.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ами да, абсурдно е.

АДВ. ПЕТРОВА (АК – Пловдив): И когато тръгнат да се разглеждат...

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ами абсурдно е, колега. Ние вчера не гласувахме ли абсурдни неща?

АДВ. ПЕТРОВА (АК – ПЛОВДИВ): Тогава кой ще го направи? Някакси нека да влезем в тона на мисията.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ами аз смятам, че изискване на нормативен акт няма как да го гласуваме, но това е друга тема.

Предлагам да не гласуваме такива неща, то просто стана смешно вече.

Моята роля дотук приключи. Сега моля колегите, които са участвали в работната група по Закона за адвокатурата, да заемат местата отпред на президиума, защото всички изказвания и предложения, които ще има, ще може да Ви отговори всеки член на работната група, който е работил съответната материя, защото тя е работена от отделни колеги.

Да заповядат колегите Жана Кисьова, Христо Хинов, Ангел Калайджиев, Красимира Иванова, Ценимир Братоев.

(Жана Кисьова, Красимира Иванова, Ангел Калайджиев, Христо Хинов и Ценимир Братоев заемат местата си на президиума.)

ЕЛИ ХРИСТОВА: Може ли да взема думата? Аз съм адв. Ели Христова от Висшия адвокатски съвет.

Вчера не съм взела отношение по тази тема, защото бяхме решили, че по въпроса за предложението за нов Закон за адвокатурата ще говорим когато стигнем до тази точка. Само че

не предвиждахме, че ще отделим по-малко от два часа на тази тема.

Сега ние ще чуем работната група, която ще ни убеди каква работа е свършила според концепцията, която е направил Висшият адвокатски съвет. Работната група е изпълнила задачата, която ѝ е поставена. Ние ще чуем техните аргументи, но аз предлагам да стане по по-обратния ред.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ама колега Христова, Вие не чухте.

ЕЛИ ХРИСТОВА: Искам да чуя становището на колегите от страната, които все още са тук, и работната група да бъде така любезна да им отстъпи реда, не за нещо друго, а защото някои от тях трябва да бъдат на летището, някъде другаде и няма да могат да се изкажат. От тази чисто колегиална гледна точка Ви моля първо да бъдат изслушани те.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колега Христова, Вие не чухте. Колегите бяха поканени, за да дават отговори на изказванията и на предложенията на колегите, а не да правят изложение как са правили закона.

ЖАНА КИСЬОВА: Правя процедурно предложение никой да не отговаря на никого. Тази първа част от дискусията на мен ми дойде вповече. Ние не сме тук, за да се убеждаваме един друг взаимно в разни неща. Аз не смятам да отговарям на никого. Излагам накратко – разбирам съображенията на колегата Христова, аз предлагам членовете на работната група в максимално кратък порядък да изложат или ако сте "против", пък да отпадне това. Но нека да не водим дискусия, в която си отговаряме взаимно и си спорим, и се убеждаваме тук, от този микрофон.

(Реплика: А какво предлагате?)

Просто да изслушаме предложенията на колегите, които са дошли за това. Това е моето предложение.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ето затова никога няма да успеем. Аз предлагам следното. Всички са чели закона, нали така? Всички знаят за какво става въпрос. оттук насетне започват изказванията. Всеки си казва каквото има да каже, има си комисия, има си запис. Всичко ще бъде записано и обсъдено. Ако има нещо, което не е ясно и трябва да се отговори защо е направено така, аз смятам, че е редно да чуете отговор. Ако не искате, защото по някой път съображенията на хората не са достатъчно добре отразени в мотивите. Ако не искате да чуете отговори, слушаме само изказвания.

Ако се налага, сега ще говорим с хотела, да удължим срока на присъствие в залата.

СВЕТЛОЗАР НИКОЛОВ: В момента 13,10 часа.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Добре, до колко часа да го удължим?

СВЕТЛОЗАР НИКОЛОВ: До 17,00 ч.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: До 17,00 ч., добре.

Заповядайте, колеги.

Ето това е списъкът, чета поредността на имената. Първо, Валя Бакалова – тя си отиде. Маринела Ашикова, Стефан Марчев, Гургана Върбанова, Александър Михайлов, Йордан Данбуев, Светлозар Николов, Добромира Полименова, Сава Каров, Рени Христова, Ивайло Данов, Меглена Гунчева, Елена Радева, Румен Петков и Албена Пенова. Това са записаните лица, заповядайте.

Не искам да имаме регламент за изказване. Моля Ви се, колеги, няма да Ви засичам време, но много Ви моля, сами се ограничавайте. Аз мисля, че е грозно адвокат да казва на адвокат

колко да говори, но много Ви моля, призовавам Ви да се съобразявате.

Заповядайте, първият – Маринела Ашикова.

Дискусия по проекта на нов Закон за адвокатурата

АНГЕЛ КАЛАЙДЖИЕВ: Извинявайте, колеги, може ли само едно нещо да кажа? Много моля не каквито изказвания има, всичко ще вземем под внимание, то ще се запише в протокола, аз много моля всеки, който има някакви предложения, да ги представи в писмена форма, по възможност с текстове. Текстът е качен от началото на м. януари, до момента са постъпили във Висшия адвокатски съвет само две предложения в писмена форма. За да може наистина да продължим работа, това е просто една дискусия, която в момента правим. Това е текст на работната група, не е текст, който е приет от Висшия адвокатски съвет.

МАРИНЕЛА АШИКОВА: Готови ли сме да започнем дискусията, колеги? Започваме, добре.

Ще позволите да прочета, тъй като поработих и систематизирах, надявам се, че няма да Ви отегча.

Онзиден присъствах на интересна Конференция под егидата на Центъра за обучение на адвокати "Кръстю Цончев" – „Задължителна сила на решенията на СЕС“. Къде на шега, къде под формата на самоирония и самокритика, бе поднесено съждението, че конституционната идентичност на нашата държава се изразява в системните опити за ограничаване на достъпа до съд.

Днес бих искала да поставя пред Вас въпроса относно задължителната сила на същите международно признати стандарти за защита на основните ни права и свободи, в това число при упражняване професията на адвокатите. Приетата с нарочно

решение на Висшия адвокатски съвет Концепция за изработване на нов Закон за адвокатурата заложи като цел създаването на нов модерен устройствен закон, съобразен с най-добрите европейски образци и възприети международни принципи за упражняване на адвокатската професия.

Моят прочит на предложението законопроект за адвокатурата сочи обаче, че по-скоро декларираните цели останаха обещания на хартия, но не бяха доразвити докрай. Основните проблем, които диагностицирам в проектозакона, касаят следните раздели.

Първият заложен проблем е в раздела „Избори и начин на конституиране органите на адвокатурата“. Законопроектът не защити основният принцип за равнопоставено лично, тайно и свободно право на избор за всички адвокати при нарочно разписани правила, гарантиращи ни самостоятелно и равнопоставено място при участие в самоуправлението на адвокатурата. Това може да стане единствено при ясно разграничаване на двата несъвместими института – Общото събрание на адвокатите от страната и изборния процес. Докато при Общото събрание на адвокатите от страната бихме могли да запазим делегатското участие по причина, че ние сме 13 000 адвокати и няма как да бъдем събрани на едно място, за да гарантираме лично право на избор на всеки един от нас, равнопоставен адвокат, което да бъде упражнено пряко и тайно, по необходимост следва да разделим двата института. Те са несъвместими по презумпция.

Вторият заложен проблем – и бих искала тук да отбележа всъщност, че Общото събрание на адвокатите от страната би могло да бъде запазено с делегати като се разшири техният брой, но съответно то следва да бъде при все лимитирано – и ще коментирам – е недопустимо да се удължи мандата в рамките на такъв дълъг срок от четири години, както е предвиждането, защото

ние скъсваме пъпната връв между делегата представител и неговите адвокати. След първата година, а то дори и в рамките на първата година не се знае делегатът чии интереси ще защитава.

Вторият заложен проблем е в раздел 2 – Правомощия на органите на адвокатурата, йерархична подчиненост и вътрешен контрол над дейността им. Считам, че законопроектът не разпредели коректно правомощията между адвокатските ни органи и не осигури реално върховенство на общите ни събрания – Общото събрание на адвокатите от страната и общото събрание на адвокатските колегии по места, защото не им предостави възможност нито да определят политиките, нито размера на членския внос, нито да правят предложения за правила и нормативи за упражняване на професията извън Етичния кодекс, който беше единствено предоставен като правомощие на ОСАС, нито да контролират законосъобразността, но и целесъобразността на всички решения на изпълнителните ни органи. В това число да отменят техните незаконосъобразни и нецелесъобразни с общностите интереси актове .

Аналогично беше запазена противоконституционната специална клауза за съдебен контрол само над тези решения на адвокатските съвети и на Висшия адвокатски съвет, които са изрично и изчерпателно изброени в закона, като извън обсега на съдебния контрол останаха множество властнически актове на съветите, на които бе предоставено широко ветрило от правомощия и остатъчна компетентност по всички въпроси – залежете, по собствена преценка на изпълнителния орган, които излизат извън строго лимитирано изброените правомощия на нашите общи събрания.

Е, какъв върховен орган са те?

И по отношение на тази широка палитра от остатъчна компетентност проектозаконът не предвижда никаква възможност за съдебен контрол в случаите, в които те издават... До този момент между другото има практика на Върховния съд, който отменяше решения на Висшия адвокатски съвет, които са издадени извън кръга на изрично или метитивно изброените правомощия. Включвайки остатъчната компетентност, те ще преодолеят тази практика. По този начин ние предоставяме възможност да се издават актове на субординация, които налагат ограничения, засягат права и интереси, и те няма да подлежат на съдебен контрол по причина, че ние запазахме специалната клауза.

Азбучно правило в административното право е, че органите на власт разполагат с изрично и изчерпателно разписани правомощия в закона и всеки акт извън тяхната компетентност е нищожен като гаранция срещу злоупотреба с власт и невмешателство в личното пространство на свобода и сигурност на индивида.

Специалната клауза на ограничен достъп до съдебен контрол за законосъобразност бе прокарана и в рамките на дисциплинарното производство, в което бе предвиден съдебен контрол единствено спрямо дисциплинарните решения, които водят до лишаване от право на упражняване на адвокатска дейност.

Втората група дисциплинарни решения, с които се налагат имуществени санкции, глоби, които могат да достигнат до няколко месечни минимални работни заплати за страната от порядък е примерно на 3000 лева или повече, тоест в състояние са да засегнат сериозно имуществената им сфера, не подлежат на съдебен контрол за законосъобразност нито относно

съставомерността на влиянието дали то съставлява дисциплинарно нарушение, нито основно размера на наложеното наказание.

Международните стандарти и принципи за достъп до съдебен контрол налагат осигуряване на справедлив съдебен процес пред безпристрастен съд за всеки спор и за всеки акт на власт и подчинение, които засягат правата и законните ни интереси или създават в наша тежест задължения, било като граждани, било като адвокати.

Аз не считам, че ние като адвокати следва да приемаме занижена степен на защита и да се отказваме от наши международно признати права и свободи.

Актовете на изпълнителните ни органи, местни съвети и Висшия адвокатски съвет следва също така да подлежат на вътрешноинституционален контрол и обжалване пред върховния орган ОСАК или ОСАС при всички случаи, когато засягат общностни права и интереси, или създават общи за всички адвокати задължения. Спрямо тези актове отново беше възприет каузалния контрол и е указано в проектозакона, че те подлежат на обжалване при засягане на индивидуален правен интерес от конкретен адвокат.

Третият заложен проблем е в раздел „Публичност и отчетност дейността на органите. Достъп до информация.“ Проектозаконът не съдържа достатъчно правила, които да гарантират прозрачност и отчетност на адвокатските органи. В закона не е предвидено изрично задължение на адвокатските съвети, нито на Висшия адвокатски съвет да публикуват в определен срок преди провеждане на общите ни събрания своите отчети и проектобюджет, нито е предвидено задължение да оповестят в закритата секция на сайтовете пълния препис от протоколите от проведени заседания или съответно събрания.

Проектозаконът, на второ място, не съдържа никакъв регламентиран ред, по който адвокатите да упражним своето право на достъп до информация. Този пропуск, апропо, аз многократно го казвах в работните групи, но не беше преодолян.

По какъв начин да се снабдим с актове и документи, издавани и съхранявани при съветите или издавани от общите ни събрания, при отказ същите да бъдат предоставени доброволно в нарочно определен срок, законът не регламентира.

Правото на достъп до информация е мъртво, ако то не бъде снабдено с механизъм за неговата реализация.

Следващият заложен проблем, за който вече споменах, е в раздел „Съдебен контрол на дейността на органите на адвокатурата“ – мисля, че подробно го разисквах, няма да се връщам назад.

Четвъртият заложен проблем е в раздел „Местно самоуправление“ – разпоредбите, които касаят обособяване на нови колегии, отделяне и сливане са изключително тромави, въвеждат твърде завишен кворум за приемане на решения, зависят от националния изпълнителен орган Висшия адвокатски съвет и на практика минират възможността за осъществяване на местно самоуправление.

Непропорционалното разпределяне на правомощия между съвет и общо събрание, липсата на разписани механизми, които да гарантират върховенство на общото събрание, предоставянето на остатъчна компетентност по всички въпроси и по собствена преценка на съветите, липсата на контрол за законосъобразност пред съд и за законосъобразност и целесъобразност пред общите събрания върху актовете на съветите, които засягат общности или индивидуални права и интереси, или създават задължения, създават изключителен дисбаланс в управлението както на

национално, така и на местно ниво в ущърб на нашето самоуправление.

Отделно, въвеждат се изключително обременителни предпоставки за участие в съветите. Завишава се изискването за стаж – на 15 г. за съветите и респективно 20 г. професионален стаж за Висшия адвокатски съвет, който при това вече следва да бъде не общ юридически, а адвокатски стаж.

Позволете да отбележа колеги, че подобно изискване не е вменено за заемане на длъжност дори като конституционен съдия. Съгласно чл. 147, ал. 3 от Конституцията за съдии в Конституционния съд се избират юристи с 15-годишен юридически стаж. Адвокатите, които отговорят на изискванията да бъдат избрани като конституционни съдии, няма да могат да покрият изискването и да станат членове на Висшия адвокатски съвет. *(шум в залата, реплики)*

Ще позволите ли да продължа?

Отделно, мандатът на съветите се увеличава от три на четири години, като едновременно се въвеждат постоянно действащо делегатско общо събрание на адвокатите от страната с твърде ограничени правомощия, лимитирани по закон.

Тази дискусия, която правим в момента, колеги, няма да може да се осъществи по новия закон, защото там ще се приемат единствено и само решения, които са внесени един месец предварително преди провеждане на самото общо събрание. Цялата остатъчна компетентност по всички злободневни проблеми, които ние поставяме, тук, на това общо събрание вече е иззета от компетентността на общото събрание и е предоставена на Висшия адвокатски съвет. Подобна конструкция ще доведе...

Същевременно мандатът на Общото събрание се увеличава на четири години – твърде дълъг срок, както казах, доколкото

подобна конструкция ще доведе до пълно изключване на адвокатската общност от възможността да обсъжда на институционално ниво проблемите в адвокатурата и да участва съвместно в нейното самоуправление.

Петият заложен проблем е в раздел „Адвокатски възнаграждения и съдебни разноски“ – няма да се спирам на него, вече изложих съображения за критериите и за легитимните цели, които следва, колеги, да залегнат на ниво закон. Съдът на Европейския съюз изрично е казал, че ние в закона трябва да заложим своите легитимни цели, които преследваме, и те да защитават общия, а не адвокатския интерес.

ЖАНА КИСЬОВА: Колега Ашикова, извинявам се, нека да проявим уважение и към другите колеги, които са заявили желание да се изкажат. Много ли имате още?

МАРИНЕЛА АШИКОВА: Нямам много.

Но позволете, колеги, с извинение, работя по този проблем вече много години и тъй като на два пъти ми беше много грубо дърпан шалтера, първо – участвах в Комисията по изработване на концепцията, в която си позволих да изкажа алтернативно становище и просто бях изхвърлена. После бях включена съвсем проформа в работната група по Закона за адвокатурата и след като си позволих да изложа съображенията си, отново по най-брутален начин просто бях отстранена. Мисля си, че всъщност все пак в крайна сметка следва адвокати, които мислим различно, да имаме възможност да изкажем своите съображения.

Шестият заложен проблем, за който вече говорих, е в раздел „Дисциплинарно производство“. Мисля, че изложих своите съображения и те ще бъдат взети предвид.

Съгласно приетата Концепция, за която аз твърдя, че тя не беше приложена в закона и той беше разработен в противоречие с

нея, са прогласени десет основни принципа, за които аз искам да обърна внимание и да призова така да преработим нашия закон, че все пак да бъдат спазени.

На първо място, първото проявление на принципа на саморегулиране и самоконтрол гласи, колеги, според концепцията: органите на адвокатурата да се избират пряко от всички адвокати и да отговарят пред тях за своята дейност. В проектозакона това основно проявление на принципа на самоуправление и саморегулиране не е спазено. Съгласно предложените текстове, голяма част от органите на адвокатурата – председатели на адвокатските съвети, председател и членове на Висшия адвокатски съвет не се избират пряко от всички адвокати, но опосредено – било от членове на съвета, било от делегати. Тоест нарушена е първата основна цел, заложена в Концепцията.

Адвокатите, които ме избраха, колеги, ме упълномощиха пред Вас, голяма част от тях и може би те са повече отколкото представителите в тази зала, да представя тяхната воля (*подканващи ръкопляскания*) за свободна демократична, равнопоставена и равнопоставена адвокатура, в която всеки адвокат разполага с лично право на глас, което да упражни в пряк избор, без посредници, без делегати и без пълномощни, без списъчни системи и без инструкции за гласуване, спуснати свише, при гарантиране тайната на вота и при защита свободата на личния избор, за отпадане на порочната списъчна система за провеждане на избори, която лишава от представителен глас преобладаващата част от адвокатите – с едно огромно извинение към колегите, които не присъстват тук, за сметка на делегатите, които си позволиха да не дойдат, след като бяха гласувани и избрани по списъчна система.

Предлагам следните мерки, които да залегнат в закона.

Първо, ограничаване на възможността един човек, един екип, един списък да овладява цялата колегия, респективно цялата адвокатура с реална опасност, ако се допусне да използва нейните властови лостове и ресурси за лични, а не за общностни цели и интереси.

Възможни мерки за противоборство срещу това порочно явление са пряко и лично право на глас, гарантиране тайната на вота, забрана за изборна агитация в изборния ден (*весело оживление*), подробни правила за регламентиране на изборния процес съобразно действащите правила, по които се провеждат изборите в държавата ни. (*реплики в залата, смях, говорят едновременно*)

Тук въвеждане на всички гаранции, които да гарантират свободни и честни избори, колеги.

Законопроектът ни не съдържа никакъв регламент за изборен процес, който да гарантира свободата, личното право на глас и тайната на избора.

Смеете се, но аз бях наблюдател и мога да Ви кажа как протича изборният процес в адвокатурата и тогава ще плачем.

Втора мярка. Въвеждане на ограничение в броя на кандидатите за членове на съвети, за които може да гласува всеки адвокат. Примерно 6 или 7 члена максимум. Това ограничение би могло да бъде реализирано, например ако се въведе гласуване по апелативни райони и колегии, и всяка колегия избира определен брой свои представители в съвета.

В момента, колеги, ние лишаваме малките колегии, но не само тях, ние лишаваме и огромна група адвокати от представителство в Общото събрание на адвокатите от страната, от представителство и защита на техните интереси в съветите, в

Софийския адвокатски съвет, във Висшия адвокатски съвет. Това не е редно да бъде допускано.

Трета мярка. Въвеждане на ограничение в броя на делегатите, за които може да гласува всеки адвокат, примерно до 20 или до 40 делегата, в зависимост от въведената норма на представителност. При условие, че законът регламентира норма на представителност, аз не виждам причина един адвокат да може да избира целия състав на Общото събрание на адвокатите от страната и да лишава от представителност другите колегии.

Четвърто правило. Колеги, приключвам, ще помоля за още малко търпение.

ХРИСТО ХИНОВ: Колеги, може ли още малко да дадем време на колегата Ашикова да изложи съображенията си?

МАРИНЕЛА АШИКОВА: До една минута приключвам.

Въвеждане на ограничение за участие при гласуване и приемане на решения в съветите, когато се касае до въпроси, които засягат лично участника в гласуването или пък членове на неговото семейство или роднини. В този случай следва да се предвиди самоотвод.

Пето. Въвеждане на ограничение за участие в повече от два последователни мандата в който и да е орган на адвокатурата на местно или национално ниво. Подобно ограничение би прекъснало пожизненото кадруване в адвокатурата, което е вредно и за самите адвокати, откъсвайки ги от професионална адвокатска дейност, но така също откъсвайки ги и поставяйки дистанция между техните приоритети и реалните приоритети и проблеми на адвокатите.

И последно, намаляване мандата на органите на адвокатурата. четири години мандат е прекомерен, той реално води до откъсване на органите на адвокатурата от реалните проблеми на адвокатите. Те започват да живеят в свои измислен

трети свят и не отразяват нито интересите, нито защитават проблемите на адвокатите.

Благодаря Ви. (*Ръкопляскания.*)

ХРИСТО ХИНОВ: Благодаря на колегата Ашикова.

Колегата Марчев.

ПЕТЪР ПЕТРОВ: Ако позволите, едно процедурно предложение – да въведем регламент за изказванията.

СТЕФАН МАРЧЕВ: Колеги, аз бих направил едно друго предложение, просто ще се откажа от това, което съм си подготвил, защото така или иначе ще пуснем писмено становище от Софийския адвокатски съвет.

Искам да дам предложение първо да се изкажат колегите делегати от страната, за да може да чуем тяхното мнение, след това ще кажем всичко, което ще остане в протокола. Само исках да кажа, че призивът ми е да не четем декларации, които почиват на общи фрази, политически лозунги, които всъщност предлагат едно много драстично ограничаване на свободата на правото на глас.

Така че с това ще спра и ще призова да се изказваме по същество, с конкретни принципни предложения, които предлагат концептуално разрешение в една или друга посока, но да не четем декларации. Нямаме полза от това. (Реплика: И да не се повтаряме.)

Така че, отказвам се, ще говоря накрая, ако остане време. Нека да говорят другите колеги.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колегата Гергана Върбанова – заповядайте.

ГЕРГАНА ВЪРБАНОВА: Благодаря, първо на колегите, които са положили огромен труд във връзка с този проект. Аз ще бъда много конструктивна и няма да отнемам много от времето на

колегите. Там, където мога да съм полезна, там ще направя и предложенията. Те са във връзка с е-адвокатурата и във връзка със създаването на електронна адвокатска карта. Няма да Ви занимавам с проекта на текстовете, тъй като те са готови и ще ги предоставя на колегите, официално, разбира се, ще ги входирам. Единственото, което може би е допълнително, но то ще е предмет на последващата работа, е във връзка с наредбата, която ще урежда и електронното гласуване, където също имам конкретни предложения.

По отношение на другите ми забележки, по-скоро предложения към проекта – няма да преповтарям другите колеги, аз вече съм говорила с достатъчно колеги от страната и знам, че те имат същите забележки и се припокриват, така че мисля, че ще бъде излишно.

Благодаря Ви, колеги, и лека работа! (*Ръкопляскания.*)

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Много Ви благодаря, колега.

Има думата Александър Михайлов.

АЛЕКСАНДЪР МИХАЙЛОВ (САК): Здравейте, колеги. Аз ще Ви отнема малко повече време, извинявам се предварително. Поздравявам всички колеги, които са разработили проекта и ги поздравявам за търпението на всички присъстващи. Ще се старая да пропусна лозунги и т. н., и да се съсредоточа върху основните предложения, които имам.

Представените текстове имат своите много позитиви, но има и много неща за доизчистване, има и доста липсващи концепции за въвеждане, които да могат да отразят интересите на всички адвокати. В голяма степен трябва тепърва да се разработи правилно някаква защита на интересите на младите колеги и на колегите, които практикуват самостоятелно адвокатската дейност. В крайна сметка те всякога са най-уязвими спрямо клиенти,

институции, но и спрямо своите колеги адвокати. Единствено когато разработим правилно тази защита, тогава ще можем да говорим, че проектът е истински добър и справедлив, и способен да реформира по правилен начин цялата адвокатура. Не е тайна за никого, че младите адвокати често са поставяни в позиции да работят по превъзлагане при изключително неизгодни условия, при сегашната уредба.

Проблемът във връзка с честите трудности да се осигури материалното добруване, ако така мога да го кажа, на колегите се разпознава и от международните адвокатски организации като сериозна предпоставка за поемане на необмислени, непремерени проекти, което увеличава съответно и рисковете от приемане на неправомерни зависимости, въвличане в корупционни и други неблагоприятни практики. В този смисъл сега предложената уредба по съвместна работа се намира в чл. 98 от проекта и най-вече в ал. 4 крайно недостатъчно е записано, че възнаграждението се разпределя между адвокатите поравно, ако не следва друго от вътрешните им отношения.

Аз не виждам кога точно няма да следва друго от вътрешните отношения.

Този текст по никакъв начин не може да прекъсне според мен практиката на наемане на адвокати на едни ниски своеобразни заплати, които да изнасят тежестта на изключително трудни и скъпо платени казуси, нито ще позволи на колегите да развиват другите свои умения, които са необходими за цялостното въвличане, така да кажа, в адвокатската дейност.

Бе споменато на една от дискусиите по проекта, че става дума за технически пропуск по отношение на уредбата на съвместната работа, обаче този технически пропуск до ден-днешен не е разрешен. Аз поне не съм видял тези пропуснати

текстове и няма как да оценя, както и никой от Вас няма как да оцени дали нещо от предложеното е добро, ние просто не сме го виждали.

АНГЕЛ КАЛАЙДЖИЕВ: Извинявайте, колега, само кажете какво предлагате, защото всичко това, което говорите, е окей, но какви текстове предлагате, какви са Ви идеите? Защото това са общите правила, общо взето на ЗЗД. Ние нямаме какво, дайте някакви конкретни предложение какво точно предлагате, какво точно искате.

Моля да ме извините.

АЛЕКСАНДЪР МИХАЙЛОВ (САК): Няма проблем.

Аз пак казвам, в една от дискусиите чух, че става дума за пропуск, тоест, че работната група е пропуснала да включи текстовете в проекта. Да ги посоча? Може да е моя грешката. Ами в такъв случай ще представя в писмен вид, тъй като нямам подготовката в момента.

ЦЕНИМИР БРАТОВ: Може ли само да уточним? Това са текстовете, които трябва да бъдат съответно взети от раздел III, говоря за сегашния закон, на глава X от Закона за адвокатурата. Тъй като тук въпросът, който се появи, беше свързан точно със съвместната дейност и тези текстове трябваше от съвместната дейност на адвокатите или да отидат, където са в момента част от тях, 98 след тях, или да останат при съвместната дейност. При тези колебания къде да отидат, те наистина са изчезнали. Признавам, това е технически пропуск. И тук става въпрос за отношенията между адвокати, адвокатски дружества, как се сключват договорите между тях и т. н. Те тези текстове...

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Няма значение, той казва, че няма закрила на младите адвокати.

ЦЕНИМИР БРАТОВ: Това е друго.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Това друго, ама ние нямаме такава закрила, предвидена в закона, защото няма никъде по света такава закрила.

Кажете, колега, какво предлагате да направим?

АНГЕЛ КАЛАЙДЖИЕВ: Той ще даде текстове конкретни.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Не, не текстове конкретни. Какво смятате, че трябва?

АЛЕКСАНДЪР МИХАЙЛОВ (САК): Предлагам да се разработи някаква концепция, целта е все пак да се осигури някакво адекватно овъзмездяване на труда на всички колеги, тъй като в момента ние дискутираме страшно много проблема, който имаме с клиентите. Обаче ние имаме и вътрешен проблем. Много често колеги са поставени, както вече казах, в едни много незавидни позиции и съответно се работи при много ниски възнаграждения, при превъзлагане. Съответно трябва да се разработи и някаква методика при това превъзлагане да има някаква подсигуриеност на интересите и на по-младите. Несъмнено започващите дейност са в изключително по-неблагоприятно позиция от големите...

(говорят едновременно)

И още по-важното – ако може да ме изслушате.

ХРИСТО ХИНОВ: Продължавайте, колега.

АЛЕКСАНДЪР МИХАЙЛОВ САК): Добре. Още по-важното е как точно ще бъдат защитени интересите, пак на младите колеги, в органите на адвокатурата.

Някой от Вас спомня ли си какви са били трудностите му в началото на дейността му или, да кажем, преди 15 години? Аз след почти осем години вече имам пропуски в спомените си в началото. А докато придобия, да кажем, изискуемия стаж, който сега се предлага да се увеличи за висшите органи на адвокатурата, нямам

представа точно къде ще ми бъде разположена мисълта и колко ще бъда откъснат от сегашните си занимания и от интересите, които имам като млад адвокат.

Според мен следва да бъде предвидена възможност за участие на адвокати във всеки един от органите, които не покриват изискванията за стаж, на някакъв квотен принцип. Да кажем, една пета от колегите да не покриват изискването за адвокатски стаж. По този начин да кажем, че от 15 адвокати във Висшия адвокатски съвет биха били приети трима колеги, които не покриват изискването за 20-годишен стаж, трима основни и двама допълнителни членове. Те при всички положения ще могат да изразяват интересите на младите колеги и най-вече гледната точка на младите колеги. В крайна сметка с времето се откъсваме и променяме концепциите си и започваме да виждаме по съвсем различен начин работата на адвоката.

Друг проблем, който видях, признавам си, колегата Милен Пенев от Софийската адвокатска колегия ме насочи натам, той е депозирал писмено становище, може би в САК, това са рестрикциите по чл. 18, ал. 2 и чл. 46, ал. 3 от проекта, свързани с временното преустановяване на адвокатската дейност, която може да доведе до невъзможност за последващо вписване без нови изпити и обучения. На този етап това би създавало много големи проблеми за някои колеги според мен, тъй като откъсването от адвокатската работа примерно при избор, да кажем, за министър на правосъдието, президент, омбудсман, конституционен съдия, според мен не би намалил квалификацията на адвоката. Истината е, че подобна бариера само би преградила възможността на качествени адвокати да се съгласят да поемат такива ангажименти, в които биха били доста по-подходящи от много сегашни номинации.

Също така имам критика към стъпката назад, която се взема във връзка с управлението на търговски дружества. Според мен тъкмо преодоляхме този проблем, да вървим назад е голяма загуба, още повече това се преодолява, всички знаете, или се заобикаля сравнително лесно, но често струва просто едни пари на клиентите ни.

Разбирам, че големите кантори и дълголетни адвокати имат своите интереси, но те не бива да бъдат приоритизирани за сметка на младите или самостоятелно действащите адвокати. В крайна сметка всеки един от нас е част от тази професия и ако не се охраняват в най-висока степен нашите интереси и не се осигуряват възможно най-добрите предпоставки за нашето представителство и за достойното овъзмездяване и на нашия труд, ще продължава разложението на гилдията ни и влошаването на общественото мнение, злоупотребата с работата ни от клиенти, от съд и отнемане на все повече от дейността ни в полза на други професионални общности.

Нямам како да добавя, благодаря Ви за търпението. Извинявам се, ако съм Ви досадил. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Йордан Дамбулев. Няма го.

Светлозар Николов.

СВЕТЛОЗАР НИКОЛОВ (АК – Варна): Скъпи колеги, направо това е една моя сбъдната мечта! Да застава пред Вас мечтаех си, мечтаех си дълги години да обсъждаме чисто нов проект на Закона за адвокатурата. Аз наистина съм благодарен на този Висш адвокатски съвет, че изпълни неколkokратните решения на общото събрание, за които се борих в пълна опозиция, извън адвокатурата, в адвокатурата, пред залата, в залата да се случи това нещо. Но днес се случи наистина – днес е един голям ден!

Във Варна бяха избрани делегати, които вече ги няма, колеги, от старата номенклатура, които заявиха, че искат да бъдат избрани, за да заявят пред общото събрание защо този проектозакон не трябва изобщо да влиза и да бъде приеман. Тези хора ги няма, така и не заявиха. Аз знам, че те няма и какво да заявят. Защото наистина аз смятам, че това е едно голямо постижение, че имаме такъв нов проект на изцяло нов Закон за адвокатурата, така че поздравления за Висшия адвокатски съвет! Благодаря Ви. *(Ръкопляскания.)*

Дотук беше с поздравленията, както казаха, но, колеги, трябва да отчитаме, защото сред нас – и аз съм много развълнуван, защото се изказвам след един наш млад колега. Ние трябва да сме насочени и към младото поколение. Не трябва да бъдат обезверявани, че може да бъдат извършени промени и може да бъде извършена реформа в адвокатурата. Ето това е факт. Много от Вас знаят, че съпротивата изобщо да обсъждаме проект на нов Закон за адвокатурата беше дългогодишна и много сериозна. Не се даваше дума изобщо от ръководствата на много висши адвокатски съвети, включително и в нашата в момента Адвокатска колегия – Варна, в нашето ръководство, че може да обсъждаме нов проект на Закон за адвокатурата. А това е много важно.

Аз съм скандализиран от ръководството на Адвокатския съвет – Варна, въпреки че съм член на този съвет, затова че нашият председател не изпрати този проект на колегите, че не беше обсъждан на общото събрание, беше изцяло обсебено общото събрание и не можахме да обсъдим този проект, колеги.

(Реплика: Не е вярно!)

Напълно е вярно, колега. Може да вземете думата, не подвиквайте така, ако обичате, не Ви отива, член сте на Дисциплинарния съд, председател на дисциплинарен състав да

подвиквате по този начин. Запишете се, ако обичате, и си изкажете становището.

Така че като цяло тази тема беше табу, но днес е факт. И аз много се радвам, че можем да обсъждаме, макар и в наистина много малко време, защото определено позитивите в този нов проект са изключително много.

Аз бях част и от Консултативния съвет към Висшия адвокатски съвет, положих големи усилия тогава, излагах много аргументи, да, и се радвам, че дадох резултат. Аз в момента като част от ръководството се сблъсквам наистина с огромните проблеми, които се разрешават в голяма степен с този проект. И ако претегля двете тежести дали да бъде приет такъв закон или да остане старият закон, аз бих подкрепил наистина този нов проект в този му вид. Защото настоящият стар закон – този, който е в момента, той наистина погубва и разсипва свободата и независимостта на българските адвокати. Не помага за развитието на българските адвокати, създават се огромни пречки именно срещу младите, инициативните, знаещите и можещите колеги в интерес на един картел, който Ви го казва и съда на Европейския съюз, който особено на местно ниво е изключително силен и не дава възможността за пазарна свободна конкуренция между адвокати и тяхното развитие. Затова че именно по този начин аз бих го подкрепил.

Има огромен недостатък в този проект и той е в това, че все още не отговаря на разпоредбите и практиката на съда на Европейския съюз и практиката на съда в Страсбург, Конвенцията за защита правата на човека и европейските норми, не отговоря, също така считам, и на Конституцията. Има противоречия в него. И това идва също от големите проблеми, тъй като се изисква една много кардинална реформа, на която може би все още нашите

органи не са узрели, но в края на краищата това са задължителни изисквания, които трябва да се спазват.

И аз Ви призовавам още от самото начало, тъй като Висшият адвокатски съвет има специалисти и може да ангажира, за да направят сериозни и задълбочени изследвания за тези разпоредби, които ние трябва да заложим в един нов проект на Закон за адвокатурата. Аз считам, че те не са в съответствие в момента.

И ще обърна внимание на на-голямата и важна част, проф. Калайджиев, за това, че всъщност най-голям ефект върху свободата и независимостта на адвоката засяга дисциплинарното производство, колеги. Това, което се случва във Варна, където е най-репресивната колегия в цяла България, вече повече от 10 години, и цялата адвокатура гледа и вижда как нас във Варна ни бият, как ни репресират, тормозят и без по никакъв начин да може да се защитаваме ефективно и пълноценно.

Това, което се предлага, е много положително, че има частичен съдебен контрол, защото съдебният контрол ще реши голяма част от безобразията, които се вършат на ниво Адвокатски съвет и на ниво Дисциплинарен съд. Защото когато знае, че няма съдебен контрол, тогава беззаконието е пълно – видял съм го това нещо.

За съжаление, въпреки че съм основен член на съвета, в момента все още се укрива цялата дисциплинарна практика, включително и от мен, на Дисциплинарния съд. Ние нямаме достъп до това нещо. И този проект всъщност не залага никакво решение на този проблем за пълно публикуване на актовете на дисциплинарните съдилища. Също така и пълно публикуване на актовете на адвокатските съвети по дисциплинарните решения, в които се взимат решения за образуване на дисциплинарни

производства. В момента това е голям проблем във Варна и не само във Варна.

Другият голям проблем, който не решава този проект, колеги, е това, че всъщност има един Дисциплинарен съд, който е в абсолютно пряка и тотална зависимост от Адвокатския съвет. в момента ние имаме дори голяма порочна практика, която в момента се прилага. Адвокатския съвет в момента има право да повдига 10-20-30 дисциплинарни обвинения срещу непослушен примерно член на Дисциплинарния съд, който постановява актове, които не са му угодни на Адвокатския съвет. тези дисциплинарни обвинения могат да бъдат абсолютно незаконни, с цел неговото репресиране и превръщането му в послушен. За каква независимост може да говорим на дисциплинарен съдия в тази ситуация на ниво Адвокатска колегия – Варна? И когато особено говорим, за член съответно на орган, какъвто е членът на Дисциплинарния съд.

Изискването в момента е много голямо и това е в съответствие с правото на Европейския съюз – Дисциплинарният съд трябва да бъде независим, за да може адвокатът да получи справедливо правосъдие, да бъдат защитени неговите права.

В настоящия случай, когато един локален Дисциплинарен съд в съответната колегия действа, той не отговаря на никакви условия на независимост, колеги. затова съм предложил многократно...

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колега, извинявайте. Искам само да Ви прекъсна. Не е вярно това. Чл. 258 казва, че когато обвиненият е член на орган, в този законопроект, се гледа от друг съседен на този район Дисциплинарен съд.

СВЕТЛОЗАР НИКОЛОВ: Добре, аз имам друго предвид. Благодаря за забележката.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Законопроектът отговаря, ние сме ги мислили много тези работи и сме ги мислили заради Вас, да знаете.

СВЕТЛОЗАР НИКОЛОВ: Благодаря за забележката.

Колеги, това, на което не отговаря, да, наистина обсъждали сме многократно с работната група към Висшия адвокатски съвет, но това, на което не отговаря, колеги, е, че всъщност това, което аз предложих, включително и с колегата Марчев, и с много колеги сме стигнали до този консенсус, беше, че всъщност адвокатурата трябва да има един Дисциплинарен съд, който да бъде на апелативно ниво, да бъдат разпределени, да бъдат избирани от цялата страна тези дисциплинарни съдии, за да може по някакъв начин да се гарантира независимостта на адвокатите. А на следваща инстанция да бъде именно съдебният контрол. В момента това предложение реално не е прието, което според мен съответства по възможно най-висока степен на изискванията, които са съобразно правото на Европейския съюз.

Така че, сега, донякъде се преодолява решението за съдебния контрол. Моето предложение е да има пълен съдебен контрол, когато адвокатът е приет за виновен, независимо от наказанието, което се предлага. Тоест той да има право на достъп до съдебен контрол. И това да бъде само в посока дисциплинарно наказание адвокат. В настоящата разпоредба, според мен, ако може да ми отговорите, това, което предлагате, не ми е ясно разпоредбата, в която се казва, не мога да разбера дали обвинителят има право от Висшия дисциплинарен съд да обжалва решението пред Върховния касационен съд, когато се поддържа обвинението за неговото наказване. По един за мен неясен начин е формирана тази разпоредба. Ако може да ми отговорите, след

като завърша само. В момента не е пред мен. Разпоредбата по обжалване на решенията на Дисциплинарният съд пред ВКС.

Така че, колеги, напълно подкрепям и казаното от адв. Ашикова. Основен проблем е липсата на прозрачност в действията на органите в адвокатурата. Пълна, колеги, пълна непрозрачност имаме в нашия Адвокатски съвет. Аз съм основен член на съвета и председателят крие лично дори от мен информация за разходването на средствата по документация и аз дори не мога да се запозна дали действително ги има тези 700 000 лева в нашата колегия. За какъв достъп до обществен контрол на информация може да става въпрос? този въпрос е изключително голям. Аз съм избран на възможно най-високото място в ръководството на колегията и нямам пълен достъп до информация, а да не говорим до редовите колеги, които искат да се запознаят с тази информация.

Затова особено когато и Адвокатският съвет има право на търсене на дисциплинарна отговорност срещу непослушни недоволни колеги, които просто искат да търсят информация, съответно, колеги, предлагам и мола Ви да помислите върху това нещо, проф. Калайджиев, какво да се включи за защита на колеги, които са редови членове, които искат информация за работата, за дейността на Адвокатския съвет и на Висшия адвокатски съвет, и тяхната защита. Тоест т. нар. защита на търсещите информация и на жалбоподателите. Тоест тези, които оспорват, обжалват и искат горестоящата инстанция да провери законосъобразността и целесъобразността на действията на съответните овластени адвокати. И тези колеги, които правят това, и търсят, и са активни, не могат да бъдат обект на репресия и следва да има такава защита.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колега Николов, само Ви моля да се ориентирате към приключване, защото има още 15 души след Вас, до 17,00 ч. запазихме залата.

И другото, което искам да Ви помоля, това не е вярно, защото в проекта на Закона за адвокатурата има достатъчно гаранции, предвидени за контрол. В този законопроект. Дайте сега да оставим Варна настрана, там очевидно има проблем, но дайте да не го дискутираме.

Моля Ви се, искам да кажете конкретно какво предлагате да направим по този законопроект, какви права да имат членовете на органите на адвокатурата, вън от тези, които сме предвидили. Правото на информация на член на орган изрично е разписано. Нали това е проблемът?

СВЕТЛОЗАР НИКОЛОВ: Аз благодаря, колега Гигова.

В момента само маркирам основните проблеми, като, колеги, другата ми критика към този законопроект, включително и за концепцията, е, че тя не се основава на реални факти и данни за проблемите в адвокатурата. Аз ясно съм пояснил, че тази комисия следва да разполага с всички решения на дисциплинарни съдилища и да се направи пълен анализ, и оттам се виждат проблемите, които съществуват в дисциплинарната дейност. Също така трябва да анализират решенията на адвокатските съвети, да се изискат и да се направи задълбочен анализ. Там се виждат проблемите също, които съществуват в работата на адвокатските съвети. Когато се обработят и се анализират, тогава се изричат проблемите.

Така че аз в настоящото изказване не мога да представя пред Вас всичките проблеми, които съществуват, но аз, както тук заявих, оценявам, че голяма част се решават в този законопроект, но има големи пробойни, които се надявам в предложението, което

ще внесе писмено, защото ние вече нямаме време и т. н., и предложенията на колегите наистина се вземат предвид, и при последващи обсъждания, колеги, да обърнете внимание. Защото наистина разчитаме на Вас да изготвите максимално модерен проект на Закон за адвокатурата, който наистина да посрещне съвременните нужди на нашата професия и решаването на проблемите, за да може професията ни да се издигне.

Благодаря Ви много за вниманието. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Благодаря много на колегата.

Следващият колега, който иска да се изкаже, е колегата Добромира Полименова.

ДОБРОМИРА ПОЛИМЕНОВА (АК – Бургас): Здравейте, колеги. Аз ще бъда кратка. Нашите предложения вече бяха направени към комисията устно, така че вече сме дали нашата дан към този законопроект.

Аз искам да Ви задам два въпроса.

Вие искате ли колеги от Висшия адвокатски съвет или други колеги да имат достъп до Вашите адвокатски банкови сметки? Аз например не искам.

А искате ли преди да назначите какъвто и да било човек в канторите си, да искате едва ли не одобрението на Висшия адвокатски съвет той да подлага тези сътрудници под различни длъжности, не говоря само за длъжност адвокатски сътрудник, а говоря за всякакви хора, които назначавате на други длъжности в адвокатските си кантори, които биха могли да изпълняват част от функциите на адвокатски сътрудник?

Вие искате ли Висшият адвокатски съвет да решава какви хора Вие ще назначавате във Вашата си кантора?

Ами аз не искам. И с това ще завърша, с конкретните примери.

И друго, което искам да кажа, аз сигурно повече от 15 години съм делегат на подобни общи събрания от името на Бургаската адвокатска колегия и ние всяка година си говорим едно и също. Искаме решенията на общото събрание на адвокатите от страната да бъдат задължителни за Висшия адвокатски съвет – това ни е болката, че идваме тук и реално погледнато, в закона е написано, че трябва да приемем отчета. И съответно през определен брой години да избираме висши органи. Аз не виждам това да е влязло като концепция в новия законопроект. И за мен това е важно. Това касае свободата ни.

Благодаря Ви много. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Благодаря.

Аз Ви предлагам на въпросите да се отговаря. Два въпроса постави колегата Полименова, ще помоля тези колеги от работната група да отговорят.

ХРИСТО ХИНОВ: Може ли първо на колегата Николов да отговоря?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Първо на колегата Николов, да.

ХРИСТО ХИНОВ: Колега Николов, ако правилно съм разбрал въпроса, предвиждането в законопроекта е за обжалване във всички случаи, когато се касае до налагане на такова наказание както от адвоката, така и от обвинителя. Защото принципът в правосъдието е да има равнопоставеност на страните. Ако ние твърдим, че това производство, че бъде състезателно под някаква форма производство, трябва да имаме равни права на страните. И някакси за мен това е естествено. Аз не държа да е така, ако мнозинството приеме – разбирам какво е Вашето предложение, но някакси ми се струва неестествено едната страна да може да обжалва решението на съда, другата да не може. Но ако това се

приеме като принципно разбиране, че ще бъде правилно и че ще бъде толерирано от адвокатурата, аз не съм против.

Принципното разбиране за пълен съдебен контрол е изключително деликатен въпрос. Аз не съм сигурен, че в тази зала дори – толкова малко хора са останали от делегатите, има в общи линии някакво единодушие относно това трябва ли да има пълен съдебен контрол във всички случаи на актовете на органите на дисциплинарно производство. И преди това, което обсъждане ние няколко дена вече тук, два дни, и години преди това, за отношението на съда към нас, да отворим вратите и да допуснем съдът да контролира всички актове – за мен това е риск, който не знам дали сме склонни да поемем. Аз лично за себе си нямам никакви притеснения, ако приеме така мнозинството, ако това се приеме в законопроекта, който бъде, дал Господ, някой ден приет от Народното събрание, така да бъде. Но това дали няма да бъде по-лошо за нас?

И не, това не нарушава правото на Европейския съюз, нито правилата, установени в Европейската конвенция, защото там практиката има определено ограничено съдържание, когато се ограничават граждански права, се прилага чл. 6. Имаме и практика на Върховния касационен съд по този начин да се прилагат правилата. Така че аз смятам, че можем да се възползваме, ако приемем тази концепция за правилна. Ако не я приемем за правилна – пълен съдебен контрол, конкретно за дисциплинарно производство говоря в момента.

Това мога да отговоря на Вашия въпрос.

АНГЕЛ КАЛАЙДЖИЕВ: Извинявайте, само ще Ви дам един пример, колеги. Аз лично в частно качество давах съвети на един частен съдебен изпълнител, на който му беше наложено дисциплинарно наказание от Камарата на съдебните изпълнители,

което беше сравнително леко. Той беше допуснал някакво нарушение, след което актът, но той не беше лишен от права, защото тук е общо взето предвидено съдебен контрол при най-тежките дисциплинарни наказания. След това беше обжалвано това решение на Камарата на съдебните изпълнители, отиде във ВКС – там му наложиха някакви ужасно тежки наказания.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: За клиентската сметка кой ще отговори? Жана.

ЖАНА КИСЬОВА: Колеги, по отношение на въпросите на колегата Полименова за клиентските сметки и за адвокатските сътрудници.

Достъп до информация по клиентска сметка – адвокатска предвидена само в два случая. Единият е когато има дисциплинарно производство и оплакване на клиент на адвоката за злоупотреба с клиентската сметка, другият случай е когато имаме починал адвокат или адвокат, който е отписан, прекратена практиката, и трябва по някакъв начин клиентът да си получи достъп до парите в клиентска сметка.

Това възражение, което колегата Полименова сега направи, аз съм го обмислила и по повод на дискусиата, ще внеса на вниманието на колегите, първо, в Софийския адвокатски съвет и след това ще депозираме и във Висшия адвокатски съвет още по-голямо конкретизиране на това до какъв обем информация може да има и за какво да служи тя, така че наистина да не се позволи в никакъв случай да се получава каквато и да е информация от адвокатските клиентски сметки.

По повод обучението на адвокатските сътрудници, същото съображение, което колегата Полименова изказа, изказах и аз в рамките на обсъжданията в работната група. Затова се прие точно по това съображение, че не трудно намираме адвокатски

сътрудници, трудно ги задържаме на работа, било защото не отговарят на нашите изисквания, било защото те бързо напускат и се отказват от това, че работата е трудна. Едно задължително обучение на мен ми се струва доста притеснително. Затова се прие в законопроекта възможност за това въвеждащо обучение на адвокатски сътрудник да се проведе до една година след вписването му като такъв. Това означава, че предполагаме, че до една година той така или иначе изпитателният срок максимум е 6 месеца, ще е ясно този човек ще го задържим ли или няма да го задържим.

Не съм също много убедена доколко трябва да има едно общо обучение за всички адвокатски сътрудници, дотолкова доколкото всеки от нас има различна работа. Може би най-добре може да си обучи сътрудниците в това, което на него му е нужно в работата. Така че този въпрос също ще бъде предполагам обсъден от колегите във Висшия адвокатски съвет по повод на различни възражения от колеги.

И също искам да отговоря на колегата Александър Михайлов от Софийската адвокатска колегия, той може би си тръгна. Но все пак ще кажа, може да реши да види след това стрийма. Действително не сме мислили за някаква стратегия за завишена защита на младшите адвокати по повод на договорите, които сключват адвокати с адвокатски дружества. Беше обсъждано единствено едно предложение тези договори да бъдат приравнени на трудови. Но след като с колегите направихме анализ на данъчния ефект, който ще има за самия адвокат, който сключва този договор, установихме, че всъщност не е добре да бъдат приравнени на трудови, ще бъде много неизгодно за младите адвокати, които се наемат на постоянна работа.

Но действително такива текстове трябва да има в закона. те ще бъдат изпратени на всички колеги и ще има възможност и колегата Михайлов, и други колеги да предложат доразвиването им. Това е.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колегата Сава Каров тук ли е? Няма го.

Искам само да добавя нещо за адвокатските сътрудници защо се въвежда тази допълнителна квалификация – защото им се разширяват правомощията. По правилника за администрация на съдилищата Вие знаете, че в момента адвокатските сътрудници са едни съвършено безполезни хора, които могат да се разходят до съда, да видят нещо, нито могат да вземат препис, нито могат да вземат решение и това е поради една-единствена причина, че съдилищата изискват от тях по-високо ниво на квалификация и много по-голяма отговорност от тях самите, вън от отговорността, която носи адвокатът за техните действия. Защото адвокатът носи отговорност за действията на адвокатските сътрудници.

Ако искаме по реда на устройствените актове на съдилищата адвокатските сътрудници да имат повече правомощия, тоест да вършат по-голяма част от нашата работа, ние ще трябва да имаме завишени критерии за тях и съдиите затова са прави.

По отношение на банковата сметка, вън от това, което е написано в закона, ще Ви дам един пример от 10 дни. Моя много близка колега адвокат в момента е обект на данъчна проверка, тя е много щастлива, защото като мине една такава голяма проверка, поне за няколко години си окей с всичко. Обаче ми зададе следния въпрос, много искам да чуя какъв е отговорът. Ами всъщност клиентската сметка влиза ли в обхвата на адвокатската тайна,

защото тя трябва да декларира движение по сметки, плащания и т. н.?

Моят личен отговор е „да“, обаче мога да Ви кажа, че отговорът на данъчната администрация е „не“. Не е според данъчната администрация.

Аз съм я посъветвала да подаде искане до Софийския адвокатски съвет, да ги уведоми. Тя няма притеснение да представи тази информация. Няма, защото няма нещо, което да крие. Въпросът е, че въпросът не е за нейното криене, а за чуждата тайна.

Така че работата с адвокатската сметка е много сложна. Надявам се да Ви е сезирала и да вземете решение.

ЕЛИ ХРИСТОВА: Ако може, да се изкажа като допълнение към това, което казвате.

Едно от моите възражения към законопроекта се изразява точно в това, че начинът, по който са формулирани текстовете за адвокатската тайна, неприкосновеността на цялата информация, с която разполагаме спрямо клиента, е твърде тясна. Тя не отговаря на съвременните разбирания за тези въпроси. При това положение, ако бъде написано така глобално, както трябва да бъде, няма да има никакво съмнение, че не може клиентската сметка да излиза извън закрилата на адвокатската тайна. Това е абсурдно.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Добре, аз Ви го казвам това не с оглед сегашния законопроект, а с оглед действащия закон, който пък нищо не казва за тази сметка. Просто това е един сериозен проблем. Кажете ми кой текст коментирате, да го запиша, след малко. (чл. 60 – добре)

Следващият за изказване е Рени Христова.

ЖАНА КИСЬОВА: Колеги, само с едно изречение искам да допълня това, което колегата Ели Христова изтъкна за

адвокатската сметка и адвокатската тайна. Имаме предложение, в Софийската адвокатска колегия е постъпило от колегата Григор Вълков, виждам, че е тук, много подробно разписано с допълнителни предложения за правила по повод претърсвания, изземвания, достъп до клиентска сметка – всичко, което касае адвокатската тайна, така че и те ще бъдат обобщени и представени на Висшия адвокатски съвет, включително и това, което сега каза колегата Христова.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Рени Христова – не знам коя е тази колега, може би си е тръгнала. Меглена Гунчева е следващият записан. След това колегата Данов.

Колега Гунчева, заповядайте.

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА (АК–Хасково): Колеги, искам да изразя пред Вас становището на Адвокатска колегия – Хасково, ще го съкратя малко. Предварително искам да кажа, че изцяло се присъединявам към коментарите и забележките, които дотук бяха изложени, за да не ги повтарям подробно – и за банковата сметка, за това, което колегата Ашикова говореше във връзка с общото събрание – избор на председател от състав на адвокатския, респективно Висш адвокатски съвет, и т. н..

Аз искам обаче да започна с нещо друго, което сме изразили относно избора на заглавие на законопроекта. И ще го изчета дословно, пасажът е кратък: „Прави впечатление, че авторите са избрали заглавието „Закон за адвокатурата“, подобно на сега действащия закон. Същевременно в мотивите към законопроекта в т. 2.1. авторите са предпочели заглавието „Закон за адвокатите и адвокатската дейност“, поставяйки акцент върху адвокатската професия и мястото ѝ сред останалите юридически професии. Именно това заглавие заслужава по-голяма подкрепа и следва да

бъде използвано при по-нататъшния живот на законопроекта.“ Но това поставя няколко въпроса, които ще се опитам да нахвърля.

На няколко пъти и вчера, и днес в общото събрание се вадеше разпоредбата на чл. 134 от Конституция тогава, когато говорещият адвокат искаше да обоснове колко специална е нашата професия и че тя излиза конституционно закрепена и излиза извън рамките на обикновена услуга, както за съжаление е третирана в решението на СЕС.

Прави впечатление обаче, че съдържанието на закона изважда адвокатската професия и уредбата, така както е посочена в конкретни разпоредби, извън член и конституционно закрепената ни професия в чл. 134 от Конституцията, а разпоредбата в конкретните текстове разглежда професията по-скоро като търговска дейност. Един от тези текстове е точка 5 на чл. 11, аз ще се спра на него, други конкретни текстове няма да коментирам.

Това е текстът на чл. 11, който определя изключителната адвокатска дейност. И аз тук искам да задам въпроса какво е изключително в посоченото в т. 5 „изкупуване, управление и събиране на вземания“? Адвокатска дейност ли е това, или е търговска дейност? Колекторска фирма ли ще бъде адвокатът, частен съдебен изпълнител ли ще бъде, с договори за цесия ли ще купува тези вземания и ще ги събира? Това помоему, даже под така сериозно съмнение по същите съображения поставям точка 4 на същия текст, защото и там нещата са двусмислени. Тоест може ли ние една такава търговска дейност да я обявим за изключително адвокатска дейност и ако го направим, какво ще стане с всички търговци, които упражняват тази дейност? Ще ги вкараме в наказателните разпоредби, че упражняват изключителна адвокатска дейност вероятно.

ЦЕНИМИР БРАТОЕВ: Колега, извинявайте, при изключителната адвокатска дейност...

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: Ами така го възприемам, значи така е написано.

АНГЕЛ КАЛАЙДЖИЕВ: Прочетете алинея 3.

ЦЕНИМИР БРАТОЕВ: Просто за да не губим време.

АНГЕЛ КАЛАЙДЖИЕВ: Само да кажа една дума. Това е една директива, която касае и адвокатите. Ние имахме спорове по този въпрос, но решихме, защото това е допълнителен бизнес, допълнителна възможност за хората да изкарват пари. Затова сме го включили. Ако кажете, ще го махнем, никакъв проблем.

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: Тази дейност, след като можем да регистрираме юридически лица и да работим като търговци, защо трябва да е под формата на адвокатско дружество или вписан адвокат в съответните регистри? Който иска да упражнява такава дейност, да си регистрира едно търговско дружество. Нали това е закон за устройство на адвокатурата?

ЖАНА КИСЬОВА: Колега Гунчева, само да дам пояснение.

Директива 2167 относно купувачите на кредити налага тази точка да се коригира, действително сте права, в частта изкупуване на вземания адвокатски дружества не биха могли да изкупуват. Само че сега има подготвен законопроект за тази директива как да се транспонира в българското законодателство и въпреки че директивата предвижда, че адвокати, нотариуси и частни съдебни изпълнители могат да бъдат изключени, да попаднат в дерогацията и да няма нужда от лицензионен режим, за да обслужват вземания – това е друга дейност, нашият законодател в законопроекта, който е предложил в Народното събрание внесен вече законопроектът, не е изключил адвокатите, изключил е само нотариусите и

частните съдебни изпълнители. Тоест още една дейност се канят да ни отнемат. Говорим за обслужване на вземания.

Затова, аз докладвах сега и в Софийския адвокатски съвет, трябва според мен адвокатурата да излезе с ясно становище, че обслужването на вземания, събирането им няма как да бъде иззето от правомощията на адвокатурата, това винаги е било дейност, която адвокатите извършват. Така че тук трябва да бъде коригирано, но трябва да вземем спешно становище и по този законопроект, колеги. трябва да стане ясно, че няма нужда адвокати да бъдат лицензирани, за да обслужват вземания и да съветват било длъжници, било кредитори в едни изпълнителни производства.

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: Аз искам да попитам, но вероятно ще влезем в дебат, какво разбирате Вие по обслужване и събиране, това да представляваш страна по изпълнително дело? Или ...

ЖАНА КИСЬОВА: В директивата има дефиниция на обслужване.

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: Ами да, което означава да бъдеш колекторска фирма, която събира пари.

ЖАНА КИСЬОВА: Не, обслужване на вземания означава всичко, което може да подлежи на вземане.

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: Дайте пример, моля.

ЖАНА КИСЬОВА: Ами не мога да Ви цитирам директно дефиницията в директивата, погледнете я след това.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Може ли само да изясним нещо?

Ако някой в тази зала мисли, че адвокатът не е предприемач, много се е объркал. Защото има Директива 1023/2019 г., ако не сте обърнали внимание, има цялостна уредба в Търговския закон за предприемачите. Адвокатите са изрично посочени като предприемачи. Техният режим е изцяло идентичен

на търговците. Това, че тази дейност е свързана с предоставяне на правна помощ, която е уредена в Конституцията и че ние изпълняваме задължения, предвидени в закон по това, не ни деквалифицира като предприемачи. Лично аз съм била "против" тази разпоредба по Директива 2167, но това, което виждам в момента в парламента, не виждам пък защо сега всички други да могат, а адвокатите да не могат.

Има една правна фигура, наречена цесия за събиране, която при всички случаи няма никаква пречка да я правят адвокатите. И това би било наистина добре според мен за българската адвокатура.

Ако решите и тук общо решим, и излязат колеги със становище, че това не бива да се прави, защото би направило адвоката търговец – нали това Ви е съображението, дайте да го махнем.

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: Аз считам че позоваванията, и това е нашето становище, че позоваванията, които в момента се излагат за прилагане на директива или някакви проектозаконови, не са аргументи, оборващи това наше становище, защото ние разглеждаме така. Законът за адвокатурата или за адвокатите и за адвокатската дейност е устройствен закон. В него не следва и не бива да се дават такива акценти, които други закони, директиви или правни уредби под някаква друга форма дават възможност на адвоката да упражнява и друга дейност.

Акцентът върху този проектозакон, първо, трябва да е за устройството и след това да регламентира тази дейност, която попада в обхвата на чл. 134 от Конституцията. Това е нашето становище. Не искам да го подлагам на гласуване, защото такъв е маниерът за предложенията и гласуванията, но може да изслушате

и нашето становище. Въпрос на правна преценка е на работната група, тъй като законопроектът се работи от тях.

На следващо място, разпоредбите относно придобиване на права на адвоката. Проектът предвижда изцяло нова уредба за придобиване на права. За пръв път се въвежда встъпителният изпит, който кандидатите трябва да преминат след въвеждащо обучение и заключителен изпит. Действително трябва да има някаква регламентация и дискредитивни изисквания във връзка с безразборното приемане на адвокати, особено с юридически стаж, това, което новият законопроект избягва и ние подкрепяме в тази насока предложението. Но сериозна дискусия заслужават въпросите, свързани с вписването без изпит на другата категория и обучението, както и проверката, която адвокатските съвети извършват за наличието на необходимите нравствени и професионални качества.

Това, което искам в тази насока да споделя, на пръсти се броят колегите, които имат постановени откази поради липса на нравствени и професионални качества. И оставяйки разпоредбата така, с този израз, на практика ние пак я правим мъртвороден текст, който няма да намира приложение.

Относно адвокатския сътрудник искам само да кажа едно. Приемам всички аргументи, които се изложиха "за" и "против" при коментара на този текст, но какъв е смисълът на предвиденото обучение за адвокатски сътрудник, дори (реплика: кой ще му плаща), да, кой ще му плаща – това е другият въпрос, не го поставяме – дори в срока от три години, след като в разпоредбата на чл. 39, ал. 3 е предвидена възможност функциите на адвокатски сътрудник да бъдат изпълнявани от лице, което не е адвокатски сътрудник, достатъчно е то да бъде назначено по трудов договор

и да е вписано в регистъра. За тези лица по чл. 39, ал. 3 не се предвижда задължително обучение.

Адв. Гилова каза, че се разширяват правомощията на адвокатския сътрудник. Колегите от София казват, че в тези правомощия влизат и възможности да взимат преписи от решения, изпълнителни листове и т. н. Ами ако той не е адвокатски сътрудник, а по чл. 39, ал. 3 е по трудов договор и изпълнява тези действия и правомощия, тогава кой ще има интерес да взема лице за адвокатски сътрудник, да му плаща обучение, да му плаща изпити и т. н.? Тези текстове също няма да имат никакво приложение.

Относно правото на достъп до информация. Следва да бъде предвиден – само това ще прочета, извадки – един по-голям обем от правомощия по отношение на информацията и набора от документи, до които адвокатът може да има достъп. Изрично предлагаме да се посочи, че пред административните, държавните, органите на досъдебното производство, съдебните органи адвокатът действа с пълномощно без нотариална заверка. И го казвам не толкова, защото в съда искат и в досъдебно производство нотариална заверка, по-скоро за органите на администрацията всички знаем какви, без нотариална заверка на пълномощно.

КРАСИМИРА ИВАНОВА: Значи, че има право навсякъде, където е необходимо, без пълномощно от клиента, доколкото в закон не е предвидено ограничение.

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: Да, добре. Но всички знаем законодателството, касаещо достъп до документация в административните органи – актове за граждански състояния, данъчни оценки, схеми, скици и т. н. В голяма част от случаите учрежденията и общините поставят изискване за нотариална

заверка на пълномощните. Особено по коментарите, които текат във ФОБА от колеги от Софийската адвокатска колегия, една община дава без нотариална заверка на пълномощно, друга с нотариална заверка.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Искам да Ви питам какво да направим със следния текст. Значи ние сме предвидили въобще без пълномощни, Вие какво предвиждате?

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: Така е. Да има пълномощно адвокатско, без нотариална заверка. Защото препращайки, освен ако е предвидено в друг закон или наредба, има една наредба...

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Не е наредба, само в закон.

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: Защото на нас като адвокати не искат да ни дадат документи без нотариално заверено пълномощно, ние в момента искаме без пълномощно. Това няма да стане.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Защо? Аз пък мисля, че като го пише в закона...

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: Аз го казвам от собствен опит. Не знам Вие ходили ли сте в общини и в учреждения. Това е нашето мнение. Аз не искам да влизам в дебат с Вас, казвам го от опит.

КРАСИМИРА ИВАНОВА: Само нещо да споделя, колега Гунчева. Аз разбирам Вашите притеснения и на всеки от нас му се е случило това, че за най-елементарна справка му се иска пълномощно. Идеята на комисията беше да премахне това изискване и адвокатите да разполагат с правните основания да се позоват на законов текст, който им дава такъв достъп. Като развиваме нещата допълнително после при картата. Но ако колегите смятат, че това не дава свобода, а напротив, създава затруднения, да го дискутираме.

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: Следващите коментари са във връзка с изборите, само ще кажа две думи, на председатели на колегии и Висш адвокатски съвет от състава на съветите, съответно Адвокатски съвет и Висш адвокатски съвет.

Много се изговори по този въпрос, аз считам, че това е генерално отстъпление от демократичния принцип, който е действал в българската адвокатура по отношение на избори на органи, още повече в законопроекта във вида, в който се представя, председателят е самостоятелен орган. Той представлява на място Адвокатската колегия, представлява и Адвокатския съвет. И след като се възлагат такива представителни функции, той трябва да бъде избран пряко от адвокатите на съответната колегия, респективно от адвокатите на страната с директен избор от всички адвокати – пряк директен избор.

Във връзка с това искам да изкоментираме прекратяването на пълномощията на председателя на адвокатската колегия в т. 4 от чл. 185, ал. 4.

Аз ще прочета кратко записаното: „Въведеното в т. 4 основание за смяна на председателя при образувано дисциплинарно производство, образувано дисциплинарно или повдигнато обвинение, налице е пълно противоречие с въведената в дисциплинарното производство презумпция за невинност. Въвеждането на това основание дава неограничена власт на съвета да инициира смяна на председателя чрез подаване, повдигане на обвинение и респективно Дисциплинарният съд образува дисциплинарно производство.“ Категорично недопустима разпоредба, която да остане в този вид.

В същия смисъл е и разпоредбата на т. 3. Защото това основание застрашава въведените с проекта основни начала на адвокатската дейност, каквито са правилата на свободно

изразяване и независимост при упражняване на дейността. Преценката кои действия или изказвания уронват доброто име или престижа на адвокатурата следва да се извърши в хода на дисциплинарно производство, защото този текст е свързан с чл. 232, ал. 3, т. 6 и е обвързан с налагане, тоест предвиден е като дисциплинарно нарушение, водещо до дисциплинарно наказание.

И не може само и единствено на това основание, след като е въведено като дисциплинарно нарушение, Адвокатският съвет да приеме, че председателят нарушава доброто име и да иска неговото освобождаване, без доказване, а доказването става в спорното дисциплинарно производство дали наистина е извършено такова деяние, което следва да бъде санкционирано.

(Реплика: по стара българска традиция.)

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Може ли само да отговоря на този въпрос, да обясня защо?

Първо, това е абсолютно невярно, че българската традиция е такава. Няма такова нещо. През 1950 г. с указа за адвокатурата е създадена тази традиция. Нито първият закон, нито законът от 1925 г., нито изменението от 1934 г. на Закона за адвокатите, всичко там е Адвокатски съвет, Адвокатският съвет избира секретаря, избира председателя на Висшия адвокатски съвет. Просто това не е вярно. И ще Ви кажа защо. Като прочетете мотивите от Указа от 1950 г., ще разберете. Защото кандидатът, тогава не е имало председател на Висшия адвокатски съвет, на Националния съюз на адвокатите се одобрява от ЦК на БКП, ето затова.

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: Е, значи връщаме се в онези години, така ли?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Не, напротив, точно тогава е възникнал прекият избор, през 1950 г., колеги. дотогава ще Ви

обясня защо е било така, защото си направих труда да седна да изчета и сега ще Ви питам Вас, Вие правихте най-сериозното сравнително правно проучване, нали така?

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: Да, и то е качено на страницата.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Искам да ми кажете коя адвокатура в Европа избира пряко председател на Висшия адвокатски съвет? искам една да ми посочите, само една. Няма такава!

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: Адв. Гигова, аз ще Ви попитам какво Ви притеснява Вас, ако председателят на адвокатската колегия и на Висшия адвокатски съвет се избира пряко от адвокатите? Какво Ви притеснява?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ще Ви обясня, че не ме притеснява, макар че вчерашната сценка тук е достатъчно притеснителна и дава отговор на въпроса защо не трябва да се прави *(говорят едновременно)*. Точно така, колеги, защото когато имате колективен орган, който взема решения, решенията се взимат само с мнозинство. Значи всички органи, които са създадени по силата на закон да упражняват регулираща функция, както всички регулаторни органи или надзорни органи в тази страна, всичките са колективни, абсолютно всички органи са колективни.

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: И ние към кои се причисляваме от тези – регулационни, надзорни, какви сме?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Обяснявам Ви каква е логиката. Какво решение ще се вземе, е друга тема на разговор. Аз Ви казвам какви са аргументите защо се избират от самия орган.

Първо, защото в абсолютно всички правни системи, затова Ви зададох въпроса, ако ми кажете една адвокатура в Европа, веднага ще се съглася. Няма такова нещо.

(Реплика: Не сме съгласни с това, Вие не ни чувате!)

Добре, аз Ви казвам, аз съм много съгласна да Ви чуя, Вие чуйте какви са аргументите. Аргументът е, че това е колективен орган, органът взема решение и органът има компетентност. Когато председателят, няма значение на кой съвет, дали ще е на Софийския съвет, дали ще е на Висшия, няма никакво значение, – колега, секунда, след малко, аз отговарям на колегата Гунчева.

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: Ама аз не питам. Аз дадох нашето становище.

(Реплика: Нека да се изслушваме.)

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колеги, искам да знаете какви са мотивите.

ДЕЛЕГАТКА (от място): Аз съм тук да си кажа мнението, не живеем в 50-те години, някои от нас не са били родени тогава. моите уважения!

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: Аз мисля, че сравнението, което Вие правите, абсолютно не е удачно, защото Вие говорите за избор на регулаторен орган, първо, и, второ, председателят представлява само органа. Председателят не представлява други, освен органа, от който е избран. В случая председателят на адвокатската колегия представлява цялата адвокатска колегия, затова Вие сте запазили това представителство и самостоятелност на този орган, защото той има самостоятелни функции, права и задължения, като самостоятелен орган в проектозакона. Той не представлява само Адвокатския съвет, наред с колегията той представлява и Адвокатския съвет, тъй като членува по право.

По същия начин председателят на Висшия адвокатски съвет представлява съвета и цялата адвокатура. Затова не е удачно сравнението, което давате. И затова той не може да бъде избиран от 5 човека, 10-20 или 30, защото в някои адвокатски съвети

съставът е 5 или 7 човека и те ще изберат, както в Хасково е 7 човека съставът на Адвокатския съвет, при 360 адвокати в колегията. И какво, седем човека ще изберат? Да, и после ще го освобождават, когато му се повдигне дисциплинарно обвинение.

ПЕТЪР СЛАВОВ: Може ли едно питане, колеги, от залата, за да не взимам думата после?

Нещо, което не коментирахте, но ми се струва доста важно и просто ще Ви обърна внимание. Вчера как хубаво си се поскарахме тук, но си се поскарахме по адвокатски, в нашата общност, както си се караме често и си знаем, че си се караме – това не излезе навън и както се казва, не се изложихме пред обществото. Но нали ни е ясно на всички, ако ни гледат хората от страни, какво ще кажат за тези адвокати?

Замислете се в тази концепция, която е заложена по отношение на председателите на съвети и на Висшия адвокатски съвет, и заложената идея те да се сменят доста по-често, включително и при хипотези, които най-малкото ще са спорни между сменяния и сменящия го, нали така? Тоест най-вероятно между тях ще възникне конфликт, надявам се да не е от типа конфликт, който гледахме вчера, но възниквайки един конфликт, особено ако той се изостри, това може да стигне до степен, включително те да си пречат взаимно, завареният на новия да се впише примерно в регистър „Булстат“ официално за пред третите лица като представляващ, да имаме производство по чл. 536 ГПК, искиви производства, оспорване на решенията на събранието и т. н. И да възникне спор на практика кой е легитимният председател по отношение на третите лица. И тогава, за съжаление, тези спорове, които си ги водим тук или от време на време и пред съда, но това е веднъж на четири години, след това всички приемаме вече крайния резултат и се съобразяваме с него, това може да стане

да се води на всеки 2-3 месеца кой е легитимният председател на дадена колегия или на Висшия адвокатски съвет, това да се изнася пред обществото. Извинявайте за израза, ама да се излагаме наистина на кифладжии, което ще е наистина вече някакво дъно.

Много Ви моля, помислете внимателно върху тази концепция по начина, по който е заложена, защото наистина безспорно е за мен е, че трябва изборът да остане пряк, както е в момента, и то пряк на принципа един адвокат – един глас, а не чрез делегатски събрания и по този начин, и в никакъв случай да не е някаква тип ротация на всеки два-три месеца се сменяме, при тези хипотези, при онези хипотези. Повярвайте ми, както се казва, често съм бил визионер като предупреждавам за нещо лошо, че може да се случи, особено по законодателството. Дано да греша и дано да не го направим това, защото наистина много може да се изложим, ама наистина много.

Извинявайте много и благодаря за вниманието.

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: Последния въпрос, който искам да дискутирам с Вас, е за провеждане на Общото събрание и на колегията, и Общото събрание на адвокатите от страната.

Категорично считаме, че Общото събрание в частта на отчет на всички органи, било на местно или на централно ниво, следва да бъде отделено от изборите. Изборите трябва да се провеждат в конкретно определена дата, те да са преки, без пълномощници, могат да бъдат организирани от адвокатските колегии с изборни комисии по места, обобщаване на резултатите, изпращане в централната изборна комисия. Ами ние всичко това го правим на местни избори, на парламентарни избори – всичко това по места се прави по този начин. Не е невъзможно, не откриваме топлата вода. Но това ще даде възможност на адвокатите пряко да изберат органите си и няма да утежни Висшия адвокатски съвет, каквито

аргументи се излагат, че видиш ли, как 13 000 човека ще дойдат в София да гласуват пряко. Може да се предвиди и електронно гласуване като вариант или смесено – електронно и с урни хартиена бюлетина. Но това трябва да е работа, която ще определи ораните ни с избор самостоятелна и отделена от отчетната част на всяка година, която се прави.

И не мога да разбера какви са аргументите да се направят събранията в м. януари? Това е просто абсурдно, да не говоря за предварителното подаване – това вече са детайли, на кандидатури, дневен ред, допълнителни вписвания няколко месеца по-рано.

Всички сме убедени, че системата като организация и провеждане на Общото събрание в отчетната му част и по места, и на централно ниво работи досега добре. Последната седмица. Не е нужно – и с това приключвам – да се пипат институции или уредби, които са показали във времето си, че работят добре. Следва да се запазят и да се доразвият, ако имат нужда от това, появило се в хода на работа и от нашите преки наблюдения, и да се развият тези институти, които нямат изобщо правна уредба или тя по някакъв начин не отговаря на сегашните условия.

Благодаря Ви за вниманието. *(Ръкопляскания.)*

ЖАНА КИСЬОВА: Колега Гигова, може ли да кажа нещо?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Може.

ЖАНА КИСЬОВА: Колеги, в отговор на това, което се обсъжда допреди малко за това как да бъдат избирани председателите на съвети и на Висшия адвокатски съвет, аз тук поемам изцяло вината, предложението е лично от мен и то дойде много преди да знам, че ще възникне някакво противоречие между мнозинството във Висшия адвокатски съвет и колегата Дерменджиев. Още когато започна работа по концепцията, беше направено по повод на това, че някои адвокатски колегии в

страната се оплакаха, че имат неработещ Адвокатски съвет, поради това, че председателят и Адвокатският съвет просто изповядват коренно различни виждания за работата в колегията.

Този аргумент, който колегата Славов каза, е много логичен – така е, не е добре да се излагаме пред обществото с чести смени на председатели, но за мен някакси аргументът, който най-много накланя на везната, е нещо да се случва в тази колегия, разбирате ли, тоест да работи Адвокатският съвет. С цената на това някой да си преглътне егото да бъде сменен, ако действително се приеме, че вариантът за смяна на председател на съвет или на Висшия адвокатски съвет от самия съвет не е добър вариант за нашата адвокатура, ако се мисли за варианта пряк избор, аз нямам нищо против честно казано, но трябва да има вариант, в който председател, който не е в унисон с мнозинството от съвета, да бъде сменян, било по предложение на съвета от общото събрание, с някакъв частичен избор, предизвикан. Но Вие кажете каква е ползата?

Аз не искам да споря с никой, просто изслушвам аргументите на едната и другата позиция. Кажете какъв е вариантът?

ЕЛИ ХРИСТОВА (реплика от зала): Тогава не ли редно целият съвет да се смени?

ЖАНА КИСЬОВА: Защо целият съвет да се сменя, аз не го разбирам това?

Няма значение кой е крив, кой е прав. Важното е, че съветът не функционира. Тоест вашето предложение е когато не функционира такъв съвет, все пак и аз бях избрана за председател, и мога да бъда в тази позиция, съветът да вземе решение, което на мен да не ми харесва? Ако обаче е толкова в противоречие с моето

виждане за това какво трябва да се случи, ще си подам оставката, няма да карам всички колеги да напускат съвета заради мен.

(репликите от залата продължават)

Ама Общото събрание, колега, аз затова казвам, трябва да има някакъв вариант. Какъв да бъде той? Но съгласете се, че продължаването на такъв тип конфликтна работа също не е вариант. То не е работа.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Може ли да Ви кажа нещо? Не може да има един да те избира, друг да се сменя. Това няма как да стане. Значи или отиваме във варианта пряк избор на председател – казвам Ви аз какво мисля – пряк избор на съвет и смяната става от органа, който те е избрал, или отиваме на варианта избираме колективен орган, той излъчва представителя на адвокатурата. Не може да има вариант единият да те избира, другият да те маха. Това за мен е ненормално. Кой модел ще се избере е друга тема на разговор, но не може да има за мен различия в начина, по който се избираш и се махаш.

Ако колегата Кисьова е свършила, следващият е колегата Албена Пенова. Не я виждам.

Колега, слушам Ви.

МОНИКА ДИНЕВА (АК – Стара Загора): В подкрепа на това, което Вие казахте, аз всъщност преди Вие да започнете да говорите, исках точно това да кажа. Абсурдно е един да Ви избира, друг да Ви сменя. И при положение, че ние стигнем до пряк избор на председателя от цялата колегия или там вариантът, в който ще се избира председателят, най-логичното нещо е точно Общото събрание, което го е избрало, да преустанови неговия мандат.

Да, безспорно е, че има случаи, в които има неработещи съвети, слава Богу, нашият не е такъв. Но тогава да се върви към нов цикъл избори, които да се проведат от общото събрание, ако

нещата не вървят. Точно така, нов цикъл избори и за органи на съответната колегия.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колеги, конфликт между председател и съвет винаги може да възникне, дали ще във Висшия адвокатски съвет, дали ще е в някой друг съвет. Въпросът е следният. Съветът се избира също пряко и не можеш да искаш председателят, който е член на Адвокатския съвет по право, да си отива съветът, защото председателят не е съгласен. Ами той е един от многото и може би Ралица Негенцова може хиляда кусури да е имала, но беше един човек, който казваше „аз съм един от всички“.

Така че моля Ви се, ако ще се избира пряко единият и се избира пряко другият, тогава и пряко ще бъдат отзовавани не може и единия, и другия. *(реплики от залата)*

ЕЛИ ХРИСТОВА: Валя, след всичко това, което чухме вчера и днес, идеята според мен на колегите, които се изказаха с противната на твоята теза, е, че всеки член на съвета трябва да положи усилия да работи по екипен начин, да не се създава разделение, да се използват всички механизми за преодоляване на конфликтите, а не да се избягва от възможност да намериш общия път. Висшият адвокатски съвет прави до този момент само това, само разделението търси. Това е най-лошата практика, която според мен въобще би могла да бъде.

Нека да не създаваме, как да кажа, законови възможности тези, които не са се сетили как да направят проблем на работата, да го направят. *(Ръкопляскания.)*

ЦЕНИМИР БРАТОВ: Имам един въпрос към адв. Ели Христова и председателката на Хасковската адвокатска колегия и той е следният. Хасковският съвет взема едно решение, което на Вас не Ви харесва. Ще подпишете ли писмо, заявление, договор, каквото и да е, като човек, който представлява колегията или не?

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: Питате ме с оглед опита или ме поставяте в една хипотетична ситуация?

ЦЕНИМИР БРАТОЕВ: Да, хипотетична е.

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: Аз ще Ви кажа, в Адвокатски съвет – Хасково, хайде да не казвам доста, но е имало въпроси, по които сме водили много разгорещени дебати, но винаги стигахме до едно решение. Няма случай, в който ако сме стигнали до едно конкретно решение, членовете на съвета да не са приели това решение. Може да са тръгнали на дискусия от друга гледна точка, но след като решението в хода на дискусията се е оформило с този резултат, ние всички приемаме този резултат и действаме по този резултат.

ЦЕНИМИР БРАТОЕВ: Ами това е правилното.

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: Да, така е.

ЦЕНИМИР БРАТОЕВ: Но ако Вие не го подпишете, какво ще направи Хасковският съвет?

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: В смисъл какво? В сегашния Закон за адвокатурата има един текст...

ЦЕНИМИР БРАТОЕВ: А, да, дисциплинарно производство.

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: ...“неизпълнение на функциите на председател“. Това попада едно към едно в тази хипотеза и може да ми се търси дисциплинарна отговорност. Още повече с оглед практиката на ВКС, Адвокатският съвет спокойно може да си образува преписка и да си повдигне обвинение на място. Тоест има механизъм за защита, защото аз не съм си изпълнила задълженията да си подпиша това, което като решение е прието от Адвокатския съвет.

ЦЕНИМИР БРАТОЕВ: Значи това е решението, добре.

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: Да, смятам категорично, че органът трябва да е на пряк избор – и председател, и съвет, и на пряко гласуване трябва да бъде отзоваването.

Не искам да напомням, защото адв. Гилова повдигна темата, че председателят е един от всички, не искам да напомням на адв. Гилова, която е може би единствената от стария Адвокатски съвет, преди този действащ, когато Висшият адвокатски съвет се произнесе, че Мария Георгиева от Благоевград, тъй като не беше обжалван нейният избор, е председател със стария Адвокатски съвет, чийто избор беше обжалван, и една година новият председател работеше със стария Адвокатски съвет.

ЦЕНИМИР БРАТОЕВ: Ето това е също пример защо трябва да се избира от съвета.

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: Не. Затова трябва ясно да се каже, че при избор на органи, тъй като те вървят в една и съща дата, в един и същи момент, Адвокатският съвет с председателя, Дисциплинарният съд с председателя, който е на пряк избор, встъпват едновременно. Ако се обжалва единият избор за съвет, председателят ще изчака и ще встъпи с него. Това е много лесно, в един текст се решава.

ЦЕНИМИР БРАТОЕВ: Това е много правилно. Това е възможно решение.

МЕГЛЕНА ГУНЧЕВА: Защото практиката на Висшия адвокатски съвет познава и друго. А може, ако се появи този проблем сега, да има и различно решение.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИЛОВА: Колега Гунчева, не ме обелюсвайте, аз съм гласувала "против" това решение, защото не е вярно.

ЦЕНИМИР БРАТОЕВ: Понеже този въпрос наистина е бил дискуссионен, ние сме мислили доста по него, включително аз самият съм мислил. Единственият сериозен смислен аргумент за прекия избор на председателите е точно по-голямата легитимност, което дава този избор. Защото когато председателят на Висшия адвокатски съвет излезе и каже – зад мен стоят 14 000 адвокати и аз съм избран пряко, е това. Това е за мен единственото предимство. *(реплики от място)*

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Не, аз съм много благодарна за примера, който даде Меглена Гунчева – като не си изпълнява председателят задължение, че трябва да му се търси дисциплинарна отговорност.

ЦЕНИМИР БРАТОЕВ: Да, но той остава председател и може да продължи месеци напред да не ги изпълнява. Разбирате ли? Ето това е проблемът. Да престане да функционира съветът, това е проблемът. Този проблем трябва да решим. Нямам нищо против прекия избор. Имаме проблеми в това, което се явява като патология. И е нормално да се случи.

ДОБРОМИРА ПОЛИМЕНОВА: Но всъщност с това създавате патология, разбирате ли? Защото аз, ако искам абсолютно недобросъвестно да атакувам целия Адвокатски съвет, един по един ще ги отстрелям с жалби. И Вие това нещо го предвиждате, и това всъщност трябва да се избегне. Не може само по една жалба да сваляте от власт, както се казва, един избран.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колеги, това е безспорно.

ДОБРОМИРА ПОЛИМЕНОВА: Просто това радвам се, че това го казвате, защото това е предвидено.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Това е категорично неправилно. Трябва да има дисциплинарно наказание, което да предвижда лишаване от право да заемаш длъжност.

ДОБРОМИРА ПОЛИМЕНОВА: Да, това исках да коментирам. Благодаря.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Това е правилното. Значи това е грешка, трябва да бъде поправена. Прави сте абсолютно.

ЕЛЕНА РАДЕВА: Съкращавам изцяло изказването. Ще представим в писмен вид Адвокатската колегия от Смолян бележките си по закона.

ЖАНА КИСЬОВА: Колега Радева, аз се извинявам, ако Ви прекъсвам, обаче ако е по този въпрос за избора на председател.

ЕЛЕНА РАДЕВА: Не е по този въпрос.

ЖАНА КИСЬОВА: Ами колегата Пенова беше записана преди Вас.

ЕЛЕНА РАДЕВА: Извинявайте, аз се записах след колегата Гунчева непосредствено и знам списъка.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Добре, аз съм се объркала. Давайте.

ЕЛЕНА РАДЕВА: Имаме концептуално несъгласие със Закона за адвокатурата в няколко основни пункта, като няма смисъл да разсъждаваме върху останалите по-дребни неща.

На първо място, структурата на органите на Закона за адвокатурата, които предвиждате, не предвиждат абсолютно никаква промяна де факто от сега съществуващия модел, който се вижда много добре нагледно и на това събрание, че не функционира.

Смея да заявя от името на председателите на адвокатски колегии, в петък имахме среща председателите – абсолютно всички председатели застъпиха становището, че трябва да има връзка като структура между адвокатските колегии и Висшия адвокатски съвет. Функционирането в този откъснат модел не дава добри резултати и основното нещо, което трябва да се предвиди в новия Закон за адвокатурата, ако искаме да имаме силна и

действаща адвокатура, е да има връзка и то пряка, между колегиите и Висшия адвокатски съвет. Членовете на Висшия адвокатски съвет не могат да продължават да бъдат откъснати от адвокатските колегии. Под каква форма ще бъде, това вече е въпрос наистина на обсъждане. И колегата Кисьова, и колегата Хинов, и други присъстващи в залата знаят, че има, обсъждали сме нееднократно различни варианти. Изход има, но това е обединяващото около всички мнението на всички председатели.

Второ, категорично разграничаването на ОСАС от изборния процес. Адвокатите не сме крепостни селяни, имаме право на обикновен избор, който има всеки гражданин – пряк избор на нашите органи. Ами дайте в 21 век да не се убеждаваме в това елементарно правило! Вече на няколко общи събрания го приемаме и все го подминаваме. Какво толкова страшно има в прекия избор?

Председателите категорично легитимират и представляват, те са лицето на колегията. Не можем да ги сменяме, харесват ни – не ни харесват. Имахме такъв пример в нашата колегия – да, неработещ съвет и недобър избор на председател, ама това е, ние си го избираме. Както избираме Народното събрание, харесват ни – не ни харесват, това е нашият избор. Не можем просто да променяме председателите, защото не ни харесват. Пряк избор на председатели.

И на последно място, остатъчната компетентност. Няма как адвокатските съвети или Висшият адвокатски съвет да имат остатъчна компетентност. Остатъчна компетентност се предвижда на общите събрания.

Ако Висшият адвокатски съвет реши в този си вид да внесе законопроекта за Закона за адвокатурата, ние скоро Закон за адвокатурата няма да имаме, защото Ви заявявам, че ще се

противопоставим категорично на подобна структура на закона.
(Ръкопляскания.)

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Аз мога ли само да Ви питам нещо? Имам един въпрос. Кажете ми с тази остатъчна компетентност, която много сме я мислили, защото първоначалният проект предвиждаше точно това, аз съм писала тази част, и тогава се постави въпросът – като нещо не сте го предвидили, и е извън обхвата на съвета, свиквате общото събрание, за да вземете решение ли, какво правите? Защото остатъчна компетентност означава всичко, което не е изчерпателно изброено в закона, и което никога живота няма как да го предвидиш, това е абсурдно да предвидиш живота, ти можеш само да дадеш сфери на дейност. Остане ли остатъчна компетентност на общото събрание, аз повече никакви органи за адвокатура не искам да чувам и няма да участвам. Вие няма да работите, тези след нас, по-младите. Обаче тази работа човек я разбира като стане член на органа.

Ако искате да блокирате работата на адвокатските съвети по места, оставете остатъчната компетентност на общите събрания. Същото е да блокирате работата на Висшия адвокатски съвет.

Пак казвам, не ме интересува, само чакам да ми изтече мандатът, каквото мога да направя за тази адвокатура, независимо от оценките, които се дават. Оттук насетне тези след нас ще затрудните.

ЕЛЕНА РАДЕВА: Веднага отговарям. Аз също съм в органите на адвокатурата, не знам от колко години, 12 или колко, това няма никакво значение, но в Смолянската адвокатска колегия спазваме принципа на остатъчната компетентност, независимо че не е изрично записано в закона, и по всички въпроси, по които не

сме компетентни да се произнасяме, Адвокатският съвет отнасяме този въпрос към общото събрание и правим извънредни събрания, когато е необходимо.

Дали след като законопроектът предвижда ОСАС да е постоянно действащ орган и да има няколко сесии на заседания, това облекчава остатъчната компетентност, въобще няма да има. Извинявайте, но не са толкова сложни въпросите, които обикновено остават за решаване, или спешни. Нищо не пречи на следваща сесия на Общото събрание на адвокатите от страната да бъде отнесен съответният въпрос.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Аз прекрасно го разбирам, то неслучайно е предвидено като постоянно действащ орган, тъкмо заради това, за да не се налага да свикваш нови персонални състави и те непрекъснато да вземат решения. Но оставете Висшия адвокатски съвет, там е ясно – постоянно действащ орган, кажете ми в големите колегии какво ще правят, ще правят нонстоп събрания ли? Аз не го разбирам. Но като искате, ще го предвидим. Ще се види, че една година ще работи, абсолютно всички след това ще кажа, че не могат да работят, защото, пак казвам, не можете да предвидите живота, не знаете какво ще Ви се случи.

Колегата Златина Йовчева.

ЗЛАТИНА ЙОВЧЕВА (АК – Стара Загора): Благодаря Ви. Имам само две предложения, другите ще ги пуснем в писмен вид.

Колеги, в чл. 13 „несъвместимост...“ в т. 1 на ал. 1 сте включили като изключение „народни представители, общинските съветници“. Добавете ги.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Кое сме изпуснали?

ЗЛАТИНА ЙОВЧЕВА: Общинските съветници. Изключение са народни представители. Но общинските съветници не са изключение, мисля, че трябва да бъдат включени.

И по молба на колеги от нашата колегия т. 3 – „имаме забрана да работи по трудово правоотношение, освен ако заема академична длъжност и т. н.“, моля да бъдат включени като изключение личните асистенти по Закона за личната помощ чл. 14, защото те задължително са на трудов договор, а имаме колеги, които за съжаление.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Значи това е при несъвместимост, ал. 1, т. 3. Видях я. Някой ми го каза това нещо.

ЗЛАТИНА ЙОВЧЕВА: Това просто исках да го поставя пред Общото събрание, другите в писмен вид ще ги представим. Благодаря Ви.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Албена Пенова.

АЛБЕНА ПЕНОВА: Колегата Величков пожела да си сменим местата, че бил по темата.

ЖАНА КИСЬОВА: Колеги, искам само да отговоря на няколко запитвания, които имаше за адвокатските сътрудници. Може би не сме го формулирали ние правилно, ще погледна, но не е това замисълът, всякакъв служител на адвокатско дружество, независимо каква е длъжността, да подлежи на обучение. Идеята е точно обратната. Понеже не знам при Вас дали се случва, но при нас често се отказва вписване на адвокатски сътрудник, защото посочената длъжност вътре в самата му длъжностна характеристика и договора е друга, примерно деловодител или юрист, или каквото искате друго. Идеята беше, че независимо от длъжността като наименование и като код, ако от функциите се включва и задължението на адвокатския сътрудник, той може да бъде вписан като адвокатски сътрудник. И след вписването, тоест обратната поредност, а не че всичките ни служители ще минават обучение. Такъв е замисълът.

ВЕЛИСЛАВ ВЕЛИЧКОВ: Понеже съм по темата, за да не объркваме темите относно прекия избор и относно изборите на адвокатски съвети и Висшия адвокатски съвет. това, което се предлага в законопроекта, да бъде избран от съответните съвети председателят, всъщност е ролята на председателстващ, а не на председател. Председателстващ има Висшият съдебен съвет, избира го от състава си Висшият съдебен съвет. той обаче не е орган на адвокатурата, както тук изрично председателите са вписани като орган на адвокатурата, той определя дневния ред, ръководи заседанията, подписва протоколите, да, и ходи на някои срещи примерно.

Председателят на колегията е прекият избор на всички колеги адвокати от страната, най-напред за техните колегии, след това за Висшия адвокатски съвет. Той е нещо повече от представляващ. Той представлява адвокатурата по закон. Той ходи задължително на срещи, на които трябва да говори от името на съответния съвет по места или на Висшия адвокатски съвет.

Представете си сега ситуацията, в която на две години се сменя този председател. И на всички органи, с които адвокатурата работи или си партнира, се обяснява – ние си сменихме председателя, защото се подмени половината състав, те решиха да си изберат друг председател. Това създава едно крайно неудобство, но и някакво съмнение в предвидимостта на адвокатурата като орган, с който трябва да се работи. Участие в заседания, съвместни инициативи, работни групи и т. н.

И тук сега къде е най-големият проблем? Сега, „ротация“ стана много модерна дума и ние решаваме да я включим в закона. Сега, ние хубаво я включваме и започва една подмяна на съветите през две години. Дори с жребий – тя пък е тръгнала от

Конституционния съд, този жребий, но само първите мандати, докато се направят девет.

Чрез този жребий вторите две години на Адвокатския съвет ние ще имаме наполовина подменен състав. Този наполовина подменен състав ще е избран на следващо събрание на колегията, не това, което е избрало първоначалните членове и председателя. И наистина може да се стигне до недоразумение, противоречие. Но това може да са противоречия, дори при смяна на състава да се е формирало ново мнозинство в Адвокатския съвет, и част от това ново мнозинство да е решило, че следва да влезе в някакво противоречие или конфликт с председателя.

В този момент не само председателят ще загуби авторитет, но и целият Адвокатски съвет и колегите вече няма да са убедени, че тези хора представляват техните интереси. И, забележете, за разлика от Висшия адвокатски съвет, където след две години може да се смени председателят, при адвокатските съвети може да стане по всяко време. Тоест дори нямаме идентичност. Начинът на промяна е такъв, че през 6 месеца може да си имаме нов председател на местните адвокатски съвети, включително както каза колегата Гунчева, една дисциплинарна преписка, едно образувано дисциплинарно производство – хайде! Едно мнозинство е решило, че председателят му е неудобен и го разрешава по прокурорски начин. Има производство, има обвинение – довиждане! Нов председател. И тогава ще започне едно непрекъснато лобиране и противоречие в адвокатските съвети, ще има постоянно генерирани конфликти, които наистина ще увредят обществения авторитет на адвокатурата по места, а същото след това ще се пренесе и във Висшия адвокатски съвет.

И когато ние избираме председател и съвет, в крайна сметка съветът може да е заинтересуван кой му е председател. Аз не съм

кандидат за съвета – не ме интересува, аз избирам председател като личност и като личности хората в съвета. Аз не трябва да съм след това зависим от техните взаимоотношения.

Вас може да Ви интересува кой Ви е председател, защото си имате противоречия и те са много явни тези, които имате. Мен обаче не ме интересуват Вашите противоречия. Ние сме Ви избрали всички, за да намерите начина да работите заедно и в консенсус, и да постигате съгласие. Ако не го направите, един бивш председател на парламента, лека му пръст, беше казал – „всички вкупом сте излишни“, а не само единият от Вас.

Защото какво правим, ако Вие се скарате помежду си? Ще почнете да се сменяте ей така, дайте сега ще изберем след две години другите, за да са ни удобни другите, защото съм скаран с еди-кой си. Това предпоставя конфликти.

И затова, в заключение, за мен категорично пряк избор на председателите на съвети и категорично съм против ротирането на съставите! Избираме хора за мандат от три или четири години, ако някой не се справя с работата си, да бъде така добър да напусне. Ако колективно не се справяте, въведено е правомощие Общото събрание може да Ви отзове или съответно местните адвокатски съвети. Да, редът на освобождаването по реда на избора. Но нека не се опитваме с апаратни хватки да правим така, че адвокатурата да обслужва част от мнозинствата в адвокатските съвети и част от мнозинството във Висшия адвокатски съвет, независимо кой е този съвет. И много Ви моля, никога не се опитвайте да решавате персонални проблеми през устройствен закон!

Благодаря Ви. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колега Величков, само искам да отговоря.

Ще Ви отговоря, колега Величков. Моля Ви се, това, че председателят не изпълнява решенията на Висшия адвокатски съвет, досега не сме предприели никаква инициатива за никаква дисциплинарна отговорност. *(Велислав Величков репликира от място: То и Вие не изпълнявате...)* Няма значение. Аз обаче не съм съгласна за работата, която вършат членовете на този Висшия адвокатски съвет да носят отговорност за някакво неизпълнение. Вие бяхте в Комисията по конституционни въпроси и ние внесохме становище от 9 члена на Висшия адвокатски съвет. знаете ли защо? Защото взехме решение, председателят не го подписа – ето затова.

Съжалявам, но ние 9 души не сме съгласни нашето становище да не стигне до...

ВЕЛИСЛАВ ВЕЛИЧКОВ (от място): И затова да променим закона, така ли?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Не. Затова това изменение е предвидено преди четири години. Сега това, което ми казвате, съм страшно изненадана, защото аз обаче имам протоколите от обсъждане на концепцията. Искането за ротация през две години беше направено с мотива, че трябва да има приемственост. Защото си представете 10 или 15 души са изцяло нови членове на съвета. Аз никога не съм подкрепяла тази ротация. Сега изведнъж се оказва, че като сме работили концепцията, в която участваха Маринела Ашикова. *(Маринела Ашикова: аз бях изключена.)* Моля ти се, беше изключена при Закона за адвокатурата.

Цялостната концепция – колеги, имам всички протоколи. Сега ще Ви посоча в кой протокол кой какво е казал. *(реплики от залата)*

ЦЕНИМИР БРАТОЕВ: Вижте, няма смисъл да се влиза, Валя...

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Вие искахте ротацията, сега се оказа, че не я искате.

ЦЕНИМИР БРАТОЕВ: Вижте, концепцията е направена от работната група още преди този Адвокатския съвет да започне да обсъжда закона. колежката Ашикова участва в работната група, та беше работна група за концепцията, отначало докрая. Никой няма нищо персонално срещу колежката Ашикова.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ама то не, той и Величков беше.

ВЕЛИСЛАВ ВЕЛИЧКОВ: Величков никога не е бил.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Кой беше?

ЦЕНИМИР БРАТОЕВ: Решението беше да останат няколко души, за да не приказваме в заседание по няколко часа, за да се направи това и след това да се обсъжда. Аз тук виждам наистина много разумни предложения, разбира се, в тази част, която аз не съм работил по закона, а и не познавах работата на съветите и на Висшия адвокатски съвет. виждам много разумни съображения, някои от които наистина трябва да влязат. Ето това например – разделянето на изборите от това, аз го приемам.

Ето това например, разделянето на изборите, аз го приемам. (Маринела Ашикова: Но аз ти го казах още в концепцията.) Добре, това сте го казали, тогава съм разсъждавал по друг начин.

АЛБЕНА ПЕНОВА: Колеги, мога ли с една тема, съвсем не толкова вълнуваща може би, да продължа?

За първи път – забележете, в протокола го запишете, няма да говоря за медиация, но все пак да бъда вярна на себе си, ще говоря за обучения. Имам предвид чл. 57 от новия закон. Когато го прочетох, първоначално се изненадах, почнах да чета чл. 27 от сега действащия закон, малко се смутих и накрая се ужасих.

Извинете ме за израза, но за мен този текст означава предизвестена смърт на Центъра за обучение на адвокати. Център, където съм лектор от много дълги години, на чиято дейност изключително много съм помагала, отдавала съм от времето и усилията си, и на който много държа.

От редакцията на чл. 57, колеги, излиза, че Центъра за обучение на адвокати е в графата „и други“ – това личи от текста на ал. 3 и от избягването на досегашната регламентация, която макар и не подробно, но ясно и точно в чл. 28 казва старият ни закон, че нашата квалификация се организира от Центъра за обучение на адвокати. А програмите, структурата и т. н. – с наредба на Висшия адвокатски съвет.

От член 57 не става ясно къде в правния мир ще бъде Центърът за обучение на адвокати "Кръстю Цончев" и Висшият адвокатски съвет с какви актове ще организира структурата, условията, програмите и най-вече финансирането на бъдещите обучения. Ще стигна най-накрая, но не по важност е най-накрая, това, че се предвиждат някакви обучаващи организации, акредитирани от Висшия адвокатски съвет. какви ще бъдат тези организации?

Досега, доколкото ми е известно, от нашия членски внос се финансира дейността на Центъра за обучение на адвокати "Кръстю Цончев". Много пъти прочетох докрая закона – извинявайте, колеги, които сте работили, ако някъде има специална глава, посветена на Центъра за обучение на адвокати "Кръстю Цончев", аз не можах да видя такава разпоредба, може би грешката е моя, но поне от чл. 57 се създава такова впечатление.

Първоначално си мислех само да предложа редакция в ал. 3, след „обучението се провежда от Центъра за обучение на адвокати "Кръстю Цончев" да има точка. Да няма изброяването на

другите организации. Но след много размисли стигнах до извода, че и в писмен вид може би ще предложи до Висшия адвокатски съвет по този член какви редакции да се обсъдят, не аз точно да ги правя.

Иска ми се да вярвам, колега Гигова, че Управителният съвет на Центъра за обучение на адвокати има становище по този текст и по този въпрос, и че е обсъждал своя статут. Ако не го е направил, много Ви моля, и колегите от работната група, и от Висшия адвокатски съвет, които са тук, да направят необходимото този въпрос да се обсъди, защото на мен темата на фона на всичките ни други важни теми може да изглежда малко така, стояща встрани, но изобщо не стои встрани.

Благодаря Ви за вниманието. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Сега ще Ви отговоря защо се появи.

Колега Данов, Вие сте наред, само ще отговоря на колежата Пенова.

Това, което мога да Ви кажа, е следното. Този въпрос се постави във връзка с възможността адвокатите да покриват обучението от 4 или 8 часа, по наредбата 8 часа вече, ако са получили обучение някъде другаде. Дали то се зачита за изпълнение на задължение или не?

Когато обсъждахме закона, стигнахме до извода, че ползвайки източници, сравнителноправни, почти в цяла Европа режимът е такъв – всяка адвокатура си има нейна организация, но допълнително с това, ако дадена обучителна организация, примерно Вашата, за медиатори, е припозната от Висшия адвокатски съвет, тази организация може да прави обучение.

Изчакайте малко. Дадох примера с Вас не за медиация, защото може да е правна друга тема.

Идеята беше да не е произволно всеки адвокат, където реши, да му се признава за сертификат за обучение, а или да е Центъра за обучение на адвокати "Кръстю Цончев", или да е друга обучителна организация, която обаче Висшият адвокатски съвет е припознал. И затова, за да можем да защитим стандарта, приехме, че програмите за обучение на кандидати се приемат от Висшия адвокатски съвет, и обученията и програмите за адвокати се приемат от Висшия адвокатски съвет. За да дадем възможност да има и други организации, защото има и други организации, които могат да обучават адвокати.

Защо няма уредба на Центъра за обучение на адвокати "Кръстю Цончев" тук? Защото Центъра за обучение на адвокати "Кръстю Цончев" е юридическо лице, което вече съществува. И няма нужда в закона да му създаваме уредба и да предвиждаме, че за своята дейност се създава. Изхождаме от разбирането, че то е факт, възникнал е въз основа на волята на учредителите си и въз основа на предходния Закон за адвокатите. Затова няма уредба и на мен ми се струва, че няма логика да има уредба, след като вече съществува, и неговият устройствен акт е приет, функционира.

Ако Вие смятате, че само Центъра за обучение на адвокати и само сертификати, издадени от Центъра за обучение на адвокати трябва, аз не мисля, че това е правилен подход. Аз мисля, че адвокатите трябва да имат шанс, включително да отидат в чужбина някъде да си изкарат 20 часа обучение. Имайте предвид, че ние съвсем скоро ще бъдем задължение обученията да станат 20 часа.

АЛБЕНА ПЕНОВА: Нямам предвид адвокатите да не се обучават където и да е, имам предвид, че тази разпоредба за мен поставя Центъра за обучение на адвокати в нищото.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Защо? Обучението се провежда от Центъра за обучение на адвокати "Кръстю Цончев". Висши учебни заведения.

АЛБЕНА ПЕНОВА: Ама по какви правила? Сега има наредба, която регламентира неговата дейност. Тук няма такава.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Аха, разбрах. Искате да кажете, че сме изпуснали законовата делегация за програмите.

АЛБЕНА ПЕНОВА: И няма да е ясно как...

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ал. 4 не решава ли въпроса? Структурата, организацията, условията и програми за обучение, финансиране се определят от Висшия адвокатски съвет.

АЛБЕНА ПЕНОВА: С какъв акт?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Добре, аз приемам, че това нещо може да бъде определено с наредба, добре.

АЛБЕНА ПЕНОВА: Много подходящ пример беше с медиацията. Мен лично много ме устройва, ако може да има такава регламентация, отделни обучителни организации да правят обучения. Устройство ме – защо? Защото знаете моите критики към обученията, които прави центърът. Но тук не е въпросът лично да се устройваме, а да има принцип, защото ще има висши адвокатски съвети в следващите години, 5-10-20, няма да изменяме закона всеки ден. Ами ние тук залагаме какво, на нечия преценка, на нечии познанства или контакти как ще акредитира тези организации, разбирате ли? Не е въпросът ние един друг тук да се приемаме или не.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Искате критерии за акредитация.

АЛБЕНА ПЕНОВА: Ами нека да има критерии, ако ще остане този текст. За мен в този му вид текстът – аз Ви казвам

откровено, ужасих се като го прочетох, защото си казах – имаме един Център за обучение на адвокати и той ще отиде в нищото!

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Разбрах Ви. Тогава ще напишем, за мен е достатъчно да предвидим, че това става с наредба на Висшия адвокатски съвет, за да има нормативен характер.

АЛБЕНА ПЕНОВА: Ами да има правила, разбира се.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Добре. Няма значение, колкото ще да е, ние не гласуваме, а обсъждаме.

Колегата Данов, после колегата Румен Петков.

ИВАЙЛО ДАНОВ (САК): Колеги, току-що уточнихме това, което аз също исках да уточним, задължително трябва да има критерий и трябва да се знае с какъв акт, и те да се обективни. Защото в противен случай възможността за субективен подход доста силно може да бъде застъпена.

Като прочетох закона и концепцията, ми се струва, че някои постановки на концепцията не са съвсем точно отразени, а там, където е дадена някаква вариантност, е необходимо да се посочи все пак защо е предпочетен един вариант пред друг. Тоест да имаме плюсове, минуси и съответно от тази гледна точка да изберем по-добрия вариант, да търсим златната среда.

Във връзка с избора на председателя на Висшия адвокатски съвет, респективно председателите на адвокатските колегии, за мен е недопустимо да се отстъпва от демократичните правила на адвокатурата. Изборът трябва да бъде мажоритарен. В противен случай председателят винаги ще бъде зависим от мнозинството в Адвокатския съвет, респективно от лидера, който по един или друг начин владее това мнозинство, и във всеки един момент може да бъде сменен, ако така да кажем, прояви собствено мнение.

Идеята председателят да е избран самостоятелно, респективно председателят на Дисциплинарният съд, е точно тази

– да има едно мнение, една личност, на която хората вярват, която като изрази мнението си, ще изрази съответните аргументи в подкрепа на това мнение. Задължително е да има повече мнения и те да се аргументират, а не да се налага едно становище на друго в зависимост от това кой го предлага.

Тъй като бях известно време извън залата, не знам дали сте обсъждали чл. 79, ал. 9 от проекта, за разноските. Изречение първо: „При частични искиве възнаграждението за първия предявен частичен иск се определя върху пълния размер на вземането, независимо за каква част от него е предявен искът.“ И има една запетая, след което „...“, освен ако адвокатът и клиентът изрично са уговорили друго“. Според мен тази част след запетайката следва да отпадне, защото тя обезсмисля първата част, която е основната.

Говорим за втората част, второто изречение на първата алинея – „освен ако адвокатът и клиентът изрично са уговорили друго“ според мен следва да отпадне, защото това дава възможност клиентът да ни извива ръцете и се обезсмисля напълно основният текст, който е първото изречение на ал. 9.

А по отношение на второто изречение – „Независимо от това съдът разпределя разноските в процеса според размера на предявения частичен иск“ – според мен и това следва да отпадне. Това е моето виждане и си го казвам директно.

Благодаря Ви.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Аз съм съгласна лично с тази забележка, защото не му е мястото това въобще в Закона за адвокатурата.

КРАСИМИРА ИВАНОВА: Но има и променени обстоятелства.

ЖАНА КИСЬОВА: Колега Гигова, само тук да допълня. Ако това изречение второ се прехвърли в изменение на ГПК, трябва задължително да се предвиди за клиентите ни, защото те така ще бъдат ощетени доста. Ако кажем, че съдът винаги присъжда само частичния размер на хонорара, за частичния иск, трябва да се предвиди, че платеното възнаграждение до пълния размер на иска може да се претендира в следващ процес, който да се придобие останалата част от вземането. Поне моето виждане е такова, за да не ощетим пък клиентите, затова че ние сме получили в ранен етап цялото възнаграждение.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ама чакайте малко бе, колеги, за какво ще се занимаваме ние как какви разноси ще присъжда съдът? Клиентът трябва да е наясно, че при предявения частичен иск, ако искът бъде уважен, се счита уважен за цялото вземане. Ако бъде отхвърлен – за цялото вземане ще бъде отхвърлен. Това не го измислихме ние. Това го измисли ВКС.

Сега ние, извинявайте много, какво, ние ще гледаме дела за 100 000 лева, после ще се предяви за 5 млн. лева от юрисконсулта, така ли? Защо? А пък ние ще сме изкарали цялата тежест. Аз пък не съм съгласна. Както иска, така да ги разпределя, просто клиентите трябва да са наясно, че при частичните искове от загубата или спечелване на иска им зависи цялото вземане, а те ако искат да си преценят. Аз преди да има тази разпоредба в Наредба №1 винаги съм си определяла след тълкувателното дело възнаграждението върху целия размер.

ЖАНА КИСЬОВА: Колега Гигова, една реплика само да Ви направя. Това не съм съгласна да е така, защото аз с клиента мога да си договоря пълния размер на хонорара за пълния иск, но когато частичният иск, който е предявен, не е уважен, и другата страна реши изобщо да не си предявява останалата част от

претенцията, какво е виновна страната? Защо трябва да плаща другата страна целия хонорар?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Защото е отхвърлен искът.

Колега Петков, заповядайте.

РУМЕН ПЕТКОВ (АК – Пазарджик): Уважаема Комисия, уважаеми героически издържали колеги, които са останали тук, моето изказване и предложение една дума, поради което не съм го подготвил в писмен вид, мисля, че ще бъде достатъчно за Комисията да го включи в Закона за адвокатурата. То е в продължение на това, което беше казано от колегата Гунчева – изразител на Хасковската адвокатска колегия за наименованието на закона, Закона за адвокатурата. Това е за мен една институция и трябва да изходим Конституцията чл. 117 и чл. 134 от тази Конституция, където всички сме в съдебната власт. И именно в рамките на чл. чл. 117, 134 се говори, от една страна, за магистратура в лицето на прокуратурата, съдът и следствието, и ние сме оставени накрая. Затова правилно е според мен да остане в заглавието „адвокатура“.

Няма да правя сравнителен анализ между чл. 117 и чл. 134, защото в тези дни, а и в предишните събрания, непрекъснато се говореше за гилдия, за занаят, за търговци, пазарни ниши, бизнес, възнаграждения и по този начин изместваме основното, което е в същността на адвокатурата – защита законните права и интереси, подпомагане в защита законните права и интереси на гражданите и на юридическите лица. И в този смисъл, за да тръгнем от нас, собствената оценка кои сме ние и какво сме в обществото, мисля, че трябва да сменим още една дума, за която имам да кажа. Няма клиенти, има доверители, независимо дали ще ги наречем повереници или подзащитни. В самия закон е употребена и тази

дума – „доверители“, след което масово се преминава към думата „клиенти“ и с прилагателното „клиентски сметки“.

Моето предложение е в този закон или който и да е друг закон да забравим думата „клиент“ и тя да бъде заменена с думата „доверител/доверители“, „клиентска сметка“ с „доверителна сметка“, за да може от нас да тръгне, че ние не сме търговци, не се занимаваме с бизнес и да се говори както в магистратурата, извънпроцесуално се говори за бизнесуслуги, за поръчки и т. н.

Затова моето предложение към работната група е: сменете навсякъде в закона думата „клиент“ с „доверител“.

Благодаря Ви за вниманието. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колега Петков, аз много добре знам, но как ще решим въпроса с европейското законодателство, където нашите клиенти са клиенти? Не знам, и не са доверители.

РУМЕН ПЕТКОВ: За да не отнемам вниманието на останалите героически търпящите ни, аз мисля, че сме преминали на един новоговор. По-рано беше съветски новоговор, сега е брюкселски новоговор. И преди малко самата Вие казахте – трябва да забравим думата „възнаграждение“. Добре, ще я заменим с наша дума. И аз мисля, че думата „доверител“ е достатъчно добра и изразяваща функциите, които има адвокатурата за защита правата и интересите. В нея ще се въплъти и професионалната тайна, и всичко, защото това ти го доверяват. Нали, не влизам в подробности и според мен не е необходимо отговор. Конкретно. Защото надълго и нашироко можем да си говорим за директиви, пък задължителни ли са, пък трябва ли да бъдат транспонирани, за регламенти и т. н. ние си имаме закони и мисля, че трябва да ги въплътим по нашите разбираня, че сме България.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Добре.

Колегата Добровест Пенев – заповядайте.

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ (САК): Колеги, аз наистина ще бъда много кратък, защото доста от бележките, които имах по отношение на проекта за нов закон, вече бяха засегнати. Само една кратка бележка ще направя по отношение на прекия избор, който е предвидено да не съществува за председатели.

Може би е по-добре на ниво Висш адвокатски съвет, на ниво работна група, на ниво колеги, които стоят тук на деловия президиум, така да се каже, да има първо между тях някаква яснота каква е целта и какво се предлага, защото вчера ми направи впечатление, че колегата Гилова каза, че досега е била на едно мнение, но от вчера вече е на друго мнение и е за прекия избор. Днес пък отново е против.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИЛОВА: Не, за прекия избор и за органи.

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: За прекия избор за председателите беше, да.

Така че може би е по-добре да се изяснят тези неща. иначе категорично, разбира се, аз съм за прекия избор, защото това иначе лишава от представителност председателите, които са председатели на всички адвокати, а не председатели на органа. Те са членове по право на този орган.

За да бъда наистина безкрайно кратък, ние тази тема и с колегата Братоев я разисквахме и на изборите за София, и вчера, и онзи ден в т. нар. паузи.

Аз съм категорично "против" ал. 2 на чл. 56 – „дължимо поведение“. Много кратко ще зачета текста само: „Адвокатът не може да упражнява търговска дейност, да е съдружник, управител и член на Надзорен съвет, Управителния съвет, Съвет на директорите или контролен орган на търговско дружество, кооперация или юридическо лице с нестопанска цел, като когато

неговата дейност или тази на юридическо лице е несъвместима с адвокатската дейност или уронва престижа на адвокатурата.“

За мен този текст е изключително неподходящ – от една страна, защото въвежда ограничения. Колегите, които застъпят тезата, че той не въвежда ограничения, защото се казва, че само когато е несъвместима въпросната дейност или уронва престижа на адвокатурата. Тогава аз ще кажа пък, че е меко казано спорен този текст, защото нито имаме ясна дефиниция за несъвместима дейност на юридическо лице, с тази на адвокатурата, нито имаме ясна дефиниция как една дейност на юридическо лице търговец или юридическо лице с нестопанска цел би увреждало престижа на адвокатурата, точно такава дейност, на юридическото лице.

И понеже на мен ми се случват някакви неща тук напоследък в Софийската адвокатска колегия, които по-скоро ме забавляват, но те са свързани с едни прецизни текстове и въпреки това тези прецизни текстове така, са малко превратно употребени. Този специално текст е толкова непрецизен и толкова неподходящ, че може да се превърне в мракобеснически, ако бъде употребен от някой, който е недобросъвестен.

В този смисъл аз предлагам този текст просто да отпадне, ако не може да бъде прецизиран. Защото ако няма дефиниция как една дейност на търговец или на юридическо лице с нестопанска цел уронва престижа на адвокатурата – тук не говорим за дейността на адвоката, тук говорим за дейността и на съответния търговец, или на съответното юридическо лице с нестопанска цел. Ние такива дефиниции нямаме. И това вероятно някой ден, ако бъде прието, това ще бъде резултат от субективната преценка на някой.

ЖАНА КИСЬОВА: Колеги, по повод забраната за търговска дейност. Има два подхода в сравнителноправен аспект.

В Американската правна традиция всеки може да бъде всякакъв. Там може да видите един човек, който продава царевица на улицата и държи табела „Адвокат“. Там няма никакви ограничения. Европейската правна традиция има голям отпор срещу това адвокатите да осъществяват търговска дейност, друга, извън адвокатската. И има различни подходи, които са възприети.

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ (САК): Да, наясно сме.

ЖАНА КИСЬОВА (САК): Например, по-тежкия вариант, е във Франция всеки път, когато адвокат иска да регистрира търговско дружество или да придобие участие в такова, се обръща за съгласие към Адвокатския съвет. Когато обсъждахме, това ни се стори прекалено рестриктивно. Затова замисълът на този текст беше по-скоро да бъде разрешителен. Всичко е разрешено, освен когато то не е много-много уронващо престижа на адвокатската дейност.

За адвокатите по повод на уронването на престижа също няма дефиниция кога уронват. То не може да се каже, аз лично не си представям, честно, как ще го дефинираме.

Прав е колегата Пенев, че вероятно някой недобросъвестен Адвокатски съвет може да злоупотреби. Но ако ни предложите такава дефиниция, няма никакъв проблем да я обсъдим.

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ (САК): Аз направих ясно предложение да отпадне този текст. Да, да отпадне, защото тук не говорим за хипотеза, в която дейността на адвоката уронва престижа на адвокатската професия, а тук е посочено, че когато дейността на юридическо лице уронва престижа на адвокатската професия. На мен дори ми е малко трудно да си го представя, камо ли да го дефинирам. И понеже не мога.

ДЕЛЕГАТ, РЕПЛИКА ОТ ЗАЛА: Не е толкова трудно, колега. Как бихте реагирали, ако Ваш колега е едновременно и

управител на дружество, което в предмета си на дейност се занимава с проституция, публични домове и т. н.? (*смях, весело оживление*)

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ (САК): Вижте, колега, аз не знам дейността тип „публичен дом“ да е разрешена в България. (Реплика: Не е разрешена.) Не ми е известно. Така че няма как да е управител на публичен дом, така мисля аз – първо. Но понеже няма ясна дефиниция, тук говорим за дейностите на юридическите лица, а не за дейността на адвоката.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Чакайте малко, нещо се объркахме всички. Това не е предмет на дейност. Тук не се има предвид предметът на дейност на дружеството, за да се поставя въпроса дали проституцията е разрешена или не е.

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: Не е така, моля те, прочети го.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Моля ти се, текстът е друг.

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: „Или тази на юридическо лице“. Когато неговата дейност...

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ама изслушай ме. Не предметът, а неговата фактическа дейност. Трябва ли да Ви напомня „Осемте джуджета“ и сега, последния случай? Дружествата, с които тези адвокати са били съдружници, те са били съдружници в едно ООД с Мартин Божанов.

А сега ми кажете участието в дружество, което е извършвало дейност по имотни измами, случаят е такъв, разбирате ли?

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: Ама не може да има, хора! Разбирам Ви прекрасно, прекрасна е идеята Ви, само че не е намерила място в закона. Няма как да има търговско дружество, което да има престъпен предмет на дейност. Не съществува.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ама не е предмет на дейност. Неговата дейност...

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: Точно така.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: ..., ако искате „фактическа“, ако това ще внесе отношение.

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: Когато неговата дейност или тази на юридическо лице е несъвместима с адвокатската дейност.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ами да.

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: Дайте дефиниция за несъвместимост.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ами ето, несъвместимо е.

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: Ама това са примери.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ама чакайте, двамата адвокати...

ЦЕНИМИР БРАТОВ: Ще се реши спорът, без да спорите. Прочетете чл. 7, ал. 1 от Етичния кодекс на адвоката: „Недопустимо е упражняването на дейности и извършването на действия, които влизат в противоречие със същността на адвокатската професия, (Валя Гигова: Тя не се разбира.) ограничават или премахват независимостта или накърняват достойнството и доброто ѝ име.“ Този член го има в момента в Етичния кодекс.

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: Прекрасно, и аз предлагам да остане, защото е достатъчен и нека да не въвеждаме текста на чл. 56, ал. 2, който е изключително спорен. Имаме адекватен текст в Етичния кодекс.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колега Пенев, изслушайте ме. В момента има ООД, в което членуват покойният Божанов и двама адвокати, защото няма забрана да си съдружник в адвокатско дружество.

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: Адвокатско или търговско?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Търговско. Установи се, че това дружество е стопанисвано от – как се казваше – СС ли, какъв беше този клуб. Това дружество е стопанисвало този клуб. А сега Вие ми кажете, адвокатите, които са съдружници в това дружество, което е осъществявало дейност по паралелно правосъдие, те нарушават или не нарушават Етичния кодекс? Защото в момента не го нарушават според Вас, ето затова е въведено.

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: Няма такова нещо.

ЖАНА КИСЬОВА: Колеги, призовавам Ви да прекратим този спор, защото вече почнахме да нищим и дисциплинарната отговорност.

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: Няма такова нещо, не ми слагайте думи в устата и мисли в главата. Разликата е, че един говори за компютри, друг говори за компоти.

Тази преценка по чл. 56, ал. 2 кога ще се прави? Когато Мартин Божанов на всяка цена някой трябва да бъде застрелян и после да разберем дейността му или...

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Напротив!

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: Ами тогава защо не е направено досега? И чия...

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ами защото никой не е знаел.

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: А, ето това е важното. И чия е отговорността да бъде направена тази преценка – на компетентните органи, на адвокатурата и т. н., и т. н.?

А този текст създава предпоставки да бъде правен един такъв непрекъснат мониторинг и контрол и някой си субективно да прецени, че някаква дейност е несъвместима с адвокатската дейност. Някаква дейност на юридическо лице.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ама как, нали това нещо първо се изследва от Адвокатския съвет, второ, ако бъде внесено обвинение, се разглежда от Дисциплинарния съд.

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: Вижте, текстът е спорен, ние не сме съгласни, текстът е спорен, имаме прекрасен текст в Етичния кодекс.

ХРИСТО ХИНОВ: Може ли да спрем с дебата, колегата Пенев каза каква е позицията, която защитава.

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: Да. Моето предложение е да отпадне, това е.

МАРИНЕЛА АШИКОВА: Колеги, докато там е предоставена преценка, имаме по-драстична разпоредба, която считам, че е противоконституционна. Моля Ви да погледнете чл. 13, ал. 1, т. 4, където имаме отрицателна предпоставка, забрана адвокатът да е търговец. Там нямаме въобще преценка с оглед на дейността, която осъществява. И искам в тази връзка да Ви обърна внимание, че всъщност имаме свобода на стопанската инициатива и че всяко предоставяне на услуги по стопански начин, по професионален начин и по занятие всъщност представлява търговска дейност. А обичайно адвокатите предоставяме редица услуги, които съпътстват адвокатските услуги и притежаваме доста по-широка компетентност, която не противоречи на адвокатската дейност и на адвокатската етика. И категорично възразяваме тази разпоредба да остане.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ти какво предлагаш, адвокатът да може да е търговец?

МАРИНЕЛА АШИКОВА: Разбира се.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: И тогава какво правим? С всичко тук, което чухме от колегата Петков?

МАРИНЕЛА АШИКОВА: Той може да предоставя консултантски услуги в най-различни сфери и това да не противоречи по никакъв начин на неговото качество.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ама въпросът е да не е по занятие.

МАРИНЕЛА АШИКОВА: Е, как да не е по занятие?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Е, не трябва да е по занятие, защото ще стане търговец. Ако си отдаваш личния имот под наем, очевидно няма пречка, ама ако ти станеш рентниер.

Вижте сега, аз много моля всички колеги, утре ще направя публичен пост, искам всички колеги да прочетат изменението на част 4 на ТЗ, много Ви моля. Ние сме имплементирали директивата, директивата е задължителна за всички държави, адвокатите са предприемачи, но предприемачът е различен от търговец. Затова няма как адвокатът да бъде и търговец, и предприемач. Моля Ви се, искам да прочете директивата. Предприемач е всяко лице, което извършва стопанска дейност, но не по търговски начин. *(реплика не на микрофон)*

ЦЕНИМИР БАТОЕВ: Може ли да дадете пример, за да се ориентирам.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Е, имаш ли пречка да си фабрика за обувки?

ЦЕНИМИР БАТОЕВ: Има, ако е едноличен търговец, да.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Да.

ЦЕНИМИР БАТОЕВ: Ако е дружество, което има тази фабрика, не. Това е толкова просто и ясно, че аз не виждам какво коментираме?

МАРИНЕЛА АШИКОВА: В момента аз явявам ли се нарушител, защото инвестирах, закупих имот, който отдавам под

наем със стопанска цел? И това по никакъв начин не пречи на моята адвокатска дейност. Аз нарушител ли съм на този закон?

ЦЕНИМИР БРАТОВЕВ: Не, защото имате сключен договор за наем.

МАРИНЕЛА АШИКОВА: Аз го извършвам по стопански начин.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Какво значи това?

МАРИНЕЛА АШИКОВА: Отдавам го под наем и печеля.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Е, това стопански начин ли е?

МАРИНЕЛА АШИКОВА: Ами разбира се.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: А колко имота отдаваш – сто, двеста, петстотин? Един, нали? Ами и аз давам моя имот под наем. Това стопанска дейност ли се?

МАРИНЕЛА АШИКОВА: Ами стопанска дейност е.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ами я си отвори данъчната декларация, да видиш, че има отделна графа за физически лица, които отдават под наем.

МАРИНЕЛА АШИКОВА: Там попадаш с патентна декларация, която подавам или пък по ДДС съответно.

ЦЕНИМИР БРАТОВЕВ: Не, не, тук става въпрос за едноличния търговец, текстът го има и в стария закон.

АНГЕЛ КАЛАЙДЖИЕВ: Колеги, много Ви моля, прочетете чл. 1 и чл. 2 на ТЗ. В чл. 1 са търговците, там имаме и ал. 3, където говорим за образуване на търговско предприятие.

В континентална Европа търговците са отделени, така е поне по немското право, от предприемачите, от лицата, които извършват стопанска дейност. Стопанската дейност е много широко понятие, докато търговската дейност е вид стопанска дейност и тя се отличава със специална организация, с разделение на труда, с наемане, което е основното, разделение на

управлението на дейността от извършването на самата дейност. Тоест разликите са икономически. Това е разликата между един капиталист, в добрия смисъл на думата, и един човек, който си отдава имотите под наем, тоест за да имате търговска дейност, трябва да имате търговски начин, той се отличава от занаятчийския начин, например, който е дефиниран в Закона за занаятите.

Сега, за лицата, за нас, за адвокатски начин – нямаме такава дефиниция, но нещата са ясни. И действително, поне аз нямам нищо против, това означава да възприемем американската концепция.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Че сме търговци.

АНГЕЛ КАЛАЙДЖИЕВ: Че сме търговци и тогава изобщо няма да има никакъв проблем. Това обаче според мен противоречи на традициите на нашата адвокатура. Иначе аз нямам никакъв проблем да станем търговци, за мен е абсолютно все едно. Но това е концептуален въпрос.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Не искате клиентите да са клиенти, същевременно други, аз не мога да разбера вече какво се случва в тази адвокатура? Едните искат да сме търговци, другите искат да не се споменава думата „клиенти“ и не мога да разбера сега ние какво ще сме? Ако спазваме нашата традиция и изхождаме от чл. 134, адвокатурата е част от системата, независимо че не упражнява съдебна власт. Така че за мен забраната да си търговец трябва да се запази, което на фона на всичко казано означава, че не може да си едноличен търговец или не можеш да си физическо лице, което без да е регистрирано като едноличен търговец, извършва дейността си по търговски начин. Но всички адвокати са предприемачи по директивата и по нашия ТЗ.

Аз пак казвам, моля всички колеги да видят несъстоятелността на предприемачи в ТЗ. Просто Ви моля.

ХРИСТО ХИНОВ: Ако искате да продължим напред с колегата Дехабре.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Мисля, че е последната, записала се за изказване.

НАНСИ ДЕХАБРЕ (САК): Може би има някаква символика, че аз като последна записала се, ще Ви занимая с въпроса за младшите адвокати, тъй като видях, че са запазени ограничения по отношение на практикуването в качеството на младши адвокат, и аз се питам защо е необходимо това ограничение? Ние за да практикуваме, какво ни трябва? Теория и практика. Мисля, че е безспорно, младшите адвокати са много добре теоретично подготвени или поне такава е презумпцията, оборима, разбира се. Но те са прясно излезли от университетите, държали са три държавни изпита, държали са адвокатски изпит и са подготвени теоретично, дори може би много повече от практикуващите адвокати със стаж, защото те вече профилират в една област само.

От друга страна, какво ни трябва? Практика. Мислите ли, че за две години може да натрупаме достатъчната практика, което е ограничението, че след 2 години може да се явяваме в окръжните съдилища като първа инстанция?

Мисля, че практически, особено в София както бавно се развиват делата, за 2 години ако сега започва практиката си един адвокат, не би имал повече от, да кажем, 10 заседания. А за тези 10 заседания това дали ще ни подготви да се явим после пред Окръжния съд?

Тоест в обобщение, аз мисля, че е излишно това ограничение. И още един аргумент, че всъщност на практика не са

един и два случая, в които колеги, които са младши адвокати, се явяват в окръжните съдилища на първа инстанция, защото това може би никой не го следи и реално е ограничение и за интересите на клиентите или гражданите, защото когато те се обърнат към едни такъв адвокат, какво следва да каже адвокатът, да кажем дело за произход, установяване на произход или оспорване – остават ми още 2 месеца, не мога, ела след 2 месеца ще го образуваме това дело.

Така, ако може да се обърне внимание и да помислите над тези въпроси дали са необходими тези ограничения и за какво спомагат.

ПЕРДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колега, аз ще Ви отговоря откъде е дошло. Това е от първия закон от 1925 г., ограничението за първи път въведено. Това е въпрос на българска национална традиция, но тя съществува в цяла Европа, с допълнението, че във Франция например, обучението на младшите адвокати и въобще статутът за да станеш адвокат е 2 години време, в което се обучаваш в тяхната Академия за адвокати.

Това, което сме предвидили като 6-месечно встъпително обучение, е опит да се приближим поне малко, много малко до европейските традиции. Отначало идеята беше изцяло да препишем закона от Франция и Италия, където наистина е 2-годишният период. Само че в този 2-годишен период, който съществува в България, той и по времето на социализма е съществувал с т. нар. институт на патрона, където младшият адвокат винаги е бил прикрепен към един старши адвокат. Целта е да се направи плавен преход от теоретичното знание към практичното, защото адвокатската професия има специфики. Аз разбирам какъв Ви е проблемът, нито някой следи, нито някой се занимава, но аз съм имала случай с младши колега адвокат, който

се яви в ОС – Перник, съдът видя девойката, че беше много красива, но твърде млада, поиска ѝ картата и тя твърде много се изложи. Така че не е добре.

Ако питате дали има разум, единственият разум е да бъдете предпазени от неразумни действия, Вие самите. Защото, колегата Петров ме гледа, той знае, имаше един случай, в който максимата беше – не знаех, че адвокатът възпитава, не знам дали си спомняте случая, колега Петров, случая?

Защото преценката и липсата не само на правен опит, липсата на житейски опит понякога може много сериозно да увреди младите адвокати. И принципът, че той може да се яви, но трябва да е с друг адвокат, който да го подпомага, е израз на нашата съпричастност именно към младите колеги. Всички колеги, които са минали през нашия офис, които бяха младши адвокати, са ходили винаги с по-старшите колеги, точно за да можем да им покажем как се случват нещата. Не че има голяма разлика, и Окръжен съд е едноличен, и районен съд е едноличен състав, но има разлика в цената на иска, в отговорностите, които поемате. Така че мисля, че това правило е разумно и не би трябвало да отпада. Струва ми се опасно не за нас, защото Вие няма как да ни конкурирате по никакъв начин, това е опасно за Вас самите. Трябва да има един разумен баланс.

Другият въпрос е за 5-те години, той е по-интересен.

ДОБРОМИРА ПОЛИМЕНОВА: Само искам да кажа две думи. Подкрепям изцяло казаното от колегата Гилова, аз лично като адвокат с достатъчно опит съм била и помагам на колеги младши адвокати, когато се явяват в съдебни заседания, и трябва да Ви кажа, че те наистина имат нужда от тази помощ.

Правото не е някаква гола теория, която съществува в ефира. Освен това мога да кажа, че през моята кантора са минали

много млади колеги и това, което мога да споделя, е, че качеството на юридическото образование в България в момента е трагично. Аз започвам да ги обучавам от „а“ и „б“. Аз нямам проблем, решила съм, правя го, но наистина колегите младши адвокати имат нужда, според мен, в много случаи, от опита на колеги, които вече са минали по техния път и това не е ограничение, аз поне не го възприемам така.

А пък това, което каза колегата, е по-скоро основание да се увеличи този двугодишен срок, а не в обратния смисъл.

Благодаря.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колегата Марчев, колегата Петров след това.

СТЕФАН МАРЧЕВ: Понеже в началото, за да има време за колегите от провинцията, не казах няколко въпроса. Така или иначе вече бяха коментирани много въпроси, дискуссионни, в законопроекта за нов ЗА, да кажа и аз накратко по някои от въпросите какво мисля, какво е моето лично мнение.

Както Ви казах, Софийският адвокатски съвет ще обсъди законопроекта и ще се обединим, надявам се, около някакво общо становище с мнозинство. Защото с мнозинство се вземат във всеки колективен орган решенията. Дали аз ще бъда част от това мнозинство, не знам. Но като председател на съвета ще изпълня решението на това мнозинство, независимо кой и как стане част от това мнозинство, и решението ще бъде сведено до знанието на Висшия адвокатски съвет.

Казвам това, защото това е първият въпрос, който днес вълнува много всички. Говори се за мнозинство, как това мнозинство, което вземало решения, не трябвало да бъде това мнозинство, а да бъде друго. Може би малцинство. И понеже този ЗА, както всеки друг ЗА и всеки устройствен закон предвижда, че

всеки колективен орган взема решение с мнозинство, ако се стигне до патова ситуация, тогава законът дава изход – решаващ е гласът на председателя. Така е в действащия закон, така е в законопроекта, така е било и в закона от 1925 г., и във всеки друг закон. Това е превесът на решаващия глас на председателя.

Преди този нормативен превес, идва и друг, ненаписан в закона, но подразбиращ се превес. Понеже председателят е избран пряко и аз тук съм за прекия избор на председателя и на адвокатската колегия, и на Висшия адвокатски съвет, понеже има пряк избор, се предполага, че този председател разполага с правните аргументи да седне, като председател да се държи по време на всяко заседание, да убеди хората от съвета, независимо дали днес по един въпрос е мнозинство с едни от тях или утре по друг въпрос е мнозинство с други от тях и да се вземе решение. И ако неговият глас се окаже част от малцинството, да има доблестта да го изпълни своевременно, да не се вкарваме в ненужни кризи. Толкова по въпроса.

Така че аз адмирам да бъде преразгледана концепцията и изборът на председател да бъде пряк, защото вярвам, че няма пряко избран председател на колегия или на Висш адвокатски съвет, който да допусне, ако неговият решаващ глас не се окаже този, който да надделее и да формира мнозинство, да не изпълни решението на мнозинството от другите също така пряко и мажоритарно избрани членове на Адвокатския съвет.

Искам да кажа и още нещо по повод т. нар. ротация. Много преди ротацията да стане модерна, а напоследък и мръсна дума, всъщност в законопроекта, този, който се подготвя, беше предвидено да се възприемат най-добрите образци от ЗА от 1925 г. Един от тези примери е нуждата на всеки 2 години да бъде подменян половината от състава на Адвокатския съвет. Това за

малки колегии, в които някои са от 12-13-15-20 години, вероятно по различни начини в органите, и всеки има някакъв поглед върху работата на адвокатските органи, в големите колегии това е крайно наложително.

Предвид ограничението да има не повече от определен брой мандати подред, тоест два мандата подред, ако се подмени изцяло съставът на един орган на Адвокатски съвет в адвокатска колегия като Софийската адвокатска колегия, като АК – Пловдив, АК – Варна, АК – Бургас, категорично хората, които са били извън органите и са влезли за първи път, знаят колко време отнема да навлезеш в работата като член на колективен орган и като член на Адвокатския съвет.

Този механизъм, който не е непознат в други закони, уреждащи колективни органи, дава възможност да се осигури плавен преход и приемственост в работата на органите. Това е и е формалният, нормален законодателен отговор на проблема за това, че днес при изборите може да се формира едно, за някои неприемливо, но все пак мнозинство, отразяващо общата ни воля. Така че на всеки 2 години ще може – ако Адвокатският съвет, който е избран, тръгне в една или друга посока, да има една или друга политика, адвокатската общност, съответно в лицето на събранието на Адвокатската колегия или на Общото събрание на адвокатите от страната, може да гласува за друга половина, която предложи други ценности и друга посока, в която да води колегията или адвокатурата.

Така че този принцип, който е залегнал, за мен е нещо, което трябва да се подкрепи, защото то дава нормативна основа да има приемственост във всеки един адвокатски съвет, респективно във Висшия адвокатски съвет.

Факт е, че в момента в сега действащия Закон за адвокатурата предвиденото присъствие на ротационен принцип на част от председателите на заседанията на Висшия адвокатски съвет и не знам по каква причина, предвиждането единствено заместник-председателят на Софийската адвокатска колегия да присъства на всяко заседание на Висшия адвокатски съвет, този механизъм цели да осигури приемственост и връзка между работата на колегиите, адвокатските съвети и Висшия адвокатски съвет. Явно усещането и то не е субективно това усещане, а е обективно, трябва да го кажа, е, че липсва адекватна връзка и представа между работата на Висшия адвокатски съвет за съветите и обратното – в съветите пък за работата, която се върши от Висшия адвокатски съвет.

Така че факт е, това, което каза и колегата Радева, ние коментирахме на едно наше неформално събиране, председателите на адвокатските колегии – все още съм такъв, защото има подадени жалби, не отварям въпроса, така че не е ясно докога и как, така че продължавам да изпълнявам функциите – и обсъдихме, че е необходимо да има уреден в закона механизъм, по който председателите на колегии и адвокатските съвети да могат по отношение на определена категория решения, да участват във формирането и изразяването на волята в лицето на Висшия адвокатски съвет. Дали ще бъде предвиден механизъм определена група решения да бъдат предлагани по някакъв начин от председателите на адвокатските съвети или не, трябва да се помисли в тази посока.

Друго искам да кажа обаче. Няколко колеги говориха за това, че трябва да се разшири достъпът до информация, но вместо да се направи това, законопроектът предвижда обратното, защото, видите ли, предвиждал срокове преди събранието, в които да се

правят предложения за решения, ако се иска включване на определени въпроси в дневния ред.

Колеги, най-големият проблем на общите събрания винаги е бил да изберем Комисия по предложенията, да направим предложения и да почнем да ги формулираме, и да си отнемаме от времето да мислим това предложение съобразено ли е със закона или не, ама аз бих гласувал, ако тази дума е по друг начин формулирана.

В Търговския закон – правя цялата уговорка, че той е абсолютно неприложим за общност като адвокатската, за едно просто акционерно дружество има правила как се подготвят материалите за общото събрание, как се правят предложения и че в материалите се включват предложения за решения по дневния ред.

Така че е нормално всички ние да не се поставяме в ситуацията да четем на коляно, да пишем декларации, да не можем да си ги напишем като хората, да не знаем какво гласуваме, защото наистина изпадаме понякога в такива ситуации, да подхождаме разумно, става въпрос за редовни общи събрания, на които обичайно обсъждаме професионални проблеми в най-голямата си част и неща, които са свързани с основните аспекти от докладите, които винаги са едни и същи.

Така че е нормално да се настоява да има срок, в който да се правят конкретни предложения за решения и аз не мисля, че това ограничава правото на информация, правото на участие в работата на събранията, напротив – създава нормативна предпоставка да сме дисциплинирани, отговорни и когато искаме да предложим решение на определен въпрос, да го предложим, да го мотивираме, както трябва да се прави всъщност на всеки избор, за да се гласува за решения, да се гласува за хора, а не за списъци.

Затова трябва да има предложения, ясно заявени в определен срок, за да може да се вземат решения и да се дебатира по тях. И преди събранието, и на самото събрание.

Така че това е по концептуалния подход да има ясно определена процедура във времето преди събранието да се правят конкретни предложения. Мисля, че трябва да подкрепим тази идея, дори сроковете да Ви се струват дълги, могат да бъдат намалени, но факт е, най-голямата причина да се нагнетява напрежение на такива събрания, е фактът, че се правят предложения набързо, дублират се, повтарят се и ние не знаем как и дали да вземем решение по определени въпроси. Всичко това ще сваля напрежението, ще даде възможност да си говорим и преди събранията, и след събранията, и по време на събранията, нормално, като колеги, и да продължаваме и след това да си говорим нормално.

Благодаря. *(Ръкопляскания.)*

ВЕЛИСЛАВ ВЕЛИЧКОВ: Колега Марчев, а бихте ли обсъдили идеята, ако такава ротация ще има, тя да не е на половината състав, а на $1/3$ от състава? Прекалено голяма е промяната, в която на всеки 2 години се сменя половината избираем състав на съветите, не е просто приемственост, почти като ново начало е.

СТЕФАН МАРЧЕВ: Сега, въпрос на конкретен дебат е. Ако се запазят 4 години, за да се ротира $1/3$ от състава, трябва мандатът да бъде кратен на 3, това означава да запазим 3-годишния мандат и да ротираме всяка година по $1/3$ от състава. Възможен подход е.

ВЕЛИСЛАВ ВЕЛИЧКОВ: Не е лошо решение 3 години.

СТЕФАН МАРЧЕВ: Възможен подход е, Ето, разсъждавам в момента, но Ви казвам, може да питате колегите от Адвокатския

съвет, на които това е първи мандат и които са избрани за втори мандат на изборите, които бяха преди месец, те ще Ви кажат, че първата година, включително колегата Хинов, който е секретар от две години на съвета, че първата година човек се ориентира и не знае за какво става въпрос, втората година започва – ако се смени целият състав – да влиза в работата и от третата може да се върши. Така че възможен подход е да бъде 3 години мандатът, но според мен мандатът на адвокатските съвети и на Висшия адвокатски съвет трябва да бъде категорично равен, не трябва да бъдат разминати.

ВЕЛИСЛАВ ВЕЛИЧКОВ: Лошо също няма, таман ще има по-голяма ротация, но тогава може да обсъдите вместо с жребий, на първата година най-напред да освободят местата си тези, които карат втори мандат в адвокатските съвети.

ЖАНА КИСЬОВА: Само за първия избор на съвета е предвидено да бъде член на колегии, просто всички са...

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колеги, да Ви обясня, не сме открили Америка, преписали сме Закона за Конституционния съд.

МАРИНЕЛА АШИКОВА: Да попитам колегата Марчев, тъй като защити предварителното внасяне на предложения, чета чл. 171, ал. 4, която регламентира точно месечния срок и кворума, за да се внесе такова предложение.

В София ние сме 5000 адвокати, нали така, 6000. По заложения кворум за да се внесе в месечен срок предложение, аз трябва да събера 600 адвокати, които да подкрепят декларацията на председателите на съветите. Ако аз не внеса тези 600 гласа, всъщност на днешното общо събрание тази декларация нямаше да бъде разгледана и приета. Вие виждате ли, че това е реализуемо?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: В момента не четете коректно текста, това е включване на въпроси в дневния ред, а не проекти за решения, за проектите за решения няма такова мнозинство.

МАРИНЕЛА АШИКОВА: Значи изчитам дословно – „в едномесечен срок преди датата на провеждане на редовното събрание в дневния ред на общото събрание се включват въпроси от компетентността на общото събрание по писмено искане на 1/10 от членовете на колегии с повече от 1000 членове, и ал. 5 – писменото искане за включване на въпроси в дневния ред се посочва и предложението за решение.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: А сега прочетете начин на свикване на извънредно събрание на адвокатите и ще видите, че всички тези неща са синхронизирани, защото включване на допълнителни въпроси в дневния ред е всъщност едно извънредно събрание на адвокатите и пише в мотивите защо е направено.

МАРИНЕЛА АШИКОВА: Член 172 – „свикване на извънредно общо събрание отново е завишен кворумът, като в случая това е 1/10 с повече от...“

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Извинявай, Маринела, точно на това искам да ти обърна внимание, че режимът на свикване на общото събрание, на извънредно събрание е същият режим, като включване на допълнителни въпроси. Защото редовното събрание има конкретни въпроси, по които дискутира и взема решение. Затова е направен абсолютно същият подход.

Сега, аз за ротацията, да Ви кажа честно, все повече и повече мисля, че на може би на Вас всички Ви е излишна тази ротация, защото всичко човек като стои отстрани на адвокатурата, му е ясно и няма никакъв проблем. Въобще не настояваме на тази ротация, като искате я махаме ротацията.

Правим прекия избор, не знам само адвокатските съвети, аз си мисля, че може да се прави и електронно, и на хартиен носител, защото в адвокатските съвети дали ще организират избори за техни си органи, или паралелно с това колегите ще гласуват и за висши органи, аз не виждам да има някакъв проблем, просто ще има една бюлетина или две повече. Така че не виждам да има проблем.

Аз все повече и повече мисля, че прекият избор е много хубав изход и ще Ви кажа защо. По този начин ще се избират хора, които наистина са познати в адвокатурата и правилата, които предвидихме, за да знаят тези хора какво всъщност правят за тази адвокатура, не само обещаваат, защото разликата между екипа и списъците е следната. В списъците попадат хора, които нямат общи цели и идеи. Мога да Ви кажа, че в цяла Европа, абсолютно почти в страните, в които аз съм ходила, хората се кандидатираха като екипи, защото те казват – ние идваме, ще правим това, това и това и ако Ви подкрепят това, това и това, ни изберете.

Сега, естествено изборът винаги ще бъде мажоритарен, защото може да предложиш 10 души в екип и в този екип двама или трима, или петима, или всичките десет да не бъдат припознати. Изборът пак ще си е мажоритарен, за конкретен кандидат. Но ако искаш и очакваш от някой да изпълни това, което обещава и това, което предлага, нали трябва той да ти каже с кои хора. Не можеш да се кандидатираш според мен за орган на адвокатурата, а да не си си разказал биографията, да не си казал какво си представяш, че ще се случи и какво предлагаш на адвокатурата. Не може да има така да се каже, неинформиран избор. Ние станахме прекалено много, едно време нещата са били прости, ама сега не са. Сега при 6000 адвокати, аз твърдя, че познавам страшно много адвокати, казах на някой преди изборите,

че имам телефоните на над 3000 адвокати в телефона си, това е доста внушителна цифра и мисля, че ако почнем да правим статистика, може би ще оглавя тази статистика на първо място, защото просто много колеги са ми се обаждали. *(Реплика от Светлозар Николов, не се чува.)*

Така ли? Добре. Ето Светлозар Николов има повече, отказвам се от думите си за първо място. Той е първи по телефонни номера.

Така че, колеги, недейте критикувайте тази част, тя е най-същностната – защо предлагам, какво ще направя, та да може като не си го направил, да ти търсят сметка защо не си го направил. Не мисля, че това е лошо, напротив, това е значителен напредък. И ако мислите, че сме открили нещо в България с т. нар. екипи, не сме, това е изцяло италианският, френският, испанският и португалски модел, дори идеите как да се промотираме, също са дошли от тях, просто сме ги видели. Това е, не е някаква новост.

Заповядайте.

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: Една дребна забележка, то по-скоро е поздравление за пътя, по който сте тръгнали в проекта за нов закон. Говоря за електронната бюлетина, която се утвърждава, за изборите става въпрос.

Извинявам се, ако темата е засягана вече, самата идея е много добра, но на мен ми се струва недостатъчна и недостатъчно добре развита, защото какво означава електронна бюлетина, утвърдена от Висшия адвокатски съвет? Тоест чисто технически е технологично е важен този въпрос. Дали това е някакъв pdf файл, който е утвърден, който ще бъде подписан с електронен подпис и т. н. изобщо не става ясно. А пък ако вървим и ако сме съгласни и сме на едно мнение, че вървим към електронизация и електронно провеждане на изборите, тоест моята позиция е, че трябва да

останат бюлетините на хартия, но да има възможност и за електронно гласуване, защото една част от колегите няма да могат, чисто технологично. Но да бъде дадена възможност на повече колеги и да е по-оперативно. Въпросът е, че аз смятам, че това трябва да бъде доста по-добре развито в закона и да не говорим за електронна бюлетина, защото самото понятие не означава нищо, по-скоро трябва да говорим за електронна система за гласуване, която да е достатъчно сигурна, да обезпечава тайната на вота, без възможности за външна намеса и т. н. Иначе, пак казвам, поздравявам Ви, идеята е добра, но ми се струва недостатъчно и неработещо.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колега Пенев, ще Ви кажа откъде сме преписали и тук не е кой знае колко оригинална идеята. От Закона за съдебната власт.

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: Ние хубаво преписваме, ама да взимаме и хубавите неща, не само недъгавите.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Така е, така е, оттам е режимът.

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: Аз Ви поздравявам за режима и за идеята, въпросът е да го направим работещо. Това изречение с електронна бюлетина според мен просто няма как да сработи.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Няма как да го разпишем и ще Ви обясня защо. Защото за да го разпишеш, трябва да си намерим този, дето ще прави програмата, кой ще прави електронната идентификация и т. н.

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: Не, не, не трябва да сме намерили хората, трябва да сме намерили принципа. Хората ще се намерят.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Не е вярно това. Имам достатъчно опит, повярвайте ми.

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: Опазил ме Бог...

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Не можеш да направиш един регистър, без да знаеш каква е електронната платформа.

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: Чудесно, ама опазил ни Бог, първо да търсим хората, които ще направят изборите и после да намерим механизма, по който ще ги правим.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ами трябва да намерим хората, които ще дадат алгоритъма, това е друго.

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: Тези хора могат да бъдат търсени по време на изготвянето на законопроекта, има достатъчно кадърни хора, които са експерти в електронните комуникации и е можело да бъдат потърсени такива.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Точно това имам предвид.

Колега Пенев, спряхме, защото не знаехме как да продължим. Достатъчно честни сме, за да Ви го кажем. Затова го оставихме в нормативен акт на Висшия адвокатски съвет, защото не си го представяхме.

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: Ама нормативният акт на Висшия адвокатски съвет не може, вече при този текст, да създаде електронна система за гласуване. Не може.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Защо?

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: Защото сте ограничили електронното гласуване до електронна бюлетина, утвърдена от Висшия адвокатски съвет.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Е, хубаво, значи в някой от текстовете – електронна система.

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: Изключва наличието на система сигурна.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Вижте, тя че ще е електронна бюлетината при електронно гласуване е ясно, ние не знаехме, това

е истината, не знаехме на каква платформа това ще бъде направено. ЗСВ говори за електронна платформа.

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: Това че не сте знаели е хубаво, лошото обаче е, че сте го оставили дотам – не знаехме и затова направихме такъв текст, но предлагаме да бъде приет. Това е проблемът. Тоест...

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ами да. Ако проблемът е бюлетина, ще го направим система...

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: Добре, нека да не опростяваме изложението ми по този начин, ако е проблемът бюлетина, да го кръстим система.

АНГЕЛ КАЛАЙДЖИЕВ: Колеги, извинявайте, че Ви прекъсвам. Законът трябва да бъде технически неутрален. Това е принцип. Ние не можем да пишем никакви подробности в нормативен акт с ранга на закон. Те се пишат в подзаконови актове, защото утре може да се смени електронната система, технологията.

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: Ама аз говоря точно за същото. Аз не говоря за техническите параметри.

ЦЕНИМИР БРАТОВЕВ: Добре, ако запишем „електронна система“, става ли?

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: Да, „електронна система за гласуване, обезпечаваща тайната на вота, ненамесата на администратори, която да има достатъчна степен на сигурност, контрол и т. н., и т. н.“. Тоест може да се прецизира в 3 изречения, но не и да остане електронна бюлетина, което нищо не означава, това най-вероятно е един pdf файл, аз така си го представям, може и да не съм прав.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Не, как ще е pdf файл електронната бюлетина?

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: Защо да не е?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Защото не е.

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: Ами защото нищо не означава понятието „електронна бюлетина“, защо да не е pdf файл?

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Добре, защо спорим в момента?

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: Защото текстът е спорен.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Нали се разбрахме, че ще напишем система? Колегата Върбанова е предложила вариант, ще го изработи изцяло.

СТЕФАН МАРЧЕВ: Говорихме, вече е 16,30 часа, точно за това, че когато се правят коментари и предложения, трябва да се правят писмено, за да е ясно.

Благодаря на колегата Пенев за подкрепата на тази идея. Благодаря за предложението да има гаранции към правото на вота, упражнено електронно. И ще съм благодарен да отпрати до Софийския адвокатски съвет, независимо дали скоро ще встъпи в длъжност или не, предложение конкретно и да го внесем във Висшия адвокатски съвет, за да го обсъдим там. Защото наистина трябва да нямаме съмнения помежду си, че като избираме, избираме както трябва, в смисъл без никакви съмнения за каквито и да било манипулации върху избора на колегите.

ДОБРОВЕСТ ПЕНЕВ: Добре, не знам в какво качество ми направихте забележката, но Ви благодаря. Аз мисля, че разбрах.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Аз само едно нещо ще Ви кажа, не знам кой от колегите – Величков или Гайдаров ходиха по изборите на съдиите, но там избирателна активност от един IP адрес, нали.

Колегата Бенатов.

ВАЛЕНТИН БЕНАТОВ: Уважаеми колеги, поисках думата по към края, за да могат делегатите да изразят своите

становища и предложения. Аз имам наистина доста бележки по законопроекта и от концептуално и от правно-техническо естество, ще се възползвам от възможността да ги предоставя в писмен вид. Тук само един въпрос искам да повдигна, който ми се струва фундаментален за развитието и, както е модерно напоследък да се казва, конституционната идентичност на българската адвокатура.

На първо място, в текста на чл. 1 от законопроекта липсва понятието „упражняване на адвокатската професия“. Урежда се загубване, придобиване на права, съвместно упражняване и какво беше там, но липсва досегашният текст „упражняване на адвокатската професия“. Предлагам това добро правно постижение и от първия ЗА от 1991 г., и от сега действащия закон от 2004 г. да се възпроизведе и в новия ЗА.

На второ място, в чл. 2, ал. 4 има едно много крехко привързване на упражняването на адвокатската професия към Конституцията, тоест в този законопроект се изоставя най-важното постижение на българската адвокатура, а именно обстоятелството, че упражняването на адвокатската професия е конституционно предопределена дейност за съдействие и за защита на свободите, правата и законните интереси на гражданите и юридическите лица.

Вижте как звучи обаче текста в чл. 2, ал. 4, той е много лошо формулиран и е изключително слаб, освен това е и неточен. Там е записано, че упражняването на професията е конституционно уредено. Не е уредено конституционно, а е предопределено. В първия закон в резултат на тежка битка с все още тогавашните представители на държавата едвам се прие да има такава характеристика на упражняването на адвокатската професия, като беше определена като конституционна дейност.

Във втория закон, който действа сега, се прие, че не е много добра тази формулировка и се прие по-добрата формулировка, че е „конституционно предопределена дейност“ и аз Ви предлагам това да остане и да се възпроизведе дословно текстът от досегашния закон.

Критиките към един закон не трябва да довеждат до унищожаването на придобивките, които българската адвокатура е успяла по законодателен път да създаде за упражняването на адвокатската професия. Законът трябва да е посветен преди всичко към адвокатите, към упражняване на професията и да е ясно, че и формирането на органите, изпълнението на техните правомощия е в интерес на адвокатите. Не може да се разглеждат текстове, които да създават удобство за функциониране на органите сами за себе си.

И на финала – един отговор, замислих се и реших, че е редно да се даде един отговор на поставения от колегата Гигова въпрос, която каза – посочете ми една държава в Европейския съюз, в която председателите се избират пряко. Ами как коя е държавата, нашата държава, колеги! Нашата държава. Да не подценяваме българското законодателство и да не се поставяме като нещо понизше в сравнение с другите, равностойни нам европейски държави! Напротив, можем да има дадем на тях пример и те да решат, че това е принос в развитието на демокрацията за упражняване на адвокатската професия.

Благодаря. *(Ръкопляскания.)*

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Колеги, мисля, че вече приключихме. И понеже няма председател...

Колегата Петров, заповядайте.

ПЕТЪР ПЕТРОВ (САК): Колеги, здравейте. Тъй като се записах съвсем накрая, няма да злоупотребявам с Вашето търпение с минутите, които са ми предоставени.

Няколко предложения, които са съвсем конкретни и съвсем практични към комисията. Една борба, която аз водя поне от 3 години... Геодезия, картография и кадастър. Аз мисля, че ЗА, по-скоро проектът на бъдещия закон може да е нормативният акт, който да ни даде възможност на безплатен, ще Ви кажа какви са ми аргументите за това, и дистанционен достъп до кадастралната карта и регистри, така, както всички правоспособни по този закон лица имат такъв достъп.

Причината да искам да е безплатен, ние сега го имаме, той е платен, някаква смешна сума, 3-4 лева плащаме, за да достъпим кадастралния регистър, но причината да бъде безплатен и най-същностният аргумент за това е, че той е непълен. Той е подпомагащ регистъра, когато аз отида да си впиша документа за собственост и се декларирам като собственик там, тази информация в този регистър няма да я има, защото двата регистъра – имотният и кадастралният не са свързани, въпреки че трябва да бъдат. Това ми е първото предложение.

Второто ми предложение е адвокатите, да бъде записано в закона, ако е възможно, да се помисли в тази насока, адвокатите и нашите сътрудници, както казахме, разширяват ни се правомощията, но все още не е включено това те да бъдат обслужвани с предимство в административните органи. Отиваме, примерно пак в кадастъра, в софийския, може би в другите градове го няма този проблем, една опашка от 250 човека, отвън всички... Ние сме там благодарение на най-същностната връзка на доверие между нашите клиенти и нас. Те ни се доверяват ние да отидем там. Има хора, които си взимат отпуск, за да отидат в кадастъра и

да си заявят скица и после още един отпуск, за да идат да си я вземат.

Ако аз или моят сътрудник трябва да изгубим два дни, за да вземем една скица, слава на Бога, аз ги заявявам и получавам онлайн, това е другият проблем, не всички нотариуси приемат и не знаят как да работят с електронен документ, това е проблем, който със ЗА не можем да решим, за съжаление.

Може би обслужването с предимство или от тази дългогодишна борба с агенцията установих, че между съвета на нотариусите и министерството, на което е второстепенен разпоредител въпросната агенция, има сключено споразумение, по силата на което нотариусите получават този достъп на много преференциална цена, заявяват скица онлайн за целите на нотариалното производство и я получават след 30 минути.

Ние нямаме тази възможност. Мисля, че е редно да я имаме, защото много е непрофесионално, да Ви кажа, кой нотариус си води кантората, на мен лично в моята адвокатска практика, която не е толкова дълга, 5-6 години, аз съм писал над 50 пъти нотариален акт и не Ви говоря само за облигационната част, смятам, че този проблем Ви е познат, говоря Ви за целия нотариален акт, говоря Ви... пиша и декларации, всичко, цялата. Той отива само и я изчита, ако можеше да я изчета аз и да не е нищожна, сигурно и това щеше да ми се е налагало да правя.

Така че мисля, че в тази връзка обслужването с предимство и достъпът до кадастралните карти и регистри са ни много необходими, поне в моята работа, аз се занимавам, една от дейностите ми е свързана с това.

Не видях също в текста, мисля, че беше чл. 25 от сегашния закон – „адвокатът и адвокатът от Европейския съюз, по памет цитирам, представлява своя клиент или доверител, както

прецените, въз основа на писмено пълномощно“. За мен възниква въпросът – пак за пред Агенцията по кадастъра – ако се приеме новият закон и липсва този текст, ще мога ли само въз основа на писмено пълномощно да заявявам и получавам скици, схеми, да искам изменение на кадастрална карта и регистри? Регистрите често се налага, имаме право да правим това, знаете. Така че това ми е въпросът и молбата към комисията, да помисли в тази насока.

Благодаря много за дейностите, които сте регламентирали като изключителна адвокатската дейност, в частност регистрацията на търговски дружества. Адв. Гигова е права, че само адвокати или поне със сигурност юристи трябва да пипат в този регистър.

Знаете, съществува дългогодишна съвместна компетентност на счетоводителите и адвокатите да регистрират търговски дружества. Това, че счетоводителят има 20 бланки и ги използва като заменя само имена и ЕГН-та, не го прави специалист в разбиране на търговското право. Както аз не съставям финансови отчети, въпреки че на много от фирмите може просто да напиша по една нула в отчетите и да ги подам. Но не го правя, защото не е моя работа.

Едно последно нещо, с което ще завърша, може би чл. 78 от проекта в ал. 2 има нужда от малка промяна. Става дума за второто изречение. Като цяло тази алинея е много кратка – „размерът на възнаграждението се определя с договор между адвоката и клиента, поне половината от него (възнаграждението) се дължи преди завършване на работата“. Аз мисля, че трябва да е „преди започване на работата“, защото тя работата като е завършена, много клиенти получават само плода на тази работа и после е възможно да имаме проблем с откриването.

Тук също само една техническа, ако искате отбележете, в чл. 14 забелязах, където е регламентиран встъпителният изпит, че

един кандидат, който не е допуснат, може да обжалва решението и докато се произнася Върховният касационен съд, той може, ако датата за встъпителния изпит дойде, има право да се яви, но има право да бъде оценен, след като решението на Върховния касационен съд влезе в сила, което според мен е в противоречие с принципа, заложен в ал.1 на същата разпоредба, че изпитът е анонимен. Защото за да го отделим, ние трябва да му разкрием самоличността. Това е по-скоро техническо.

И така, на последно място, за да завършим така, както започна вчера събранието, бих искал да благодаря от мое лично име, от никой друг не мога да се ангажирам, към Комисията, за работата, която е свършила по този проект. Ясно е, че всеки проект ще е несвършен, всеки ще може да каже хиляди неща колко не е хубав или е хубав. Факт е обаче, че този законопроект надгражда съществуващия закон, дава ни повече права, вмениява ни повече отговорности, ама то с правата нормално е да идват и отговорностите.

Благодаря и на Висшия адвокатски съвет за работата му, въпреки конфликтите, успявате да работите и Ви благодаря за това! *(Ръкопляскания.)*

АНГЕЛ КАЛАЙДЖИЕВ: Колеги, само една дума за Търговския регистър. Има една директива, която още не е транспонирана, която е за онлайн учредяване на търговски дружества. Тоест тя ще бъде транспонирана в най-скоро време в Търговския закон и идеята е всяко лице, без никакви адвокати да може да си учредява търговски дружества. Така че ние сега сме го записали, обаче това е до време.

ЖАНА КИСЬОВА: Аз имам само едно питане към колегата Петров. Между другото това, което Вие предложихте за кадастъра, на последното заседание на Софийския адвокатски съвет беше

възложено на колегата Бакалова да изготви такова предложение за изменение на сегашния ЗКИР, включително не само да получаваме безплатен достъп, но и да заверяваме скици – това, което правят правоспособните лица по Закона за кадастъра, да можем да го правим и ние. Така че такова предложение ще бъде внесено и благодаря затова че го направихте и към този проект.

Но аз не разбрах много Вашето искане във връзка с чл. 25 от сегашния закон. Какво искахте във връзка с писменото пълномощно?

ПЕТЪР ПЕТРОВ: Просто не го видях в този проект.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Не пише, в нашия законопроект няма текст, че адвокатското пълномощно е писмено. Вие оставете заверките. *(Петър Петров не говори на микрофон.)* Просто пише, че действа въз основа на пълномощно, но не пише, че е писмено.

Аз видях Закона за нотариусите, но там е друго, разбираш ли, не е точно така. Там е въз основа на искане на нотариуса по конкретно дело. Те пишат номер на делото на нотариуса и то става като съдебно удостоверение. Аз съм съгласна с теб, но ти казвам, че трябва да стане на законово ниво.

ЖАНА КИСЬОВА: Още едно уточнение, колеги, искам да направя, за да се чуе от всички. В този проект може да запишем много пожелателни норми за това, че ние имаме достъп до всякакви дела, дори без пълномощно и до документация в администрацията. Това за мен няма как да съществува в този си вид, то ще бъде ограничено.

Имахме разговор и с колегата Марчев, с председателите на СРС и СГС, тази норма на чл. 31 те смятат, че много се злоупотребява с нея и има проблеми, липсващи документи по дела и т. н. А освен това сега разбрахме, че е излязъл съвсем наскоро акт за проверка на ИВСС в СРС, който акт завършва с констатация,

че звукозапис по време на производства по НПК е в противоречие със Закона за защита на личните данни, което означава, че всички съдилища в най-скоро време ще преустановят звукозаписи в производства по НПК. И в тази връзка ще трябва да се придвижи изменение в НПК, за да бъде решен въпросът както в ГПК, че може да се прави звукозапис и да се съхранява да определен срок след това, ако има поправка на протокола само. Тоест само за целите на изготвяне на протокола.

Изобщо за мен трябва да се обърнем към ИВСС и ВСС, за да се излезе с една инструкция относно прилагането на чл. 31, като изрично се каже в кои дела адвокат не може да има достъп, без упълномощаване от клиент. И това трябва да бъдат много, как да кажа, лични дела от рода на брачни, за родителски права, по Закона за здравето, изобщо трябва да се помисли много внимателно. Но от цялата практика на СЕС, която прочетох, няма как да имаме според мен безграничен достъп до всякакви дела и всякаква документация в администрацията. За да бъдем реалисти. Ние можем да започнем от това да си искаме максимума, но този максимум ще трябва да помислим как, предварително да сме подготвени как да бъде ограничен, за да не се окажем както в ситуацията с чл. 36.

(Реплики от място.)

Да, да, това е друго, разбира се, това с кадастъра е съвсем друго.

ПРЕДС. ВАЛЯ ГИГОВА: Ако няма вече други изказвания, надявам се да няма, поради липса на председател ще изпълня тази функция. Ами да, няма го председателя, така че аз като заместник-председател на Висшия адвокатски съвет закривам Годишното общо събрание, което се организира и провежда от Висшия адвокатски съвет.

Благодаря на всички колеги, които имаха търпението и интереса да участват докрай в това събрание. Надявам се следващото да бъде по-добро. *(Ръкопляскания.)*

(16,50 часа)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩИ:
ИНА ЛУЛЧЕВА, ЗАМЕСТИК-
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ВИСШИЯ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ

.....

ВАЛЯ ГИГОВА, ЗАМЕСТИК-
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ВИСШИЯ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ

.....

АЛБЕНА ПИСКОВА,
ЧЛЕН НА
ВИСШИЯ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ

.....

Изготвил протокола:

(Е. Бончевска)